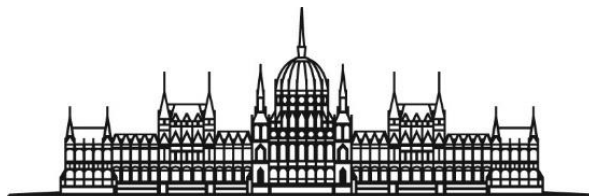

Országgyűlési Napló

*Dr. Brenner Koloman, dr. Hiller István,
Jakab István és dr. Latorcai János*
elnöklete alatt

Jegyzők: *dr. Aradszki András, dr. Gyüre Csaba,
Móring József Attila, dr. Steinmetz Ádám*

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása	32981
A tengerészek képzéséről, képesítéséről és az őrszolgálat ellátásáról szóló 1978. évi nemzetközi egyezmény 2014-ben, 2015-ben és 2016-ban elfogadott módosításainak kihirdetéséről szóló előterjesztés általános vitája a lezárásig	32981
Dr. Mosóczi László innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója	32981
Felszólalók:	
Pócs János , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	32982
Potocskáné Kőrösi Anita , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	32983
Nacsa Lőrinc , a KDNP képviselőcsoportja részéről	32984
Dr. Mosóczi László innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár előadói válasza	32984
Egyes pénzügyi és gazdasági tárgyú törvények módosításáról szóló előterjesztés általános vitája a lezárásig	32985
Banai Péter Benő pénzügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója	32985
Felszólalók:	
Hadházy Sándor , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	32989
Potocskáné Kőrösi Anita , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	32991
Nacsa Lőrinc , a KDNP képviselőcsoportja részéről	32993
Bangóné Borbély Ildikó , az MSZP képviselőcsoportja részéről	32996
Varju László , a DK képviselőcsoportja részéről	33000
Domokos László , az Állami Számvevőszék elnöke	33003
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	33006
Banai Péter Benő pénzügyminisztériumi államtitkár előadói válasza	33009
A minimálbér és a garantált bérminimum 2022. évi emelésével összefüggésben szükséges adóintézkedésekről, valamint egyes más intézkedésekről szóló előterjesztés általános vitája a lezárásig	33016
Izer Norbert pénzügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója	33016
Felszólalók:	
Hadházy Sándor , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	33021
Z. Kárpát Dániel , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	33024
Nacsa Lőrinc , a KDNP képviselőcsoportja részéről	33029
Bangóné Borbély Ildikó , az MSZP képviselőcsoportja részéről	33034
Varju László , a DK képviselőcsoportja részéről	33038
Csárdi Antal , az LMP képviselőcsoportja részéről	33042
Ritter Imre , a Magyarországi nemzetiségek bizottságának előadója	33046
Nacsa Lőrinc (KDNP)	33050
Varju László (DK)	33050
Potocskáné Kőrösi Anita (Jobbik)	33051
Nacsa Lőrinc (KDNP)	33056
Potocskáné Kőrösi Anita (Jobbik)	33056
Dr. Bósz Anett (DK)	33057
Izer Norbert pénzügyminisztériumi államtitkár előadói válasza	33060
A Magyar Nemzeti Bank 2020. évről szóló üzleti jelentése és beszámolója, valamint az ennek elfogadásáról szóló határozati javaslat együttes általános vitája a lezárásig	33069
Dr. Matolcsy György , a Magyar Nemzeti Bank elnöke, a napirendi pont előadója	33069
Szatmáry Kristóf , a Gazdasági bizottság előadója, a napirendi pont előadója	33076
Felszólalók:	
Hadházy Sándor , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	33080
Z. Kárpát Dániel , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	33082
Nacsa Lőrinc , a KDNP képviselőcsoportja részéről	33087
Bangóné Borbély Ildikó , az MSZP képviselőcsoportja részéről	33091
Varju László , a DK képviselőcsoportja részéről	33095
Dr. Bósz Anett (DK)	33099
Virág Barnabás , a Magyar Nemzeti Bank alelnökének előadói válasza	33102

Napirend utáni felszólalások:

Dr. Aradszki András (KDNP).....	33111
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	33112
Dr. Steinmetz Ádám (Jobbik).....	33114

Az ülésnap bezárása	33116
----------------------------------	-------

Az ülésen jelen voltak:

DR. MOSÓCZI LÁSZLÓ innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, BANAI PÉTER BENŐ pénzügy-
minisztériumi államtitkár, IZER NORBERT államtitkár.

Az Országgyűlés őszi ülészakájának
17. ülésnapja
2021. december 1-jén, szerdán
(9.01 óra - Elnök: dr. Brenner Koloman
Jegyző: dr. Gyüre Csaba)

ELNÖK: *(A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.)* Tisztelt Képviselőtársaim! Az Országgyűlés őszi ülészakájának 17. **ülésnapját megnyitom.** Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Móring József Attila és Gyüre Csaba jegyző urak lesznek segítségemre.

Köszöntök mindenkit, aki figyelemmel kíséri munkánkat.

Tisztelt Képviselőtársaim! Soron következik a **tengerészek képzéséről, képesítéséről és az őrszolgálat ellátásáról szóló 1978. évi nemzetközi egyezmény 2014-ben, 2015-ben és 2016-ban elfogadott módosításainak kihirdetéséről** szóló előterjesztés általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/17667. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Mosóczy László úrnak, az Innovációs és Technológiai Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Államtitkár úr, öné a szó.

DR. MOSÓCZI LÁSZLÓ innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A tengerészek képzéséről, képesítéséről és az őrszolgálat ellátásáról szóló 1978. évi nemzetközi egyezmény 2010. évi manilai módosításával egységes szerkezetbe foglalt szövegét a 2012. évi XIX. törvény hirdette ki. Az úgynevezett STCW-egyezmény nemzetközileg elfogadott egységes szabványokat állapít meg minden nemzet tengerészeinek képzésére és képesítésére vonatkozóan, így biztosítva, hogy a legénység képzett és alkalmas legyen a tengeri hajókon felmerülő feladatok megfelelő ellátására. Célja ehhez kapcsolódóan az élet- és vagyónbiztonság megóvása a tengeren, valamint a tengeri környezet védelme.

Az önök előtt lévő törvényjavaslat célja a nemzetközi egyezmény 2014-ben, 2015-ben és 2016-ban elfogadott módosításainak kihirdetése, mely összesen hat, a Nemzetközi Tengerészeti Szervezet Tengerészeti Biztonsági Bizottsága által elfogadott határozatot foglal magában. A módosítások többek között új meghatározásokat vezetnek be az auditálási rendszerre és a sarkvidéki vizekre vonatkozóan, továbbá új, minimális alkalmassági követelményeket írnak elő a hajókon bekövetkező veszélyek megelőzését célzó munkaegészségügyi és munkavédelmi óvintézkedésekre. Továbbá előírásokat vezet be a hajók fedélzetén található üzemanyagok tárolására, a fedélzeti vészhelyzeti tervek és az utasok riadóztatását és

evakuálását célzó eljárások végrehajtására, illetve a szennyezési és környezetvédelmi veszélyek megelőzésére vonatkozóan.

Tisztelt Ház! Tekintettel az STCW-egyezmény alapján a részes államokban kiállított képesítési bizonyítványokra, valamint arra, hogy a hajózási képesítésekről szóló miniszteri rendelet számos helyen tartalmaz hivatkozást az STCW-egyezmény konkrét rendelkezéseire, indokolt az egyezmény módosításainak átvezetése, különösen azért is, mivel külföldön közel 250, az STCW-egyezmény alapján kiállított képesítési bizonyítvánnyal rendelkező magyar tengerész szolgál, akiket szintén érintenek a módosításokban foglalt képzési és képesítési szabályok és feltételek. Továbbá az európai parlamenti és tanácsi irányelvvel összefüggő jogharmonizációs célú jogalkotási munka része, hogy Magyarország törvényben hirdesse ki a tengerészek képzéséről, képesítéséről és az őrszolgálat ellátásáról szóló 1978. évi nemzetközi egyezmény 2015-ben és 2016-ban elfogadott módosításait.

Kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy a beterjesztett törvényjavaslatot elfogadni és a tengerészek képzéséről, képesítéséről és az őrszolgálat ellátásáról szóló 1978. évi nemzetközi egyezmény 2014-ben, 2015-ben és 2016-ban elfogadott módosításainak kihirdetését támogatni szíveskedjen. Köszönöm megítéltető figyelmüket.

(Móring József Attila elfoglalja helyét a jegyzői székben.)

ELNÖK: Köszönjük, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokkal folytatjuk munkánkat. Elsőként megadom a szót Pócs Jánosnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

PÓCS JÁNOS, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Államtitkár Úr! Az előttünk álló törvényjavaslat egy nemzetközi egyezmény hazai szabályozásba történő beépítéséről szól, így célja a jogharmonizáció és a korszerű követelményeknek való megfelelés megteremtése.

Hazánk hosszú és dicső múltra tekint vissza a tengerészek tekintetében. Így van ez akkor is, ha jelenleg egyetlen tengerünk sincs. Épp ezért a nemzetközi elvárásoknak is megfelelően, Magyarország hagyományaihoz híven továbbra is magas szintű tengerészképzést akar folytatni. A törvényjavaslat tartalmaz előírt tapasztalati, biztonsági, képzési, alkalmassági kritériumokat, melyek az egyén, a közösség biztonságán túl a szakma becsületét is növelik.

A képzési feltételek nagyon sokoldalúak, és pontosan tartalmazzák azokat az eljárásokat, amelyeket a hajóparancsnoknak, a rádiókezelőnek, a tisztnek vagy éppen az IGF-szabályzat hatálya alá tartozó hajókon szolgáló, teljesítő tengerészeknek ismernie kell. Ebben a tekintetben a törvényjavaslat megkülönböztet

alapképzést és emelt szintű képzést, melyet a különböző felelősségi körökkel rendelkező tengerészeknek ismerniük kell. Ugyanakkor az STCW-szabályzat módosításának megfelelően a vezetőség mentességét is adhat az ilyen hajókon vagy a hajóosztályokon szolgálatot teljesítő tengerészek számára néhány követelmény teljesítése alól az életszerűség figyelembevételével, de kizárólag akkor, ha a fedélzeten tartózkodók, a hajó és a vagyoni biztonsága, valamint a tengeri környezet védelme is maradéktalanul megvalósul.

A törvényjavaslat nagymértékben támaszkodik egyéb nemzetközi egyezményekre, melyek a legkülönbözőbb körülmények között is útmutatást nyújtanak a biztonságos hajózási tevékenység folytatásához, például ahhoz, hogy a sarkvidéki vizeken hogyan kell hajózni. Fontos megjegyezni azt is, hogy a hajózási tevékenység folytatása több célból is megvalósulhat, ami a hajó típusára, legénységére, rakományára, illetve az esetleges utasokra való tekintettel egészen más gyakorlatot tesz szükségessé. A módosításra tehát nemcsak a bővülő tapasztalatok miatt van szükség, hanem a folyamatos technológiai fejlődés, a fogyasztási szokások, a környezetvédelmi normák változtatása miatt is.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Kérem, fogadják el az előttünk álló törvényjavaslatot, hiszen azt korszerűsége, a nemzetközi jognak való megfelelés igénye teszi szükségessé, továbbá olyan anyagi jogi, eljárási szabályokat tartalmaz, amelyek jogtechnikai szempontból pontosítanak, a múlt hiányosságait pótolják, más törvényekkel összefüggésben pedig megteremtik a szabályozási összhangot. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük. A Jobbik képviselőcsoportjának véleményét Potocskáné Kőrösi Anita képviselő asszony fogja ismertetni. Parancsoljon!

(9.10)

POTOCSKÁNÉ KŐRÖSI ANITA, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Amikor a parlament elé egy olyan javaslat kerül, amely nemzetközi egyezmények hazánkra történő átültetése vagy annak módosítása, akkor, azt gondolom, mindannyian egyetértünk abban, hogy a nemzetközi egyezmények elfogadása hazánk szempontjából is mindenképpen egy olyan szempont, amelyet teljesítenünk kell.

A tengerészek képzéséről és képesítéséről szóló nemzetközi egyezményben történtek olyan módosítások, amelyeket államtitkár úr is részletesen ismertett, így attól én most eltekintnék. Természetesen a Jobbik képviselőcsoportja minden olyan nemzetközi egyezményt és annak módosítását támogatja, amely hazánknak ilyen pozitív változást tehet, hiszen magyarok is szolgálnak olyan hajókon, amelyek a tengeren hajóznak, és ezért természetesen ezt tudjuk támogatni. Még egyszer köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük. Most megadom a szót Nacsa Lőrincnek, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának. Képviselő úr, öné a szó.

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Ahogy elhangzott, a mostani törvényjavaslat célja a tengerészek képzéséről, képesítéséről és az őrszolgálat ellátásáról szóló 1978. évi nemzetközi egyezmény 2014-ben, 2015-ben és 2016-ban elfogadott módosításainak a kihirdetése, magyar jogrendbe ültetése. A 2014-es, 2015-ös és 2016-os módosítások törvényben való kihirdetése európai uniós jogharmonizációs kötelezése és feladata is a magyar Országgyűlésnek.

Bár Magyarország sajnos szárazföldi országgént kevésbé érintett a kérdésben, a nemzetközi tengerészeti szervezeti szakmai javaslatait tartalmazó egyezmény módosításait elfogadhatónak és támogathatónak tartjuk, hiszen a módosítások többek között új meghatározásokat vezetnek be az auditálási rendszerre és a sarkvidéki vizekre vonatkozóan is. Ezenkívül a módosítások tartalmaznak a korábbiaknál a szükséges mértékben magasabb fokozatú munkaegészségügyi és munkavédelmi óvintézkedésekre vonatkozó előírásokat is.

A minél biztonságosabb vízi közlekedés követelményei, illetve a szigorúbb környezetvédelmi szabályok megteremtése fontos nemzetközi érdek, így a KDNP-frakció támogatni fogja az egyezmény 2014-ben, 2015-ben és 2016-ban elfogadott módosításainak törvényi kihirdetését, ezzel eleget is téve az európai uniós jogharmonizációs kötelezettségeinknek is. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Tisztelt Képviselőtársaim! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Megkérdezem, kíván-e még élni valaki a felszólalás lehetőségével. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok, az általános vitát lezárom.

Megkérdezem az előterjesztő államtitkár urat, hogy kíván-e reagálni. *(Dr. Mosóczy László jelzésére:)* Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

DR. MOSÓCZI LÁSZLÓ innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Köszönöm szépen a törvényjavaslat egyöntetű támogatását. Úgy gondolom, hogy közlekedésünk eme kicsi szegmensének a fejlesztésében is jelentős lépést értünk el. További jó munkát kívánok önöknek. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Most három perc technikai szünetet rendelék el.

(Szünet: 9.13-9.17)

Elnök: dr. Brenner Koloman

Jegyzők: Móring József Attila és dr. Gyüre Csaba)

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Folytatjuk munkánkat. Soron következik az **egyes pénzügyi és gazdasági tárgyú törvények módosításáról** szóló előterjesztés általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/17670. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Banai Péter Benő úrnak, a Pénzügyminisztérium államtitkárnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Államtitkár úr, öné a szó.

BANAI PÉTER BENŐ pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A kormány 2021. november 23-án nyújtotta be az Országgyűlésnek az egyes pénzügyi és gazdasági tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslatot, amely nyolc törvény módosítására tesz javaslatot.

A főbb módosítási javaslatok ismertetése előtt engedjék meg, hogy jelezzem, hogy az önök előtt lévő törvényjavaslat a gazdaság szereplői számára tovább erősítheti a kiszámíthatóságot és a tervezhetőséget, és ezek a világiárvány sújtotta gazdasági helyzetben igen jelentős szempontok.

A kormány a törvényjavaslat benyújtásával is egyértelműsíti, hogy továbbra is alapvetésnek tekinti a fegyelmezett költségvetési gazdálkodást, és továbbra is cél az egyszerűbb államháztartási rendszer működtetése, a törvényjavaslat ezért több ponton érinti az államháztartásról szóló törvény egyes rendelkezéseit. Ennek egyik legmarkánsabb pontja, hogy a törvényjavaslatban foglalt rendelkezések megteremtik annak lehetőségét, hogy a központi költségvetés végrehajtásában részt vevő központi költségvetési szervek 2022. január 1-jétől egy modern, a XXI. század technológiai kihívásainak is megfelelő, új államháztartási rendszerrel láthassák el szerteágazó feladataikat.

E célt kívánja szolgálni a Magyar Államkincstár által fejlesztett és a jövő év elejétől a központi államháztartás információs rendszerének részeként működő, a központi költségvetés végrehajtását támogató rendszer. Ez a költségvetés végrehajtásához kapcsolódó valamennyi pénzügyi, gazdasági és számviteli adatot is nyilvántartó és kezelő integrált informatikai rendszer lesz. Ennek megvalósítása újraszervezi a költségvetés végrehajtásával kapcsolatos kincstári feladatokat, és továbbfejleszti annak informatikai támogatását is.

(9.20)

A központi költségvetés végrehajtásához szükséges pénzkezelés és az ahhoz kapcsolódó adminisztratív tevékenységek átláthatóan, hatékonyan, és azokhoz kapcsolódó folyamatok pedig egységesebben, egyszerűbben végrehajthatók lesznek.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Az informatikai rendszer alapjainak megteremtésén túl az önök előtt lévő törvényjavaslat a központi költségvetés végrehajtását támogató rendszer működéséhez kapcsolódóan érinti az államháztartás rendszerét, annak törvényi rendelkezéseit is. Engedjék meg, hogy ezek közül néhány példával is éljek!

Önmagában az a tény, hogy a Magyar Államkincstár a központi alrendszerbe tartozó költségvetési szervek egységes adatszolgáltatásai alapján fogja kezelni és nyilvántartani ezek követeléseit, kötelezettségvállalásait és más fizetési kötelezettségeit, azt vonja magával, hogy a kormányzat megalapozottabb információval fog rendelkezni az előirányzatok lekötöttségéről, valamint a kötelezettségvállalások várható kifizetésének dátumáról. Ily módon a várható kifizetésekről pontos információ áll majd rendelkezésre, amely támogatja a hatékonyabb finanszírozási döntések meghozatalát.

Mindez az adminisztráció párhuzamos csökkenésével pontosabbá és kiszámíthatóbbá teszi a központi költségvetési szervek finanszírozását. Mindezek és az átláthatóság szem előtt tartása mellett egyszerűsödik a kedvezményezettek köztartozás-vizsgálata is.

Ezen túlmenően a korszerű, a költségvetés tervezését és végrehajtását elősegítő integrált pénzügyi elemzőrendszer biztosítja, hogy a döntés-előkészítő információk közel valós időben álljanak rendelkezésre.

A központi költségvetésben a finanszírozási bevételek egy jelentős részét évről évre megelőlegezések alapján biztosítják. A gyakorlati tapasztalatok azt mutatják, hogy a megelőlegezések igénylése, azok feldolgozása, valamint a megelőlegezési és visszafizetési tranzakciók teljesítése és monitorozása az államháztartás bizonyos szegmenseiben jelentős adminisztrációs terhet jelentenek.

E terhek csökkentését célozzák a törvényjavaslat azon rendelkezései, amelyek alapján a megelőlegezések az államháztartásban a társadalombiztosítás pénzügyi alapjai esetében megszűnnének. Ez természetesen nem veszélyezteti a kifizetések teljesítését. Ugyanakkor azt jelenti, hogy a társadalombiztosítás pénzügyi alapjainak finanszírozása a jövőben a központi kezelésű előirányzatok finanszírozásához hasonló módon történne. Így a költségvetési év végéig fel nem használt összegeket az év végén ki lehetne vezetni, és így a jövőben már nem rendelkeznenek költségvetési maradvánnyal. A javaslat tehát véleményünk szerint egyszerűsíti a költségvetés végrehajtását.

Tisztelt Képviselők! A fentebb bemutatott államháztartási szabályokon kívül a törvényjavaslat további fontos, nemcsak az államháztartást, de a reálgazdaságot is érintő módosításokat is magában foglal.

A kormány legfontosabb célkitűzései közé tartozik Magyarország energiaszuverenitásának megőrzése, az energiabiztonság további megerősítése, a rezsi-csökkenés eredményeinek fenntartása, valamint az energiatermelés szénmentesítése, ami kizárólag az

atomenergia és a megújuló energiaforrások együttes alkalmazásával lehetséges.

Az atomenergia biztonságos alkalmazásával kapcsolatos egyik legfontosabb nemzetközi elvárás, hogy a nukleáris biztonságért felelős hatóság független legyen a termelői, tulajdonosi, szolgáltatói érdekektől. Erre tekintettel, valamint a Paksi Atomerőmű bővítési folyamatának előrehaladásával jelentkező kiemelt fontosságú feladatok maradéktalan és időben történő ellátása érdekében szükségessé vált az Országos Atomenergia Hivatalra vonatkozó szabályozás felülvizsgálata és a hatóság bizonyos jogköreinek megerősítése. 2022. május 1-jétől egy független, megfelelő humán és pénzügyi erőforrásokkal működő, a feladatai ellátásában is hatékony és önálló szabályozó és felügyeleti hatóság jöhet létre.

Az Országos Atomenergia Hivatal működése során kizárólag a jogszabályoknak van alárendelve, feladat körében nem utasítható, feladatait pedig más szervektől elkülönülten, befolyásolástól mentesen látja el. A jelen törvényjavaslat célja, hogy e követelményeknek megfelelően, valamint az egyéb jogszabályokkal való összhang elérése érdekében megteremtse a törvényi alapját annak, hogy a nukleáris létesítmények és a radioaktív hulladék-tárolók nukleáris biztonsági követelményeit, valamint az ezzel összefüggő hatósági tevékenységet és sugárvédelmi eljárásokat az Országos Atomenergia Hivatal elnöke rendeletben szabályozhassa.

Tisztelt Országgyűlés! A filmipar lehetőségeinek és jövedelmezőségének javítása érdekében szükségessé vált a mozgóképről szóló törvény módosítása is, különös figyelemmel az iparág Magyarországon betöltött kiemelt stratégiai szerepére és nemzetközi versenyképességének fenntartására. Ennek érdekében javaslatot teszünk a filmgyártás során belföldi magánszemélyek által teljesített termékértékesítések és szolgáltatások költségeinek elszámolhatóságával kapcsolatos korlátozások megszüntetésére.

Ennek érdekében a javaslat alapján a személyi jövedelemadóról szóló törvény, valamint az egyszerűsített közteherviselési hozzájárulásról szóló törvény szerinti adó- vagy közteher-kötelezettség alá eső filmgyártási és filmgyártás-előkészítési költség vagy ráfordítás formájában felmerülő javadalmazások jelenlegi 12 millió forintos értékhatára a belföldi illetékeségű magánszemélyek esetében teljesen megszűnik. A külföldi magánszemélyeknél a 3 millió forintos értékhatár megmarad. A módosításra azért van szükség, mert a jelenlegi szabályozás túlságosan is korlátozta az adókötelezettségeiket átlátható módon bevalló és fizető magyar színészek és stábtagnak működését. Kifejezetten hangsúlyos lett mindez azt követően is, hogy 2021. január 1-jét követően a kisadózók tételes adója szerinti adózás szabályai változtak.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Az elektronikus cigaretta és a kapcsolódó termékek kiskereskedelmének koncesszióköteles dohányboltokra történő korlátozásával összefüggésben az Alkotmánybíróság felhívta az

Országgyűlést arra, hogy teremtse meg a vállalkozáshoz való jog korlátozásával érintettek megfelelő kompenzációjának törvényi szabályait.

A jelen törvényjavaslat e felhívásnak eleget téve a fiatalok dohányzásának visszaszorításáról és a dohánytermékek kiskereskedelméről szóló törvény módosításával pontosítja az érintett kiskereskedők anyagi kompenzációjának korábban már megteremtett törvényi kereteit.

Tisztelt Országgyűlés! A kormány 2021. november 2-án benyújtotta az egyes törvények honvédelemmel és rendvédelemmel összefüggő módosításáról szóló törvényjavaslatot. E benyújtott törvényjavaslat egyebek mellett új alapokra helyezi a rendvédelmi tisztjelöltek jogállására vonatkozó szabályokat is. A pénzügyőrtisztjelöltek és a rendvédelmi feladatokat ellátó egyéb szervek tisztjelöltjeinek képzése, szolgálatra való felkészítése, szocializációja a Nemzeti Közetelmények mentén, egységes elvárások mellett zajlik. Erre tekintettel szükségessé vált a pénzügyőrtisztjelöltekre vonatkozó szabályok módosítása is.

A jelen törvényjavaslatba foglalt módosítás következtében a pénzügyőrtisztjelöltek jogviszonyára vonatkozó rendelkezéseket a jövőben nem ösztöndíjszerződés, hanem jogszabály határozná meg. A módosítás alapján továbbá a tisztjelöltek alapilletményre, tanulmányi díjra és illetménypótlékre is jogosultak lesznek. Az alapilletmény évfolyamonként eltérő mértékét, a tanulmányi díj és az illetménypótlék összegét miniszteri rendelet fogja meghatározni, a javasolt módosítás azonban rögzíti azt is, hogy azok nem lehetnek alacsonyabbak, mint a mindenkori garantált bérminimum. A törvényjavaslatban foglalt módosítás támogatottsága esetén tehát a tisztjelöltek járandósága jelentősen növekedne, így téve vonzóbbá ezt a hivatást.

A törvényjavaslat a fentiekkel párhuzamosan rögzíti azt is, hogy a tisztjelölt a jelenlegi nyolc év helyett tíz évig köteles a Nemzeti Adó- és Vámhivatalnál szolgálatot teljesíteni. E kötelezettség teljesítésének elmulasztása esetén a tisztjelölt köteles lenne a törvényjavaslatban tételesen meghatározott esetekben az illetmény időarányos részét visszafizetni. Ezek közé tartozik egyebek mellett a jogviszony lemondással, közös megegyezéssel, más rendvédelmi szervhez történő áthelyezéssel, szankciós jelleggel az összeférhetetlenség kimondásával, a kifogástalan életvitel követelményének meg nem felelésére vagy nemzetbiztonsági kockázat megállapítására tekintettel történő megszüntetése.

Amennyiben a tisztjelölt tisztjelölti jogviszonya azért szűnne meg, mert a tanulmányokban való előrehaladással kapcsolatos kötelezettségeit nem teljesíti vagy a hallgatói jogviszonyát megszünteti, de tisztjelölti vizsgával rendelkezik, őt a NAV vezetője adó- és vámhatósági szolgálati jogviszonyba történő kinevezéssel egyidejűleg a NAV bármely szervénél pénzügyőri munkakörbe helyezi. Kivételes méltánylást érdemlő

körülmények között lehetőség lenne arra is, hogy a tisztjelölti jogviszony fenti okokból történő megszűnése esetén őt civil munkakörbe nevezzék ki. A törvényjavaslat a tisztjelöltek egyéb jogait és kötelezettségeit érdemben nem érinti.

A fenti szabályozás 2022. január 1-jén lépne hatályba, és a végzős hallgatók kivételével a jelenlegi tisztjelöltek jogviszonya 2022. augusztus 1-jével alakul át, feltéve, hogy ahhoz az érintett hozzájárul.

(9.30)

Tisztelt Országgyűlés! Végezetül elmondható, hogy az Országgyűlés előtt lévő törvényjavaslat számos rendelkezése, az egyes módosítások és a szabályozási pontosítások összhangban vannak a nemzetgazdaság újraindításának, kiszámítható működésének szándékával. Kifejezetten a közpénzeket érintő módosításra is tekintettel tisztelettel javaslok a törvényjavaslat megvitatását és későbbi támogatását. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönjük, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Elsőként megadom a szót Hadházy Sándornak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Öné a szó, képviselő úr.

HADHÁZY SÁNDOR, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Az expozéban is hallhattuk, az előttünk fekvő, az egyes pénzügyi és gazdasági tárgyú törvények módosításáról szóló T/17670. számú törvényjavaslat nyolc törvény módosítását foglalja magában. Az államtitkár úr mind a nyolc törvénnyel kapcsolatos információkat elmondta, és a javaslatot szakmailag is alátámasztotta. Ezért most felszólalásomban csak néhány, általam fontosnak tartott elemre szeretnék rávilágítani, illetve hangsúlyozni.

A törvényjavaslat célja a hazai gazdaság újraindítását követően, a jelenleg is működő és folyamatosan fejlődő gazdaság védelmének elősegítése érdekében több gazdasági, illetve pénzügyi tárgyú törvény esetén a folyamatosan változó gazdasági folyamatokhoz való igazodás a gazdaság további hatékony működése érdekében.

Tisztelt Országgyűlés! Az államháztartásról szóló törvény módosításának értelmében az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. számú törvény módosítása megteremti annak lehetőségét, hogy a központi költségvetés végrehajtásában részt vevő központi költségvetési szervek 2022. január 1-jétől egy modern, a XXI. század technológiai kihívásainak is megfelelő, új államháztartási rendszerrel láthassák el szerteágazó feladataikat. Ennek érdekében megteremtésre kerül a központi költségvetés végrehajtását támogató rendszer törvényi alapja, ami a Magyar Államkincstár által fejlesztett, a központi költségvetés

végrehajtásához kapcsolódó valamennyi pénzügyi, gazdasági és számviteli adatot is nyilvántartó és kezelő, integrált informatikai rendszer lesz.

A Magyar Államkincstár a központi alrendszerbe tartozó költségvetési szervek egységes adatszolgáltatásai alapján fogja kezelni és nyilvántartani e költségvetési szervek követeléseit, kötelezettségvállalásait és más fizetési kötelezettségeit, ezzel sokkal tervezhetőbbé és gördülékenyebbé válik a költségvetés végrehajtása. A törvényjavaslattal bevezetésre kerülne a kiemelt előirányzat szintű kontroll, valamint az átláthatóság szem előtt tartása mellett egyszerűsödik a kedvezményezettek köztartozás-vizsgálata is.

Tisztelt Országgyűlés! A Nemzeti Adó- és Vámhivatal személyi állományának jogállásáról szóló törvény módosításának főbb elemei a következők.

A törvényjavaslat alapvetően módosítja a tisztjelöltek jogait és kötelezettségeit. A módosítás alapján a tisztjelöltek esetében - a korábbi ösztöndíjas tisztjelölti jogviszonytól eltérően - a jogviszony a NAV vezetője általi kinevezéssel jön létre, és a felek jogait és kötelezettségeit minden tartalmi elem vonatkozásában jogszabály határozza meg. A tisztjelölt részére a kinevezést legkésőbb a rendészeti alapfelkészítést megelőző 15 nappal át kell adni. A tisztjelölt elsődleges szolgálati kötelezettsége a rendvédelmi szervnél a tiszti besorolási osztályba tartozó szolgálati beosztásban történő szolgálatteljesítésre való felkészülés.

A javaslat a fentiekkel összefüggésben részletesen meghatározza a tisztjelölti jogviszony megszűnéseinek eseteit. Amennyiben a tisztjelölt a tanulmányi és vizsgaszabályzatban, illetve a tantervben rögzített, a tanulmányokban való előrehaladással kapcsolatos kötelezettségeit nem teljesíti vagy a hallgatói jogviszonyát megszünteti, a tisztjelölti jogviszony a törvény erejénél fogva megszűnik, az addig megszerzett rendfokozatát elveszti, és őt a NAV vezetője az adó- és vámhatósági szolgálati jogviszonyba történő kinevezéssel egyidejűleg a NAV bármely szervénél 2-es besorolási osztályba tartozó pénzügyőri munkakörbe helyezi.

A NAV vezetője a tisztjelölt kérelmére és a tisztjelölt különös méltánylást érdemlő egyéni érdekére tekintettel a pénzügyőri munkakörben való továbbfoglalkoztatás helyett engedélyezheti a tisztviselői státuszban, tisztviselői munkakörben történő továbbfoglalkoztatást. A tisztjelölt havonta a miniszter rendeletében meghatározottak szerinti illetményre jogosult, ami alapilletményből, tanulmányi díjból, valamint illetménypótlékból áll. Az alapilletmény legalább a garantált bérminimumnak megfelelő összeg.

A javaslat emellett meghatározza a tisztjelölt feylemi és kártérítési felelősségére vonatkozó rendelkezéseket is, ezek szerint, ha a tisztjelölt a tisztjelölti jogviszonyából vagy a hallgatói jogviszonyából eredő kötelezettségét vétkesen megszegi, feyelemlésértést követ el.

A javaslat szerinti átmeneti rendelkezés alapján a jelenlegi tisztjelölti jogviszony 2022. augusztus 1-jei

hatállyal, a törvény erejénél fogva alakul át a módosítás szerinti tisztjelölti jogviszonnyá. Az átalakulást megelőzően a rendelkezés a jelenlegi tisztjelöltek számára lehetőséget teremt arra, hogy az előzetes tájékoztatás alapján meghatározott határidőig nyilatkozzanak, hogy elfogadják-e az új szabályozás szerinti rendvédelmi jogviszonyt.

Tisztelt Országgyűlés! A magyar gazdaság sikeres újraindítása lehetővé teszi, hogy a gyermeket nevelő szülőknek visszaadjuk az idén befizetett jövedelemadójukat az átlagbér adószintjéig. Az adó-visszatérítés történelmi jelentőségű lépés, soha egyetlen kormány sem hagyott még ilyen nagy összeget a családoknál. A visszatérítés minden gyermeket nevelő szülőnek jár, aki családi pótlékra jogosult, a várandós nők és házastársuk, valamint a rokkantsági járadékban részesülők is kérhetik a visszatérítést. Ha a családban mindkét szülőnek van bejelentett munkahelye, mindketten visszakapják a személyi jövedelemadójukat. Ugyanez vonatkozik az élettársi kapcsolatban élőkre is, ha van közös gyermekük és őt közösen nevelik.

Az adó-visszatérítést a vállalkozók is megkapják, ha gyermeket nevelnek. A jogosultak körébe beletartoznak az egyéni vállalkozók, a mezőgazdasági őstermelők, az ingatlant bérbeadók, a katás és ekhós adózók is. A katás vállalkozók 2021-es tételes adójuk negyedét, az ekhós adózók a befizetett 15 százalékos adójuk kétharmadát kaphatják vissza.

A visszafizetendő összeg a 2021-ben ténylegesen megfizetett személyi jövedelemadó összege, de legfeljebb a 2020. decemberi adatok alapján számolt éves átlagbér adószintje. Az érintettek többségének semmit nem kell tennie, 2022. február 15-éig az adóhatóság automatikusan kiutalja a nekik járó összeget.

Tisztelt Képviselőtársaim! Mindezek alapján a Fidesz frakciója támogatja a javaslatot, és kérem önöket is, támogassák szavazataikkal. Köszönöm megtesteltő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

(9.40)

ELNÖK: Köszönjük. A következő vezérszónokunk Potocskáné Kőrösi Anita, aki a Jobbik képviselőcsoportjának véleményét ismerteti. Képviselő asszony, ön é a szó.

POTOCSKÁNÉ KŐRÖSI ANITA, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Év végén, amikor beérkeznek az adó- és egyéb pénzügyi tárgyú törvények módosításai, akkor egy kicsit nagyobb horderejű törvényjavaslat-csomag szokott érkezni. Most én is keresem azokat a változásokat, azokat az adócsökkentéseket, amiről nyilvánvalóan szó lesz majd a következő törvényjavaslat vitájában is, de amikor ezt a törvényjavaslatot áttekintettem, ami most előttünk fekszik, látam, hogy egy olyan salátatörvényről beszélünk, amiről

mi, ellenzék képviselők már többször elmondtuk azt, hogy óriási probléma az, hogy a salátatörvényben vannak olyan jogszabály-módosítások, amelyeket természetesen jó szívvel tudunk támogatni, de sajnos mindig sikerül becsempészni önöknek egy-két olyan törvény-módosító javaslatot, amelyre az ellenzéki képviselők nem szívesen mondanak igent.

És most nem arra célok, ami egyébként az államháztartási törvény módosításával kapcsolatosan beérkezett, mert minden olyan integrált informatikai rendszer, ami könnyíti azt, mint ahogy akár most ebben az esetben a központi költségvetés végrehajtását támogatni hivatott KKVR-rendszer bevezetéséről is szól a törvényjavaslat, hiszen ez előremutató, és az államháztartásban dolgozó és a költségvetés felügyeletében dolgozó kollégák munkáját megkönnyíti. Természetesen nekünk, ellenzék képviselőknél is a központi költségvetés végrehajtásának ellenőrzésére vonatkozóan egy pozitív, előremutató rendszer kiépítése történt meg, és annak a jogszabályi feltételeit rögzíti most az előttünk fekvő törvényjavaslat. Én azt gondolom, hogy ez egy nagyon pozitív változás.

Ezenkívül természetesen pozitívnak értékeljük azt, hogy a Nemzeti Adó- és Vámhivatalnál dolgozó tisztjelöltek jogállásában egy olyan módosítás van, hogy a javadalmazásuk nő. Minden ilyen szektorban, amikor nő valamely illetmény mértéke, az egy támogatandó javaslat - de vajon paralel-e az összeg növekedése a rög-höz kötés emelésével? Most ezt nyolcszor tíz évre emelik, és ez már bennünk kérdőjeleket vet fel.

Természetesen akkor, hogyha a javadalmazás emeléséről és annak a mértékéről beszélünk, akkor mindenképpen szeretnénk azt, ha itt az elszabadult infláció, ami több mint 6,5 százalék, visszaköszönne ezekben a javadalmazási emelésekben, mert látjuk, hogy az infláció mértékének emelkedése kapcsán az emelések sajnos nemhogy ebben a szektorban, de egyéb más szektorokban sem követik az infláció mértékét.

Államtitkár úr úgy kezdte az exozéját, hogy fegyelmzett költségvetési gazdálkodás jellemzi az Orbán-kormányt. Akkor tisztelettel kérdezem, miért van az, hogy a 2021-es költségvetésben lassan most már a 3000 milliárd forintos költségvetési hiányt érzük el. Ez paralelben van azzal, hogy fegyelmzett a gazdálkodás? Mi itt az ellenzék padsoraiban néha úgy látjuk, hogy vannak olyan költségek, amelyek nem feltétlenül a gazdaság újraindítását szolgálják, gondolok itt arra, hogy még mindig sok olyan beruházás történik, amelyekre önök mindig azt mondják, hogy a munkahelyteremtést szolgálják. Igen, csak ezeknek a létesítményeknek, beszéljünk itt akár a stadionokról vagy olyan létesítmények felépítéséről, amelyeknek aztán majd az üzemeltetését is el kell látni valahogy. Látjuk, hogy mi az önök részéről érkező megoldás: adjuk oda a gazdálkodó szervezeteknek ezeket a stadionokat, üzemeltessék ők, hogyha szeretnék, amit önök sok-sok száz milliárd forintos közpénzből, a magyar emberek pénzéből építettek fel.

És hogyha már itt vagyunk, hogy foci és stadionok, akkor látszik ebben a törvényjavaslatban, hogy az önök számára vannak ilyen liebling szektorok, az egyik a labdarúgás és a focisták, ahol az ekhós jövedelemnek egy nagyon magas határát határozták meg, és így ők az adózásban gyakorlatilag egy nagyon-nagyon kedvezményes körbe tartoznak.

És most itt a következő liebling, a filmgyártás és a magyar színészek. Egyetértünk azzal, hogyha a színészeknek szeretnénk támogatásokat adni, de ez megkülönböztetett figyelem, ami most rájuk hárul, hogy eltörlik a 12 millió forintos felső értékhatárt. És nagyon helyesen államtitkár úr is hozta a katás változásokkal kapcsolatos jogszabályi helyeket, hogy a katásoknál is történt egy változás. Milyen jó lett volna most olvasni ebben a jogszabályban azt, hogy eltörlik a tavaly bevezetett 3 millió forintos katás határt, és ott is kibővítik a lehetőségeket. Nem, önök most a filmgyártásban részt vevőknek kedveznek ezzel, hogy a 12 millió forintos határt eltörlik.

Összességében tehát azt szeretném elmondani - nem részletezve az önök által már elmondott részletes ismertetését annak a nyolc törvényjavaslatnak -, hogy tehát az látszik, hogy vannak előremutató jelek, de lehetett volna sokkal több kedvező, pénzügyi törvényt érintő módosítást behozni. Önök ezt nem tették meg. Természetesen várom én is, hogy a vitában esetleg milyen módosító indítványok fognak még ebben a jogszabályban majd megjelenni. A támogatásunkat azt követően fogjuk majd kialakítani. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Most megadom a szót Nacsa Lőrincnek, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának. Képviselő úr, öné a szó.

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Jobbikos képviselőtársam mondta, hogy vannak ilyen lieblingek, ha jól értettem, kiemelt csoportok, amelyeket mi előszeretettel támogatunk. Teljesen igaz: ilyenek a családosok, ilyenek a kis- és középvállalkozások, ilyenek a 20 százalékos béremelésben részesülő bölcsődei dolgozók, szociális dolgozók, az egészségügyi dolgozók, a kulturális dolgozók, ilyenek azok, akik gyereket nevelnek, ilyenek azok, akik munkából élnek, tehát igaz van, vannak ilyen csoportok.

Elég széles ez a csoport, úgy is hívhatnánk, hogy a magyar társadalom az, amelyért mi itt nap mint nap dolgozunk, és akiket például a Pénzügyminisztérium munkatársai is napról napra, hónapról hónapra próbálnak jobb helyzetbe, kedvezőbb helyzetbe hozni, és segíteni őket. *(Hadházy Sándor tapsol.)* Én vállalom ezeket a vádakat, tisztelt képviselő asszony, amiket ön megfogalmazott.

Igenis, azt gondolom, hogy Magyarországon aki munkából él, aki gyermeket nevel, aki értékteremtő tevékenységet végez, segíteni kell őket, úgyhogy én

nem emelnék ki annyira részletesen csoportokat, ahogy ezt ön tette, hanem inkább dolgozzunk azon, hogy ezek az intézkedések minél szélesebb rétegeket elérjenek. Szerintem az elmúlt években ez így valósult meg, és egyre szélesebb azoknak a köre, akik például a kormány kedvező adópolitikájának a kedvezményezettjei: az alacsony személyi jövedelemadó, a kisvállalati adó folyamatos csökkentése, a munkáltatói terhek folyamatos csökkentése kapcsán, és így tovább.

Ön ezeket vádként fogalmazta meg, én ezekre büszke vagyok, hogy ilyen gazdaságpolitikát és adópolitikát sikerült az elmúlt 11-12 évben véghez vinni, aminek nagyon-nagyon sok kedvezményezettje van ma Magyarországon. Szerintem ez helyes, és ezt érdemes megtartani.

Nyolc törvény módosítását tartalmazza az előtűnk fekvő törvényjavaslat. Államtitkár úr részletesebben beszélt ezekről. Én a teljesség igénye nélkül három fontos részletre szeretném felhívni a figyelmet.

Először, az államháztartásról szóló törvény jelenlegi módosítása megteremti annak a lehetőségét, hogy a központi költségvetés végrehajtásában részt vevő központi költségvetési szervek '22. január 1-jétől, tehát egy hónap múlva, egy modern, XXI. századi technológia kihívásainak is megfelelő, új államháztartási rendszerrel láthassák el szerteágazó feladataikat. Ennek érdekében létrejön a központi költségvetés végrehajtását támogató rendszer törvényi alapja, amit a Magyar Államkincstár fejlesztett ki, és amely a központi költségvetés végrehajtásához kapcsolódó valamennyi pénzügyi, gazdasági és számviteli adatot is nyilvántartó és kezelő integrált informatikai rendszer lesz. Itt viszont tudok csatlakozni jobbikos képviselőtársamhoz, hogy minden olyan informatikai rendszer, ami integráltan segíti a különböző költségvetési szervek kommunikációját, működését, ahol a Pénzügyminisztériumban, az Államkincstárban van egyfajta rálátás arra, hogy mi is történik, és nem csak utólag kell az események után futni és keresni az esetleges félreértéseket vagy hibákat, és ami egyszerűsíti, digitalizálja ezeket a folyamatokat, az, azt gondolom, mindenképpen üdvözlendő és helyes. Ez az integrált informatikai rendszer egy újabb lépéssel járul majd hozzá az állam adminisztratív terheinek csökkentéséhez, a hatékonyabb, korszerűbb költségvetési végrehajtás folyamatához. A Magyar Államkincstár a központi alrendszerbe tartozó költségvetési szervek egységes adatszolgáltatásai alapján fogja kezelni és nyilvántartani ezen költségvetési szervek követeleseit, kötelezettségvállalásait és egyéb más fizetési követeleseit.

Másodszor: számomra kiemelt téma a fiatalok dohányzásának visszaszorítása.

(9.50)

Több alkalommal, több törvényjavaslaton keresztül beszélgettünk, nem mondom azt, hogy vitatkoztunk, mert ebben talán egyetértés van a tisztelt Házban a patkón átívelően is, hogy mindent meg kell

annak érdekében tenni, hogy a fiatalok dohányzása visszaszoruljon, szerintem alapvetően az egész társadalomban a dohányzás visszaszoruljon, és egy egészségesebb társadalom és egy egészségesebb levegőjű társadalom jöjjön létre. Úgyhogy én üdvözlöm eme törvény módosítását is, hiszen emlékezhetünk rá, hogy az Alkotmánybíróság egy határozatban megállapította, hogy az Országgyűlés mulasztásban megnyilvánuló alaptörvény-ellenességet idézett elő azáltal, hogy az elektronikus cigaretta és a kapcsolódó termékek kiskereskedelmének koncesszióköteles dohányboltokra történő korlátozásaival egyidejűleg nem rendelkezett a vállalkozáshoz való jog korlátozásával érintettek megfelelő kompenzációjáról. Mivel Magyarországon jogállam van, a jogerős bírósági ítéleteket, alkotmánybírósági határozatokat végre kell hajtani, így ez a törvényjavaslat rendezi az Alkotmánybíróság által kifogásoltakat.

A törvényt módosítás az érintett kiskereskedők anyagi kompenzációjának a törvényi kereteit teremti meg, ezzel egyidejűleg felhatalmazást ad a kormány részére, hogy rendeletet alkosson a kiskereskedelmi tevékenység körében elektronikus cigaretta, utántöltőflakon vagy a dohányzást imitáló elektronikus eszköz forgalmazására 2016. május 20-án jogosult személyek vagy szervezetek törvényben meghatározottak szerinti anyagi kompenzációra való jogosultságainak részletszabályairól.

Harmadszor: a törvényjavaslat módosítja a Nemzeti Adó- és Vámhivatal személyi állományával kapcsolatban a tisztjelöltek jogait és kötelezettségeit. A módosítás alapján a tisztjelöltek - a korábbi ösztöndíjas tisztjelölti jogviszonytól eltérően - jogviszonya a NAV vezetői általi kinevezéssel jön létre, és a felek jogait és kötelezettségeit minden tartalmi elem vonatkozásában a jogszabály határozza meg.

Lényeges változás, hogy a tisztjelölt köteles a tanulmányait a legjobb képességei szerint folytatni, és az adó- és vámhatósági jogviszonyba történő kinevezését követően legalább tíz év időtartamban a NAV-nál szolgálatot teljesíteni.

A tisztjelölt a beiratkozást követő hat hónapig rendészeti alapfelkészítésen vesz részt, amelynek befejezésekor tisztjelöltvizsgát, ezt követően pedig a pénzügyőr számára előírt esküt tesz. A tisztjelölt a NAV tisztjelölti állományában a hallgatói előmenetelének megfelelő tisztjelölti rendfokozati jelzéssel teljesít szolgálatot.

A javaslat emellett meghatározza a tisztjelölt feylelmi és kártérítési felelősségére vonatkozó rendelkezéseket is. Ezek szerint, ha a tisztjelölt a tisztjelölti jogviszonyából vagy a hallgatói jogviszonyából eredő kötelezettségét vétkesen megszegi, felelősséget követel.

A javaslat szerinti átmeneti rendelkezés alapján a jelenlegi tisztjelölti jogviszony 2022. augusztus 1-jei hatállyal a törvény erejénél fogva alakul át a módosítás szerinti tisztjelölti jogviszonnyá.

A Nemzeti Adó- és Vámhivatal mai szervezeti rendszere 2011-ben jött létre a korábbi adóhivatal, valamint a Vám- és Pénzügyőrség integrációjából, majd

a 2020-ban elfogadott Nemzeti Adó- és Vámhivatal személyi állományának jogállásáról szóló 2020. évi CXIII. törvénnyel jött létre az egységes NAV-jogviszony.

Az elmúlt tíz évben úgy tudtak folyamatosan növekedni a központi költségvetés adóbevételei, hogy közben a kormány jelentős adócsökkentést hajtott végre a munkavállalók, a családok és a vállalkozások számára. Mindez a magyar gazdaság elmúlt évekre jellemző dinamikus bővülése mellett a gazdaság fehéredését és a NAV hatékony munkáját is bizonyítja. A NAV tisztjelölti állományára vonatkozó jelenlegi módosítások hozzájárulnak ahhoz, hogy a NAV még szakmaibb, még felkészültebb személyi állományának a megteremtése legyen a cél. A módosítás szerinti tisztjelölti jogviszony illetményeket, tanulmányi követelményeket, tanulmányi körülményeket és szakmai előmenetelt tekintve kedvezőbb lesz, mint a korábbi ösztöndíjas tisztjelölti jogviszony.

Mindezen fontos és szükséges módosítások mellett a törvényjavaslat tartalmaz még jogharmonizációs, szövegpontosító, valamint nyelvhelyességi változásokat is. A KDNP-frakció támogatni fogja a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps a kormány- pártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük. A következő vezérszónokunk Bangóné Borbély Ildikó, aki az MSZP képviselőcsoportjának véleményét ismerteti. Képviselő asszony, öné a szó.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársak! Legelőször is Nacsá képviselőtársamnak néhány mondatára szeretnék reagálni. Amikor azt mondta, hogy önök az elmúlt években természetesen a magyar családokat milyen mértékben támogatták, akkor szeretném arra felhívni a figyelmét, hogy pont a héten Tállai András, ha jól emlékszem, hétfőn mondta azt a bizonyos mondatot, hogy a magyar családok a magas inflációból és az annak következtében elszabadult élelmiszerárak emelkedéséből egyszerűen semmit nem vesznek észre. Minden happy, minden jó, hiába emelkedett 30 százalékkal az étolaj ára, a kenyér már 10 százalékkal. Egyszerűen sorolhatnánk reggelig, hogy milyen brutális módon emelkedtek az élelmiszerárak. De beszélhetünk a forint romlásáról és ennek a következményeiről, vagy az elszabadult üzemanyagárakról, hogy hiába fagyasztották be már itt az utolsó pillanatban, amikor már mindenki kérte, minden politikai párt, hogy lépjen a magyar kormány. És beszélhetnénk az elszabadult építőanyagárakról is. Erről önök nem sokat beszélnek itt, a Parlament falain belül, hanem felállnak és mondják, hogy itt minden rendben van, a magyar családoknak mennyire jó. Ezt csak el szerettem volna felvezetésként mondani.

Az előttem szólók már elmondták, hogy nyolc törvény módosítását látjuk a pénzügyi és gazdasági

tárgyú törvények módosításánál. Igen, látjuk azt, hogy szorosan egymáshoz nemigen kapcsolódó törvénymódosításokról beszélünk megint, mondhatjuk azt, hogy megint egy salátatörvényről beszélünk. Kőrösi Anita képviselőtársam már elmondta, hogy lényegében vannak pozitív elemek ebben a törvénymódosításban, amit támogatni lehetne, de ugyebár, ezt látjuk, az elmúlt 12 évben úgy csinálják ezeket a salátatörvényeket, hogy csapdát állítsanak az ellenzék számára, és utána kiabálhatják minden egyes kormányközeli médiában, hogy már megint nem szavazták meg ezeket a frankó törvényeket. De közben meg arról nem beszélnek, hogy ezekben a törvénymódosításokban, amelyek szorosan nem kapcsolódnak egymáshoz, mindig van egy olyan csavar, amit egyszerűen az ember politikusként meg emberként sem tud támogatni.

Néhány dolog; az atomenergiáról szóló törvény módosítása. Itt a javaslat a kifejetteteknek megfelelően számos törvényt érint. Az atomenergia-felügyeleti szerv átalakítása miatt csak most végzik el az elmaradt kodifikációs munkák egy részét, ilyen az elnök rendeletalkotási jogkörének rögzítése.

A másik ilyen törvénymódosítás a mozgóképekről, a filmiparhoz kapcsolódik. Képviselőtársam már elmondta, hogy itt egy kedvezményt kívánnak bevezetni a filmgyártók számára, ahol a 12 millió forintos értékhatárt megszüntetik. Igen, jól mondta Kőrösi Anita képviselőtársam, hogy ugyanezt láttuk a focisták törvénymódosításánál, amikor az adókedvezményt kapták. Az egy kicsit brutálisabb, valljuk meg őszintén, bár itt is a 12 millió forintos értékhatár megszűnik.

És amikor a felvezetésében az államtitkár úr azt mondta, hogy a katásoknak is mekkora kedvezményt tettek: nem, a katás vállalkozásoknál szigorításokat vezettek be, mivelhogy egymillió forint feletti kiállított számlánál bejelentési kötelezettségük van, és amikor egy vállalkozó részére meghaladja a 3 millió forint értékű számlázást, azt már nem tehetik meg kedvezményesen.

Szóval, azt látjuk, hogy vannak szektorok, és ebben ne vitatkozzunk Nacsa képviselőtársammal, igenis, vannak nagyon fontos csoportok a Fidesz számára, ahol minden kedvezményt meg tudnak adni, míg más csoportoknál azért ez nem így működik.

Az államháztartásról szóló törvény módosítása: igen, itt mondhatnánk azt, hogy bürokráciacsökkentésről van szó, amit 2010-ben ez a kormány legelsőnek jelentett be. Aztán láttuk, hogy a bürokráciacsökkentés jegyében hogyan nőtt az államtitkárok száma, helyettes államtitkárok száma, mennyivel nőtt a költségvetésben ennek a gigaszervezetnek, az állam működtetésének évről évre a költségvetési száma. Úgyhogy nem azt látjuk, hogy itt bürokráciacsökkentés történne.

Egyetlenegy példát engedjenek meg, mert az ember azt gondolná, hogy a XXI. században, amikor az informatikát fejlesztjük, akkor arról tudnánk beszélni, amikor már kormányablaktól, kormányhivataltól

kezdve minden állami szervnél ott vannak az adataink, hogy nagyon könnyen mennek ezek a változásbejelentések vagy bármiféle ilyen, állampolgárhoz köthető ügyek intézése. Persze, azért valljuk be őszintén, hogy a világvárvány kellős közepén ez nehezedett most, mert a személyes ügyintézés a legtöbb esetben kerüli az ember; és ilyenkor mondanánk azt, hogy mekkora nagy szükség van arra, hogy az informatikai rendszer jól működjön.

Egyetlenegy példa, én most személyesen éltem meg: mivel a lányaim egyetemre kerültek, betöltötték a 18 évet, a családi adókedvezmény és a családi pótlék változása. Hát, képzeljék el, még azt sem sikerül az Államkincstárnak jól megcsinálnia, hogy a három gyermekemnek a tájszámát úgy rögzítsék, ahogy kellene.

(10.00)

Bizonyos problémát okoz, hogy a lányaim ikrek, és ebből fakadóan az adatok nem mindig kerülnek jól rögzítésre, de beszélhetnénk sok minden másról is. Amit itt kritizálni tudunk, az az, hogy nem derül ki a törvénymódosításból, hogy kik lesznek jogosultak ezen adatokba betekinteni. Ez egy tisztázandó kérdés, remélem, hogy államtitkár úr erre választ fog adni.

A fiatalok dohányzásának visszaszorítása kapcsán feloldanak egy Alkotmánybíróság által tett rendelkezést. Azt azért mindig el kell mondani, amikor a fiatalok dohányzásának visszaszorításáról beszélünk, hogy önök miért módosították anno ezt a törvényt. Itt a piac újraosztása volt. Nem a fiatalok egészségét akarták önök megvédeni, ó, eszükbe sem jutott önöknek ez, de hogy jutott ez eszükbe! Újraosztották a piacot, ugyanúgy, mint ahogy a szerencsejáték újraosztása volt, ugyanúgy, mint ahogy a vidéki kisboltok újraosztása történik, most látjuk, hogy új gazdasági lehetőséget biztosítanak az önökhöz közel álló gazdasági körökhöz, vagy mint ahogy az állami földek szétosztása történt. Úgyhogy én kicsit visszafogottabban beszélnék, mert önök mindig azt mondják, hogy mennyire meg akarják óvni a magyar emberek egészségét.

Az utolsó pont, hogy a NAV tisztjelöltjeinek képzése lényegesen átalakul. Igen, ahogy az előttem szóló ellenzéki képviselőtársam is elmondta, kedvezményeket tesznek, de szigorítanak is, röghöz kötés történik, emelik az évek számát, tízéves röghöz kötés vezetnek be. Azt gondolom, mindig ez a csapda ezekben a salátatörvényekben, hogy önök adnak valamit, adnak egy béremelést, de nagyon kemény szigorítások mellett. Azt mondják, hogy na, akkor tessék, tíz évig nem megy sehova senki, nem változtathat a munkahelyén, és ha ezt a módosítást nem fogadják el, megszűnik a jogviszonyuk. Ezt már láttuk az egészségügyi dolgozóknál, akár más szektorban is, hogy igen, önök nem tudnak úgy adni a magyar munkavállalóknak, hogy valami negatív, valami nagyon súlyos dolog ne legyen ebben a változásban. Lehetne azt mondani, hogy persze az államnak ez a kötelessége, hogy ha adunk egy

remek béremelést, akkor legyen hálás a munkavállaló, és hálálja meg az államnak. Mi, ellenzéki politikusok nem így gondolkodunk.

Igen, lehetne sok mindent ebből a salátatörvényből támogatni, de pontosan ezek miatt ezt most ilyen formában a Magyar Szocialista Párt részéről nem tudjuk támogatni egyelőre.

Még egyvalami a végén, amit majdnem elfelejtettem, elnök úr, bocsánat. A Fidesz vezérszónoka, képviselőtársam beszélt az adó-visszatérítésekről. Most volt Varga Mihály miniszter úr meghallgatása, minden bizottságban most hallgattuk meg a minisztereket, és Varga Mihály miniszter úr is elmondta, hogy az adó-visszatérítés, a vállalkozók adócsökkentése, a nyugdíjak kifizetése körülbelül 2000 milliárd forint összeget fog kitenni. Arról azért beszélni kell, hogy miért most. Miért 2022-ben? Tudom, képviselő úr, azt fogja mondani, hogy mert a gazdaságunk szárnyal, most van ennyi pénz a költségvetésben, ami nem igaz, látjuk, hogy nem igaz. Hát, választás következik 2022-ben. Önök mondják, hogy a magyar családoknak körülbelül 600 milliárd forintot fognak visszaadni ezzel az adó-visszatérítéssel. Remélem, akkor azt is mellé teszik, hogy mennyi pénzt vettek el önök az elmúlt 12 évben a magyar családoktól, mondjuk, csak azért, mert a családi pótlékot nem emelték, vagy mennyi pénzt vettek el a magyar családoktól, mert mondjuk, a családi adókedvezmény, amit önök vezettek be 2011-ben, az egygyerekeseknél és a háromgyerekeseknél már több mint tíz éve nem emelkedett, csak a kétgyerekeseknél emelték meg félidőben duplájára.

Nagyon sokat veszített az értékéből, tisztelt képviselő úr, ez a kedvezmény is. *(Nacsa Lőrinc: Korábban nem is volt!)* Korábban nem volt, de adtunk más támogatást, tisztelt képviselő úr. Mondanám, hogy például a minimálbér adómentes volt, a legkisebb keresetűek nem adóztak, most viszont a minimálbérek Magyarországon nagyon komoly adót fizetnek. Amikor arról beszélünk, hogy a munkáltatóknak mennyivel csökkentik az adóterhüket, közben azt látjuk, hogy a munkavállalók már lassan háromszor annyi adóterhet fizetnek be a magyar állam részére, mint a munkáltatók. Na, ez a különbség közöttünk, hogy önök a munkáltatókat támogatják minden eszközzel, a munkavállalók meg hadd adózzanak, hadd fizessék Európa legmagasabb áfáját, hadd fizessék meg minden elrontott gazdasági lépésnek a következményeit, amelyeket az előbb is elmondtam, így az elszabadult élelmiszerárak, elszabadult benzinár, építőanyagok ára. Szóval, mindent a magyar családok hadd fizessenek, az a lényeg, hogy ezek az adónemek, amelyeket a családok befizetnek, kerüljenek be a magyar költségvetésbe, és köszöni szépen a kormány, továbbra is nagyon jól van. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönjük. A vezérszónokok körét Varju László képviselő úr zárja, aki a DK képviselőcsoportjának véleményét ismerteti. Képviselő úr, öné a szó.

VARJU LÁSZLÓ, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Így lehetőségem nyílik arra, hogy a T/17670. számú törvényről kifejthessem az álláspontunkat, amelyről már előzetesen is lehetett hallani. Bocsánat! Előzetesen is lehetett hallani.

Hallottuk, hogy egy olyan salátatörvény van előtünk, amely egyszerre sok mindent markol, aztán igazából keveset fog. Ilyen esetben is, azt gondolom, fel kell vetni és meg kell kérdezni, hogy hol van a hatástanulmány, ha már ilyen jelentősnek ítélt módosításokat hajtanak végre, mint például a központi költségvetés végrehajtását támogató rendszer, ilyenkor az ehhez kapcsolódó elemzéseket miért nem bocsátják a képviselők rendelkezésére. Szeretném elmondani, hogy a digitalizációval, az informatika bővítésével, fejlesztésével alapvetően egyet tudunk érteni, és bízunk abban - ha lenne ilyen hatástanulmány, tudnánk róla beszélni -, hogy ennek következményeként nemcsak a kormányzati szereplők részére lesz vagy lehet hozzáférés, hanem az is bekövetkezhetne, hogy a képviselők is tájékozottabbak tudnak lenni az aktuális pillanatról. És nem úgy, mint ahogy a most éppen kezében lévő módosítás esetén, államtitkár úr, amelyet az éjszaka hirdettek ki a fegyelmetett költségvetési gazdálkodás keretében, és amelyben fel van sorolva, hogy a járványvédelmi alap költségvetési támogatásából hogyan csoportosítanak át Isztambulban és Rómában működő diplomaták működésére majdnem százmillió forintot. Még sorolhatnám, ugye, mert hétről hétre, napról napra érkezik a módosítás, de amikor ezekkel kapcsolatos értelmező kérdéseket teszünk fel, tesztek fel, az elmúlt időszakban most már becslésem szerint hetente legalább egygel tartoznak, amire illene válaszolni.

Megmondom őszintén, az engem nem elégít ki, amit legutóbb a miniszter úr meghallgatását követően öntől kaptam, illetve egész pontosan előtte öntől, hogy forduljak a minisztériumhoz, és kérdezzem meg tőlük, miért volt erre szükség. Abban egyetértettünk, hogy ez nem eljárási mód, a Pénzügyminisztériumnak lenne feladata ebben segíteni és a képviselők számára a megfelelő információt megadni, nem pedig azt mondani, hogy olvassam sűrűbben a Magyar Közönyt. Tehát ilyen szempontból, azt gondolom, ez nem támasztja alá azt, amit államtitkár úr mondott, hogy fegyelmetett költségvetési gazdálkodást végeznek.

Visszatérve tehát a javaslatukra, az eredeti gondolatkörre: igen, ha ebben segítenek, és a pontosabb tájékozódás ezáltal megtörténhet, akkor, azt hiszem, ez nagyon fontos, és ezért szükség volna a következmények bemutatására, egy olyan hatástanulmányra, amely bemutatná és számunkra is bemutatná azt, hogy egyébként rendben van. Már csak azért is, mert miközben ezt támogatni szeretném, azt mondom, hogy mostantól kezdve a salátatörvényt érdemes átnevezni csapdatörvényre, éppen amiatt, amit képviselőtársam is említett, hogy amit az egyik kezükkel adnak, a másikkal el is veszik.

(10.10)

Az vagy adó formájában, vagy ahogy itt néhány példát majd mondok is, megtörténik, úgy, hogy az állampolgárok jogait csorbítják, mondhatom úgy is, hogy a szabadságunkat csorbítják. Ilyen értelemben hiába sorolgatják, hogy mely társadalmi csoportoknak kívánunk kedvezni éppen most, ebben a pillanatban, de hogy ezt milyen módon és milyen áron teszik, majd erről is azért tennék néhány gondolatot az asztalra.

Szóval, ebben a csapdatörvényben több minden van, ami ebből a szempontból ígéretes vagy jó is lehetne, de szükséges volna egy olyan hatástanulmány, amely segít abban, hogy pontosabban el lehessen igazodni.

Másik oldalról viszont ugyanebben a törvényben, hogy az előbbi, szabadságjogokra vonatkozó részt említsem önnek, elfogadták azokat a változásokat, amelyek alapján az Országos Atomenergia Hivatal önállósága jelentősen megnő, és többek között rendeletben szabályozzák a nukleáris létesítmények és radioaktív hulladék-tárolók nukleáris biztonsági követelményeit és az ezzel összefüggő hatósági tevékenységet. Ezzel egyidejűleg kinevezték az ehhez kapcsolódó legújabb NER-vezetőt kilenc évre. Hát, tisztelt államtitkár úr, a vak is látja, hogy miközben az egyik oldalról nem tesznek mást, mint pánikhelyzetben adósságból igyekeznek szavazatot vásárolni, másik oldalról pedig önmagukat, illetve a kormányhoz hű, de inkább úgy mondom: a Fideszhez hű hivatalnokokat bebetonozni.

De hogy ne legyen félreértés, hogy mire gondoltam, államtitkár úr, itt van a kezemben a Pénzügyminisztérium októberi tájékoztatója, amely az önök által és kormánypárti képviselőtársaim által szívesen emlegetett jótéteményekről szól. Mindezt miből finanszírozzák, tehát nemcsak mikor, hanem miből finanszírozzák? - ezt a kérdést is nyugodtan föl lehet tenni. Idézem önöket: „Központi költségvetés devizaadósága: a növekedés hátterében elsősorban a szeptemberben kibocsátott három devizakötvény áll. 10 éves futamidejű 2,225 milliárd dollár összegű; 30 éves futamidejű 2 milliárd dollárról szól; 7 éves futamidejű pedig 1 milliárd euró összegű devizakötvényről szól.”

Tehát önök, azok, akik annyit kiabáltak menet közben tisztán politikai okok miatt a devizaeladósodás okairól, következményeiről és hogy miért ne történjen; sőt, önök mondtak olyat is, hogy soha többé ilyen nem szabad csinálni, majd két-három év után elkezdtek visszaszivárogni ezek a hitelfelvelelek, most meg egy hónap alatt ezt a mennyiséget intézték el. Hát, tisztelt államtitkár úr, úgy látom, hogy önök is abba a csapdába estek, hogy valamit nagyon gyorsan el kell intézni, más lehetőségük nincs, akkor ezt csinálták. Ez pontosan ugyanolyan, mint egyébként amilyen csapdában hagyták a devizahitelesek, mert akkor a családokat elindították, behúzták ebbe a csapdába, majd egyébként úgy csináltak, mintha önöknek semmi köze nem lett volna hozzá.

Tehát ilyen szempontból, azt gondolom, hogy azt a politikát folytatják, amit ugyanúgy, ahogy önök kárhoztattak... - és most nem arról beszélek, hogy jó vagy nem jó, hanem az önök farizeusi magatartásáról, hogy egyik nap erről beszélnek, másnap meg egészen mást csinálnak. (Z. Kárpát Dániel közbeszólására:) Sorolhatnánk azokat a területeket, ahol mindez bekövetkezik, és sajnálom, hogy mindig csak a költségvetésnél jutunk el odáig, hogy ezzel szembesíteni tudjuk önöket. Államtitkár urat mindenképpen kérem, hogy viselje ennek a következményeit, vagy kénytelen viselni ennek a következményeit, hiszen a kormány képviselőjeként van jelen.

Ilyen szempontból még egy ilyen csapdatörvényt vagy a törvényben meglévő csapdat szeretnék megemlíteni itt önöknek, mert a javasolt szabályozás az általános trendbe illeszkedik, ahogy itt az előbb említtem, hogy parlamenti felhatalmazással rendelkező kormánytól vannak el közigazgatási szabályozási kompetenciákat. És most akkor a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóságot említsük meg itt, az előbb egyet már említettem, azt az NMHH-t, amelynél a kormány feltette a kezét, hogy annak költségvetéséhez neki semmi köze, ehhez képest lelkes képviselői beadvánnyal éppen 180 milliárd forint értékű költségvetési támogatásban részesítették őket. Ehhez még hozzáteszem a szabadságjogot is, mert önekik adnak, másik oldalról a sajtószabadságot pedig ezáltal csökkentették, merthogy ez a hivatal, annak apparátusa, politikai vezetése és minden egyes dolgozója, aki ott van, az tevékenységével aktívan közreműködik a sajtószabadság megkurtításában, és mindent megtesznek azért, hogy kizárólag azok a információk jussanak el az emberek többségéhez, bár ilyen szempontból azt gondolom, próbálnak az emberek nyitott szemmel járni, és úgy tűnik, hogy azon törekvésük, hogy bezárjanak sokakat olyan burokkba, hogy kizárólag az a tevékenység jó, amit önök folytatnak, éppen ezzel a módosítással is, hogy a médiahatóságot még újabb és újabb jogokkal ruházzák fel, miközben rettentő sok pénzt használnak fel kizárólag kommunikációra, óriásplakátokra, és ennek keretében jutnak el odáig, mint ahogy említettem, hogy az embereket tévhitben tartják, és állami fake news-gyártó műhelyeket tartanak fenn, nos, ebből azt gondolom, hogy ez így elfogadhatatlan.

Tehát sokunkat, sokakat akarnak abba a csapdába kényszeríteni, hogy miközben egyik oldalról próbálnak olyat tenni, ami a társadalom és részben az államigazgatás részére vonatkozóan... - például a központi költségvetés végrehajtását támogató rendszer működését jobbitani akarják, eközben pedig elfogadhatatlan törvényi módosítási kezdeményezéseket tesznek mellé.

Ilyen módon ez a csapdatörvény olyan helyzetet teremt, amikor ellenzéki oldalról végig kell gondolnunk. Én abban bízom, hogy a beadott módosító indítványok lehetőséget teremtenek arra, hogy megszüntessék az ilyen jellegű, vagy a kormány maga jut arra a döntésre, hogy nem hozza sem a társadalmat, sem a

parlamentet ilyen helyzetbe, hanem ezeket felszámolják a következő időszakban, és ennek megfelelően a módosítások után lehet eldönteni, hogy ezt a törvényt lehet-e támogatni. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps az ellenzéki pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Tisztelt Képviselőtársaim! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most megadom a szót Domokos László úrnak, az Állami Számvevőszék elnökének, aki jelezte, hogy élni kíván a házszabály 36. § (11) bekezdésében foglalt felszólalási jogával. Elnök úr, öné a szó.

DOMOKOS LÁSZLÓ, az Állami Számvevőszék elnöke: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Az egyes pénzügyi és gazdasági tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitájában azért kívántam felszólalni, mivel a módosítási javaslat számos ponton érinti a közigazgatási folyamatokban megjelenő digitalizációt, illetve a közpénzfelhasználást érintő informatikai rendszerek megújítását.

A téma kapcsán az Állami Számvevőszék számos elemzést és ellenőrzést végzett az elmúlt időszakban, és jelenleg is végez, amelynek tekintetében fontosnak tartom, hogy az Országgyűlés számára minden lényeges és hasznos információt átadjak, támogatva ezzel a törvényjavaslat általános vitájának lefolytatását. Jelenleg itt most csak kihangsúlyozzuk ezeket, hiszen ezek az elemzések és jelentések egyébként nyilvánosak, és az ÁSZ honlapján megtalálhatók, képviselőknél is felhívjuk minden esetben a figyelmét az ebben való tájékozódás lehetőségére.

Tapasztalataink azt mutatják, hogy a digitális megoldások bevezetése a közpénzt felhasználó szervezetek, így a költségvetési szervek tevékenysége kapcsán pozitív következményekkel járhat. Mindezek mellett a Számvevőszéknek a közelmúltban megjelent, „Az állami nyilvántartások és az elektronikus ügyintézés” című elemzése rávilágított arra, hogy biztosítani kell az állami nyilvántartásokban szereplő adatok szabályozott és célszerű gyűjtését, kezelését és felhasználását.

(10.20)

A Magyar Államkincstár - mint az államháztartás központi alrendszerének meghatározó intézménye - pénzügyi és vagyongazdálkodási tevékenységének és feladatellátásának súlya miatt jelentős hatást gyakorol a költségvetés egész folyamataira, így az egyensúly fenntartására is, a közpénzek szabályszerű felhasználására, az államháztartás beszámolási adatainak megbízhatóságára, de még az állami vagyonnal való gazdálkodás minőségére és a közpénzekkel való gazdálkodás átláthatóságára is.

Ebből következően a központi költségvetés végrehajtását támogató rendszer bevezetése és megfelelő

működtetése az államháztartás központi alrendszerébe tartozó szinte valamennyi államháztartási jogalany, intézmény, szereplő esetében összességében új környezetet teremt a központi költségvetés finanszírozása tekintetében. Az elmúlt másfél évben, mint láthatjuk, így nemhogy leálltak volna a fejlesztések a kormányzati szektor folyamataiban, hanem felgyorsította ezt a magyar állam. Azt gondolom, ezt fejezi ki ez a jogszabály-módosítás, amely megteremt ezen feltételek jogi kereteinek további részleteit.

Tisztelt Ház! Az államháztartás pénzügyi elszámolási rendszere jó működésének alapvető szerepe van abban, hogy a kormányzat és szélesebb körben a gazdasági, társadalmi szereplők valós és hiteles információk alapján hozhassák meg döntéseiket, segítve a gazdasági, társadalmi folyamatok elemzését, az összefüggések feltárását. A központi költségvetés végrehajtását támogató rendszer hozzájárulhat a közpénzügyi rendszert érintő döntéshozatal megalapozásához, a költségvetési tervezés megalapozottságához. Ugyanakkor megjegyzem, hogy az állami és önkormányzati szervek elektronikus biztonságáról szóló törvényben az elektronikus információs rendszerekben kezelt adatok és információk kapcsán megfogalmazott követelmények biztosítása szükséges, de nem elégséges a tervezett informatikai rendszer esetében. A központi költségvetés végrehajtását támogató rendszerhez egy megfelelő, tudatos adatmenedzsmentnek kell társulnia annak teljes értékű pozitív hozzájárulása érdekében. Ahogy a törvényjavaslat célja is fogalmaz, a hazai gazdaság újraindítását követően a jelenleg is működő és folyamatosan fejlődő gazdaság védelmének elősegítése érdekében elengedhetetlen a folyamatosan változó gazdasági folyamatokhoz való igazodás a gazdaság további hatékony és versenyképes működése érdekében. A Kincstár felelős a központi alrendszerhez tartozó intézmények pénzellátásáért, fizetőképességük biztosításáért, valamint az állami költségvetés keretében a pénzforgalmuk lebonyolításáért és elszámoltatásáért.

Most néhány olyan tényezőt szeretnék kiemelni, amit különösen a figyelmükbe ajánlok, amely a változást összefoglalja vagy meghatározza. Az egyik ilyen a költségvetés végrehajtása és a banki rendszerfunkciók egymástól való elkülönítése. Ez egy rettentő fontos újítás, és az újragondolását teremti meg az egész folyamatnak, amely eddig a Kincstárban zajlott; valamint emellett az új kincstári számlavezető rendszer bevezetése eltérő humánerőforrás-igényekkel is járhat, erre viszont fel kell készülni. De emellett új utakat nyit meg az állam, illetve az állam intézményei számára azért, hogy lehetőséget biztosít a költségvetési tételek nettó elszámolására, ami jelentős előnyöket hozhat, és pozitív hatással lehet a költségvetési kiadások finanszírozásának alakulására is. Tehát egy konszolidált pénzügyi rendszer működtetését támogathatja ez a jogi, illetve majd technikai és emberi napi munkával létrehozott megújuló, új utakat nyitó kincstári rendszer. A törvényjavaslatban tervezett felhasználási terv szerint az

adatszolgáltatási kötelezettség hozzájárulhat az államháztartás jobb tervezhetőségéhez, a pénzügyi egyensúly fenntartásához, és a szervezetek szintjén felerősíti a vezető gazdálkodási felelősségét.

Egy másik történelmi léptékű változásra is szeretném ráirányítani a figyelmet, hogy a módosítási javaslat tartalmazza az államháztartás központi alrendszerébe tartozó költségvetési szervek tekintetében a követelések, kötelezettségvállalások és más fizetési kötelezettségek adatairól a rendszeres adatszolgáltatási kötelezettséget. Ha az adatszolgáltatás a tervezett előírások szerint fog működni, akkor azal biztosított lehet, hogy a költségvetési szervek előre tervezik, rendszeresen rögzítik vállalásaikat, és nyomon követik saját nyilvántartásaikat. Ezzel egyféle pénzköltés helyett egy gazdálkodási információhoz jutnak hozzá felelősen olyan vezetők is, akik például nem pénzügyesek, tehát nekik egy szintetizált képet kell látniuk nap mint nap a saját intézményük döntéseinek megalapozásához. Tehát mondhatnám, hogy megteremtődik a gazdálkodás megerősítésének információs háttere. A kötelezettségvállalás központi nyilvántartása hozzájárulhat a valós gazdálkodási folyamatok átláthatóságához, a megalapozott vezetői döntésekhez, az irányító szerv által történő elszámoltathatósághoz, tehát nemcsak az intézményeknél, hanem annak felügyeleti rendszerében is új lehetőségek nyílnak meg.

A Számvevőszék rendszeresen ellenőrzi az államháztartás alrendszerébe tartozó központi költségvetési szervek tekintetében a kötelezettségvállalások nyilvántartását és teljesítését. Tehát ez egy ismert problémakör megoldására fog választ adni, de azért engedjék meg, hogy csak a 2020. évi tapasztalataink tekintetében ismertessem, hogy akkor mit tapasztaltunk. A kötelezettségvállalások, illetve más fizetési kötelezettségek részletes nyilvántartásával az ellenőrzött költségvetési szervek 56 százaléka nem rendelkezett, ami azt eredményezhette és eredményezte, hogy adott esetben fedezet nélküli kötelezettség keletkezett gazdálkodásuk során, a közpénzzel való gazdálkodás így ennek megfelelően kontrollálatlan maradt. A kötelezettségvállalások nyilvántartásának nagyarányú elmaradása is jól szemlélteti, mennyire kiemelt jelentőségű a kötelezettségvállalásokra vonatkozó módosítási javaslat, ezért mindenféleképpen mi a jogszabály megalkotása mellett érvelnénk, hiszen összességében javítják az elszámoltathatóságot és az átláthatóságot és a vezetői rendszerek minőségi döntési feltételeit ezek a változások, ezek a fejlesztések, ez a jogszabályi környezet.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az előttünk lévő törvényjavaslatban megfogalmazottak tehát megteremtik a szervezeti szintű felelős gazdálkodást, a minőségi közpénzfelhasználás és a teljes központi költségvetés menedzselése új alapokra helyezésének lehetőségét. Egy minőségi kormányzati intézményi pénzgazdálkodás és irányítási rendszer informatikai alapú meg támogatása jelentős továbblépést biztosít a

versenyképes állam, a versenyképes, fenntartható költségvetés megvalósítása érdekében. Köszönöm meg tisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padso-rokból.)*

ELNÖK: Köszönjük, elnök úr. Most szót adok Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak, a Jobbik képviselőjének. Öné a szó.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Kérem, hogy kormánypárti képviselőtársaim vagy éppen elnök úr ne értsék félre a szavaimat, az önök felszólalásai alatt kicsit ilyen terápiás jellegűnek éreztem ezen napirendi pont vitáját, mintha egymást próbáltuk volna megnyugtatni azt illetően, hogy a big picture nagyon kedvező, a költségvetési folyamatok kontroll alatt vannak, de megragadom a lehetőséget, amíg elnök úr is itt van, egyetlen fontos momentummal igyekszem ennek az ellenpéldáját kiragadni. Ha megnézzük a nyugdíjassza helyzetét, azt látjuk, hogy egyrészt 350 milliárd forinttal növekszik a kifizetések szintje, és további 350 milliárd forint várható a hiányterületen az elkövetkezendő évben. Tehát egy olyan 700 milliárdos finanszírozási lyukat látunk a nyugdíjrendszer tekintetében, ahol a fenntarthatatlanság üvölt. Magyarország Kormánya beárázta és elfogadta, amit egyébként a Magyar Nemzeti Bank már tíz éve megjósolt, hogy fenntarthatatlanná válik a magyar nyugdíjrendszer, az ezt övező érdeklődést én magam is látom, és a helyzet az, hogy önök beárázták azt, hogy minden évben ki kell pótolni most már a nyugdíjasszát.

(10.30)

Ezt megteszi egy darabig a központi költségvetés, de demográfiai okokból, ahol egyre durvább lesz a helyzet, egyre kevesebb lesz a mérhető járulékot befizetők száma, és egyre több lesz az ellátottak száma, belátható, hogy ez a most 700 milliárdos rés eléri majd az 1000 milliárdos nagyságrendet, majd a 2000 milliárdot. Nyilván van ennek egy felső határa, ami a nyugdíjkifizetések szintje tekintetében azért tetten érhető, talán a 2000 milliárdig nem jutunk el, de az biztos, hogy egy folyamatos, nagyon erős költségvetési terhet jelent az, ami előttünk van.

Lenne erre egyébként megoldás is. Nyilvánvaló módon nem az, hogy egyik napról a másikra megduplázzuk az összes nyugdíjat, és ennek a másik lábát nem teremtjük meg, ez nem lenne egy fenntartható állapot. De az már mindenképpen, hogy ha a bérszínvonal lassú, a termelékenység megengedhetősége által tolerált szinten történő emelése által elérjük azt, hogy folyamatosan növekedjenek a bérek, ezáltal százalékosan, folyamatosan fognak növekedni a nyugdíj-jellegű járulékbefizetések vagy éppen a szocho bevételi tömege, akkor láthatjuk azt, hogy nyugdíjemelésekre is lehetőség lenne, nem csak a rendszeren belüli átrendezésekre.

De azt látjuk, hogy önöktől ezek a hosszú távú és fenntarthatósági gondolatok mintha teljes mértékben távol állnának. Emlékszem még a 2010-11-es adóvitákra, ahol az MNB előrejelzéseiről tudtunk érdemi párbeszédet folytatni, és az MNB már akkor jelezte, hogy a nyugdíjrendszerrel ez lesz, ami most bekövetkezett. Lehet természetesen szépre festeni ezt a képet. Kicsit olyan érzésem van, mint amikor az infláció szintjéről vitázunk, és Orbán Viktor - szokták mondani nem túl kedvesen - két balkeze, tehát Varga Mihály és Matolcsy György mindketten elmondják más megvilágításban, hogy igazából még tolerálható ez az inflációs szint, más országokban is nagyon magas, még az USA-ban is magas, de elfelejtik azt, hogy ha nem azzal a statisztikával dolgoznának, mint Magyarországon, akkor sokkal rosszabb lenne a helyzet.

Államtitkár úr, magyarázza el nekem, hogy kerül a KSH inflációs statisztikájába a CD lejátszására képes hifitorony! Mondja meg nekem, államtitkár úr, hogy hányan vásárolnak ilyen készüléket évente Magyarországon! Beláthatjuk, hogy ha ezt a statisztikát megmókoljuk olyan elemekkel, amiket rendre nem szoktak fogyasztani magyar állampolgárok, ezért az árak nem robban ki, akkor az inflációs ráta egészen más számot fog mutatni, mint ha a tipikus nyugdíjas fogyasztói kosárral számolok, mint ha egy két gyermeket nevelő - sajnos egyre ritkább, bárcsak gyakoribb lenne - családnak a fogyasztói kosarával számolnék. Azt látjuk tehát, hogy a valóság egészen más képet mutat az infláció szempontjából is.

Helyesen hangzott el ellenzéki képviselőtársaim szájából, hogy az adót érintő osztogatás mellett nem mondták el a másik lábat, hogy a 27 százalékos világrekorder áfával mennyit szedtek ki a magyar emberek zsebéből, hogy adott esetben a családi pótlék összegének a befagyasztása tízéves távlatban, most már mondhatjuk, hogy ezermilliárdos nagyságrendet húzott ki a családok zsebéből. Vannak árnyalatbeli különbségek, mi ezt családi kártyán dupláznánk meg, amivel csak gyermeknevelési és alapvető élelmiszereket lehetne vásárolni, más feltétel nélkül, de az biztos, hogy nem maradhat ez a neoliberális kegyetlenség ennyiben, mert ez a kormány részéről az. Szelektál társadalmi csoportok között, és a legnehezebb sorban nevelt gyermekek számára nem hoz érdemi könnyítéseket, miközben a társadalom szerencsésebb tagjai számára azért bőven és jószerével.

Egy másik ilyen problémás terület a röghöz kötés, ami ma szóba került. Szögezzük le, a béremelésnek örülünk. Én még a fiatalok dohányzását érintő visszaszorítási szándéknak is örülök. Tehát megdicsérem azt, ami szerintem jó. De a röghöz kötés tekintetében önök a béremelést gyakorlatilag egy jogviszony fenntartásához kötik. Kipróbáltuk sokféle formában a röghöz kötetést, a felsőoktatástól kezdve, a tanulmányi szerződéseken át, aktív munkaerőpiaci munkahelyeken, mindenhol, és azt látjuk, hogy ennek a hatása, legyünk udvariasak, fékezett habzású, államtitkár úr. A helyzet az, hogy amikor nem volt koronavírus okozta

veszélyhelyzet, tömegével hagyták el, jellemzően megélhetési kényszerből a magyar emberek Magyarországot, több százezerre rúgott azok száma, akik az önök kormányzása alatt elhagyták az országot.

Önök erre el fogják mondani, hogy más kelet-közép-európai országok is így jártak. Ez körülbelül olyan, mint amikor Tállai államtitkár úr most elmondta, hogy a forintgyengülés nem magyar sajátosság. Nyilván nem a holland forintra gondolt, és nyilvánvalóan a nemzeti valuta gyengülésére gondolt, és rosszul fogalmazott, de ez a „merjünk kicsik lenni” hozzáállás engem végtelenül irritál, az önöké, Nacsa képviselőtársamé. Amikor valami szabályozható, de rossz gazdasági folyamat zajlik, önök nem arról beszélnek, hogy hogy lehetne ezt megoldani, hogy lehetne önerőből kihúzni magunkat ebből a bajból, hanem a régió országaira mutogatnak, hogy hát, ott is romlott a valuta, akkor nálunk is; hát, a kormánynak nincs árfolyamcélja, kicsik vagyunk, gyengék vagyunk, nem tudunk semmit tenni; hát, ezt a nagy pénzügyi bácsik meg a tőzsdék majd eldöntik, hogy mennyi legyen a forintárfolyam külföldön meg a tőzsdén, és akkor nincs mit tenni.

Ez nem így van, képviselőtársaim! Az a nagy helyzet, hogy mind Matolcsynak, mind Varga Mihálynak komoly ráhatása lenne például a forint árfolyamára, de a külsterületeken, ahol be lehetett volna avatkozni, elrontották ezeket a lépéseket, ezért tartunk itt, ahol vagyunk.

No de a röghöz kötésről nagyon fontos elmondanunk, hogy az, hogy nyolc vagy tíz év a röghöz kötés terminusa, majdhogynem mindegy, mert nem működik ez a rendszer. A nagyon negatív demográfiai viszonyok mellett és a nagyon furcsa magyar munkaerőpiaci folyamatok mellett nem lehet erőszakkal egy pályán vagy itthon tartani fiatalokat. Motivációval lehet, olyan életpálya bevilágításával, aminek része lenne, mondjuk, egy lakhatási program, amiről már nagyon sokat vitatkoztunk, hogy egy magyar fiatal a munkaerőpiaci első tizenöt évét ne bankhitelesként töltse, hanem adott esetben egy belátható életpályával tudjon megfizethető lakhatáshoz jutni. Ennek nyilván része nemcsak az albérlépi szabályozás, de adott esetben még a kollégiumok rendbetétele vagy férőhelybővítése is.

De a röghöz kötésről egy példát hadd hozzak még fel! A Szülői Hang éppen most körlevelezi az összes országgyűlési képviselőt, nyilván önök is megkapták a levelét, és attól függetlenül, hogy szimpatizálunk vagy nem szimpatizálunk ezzel a szervezettel, azért ők itt az óvopedagógusok kapcsán lerántják önökről a leplet. Hiszen amikor látták, hogy tömeges pályaelhagyás jelentkezik ezen a területen, nagyon kevés a dolgozó, akkor nem azt csinálták, hogy mondjuk, megmásfélszerezték a bérüket, vagy adott esetben ezt teljesítményszorzókhöz kötötték volna, hanem azt csinálták, hogy 2020-ban hoztak egy kormányrendeletet, amelynek értelmében már csak 8 és 12 óra között követelmény és kötelezettség,

hogy diplomás óvopedagógus foglalkozzon a gyerekekkel. Tehát a pályaelhagyást helybenhagyták, a bér-színvonalhoz érdemben nem nyúltak, és a kevés, pályán megmaradt dolgozóra egy plusz-, egy bónuszterhelést raktak, gyakorlatilag ugyanazért a pénzért, vagy legalábbis ezért a terhelésért külön juttatásban ők nem részesültek.

Így kell elrontani egy piaci problémának és egyébként egy demográfiai problémának is a kezelését, miközben azt látjuk, hogy kényszerből dolgoznak százezrek külföldön. Magyarországon az inaktívak aránya, pontosabban: még a regisztrált álláskereső aránya is azért egy olyan embertömeget takar, amely több százszázalékos nagyságrendű, eközben az álláskereső már több mint 40 százaléka semmiféle juttatásban nem részesül az önök rendszerében, de nem azt csinálják, hogy nekik segítenének olyan pályához jutni, amelyet szeretnének, hanem tömegesen hoznak be külföldről vendégmunkásokat. Egy új kormányrendelet értelmében Indonéziától a Maldív-szigetekig bárhol jöhet most már munkaerő, szervezeten csinálják ezt önök a multcégek bemondásaira, de nem azoknak próbálnak segíteni, akik, mondjuk, Szabolcs-Szatmár-Beregben inaktívként egy faluban ragadva nem tudtak normális szakképzéshez jutni, viszont szeretnének dolgozni, és szeretnének szakmát.

Nem annak segítenek, aki, mondjuk, Dunaújvárosból nem tud kitörni, pedig választana adott esetben egy óvopedagógusi pályát, csak segítségre lenne szüksége hozzá. Önök ezeknek az embereknek nem nyújtanak lehetőséget, segítő kezet, tömegesen szervezik és hozzák be viszont az idegen munkaerőt Magyarországra. Elképesztő kettősség! Ez olyan, mint ahogy a migráció frontján viselkedtek, Nacsa képviselőtársam. Önök hangosan elmondják mindig, hogy a migráció rossz, eközben szervezik azt, letelepedési kötvényt árulnak a gazdag migránsoknak, és még Orbán Viktor 2015-ben, az ENSZ előtt mit követelt, képviselőtársaim: világkvótát.

Ez az önök politikája: abszolút kétkulacos, kettős kommunikáció, mást mondanak itthon, mást mondanak külföldön. Tényleg, ha nincs így, akkor álljon fel valamelyik képviselő, és mondja el, hogy Orbán Viktor nem követelt világkvótát az ENSZ előtt. Ha ez sikerül, megkövetjük önöket. Köszönöm a figyelmet. *(Taps az ellenzéki pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Tisztelt Képviselőtársaim! Megkérdezem, kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok, az általános vitát lezárom.

Megkérdezem az előterjesztő államtitkár urat, kíván-e reagálni a vitában elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Igen. Öné a szó, Banai államtitkár úr.

BANAI PÉTER BENŐ pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Engedjék meg, hogy a vitában elhangzottakra két részben reagáljak. Először azokról a részokről

szólnék, amelyek az önök előtt lévő törvényjavaslat konkrét rendelkezésére vonatkozó kérdéseket illetik, ezt követően pedig röviden igyekszem reflektálni azokra a fölvetésekre, amelyek a törvényjavaslat vitájában elhangzottak, de nem a törvényjavaslatban szereplő rendelkezések kapcsán fogalmazódtak meg véleményként.

(10.40)

Ami az önök előtt lévő törvényjavaslat konkrét rendelkezései kapcsán megfogalmazódott, ott első helyen nekem is az önök által, a hozzászólók által elsőként említett költségvetés-végrehajtási támogató rendszerre vonatkozik az első hozzászólásom. Egyetértek azzal, hogy a törvényjavaslatnak talán ez a legfajtyosabb eleme, és köszönöm szépen, hogy mind a kormánypárti padsorokból, mind az ellenzék padsoraiból, mind Domokos elnök úr részéről, az ÁSZ részéről támogató véleményeket, támogató hozzászólásokat hallottunk.

Ha megengedik, nagyon röviden azt mondanám el, hogy ha Domokos elnök úr történelmi léptékű változásokat említett, akkor véleményem szerint is egy rendkívül nagy jelentőségű informatikai rendszer bevezetéséről van szó, amely rendszer többéves előkészítés után, 2022 januárjától kezdheti meg a működését, és teljes egészében 2023 januárjától működik.

Miről szól ez a rendszer? Ez arról szól, hogy a központi költségvetési körbe tartozó minden egyes szervezetnek a kötelezettségvállalásairól naprakész információk legyenek. Egyszerűen fogalmazva, a kormányzatban, például a Pénzügyminisztériumban naprakészen tudjuk, hogy a kormány irányítása alá tartozó szervezetnél ki milyen szerződést kötött, ezekből a szerződésekből milyen kifizetések adódnak, illetőleg szerződéseken kívül, egyéb jogviszonyokból fakadóan milyen kifizetések lesznek. Ugye, ennek jelentősége van abban, hogy a kormányzati döntéshozatal támogassuk, egy naprakész adatbázis lesz. Hozzáteszem: adatokat elemző rendszert is létrehozunk, és természetesen segít abban, hogy az állam finanszírozását jobban meg tudjuk tervezni. Ha pontosabban meghatározhatók az állam által teljesítendő kiadások, akkor ehhez jobban hozzá tudjuk igazítani a finanszírozási műveleteket, ergo, az államadósság finanszírozása ezen fejlesztés következtében is olcsóbb lehet. Hozzáteszem azt is, hogy most önök előtt erről az informatikai rendszerről van szó, de természetesen látjuk azt, hogy van feladatunk más területen is. A Kincstárat ha említhetem, új számlavezető rendszert kívánunk bevezetni, ez képes lesz az azonnali átutalásra, képes lesz arra, hogy hatékonyabb módszerekkel, a legújabb technológiák felhasználásával az állam szolgáltató jellegét is erősítse. Mindazok a költségvetési szervek, azok a szervezetek, amelyek a Kincstárnál tartják a számlájukat, egy jobb színvonalú szolgáltatást tapasztalhatnak majd meg.

A második pontban a Nemzeti Adó- és Vámhivatalnál később elhelyezkedő tiszthelyettesekre vonatkozó szabályozást említeném. Itt már kritikákat is

hallottunk a támogató vélemények mellett, többen a „röghöz kötés” kifejezést használták. Egyrészt azt szeretném hangsúlyozni, hogy hál’ istennek, úgy látjuk, van abban a helyzetben a magyar gazdaság és a magyar költségvetés, hogy jelentős juttatásnövelést tudunk végrehajtani, erről szól ez a javaslat, ami mellesleg a Nemzeti Adó- és Vámhivatalnál később foglalkoztatott személyeknél a tanulmányi idő alatt olyan jellegű juttatásokat biztosít, ami például a rendészeti területen is az Országgyűlés korábbi döntése szerint elérhető.

Az hangzott el kritikaként, hogy vajon arányos-e a juttatásoknak a növelése a kötelezően eltöltendő idő növelésével. A tiszthelyettesi juttatások a tervezet elfogadása esetén 7-8-szorosukra emelkedhetnek. Tehát a növekedés a mostani juttatásban 700-800 százalékos. A kötelezően a NAV-nál eltöltendő idő növekedése 25 százalékos. Tehát a 700-800 százalékos juttatásnövekedést érdemes összevetni a 8-ról 10 évre való, kötelezően a NAV-nál végzett munka összevetésével.

Engedjék meg, hogy erről a juttatásnövelésről szóljak. Célunk szerint a tisztjelölt olyan illetményre lenne jogosult, ami egyrészt alapilletményből, másrészt tanulmányi díjból, harmadrészt illetménypótlékból áll. Az alapilletménynek az összege legalább a garantált bérminimumot kell hogy elérje. Mindnyájan tudjuk, hogy jövőre a garantált bérminimum közel 20 százalékkal növekszik. Ez egy elem a tiszthelyettesek juttatásából, ismétlem, mellette van még a tanulmányi díj és az illetménypótlék. Ezenkívül a tisztjelölt jogosult kollégiumi elhelyezésre, térítésmentes ételmezési, ruházati ellátásra, tanszertámogatásra, és igényelhet költségtérítést és egyéb szociális juttatást. Tehát kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy amikor röghöz kötésről beszélnek, és arról beszélünk, hogy 8 év helyett 10 évig kell a NAV-ot szolgálni, akkor ezt vessék össze azzal a többletjuttatással, amelyet a tervezet tartalmaz, és amelyet a kormányzat a tiszthelyetteseknek nyújtani kíván.

A harmadik elem, amiről szó volt a vitában, az a mozgóképről szóló törvény módosítása. Itt a célunk az, hogy az eddig is dinamikusan bővülő magyarországi filmgyártásnak további támogatást adjunk. Ugye, hál’ istennek, talán önök is nap mint nap találkozhatnak olyan produkciókkal, amelyek Magyarországon valósulnak meg, és ezt a dinamikát szolgálja tehát az az indítvány, amely szerint filmgyártási tevékenység során a hazai belföldi illetékességű személyek foglalkoztatása esetén eltörölné a javaslat a 12 millió forintos korlátot, amely összegig a filmgyártást végző produkció költségként elszámolhatja a foglalkoztatottak bérét. Tehát jelenleg van egy 12 millió forintos korlát, 12 millió forintig a filmgyártó produkció költségként elszámolhatja az összeget. E fölött nem, e fölött kisebb mértékű költségszámolás lehet. Ezt a korlátot törölnénk el. Arra adnánk ösztönzést, hogy még több hazai személyt foglalkoztassanak. A külföldi illetékességű személyeknél 3

millió korlát van érvényben, ezt nem változtatja a javaslat.

Miért került szóba a kata? Azért, mert a foglalkoztatottak jelentős része katával adózott. De a katával mi történt? A katával az történt, itt van Izer államtitkár úr, aki sokkal mélyebben tudja, de mégis engedjék meg, hogy most szóljak róla: a rendelkezésre álló statisztikák alapján bizony a katával nemcsak éltek vállalkozások, hanem voltak, akik visszaéltek, ami azt jelenti, hogy számos, korábbi normál munkaviszonyban lévő személy ment át katás vállalkozásba. Kiskapuként használták a cégek és a személyek arra, hogy a normál munkaviszony helyett katás vállalkozás legyen. Ezért a változtatás arról szólt, hogy az adott foglalkoztatott, adott megrendelést adó vállalkozás bizonyos összeghatárig foglalkoztathat katást. E fölött is foglalkoztathat, csak nagyobb adót kell fizetnie. Magának a katásnak az adózására vonatkozóan nincsen változtatás. Tehát kérem, hogy amikor a kata változtatásáról beszélünk, akkor nézzük meg a változtatás hátterét és a statisztikákat. Ismétlem: visszaélészerű, ha úgy tetszik, kiskapuzás látszódott, aminek a becsukása szerintem mindnyájunk érdeke, az adóelkerülések megszüntetése mindnyájunk érdeke.

Ezzel, ha megengedik, át is kanyarodok azokra az észrevételekre, amelyek nem az önök előtt lévő törvényjavaslat konkrét rendelkezéseiről szóltak, mégis a vitában elhangzottak. Ha adóelkerülésről szólok, akkor Potocskáné Kőrösi Anita képviselő asszony fegyelmezett költségvetési gazdálkodás kapcsán megfogalmazott kritikájára hadd reagáljak. Ismétlem, azon túl, hogy szerintem a fegyelmezett költségvetési gazdálkodást akkor tudjuk elérni, ha mindenkit tisztességes adózásra bírunk - a fehéritési intézkedések ezt a célt szolgálják; a kiskapuk bezárása ezt a célt szolgálja -, de azt gondolom, hogy ezt az átfogó célt szolgálja az az informatikai rendszer, amiről beszélünk, és ezt a célt szolgálja az a gazdaságpolitika, amelyet a kormány folytatott. Ha ön megkérdőjelezi a fegyelmezett költségvetési gazdálkodást, akkor tisztelettel ajánlom, hogy nézzük meg a sokszor emlegetett Eurostat-adatbázisokat.

Képviselő asszony, azért tényszerűen hadd mondjam el, hogy van egy olyan politikai közösség, akinek az idejében, 2002-2010 között egyetlen év sem volt, amikor a magyar GDP-arányos államadósság ne növekedett volna, a válság alatt is meg a válság előtt is. Ezt mindnyájan pontosan tudjuk, és azt is tudjuk, hogy ezen adatok alapján 2011 és 2019 között egyetlen év sem volt, amikor a magyar GDP-arányos államadósság-ráta ne csökkent volna. Ugye, 80 százalék fölötti szintről értünk el 65,5 százalék körüli szintre.

(10.50)

Pont ez a múlt tette lehetővé azt, hogy a válságra egy teljesen ellentétes választ adjon a kormányzat, mint adott 2008-09-ben, mint amit kényszerült adni,

hiszen tudjuk, hogy nem voltak meg anno a finanszírozási lehetőségek a bérek csökkentése, a nyugdíjak csökkentése mellett sem.

Most ennek a klasszikus, ha úgy tetszik, keynesi vagy tankönyvi recept szerinti válasznak hangsúlyos eleme volt a költségvetési hiány növelése adócsökkentések és pluszkiadások által. Ezt láttuk Európa számos országában, ezt láttuk Magyarországon is. De ezt az átmenetinek tekintett hiány- és adósságnövekedést pont azért tettük meg, hogy a reálgazdaságnak támaszt adjunk. Pont azért tettük meg, hogy most, szemben a 2009-es válsággal, ne szökjön fel 11 százalékra a munkanélküliség.

Mi azt látjuk, hogy ezek a válaszok alapvetően sikeresek voltak, hiszen a magyar gazdaság teljesítménye ma meghaladja a válság előtti szintet - hangsúlyozom, hogy Európa országainak jelentős részében nem ez a helyzet -, és ennek az lett az eredménye, hogy a foglalkoztatottak szintjét történelmi magasságban tudtuk tartani.

Abban bízom, hogy ennek a reálgazdasági teljesítménynek is köszönhetően a hiányt csökkenteni fogjuk tudni a következőkben. Én abban a képviselő asszonnyal maximálisan egyetértek, hogy a fegyelmezett költségvetési gazdálkodás elvétől nem lehet eltekinteni. A 2022. évi költségvetésitörvény-javaslat tekintésében a tisztelt Országgyűlés azt láthatta, hogy 2023-ban 3,9 százalékos hiányszámmal kalkulálunk, 2024-ben 3 százalékos hiánnyal, és 2025-ben 2 százalékos hiánnyal.

Sok, előre nem látott körülmény történhet még. Gondolok itt a járványra, az ellátási láncok akadozására vagy az energiaárak emelésére, de mégis a kormányzati szándék egyértelmű. És abban bízom, hogy ha ezeket a hiányszinteket tudjuk teljesíteni, akkor az adósságrátánk ismét csökkenni fog.

Varju László képviselő úr az adósságról, az adósságfinanszírozásról szólt. Szóba hozta azt a devizakötvény-kibocsátást, ami tényszerűen, mondhatom, hogy az elmúlt 30 év talán legsikeresebb devizakötvény-kibocsátása. Miért merem ezt mondani? Azért, mert 4,5 milliárd euró összegű forrás bevonása történt meg hosszú lejáraton, átlagosan kevesebb mint 1 százalék finanszírozási költséggel.

A képviselő úr azt kifogásolta, hogy miért devizakötvény-kibocsátás valósult meg, hiszen a kormány célja az, hogy a devizaadósság arányát csökkentsük, és ezzel válaszoltam is a képviselő úrnak. A kormány 2010 után azt a célt fogalmazta meg, hogy egyrészt az adósságrátát csökkentsük; megjegyzem, hogy Alaptörvényben előírt kötelezettség, tehát egy olyan szigorú szabály van érvényben 2011-től, ami korábban nem volt része a magyar jogrendnek, és az adósságráta csökkenésén belül a devizaadósság arányát mérsékeljük. Nem arról szóltunk, hogy ne legyen devizaadósság, hanem a devizaadósság arányát csökkentsük. Vannak olyan ügyek, vannak olyan lehetőségek, vannak olyan szituációk, amikor igenis érdemes élni a devizafinanszírozással.

A kulcs, ismétlem, az, hogy az arány összességében csökkenjen. De 2010-ben 50 százalék fölött volt ez az arány, most 20 százalék környékén van. Az a célunk, hogy hosszabb távon ez mérsékelt szint legyen. Lehetnek természetesen ingadozások, hogy egyik pillanatról a másikra kicsit növekszik, kicsit csökken a devizaadósság-arány; ilyen változások elképzelhetőek a közeljövőben is, de a hosszú távú trend, a hosszú távú folyamat mégiscsak a devizaadósság arányának a csökkentése. És ez, ismétlem, azért az elmúlt bő tíz évben megvalósult.

Képviselő úrnak azon fölvetésével nem tudok egyetérteni, amiben úgy fogalmazott, hogy a családokat devizahitelezésbe taszította a kormányzat. Azt kell mondjam képviselő úrnak, elnök úrnak, hogy volt ilyen, de ez 2010 előtti helyzet. Ha jól emlékszem, a magyar lakosság adósságának, hiteleinek nagyságrendileg a 70 százaléka deviza volt 2010-ben. Ez ma 1 százalék alatt van. Csak azok vehetnek föl devizában hitelt, akiknek a jövedelme is devizában van. Tehát e tekintetben értelemszerűen sem az önök előtt levő javaslat nem tartalmaz semmilyen rendelkezést a családok devizahitelezése tekintetében, sem a kormánynak nincs olyan szándéka, ami családok devizahitelezésével foglalkozna.

Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony azt mondta, hogy az állam működési költségei növekednek, az állami bürokrácia nő. Tényszerűen szeretném elmondani, hogy az állami körben foglalkoztatottaknak a száma nem növekedett, és hogyha a kiadások növekedését látják, azok a bérek növekedéséhez társulnak.

Abban a sokat emlegetett állami bürokráciában, állami közférában benne van a teljes államigazgatás rendszere, benne van a tisztelt Országgyűlés képviselőinek a létszáma és bére is. Szerintem ez egy jó példa: a képviselők száma csökkent, a bérük, hála istennek, növekedett, hiszen ha a törvények alapján a nemzetgazdaságban a bérek növekednek, akkor a juttatások is növekednek, tehát pont az Országgyűlés példáján láthatjuk, hogy a létszámban és a bérben milyen változások voltak.

Ami a családtámogatásokat illeti, a képviselő asszony úgy fogalmazott, hogy a családoktól elvett a kormány, ez tényszerűen nem igaz. Minden egyes költségvetésitörvény-javaslatban bemutatjuk, hogy a családtámogatások évről évre hogyan változnak.

A képviselő asszonynak azzal a megállapításával természetesen egyetértek, hogy nem minden egyes családtámogatási elem változik, ha úgy tetszik, az összeg nő évről évre - a családi pótlékot a képviselő asszony említette -, de épp ön hozta szóba a családi adókedvezményeket, amelyek 2010 előtt nem voltak, 2010 után a családtámogatási rendszernek a része.

Beszélhetnénk a lakástámogatásról, beszélhetnénk az első házások adókedvezményéről, számos elemről, amelyeket mégis hogyha együtt nézünk, akkor azt látjuk, hogy nemcsak 2010-hez képest volt egy jelentős növekedés, hanem európai viszonylatban is az a családtámogatási összeg, amit a kormányzat, a költségvetés a családoknak szán, kimagasló mértékű.

Ezzel igyekszem röviden áttérni Z. Kárpát Dániel képviselő úr fölvetésére, aki a nyugdíjrendszerről beszélt, és a családtámogatásokkal azért van összefüggésben ez a kérdés, mert a képviselő úr azt mondta, hogy a nyugdíjrendszer fenntarthatatlan, a nyugdíjkasszát a költségvetésnek ki kell egészíteni. Lehet, hogy nem egész pontosan idézem a képviselő urat, de az üzenete az volt, hogy a nyugdíjkasszát ki kell egészítenie a költségvetésnek, és hosszabb távon fenntarthatatlan lehet.

Épp a családtámogatások, amint azt a képviselő úr pontosan tudja, azt a célt szolgálják, hogy a korfát megváltoztassuk. A nyugdíjrendszer hosszú távú fenntarthatóságának egyik pillére a korfa alakulása. Az, hogy nem sikerül: képviselő úr, megint nézzük meg, hogy honnan indultunk! És a képviselő úrtól azt kérem, hogy ne csak az abszolút számokat nézze, a termékenységi ráta másfeles szintjét, hanem azt, hogy honnan indultunk; ugye, 1,1 volt. Tehát a képviselő úr pontosan tudja, hogy van egy olyan politikai közösség, akinek a kormányzása alatt ez a termékenységi ráta lefelé ment. 2010 után pedig ez a termékenységi ráta fölfelé ment. Azzal abszolút egyetértek, képviselő úr, hogy a 2,1-től még messze vagyunk, de ismétlem, az irány szerintem biztató, és azzal egyetértek maximálisan a képviselő úrral, hogy ez önmagában nem elegendő ahhoz, hogy a népességfogyást meg tudjuk állítani. De ez egy fontos eleme a nyugdíjrendszer hosszú távú fenntarthatóságának.

A másik elem a foglalkoztatás alakulása. Itt, hála istennek azért összességében kedvező számokról beszélhetünk. A harmadik elem a bérek alakulása, ebben képviselő úrral egyetértek. Megint nézzük meg a statisztikákat: Magyarországon a bérek az elmúlt időszakban jelentősen növekedtek, hozzáteszem, hogy a bruttó átlagkeresetek 2020-ban, a válság ideje alatt több mint 9 százalékkal növekedtek, tehát a reálbérek több mint 6 százalékkal növekedtek, a teljes bértömeg növekedett a gazdaságban, ami ki lett fizetve.

Tehát azt gondolom, hogy a nyugdíjrendszer fenntarthatóságát hosszabb távon meghatározó tételeknél kedvező változás volt, de ismétlem, egyetértek a képviselő úrral abban, hogy alapvetően a demográfia területén még további kedvező változásokra van szükség ahhoz, hogy a népességszám ne csökkenjen.

Utolsó gondolat e tekintetben: szerintem összességében nem az államháztartás egyes alrendszerének fenntarthatóságát kell nézni, hanem a költségvetés egészének a fenntarthatóságát. Pont a nyugdíjalap bevételét képező szociális hozzájárulási adó csökkentése ezért összességében szerintünk az államháztartás fenntarthatóságát segíti, hiszen a növekedést támogatja, a bérek növekedését támogatja, és ezáltal az államháztartás egészének fenntarthatóságát támogatja.

(Az elnöki széklet Jakab István,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Végül az inflációról, engedjék meg, hogy két szót szóljak, hiszen többen ezt is szóba hozták, és ismétlem,

ugyan a törvényjavaslat az inflációval nem foglalkozik, de tényyszerűen el kell mondjam, hogy egyrészt a gazdaság válság utáni újraindításának egyik elemeként a világban mindenütt megjelent a magasabb infláció.

(11.00)

Az Egyesült Államokban több mint harmincéves csúcs dőlt meg, és ismétlem, az Egyesült Államokon kívül Európa és a világ számos országában viszonylag magas inflációs számokat láthatunk.

Európában és Magyarországon az infláció számítása az Eurostat általános szabályrendszere, útmutatója alapján történik. Tehát amikor Z. Kárpát Dániel képviselő úr azt mondja, hogy a magyar inflációs számok összeállításának a módszertana megkérdőjelezhető, akkor azt kérem képviselő úrtól, hogy a kritikát ne a magyar szakmai felelősöknek fogalmazza meg, hanem az Eurostatnak, hiszen egységes - ismétlem: egységes - módszertan szerint kerül meghatározásra az infláció. Elképzelhető, hogy vannak olyan elemek, amelyek számbavétele ma már nem célszerű. Folyamatosan módosul egyébként az Eurostat szabályozása alapján ez a rendszer. Én nem kétlem, hogy lehetséges ennek a módszertannak a változtatása, de ismétlem, a KSH-nak, a Központi Statisztikai Hivatalnak nincs szuverén jogköre az infláció kiszámításánál.

S ami ennél fontosabb, az az, hogy nézzük meg, az infláció mellett a bérek hogyan emelkednek. Arról tudok önöknek beszámolni, hogy tavaly is, idén is és reményeink szerint a jövő évben is növekedni fognak a bérek. Ez a bérnövekedés meg fogja haladni az infláció szintjét, és abban bízom, hogy ennek következtében a családok jövedelme 2022-ben is érdemben növekedni fog, a keresetek reálértéke a nemzetgazdaság egészének szintjén növekedni fog. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm, államtitkár úr. Köszöntöm képviselőtársaimat. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **minimálbér és a garantált bérminimum 2022. évi emelésével összefüggésben szükséges adóintézkedésekről, valamint egyes más intézkedésekről** szóló előterjesztés általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/17668. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Bejelentem, hogy az előterjesztést nemzetiségi napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Elsőként megadom a szót Izer Norbert úrnak, a Pénzügyminisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Államtitkár úr, parancsoljon!

IZER NORBERT pénzügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselők! A

kormány 2021. november 23-án nyújtotta be a minimálbér és a garantált bérminimum 2022. évi emelésével összefüggésben szükséges adóintézkedésekről, valamint egyes más intézkedésekről szóló T/17668. számú törvényjavaslatot, amely elsősorban a 2021. november 15-én aláírt bérmegállapodásban foglaltak teljesítéséhez szükséges adóintézkedéseket és egyéb intézkedéseket tartalmazza. Emellett a javaslat megduplázza a babakötvény utáni állami támogatás összegét is. A tervezet tehát szervesen illeszkedik a kormány adópolitikájába, melynek egyik fókuszpontja továbbra is a munkát terhelő adók csökkentése.

A folyamat 2016-ban megkezdődött, hiszen a Versenyszféra és a Kormány Állandó Konzultációs Fórumán, tehát a VKF-fórumon 2016. november 24-én megkötött hosszú távú megállapodás több évre rögzítette a szociális hozzájárulási adó mértékének ütemezett csökkentését. A megállapodás alapján 2019-et követően összesen négy alkalommal csökkent a szociális hozzájárulási adó mértéke. Két csökkentés már megvalósult 2019. július 1-jétől, illetve 2020. július 1-jétől, a harmadik csökkentés pedig a már elfogadott szabályok szerint 2022. július 1-jétől valósulna meg abban a formában, hogy megszűnne a másfél százalékos mértékű szakképzési hozzájárulás, és a szociális hozzájárulási adó mértéke fél százalékponttal, 15 százalékra csökkenne. Ezeket a változásokat még a nyáron iktatta a parlament törvénybe.

A kormány szándékai szerint a magyar gazdaság elmúlt időszakban mutatott kiemelkedően jó teljesítménye megalapozza a munkavállalók béreinek további növekedését. Ezért a kormány, mint ismeretes, 2021. november 15-én megállapodott az érintettekkel a minimálbér és a garantált bérminimum 2022. január 1-jével történő emeléséről. A megállapodás szerint a teljes munkaidőben foglalkoztatott munkavállaló részére megállapított alaphír kötelező legkisebb összege havi 200 ezer forint lesz, a legalább középfokú iskolai végzettséget vagy középfokú szakképzettséget igénylő munkakörben foglalkoztatott munkavállaló részére alaphírként megállapított garantált bérminimum pedig a teljes munkaidő teljesítése esetén havi 260 ezer forint lesz.

Annak érdekében, hogy az emelt összegű bér kigazdálkodható legyen a vállalkozók számára, a megállapodás része egy jelentős adócsökkentési vállalás a kormány részéről. Ennek keretében a munkáltatói közterhek 20 százalékot meghaladó mértékű, 4 százalékpontos csökkentése a jelenleg hatályos szabályokhoz képest 2022. január 1-jétől, a kisvállalati adó majd 10 százalékos csökkentése 11 százalékról 10 százalékra szintén 2022. január 1-jétől, végül a kis- és középvállalkozások számára a 2021-ben érvényes helyi iparűzésiadó-szabályok fenntartása 2022-ben is.

Az önök előtt fekvő törvényjavaslat ennek a vállalásnak a részleteit tartalmazza. Nézzük ezeket egy kicsit részletesebben!

A szociális hozzájárulási adó mértéke 2022. január 1-jétől 13 százalékban kerül meghatározásra.

Ezen túlmenően a másfél százalékos mértékű szakképzési hozzájárulás fizetési kötelezettsége már január 1-jétől meg fog szűnni, és az ehhez kapcsolódó kedvezmény is január 1-jétől lesz érvényesíthető a szociális hozzájárulási adóból. A VKF-megállapodásban rögzített adócsökkentés harmadik és negyedik üteme így végül egy lépésben megvalósításra kerül, és ezzel a megállapodásban vállalt kötelezettségének a kormány úgy tesz maradéktalanul eleget, hogy időközben a koronavírus-járvány okozta gazdasági visszaeséssel is meg kellett küzdenie.

A szociális hozzájárulási adó mértékének csökkentésével összhangban egyéb, kapcsolódó adószabályok módosítását is kezdeményezi a törvényjavaslat. A javaslat alapján 13 százalékra csökken a kifizetők által fizetendő egyszerűsített közteherviselési hozzájárulás, röviden: ekho. Nő a kisadózó vállalkozók tételes adója szerinti adózást alkalmazó vállalkozók ellátási alapja; az 50 ezer forintos havi tételes adót fizető főállású kisadózók 102 ezer forint helyett 108 ezer forint, a 75 ezer forintos tételes adót fizetők pedig 170 ezer forint helyett 179 ezer forint alapulvétele lesznek jogosultak a pénzügyi társadalombiztosítási és munkanélküli-ellátásokra.

A szociális hozzájárulási adó mértékének csökkentésével párhuzamosan, kvázi automatizmusként 89 százalékra módosul az a személyijövedelemadóköteles jövedelem megállapítására alkalmazandó szorzó, melyet akkor kell használni, amikor a magán-személy maga köteles a szociális hozzájárulási adó megfizetésére, és azt költségként nem számolhatja el, vagy nem térítik meg a számára. Ezen intézkedések eredményeként tehát 2022. január 1-jétől 4 százalékponttal csökken a munkáltatók közterhe, ami mintegy 600 milliárd forintot hagy a gazdaság szereplőinél.

A kisvállalati adó a kkv-k számára a társasági adót és a szociális hozzájárulási adót is kiváltja. Így a korábbi évek gyakorlatához hasonlóan a szociális hozzájárulási adó 4 százalékpontos csökkentése mellett 1 százalékponttal csökken a kiva mértéke is, 10 milliárd forintot hagyva így a kisvállalkozásoknál.

A kormányzati adópolitika egyik vezérelve a mikro-, kis- és közepes vállalkozások sajátos helyzetének elismerése a közös teherviselési, tehát az adózási rendszerben is. A kormány számára világos, hogy a kisebb méretű vállalkozások sérülékenyebbek - különösen a járvány okozta gazdasági válság tapasztalatai fényében -, és a nagyvállalatokkal összevetve sokkal inkább kitettek a világgazdasági sokkhelyzetnek, ezért őket kiemelten kell segíteni a megnövekvő minimálbér kigazdálkodásában. Ennek jegyében a helyi iparűzési adóban a kkv-k számára 2022-ben is alkalmazhatók lesznek az idén alkalmazandó szabályok, ami mintegy 150 milliárd forint adót spórol meg a többségében magyar tulajdonú kkv-k számára.

Még 2020 őszén a kormány veszélyhelyzeti rendeletben rögzítette, hogy a legfeljebb 4 milliárd forint nettó árbevétellel vagy mérlegfőösszeggel rendelkező mikro-, kis- és közepes vállalkozások esetében az

iparüzési adó mértéke legfeljebb 1 százalék lehet a 2021-ben végződő adóévben. A mértékcsökkentés hatása érvényesült a 2021-ben fizetendő adóelőlegekben is, hiszen csak az egyébként fizetendő, bevallott iparüzési adó-előleg felét kellett megfizetni ebben az évben.

A benyújtott törvényjavaslat immár a helyiadó-törvénybe ágyazva tovább élteti az idén a kvv-knál érvényesülő, azaz a kedvezményes, 1 százalékos iparüzési adó-mértékre és a megfeleztett adóelőleg-fizetésre vonatkozó szabályokat a 2022-ben végződő adóévre is. Teszi ezt abból az előzőekben is említett megfontolásból kiindulva, hogy a kvv-szektor kisebb szereplői számára a válságból való felépülés sok esetben időigényes, elhúzódó folyamat, ennél fogva nemcsak egy, hanem akár két adóévben is szükséges lehet a segítség.

(11.10)

Mindezt csak erősíti, hogy a kvv-szektor vállalkozásai számára is ki kell gazdálkodni a minimálbéremelés okozta bérköltség-növekményt, ami esetükben nagyobb kihívás, mint egy nagyvállalat esetében.

Az iparüzési adó-intézkedéssel effektív segítséget kap az a kvv-nak számító vállalkozói kör is, amelyik veszteséges, hiszen az iparüzési adó alapja nem a nyereség, hanem egy jóval szélesebb vetítési alapon nyugszik, az adófizető alanyok köre pedig sokkal bővebb. Mi sem bizonyítja mindezt jobban, mint az, hogy a csökkentett adómérték mintegy 700 ezer vállalkozót vagy vállalkozást érint pozitívan, s mint már említettem, hozzávetőlegesen 150 milliárd forintot hagy az érintett kvv-knál.

A kedvezményes iparüzési adó-mérték az uniós szabályok értelmében ugyanakkor állami támogatásnak minősül, ezért a törvényjavaslat részletes szabályokat tartalmaz a támogatás uniós normákkal való összeegyeztettségére. Anélkül, hogy a törvényjavaslat ez irányú rendelkezéseit kimerítően bemutatnám, utalok arra, hogy a szabályozás a támogatás jogcíme kapcsán két lehetőséget kínál a kedvezményezett számára.

A csökkentett adómérték jelentette támogatás igénybevételének, nyújtásának jogcíme lehet egyrészt csekély összegű támogatás vagy átmeneti támogatás. Az előbbi a mikrovállalkozások esetén jöhet szóba, utóbbit pedig a nagyobb vagy több jogcímen támogatást kapó kvv-knak érdemes választani. Ez utóbbi esetben 2022. február 25-éig nyilatkozatot kell tenni arról, hogy az igénybe vevő jogosult az átmeneti támogatás igénybevételére.

Tisztelt Ház! Bár a törvényjavaslat elsősorban a vállalkozások, kiemelten a kvv-k adópozícióját hivatott javítani, a kormányzat nem feledkezik meg a polgárok helyiadó-terhéről sem. Ebben a jelenleg stabilizálódó, de még képlékeny és kockázatokkal terhes gazdasági helyzetben, a világjárvány negyedik hullámában sem szerencsés a magánszemélyek adóterhének növelése sem. Ezért a 2022. évre is fennmarad az

a szabály, miszerint az önkormányzatok nem emelhetik a helyi adók, települési adók mértékét, a fennálló kedvezményeket, mentességeket nem vonhatják meg, nem szűkíthetik, továbbá 2022-ben új helyi adót, települési adót nem vezethetnek be.

Vélelmezem, hogy a törvényjavaslat szerinti helyiadó-változásokat ellenzők fel fogják vetni, hogy a változtatás csökkenti az önkormányzatok helyiadó-bevételét, önállóságát. Ennek kapcsán hadd hívjam fel a figyelmet a következőkre! Egyrészt abból kell kiindulni, hogy az iparüzési adó - legalábbis ami a bevételre vonatkozik - egy válságálló adó, éppen azon oknál fogva, hogy a vetítési alapja, alanyi köre széles, a kereskedelmi, ipari ingatlanberuházások következtében pedig az erőteljesen bővülő ingatlanállomány az építési adó keretében beszédett összeget is jelentősen megemeli, akkor is, hogyha az adómérték változatlan.

Az uniós átlagot jelentősen meghaladó gazdasági bővülés egyik következménye, amit a pénzforgalmi bevételi adatokból nyert előzetes prognózisunk is alátámaszt, hogy a 2021. évi iparüzési adó- és helyiadó-bevétel várakozásaink szerint 5-10 százalékkal magasabb lesz, mint a 2020. évi bevétel, és bizton számíthatunk arra, hogy a 2022. évi helyiadó-bevétel is több lesz, mint a 2021-es, tehát az önkormányzatok anyagi helyzete stabil és kiszámítható. Tehát hadd húzzam alá, hogy az intézkedés miatt nem volt és nem lesz kevesebb helyiadó-bevétele az önkormányzati szektornak a korábbi időszakhoz képest.

Másrészt az is fontos, hogy a nehezebb helyzetű, kisebb lakosságszámú, sérülékeny településeken az elmaradó bevételt - sőt sok esetben a bevételi többlet elmaradását is - a központi költségvetés 2021-ben pótolta. Arról is folynak az egyeztetések, hogy 2022-ben is legyen az idei évhez hasonló önkormányzati kompenzáció.

Harmadrészt pedig ne feledkezzünk meg arról sem, hogy a helyi adók is részét képezik az adórendszernek, ezen adókra is igaz az az elv és az a szempontrendszer, amelyek alapján az adórendszert a kormányzat alakítja. Márpedig a kormányzati adópolitika centrumában továbbra is az adócsökkentés áll, gazdasági válság idején talán jobban, mint bármikor. Ezért diszszonáns lenne, hogy miközben a központi adók jelentősen csökkennek, addig a helyi terhek emelkednek. Ez megkérdőjelezné az adópolitika hitelességét, elmentmondana mindannak, mint amit az adók csökkentéséről és annak gazdaságot dinamizáló hatásáról vallunk.

Összefoglalva: a törvényjavaslatnak a helyi adózás változtatására vonatkozó elképzelései szervesen illeszkednek a kormányzati adócsökkentésekhez, azok hozzájárulnak a gazdasági növekedéshez, kifejezetten a kisebb, sérülékenyebb, a sokkhatásokat nehezebben kivédeni képes adózókat támogatják.

Tisztelt Országgyűlés! Az előzőekben ismertetett adózási javaslaton kívül a benyújtott törvényjavaslat része a babakötvény után járó állami támogatás növelése is. A javaslat szerint a gyermekek számára történő

Start-számla-befizetések után az eddigi 6 ezer forint helyett legfeljebb évi 12 ezer forint állami támogatás járhat. A rendszeres gyermekvédelmi támogatásban részesülők pedig 12 ezer forint helyett évi 24 ezer forint támogatást kaphatnak.

A megnövelt állami támogatás és a babakötvény inflációt 3 százalékponttal meghaladó kamata igazán vonzó lehetőséget jelent a gyermekek számára történő megtakarításra. A magasabb támogatás a jelenlegi 60 ezer forintos megtakarítás helyett már évi 120 ezer forint megtakarításra ösztönzi a gyermekek hozzátartozóit, így a kedvezményezett gyermek nagykorúvá válásáig - az ugyancsak kamatozó állami támogatással együtt - több mint 4 millió forint gyűjthető össze az életkezdéshez. Mindezek mellett a Start-számlával nem rendelkező, nevelésbe vett gyermekek állami támogatása is a duplájára nő, ami akár évi 48 ezer forintot is jelenthet számukra.

Tisztelt Országgyűlés! Az önök előtt fekvő törvényjavaslatban elfogadásra javasolt intézkedések tehát több mint 750 milliárd forintnyi adócsökkentésre tesznek javaslatot, mely intézkedések mind azt a célt szolgálják, hogy a magánszemélyek és a vállalkozások is részesülhessenek a magyar gazdaság kiemelkedő eredményeiből.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket, és kérem, hogy szavazatukkal támogassák a javaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypart pádsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Megadom a szót Hadházy Sándor képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

HADHÁZY SÁNDOR, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A tisztelt Ház asztalán fekvő, a minimálbér és a garantált bérminimum 2022. évi emelésével összefüggésben szükséges adóintézkedésekről, valamint más intézkedésekről szóló T/17668. számú törvényjavaslat 2022. január 1-jére hozza előre az előzőekben ismertetett intézkedést, és még további 2 százalékponttal, a jelenlegi mértékhez képest összesen 2,5 százalékponttal csökkenti a szociális hozzájárulási adó mértékét a minimálbér emelésének kompenzálásaként. A mérték így 2022. január 1-jétől 13 százalékra csökken, a 1,5 százalékos szakképzési hozzájárulás egyidejű megszüntetése mellett.

A munkáltatóteher-csökkenés így összesen 4 százalékpontos, 2,5 százalékpont a szociális hozzájárulási adó és 1,5 százalékpont a szakképzési hozzájárulás csökkenése. A szakirányú oktatást, illetve duális képzést végző gazdálkodók 2022. január 1-jétől a szociális hozzájárulási adóból az egyes adótörvények módosításáról szóló 2021. évi LXIX. számú törvényben már elfogadott szabályok szerint kedvezményt érvényesíthetnének.

A szociális hozzájárulási adó mértékének csökkenésével összefüggésben más adótörvényekben is módosítások szükségesek, ezek tételesen a következők.

Az egyszerűsített közteherviselési hozzájárulásban 15,5 százalékról 13 százalékra csökken a kifizetői ekho mértéke. A kisadózó vállalkozások tételes adóját választó adóalanyok esetében a tételes adó megfizetése ellenében módosul a főállású kisadózót megillető ellátások alapja: havi 50 ezer forint tételes adó megfizetése esetén az ellátási alap 102 ezer forintról 108 ezer forintra, a magasabb összegű tételes adó fizetését választó adóalanyok esetében pedig 170 ezer forintról 179 ezer forintra emelkedik.

Továbbá a személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. számú törvény az összevont adóalap megállapítására vonatkozó szabályok között tartalmaz egy olyan szabályt, miszerint, ha egy adott jövedelem után a magánszemély kötelezett a szociális hozzájárulási adó megfizetésére, feltételezve, hogy az költségként nem elszámolható vagy azt nem térítik meg a magánszemély számára, úgy a megállapított jövedelem szociális hozzájárulási adó mértékével összefüggő, csökkentett részét kell jövedelemként figyelembe venni. Ezen csökkentési lehetőség az adóelőleg megállapítására vonatkozó rendelkezések között is megjelenik. A szociális hozzájárulási adó mértékének csökkenése miatt az szja-törvény két említett rendelkezésében szereplő százalékos mérték 87 százalékról 89 százalékra módosul.

Végül 11 százalékról 10 százalékra csökken a kisvállalati adó mértéke.

(11.20)

Tisztelt Ház! Fontos megemlíteni, hogy a 2010. évi 73 500 forintról nőtt a minimálbér a jövő évi 200 ezerre, évi átlagban ez közel 9 százalékos emelkedést jelent. A garantált bérminimum esetében 2010-ben 89 500 forintról indult a folyamat, a 2022-es 260 ezer forintot tekintve 9,3 százalékos évenkénti emelkedés történt. 2021-hez képest a minimálbér összege jövőre 19,5 százalékkal, a garantált bérminimumé pedig 18,7 százalékkal nő majd. Az emelkedés teljes üteme 2010 óta a minimálbér esetében 172 százalék, a garantált bérminimumnál 190,5 százalék.

Az egyes szociális juttatások, egyebek mellett a gyed, a gyes és a különböző családtámogatási ellátások a minimálbérhez kötődnek, így ezek szintén emelkedni fognak. A 25 év alattiak mentességet kapnak a személyi jövedelemadó megfizetése alól, a gyermekes családoknak pedig visszatérítik az idén befizetett szj-t. Lényeges megjegyeznem, hogy a törvényjavaslat elfogadásával, a kormány intézkedéseinek köszönhetően januártól több lesz a minimálbér, mint amennyi a baloldali kormány alatt 2010-ben az átlagbér volt.

Tisztelt Országgyűlés! 2022. január 1-jétől újabb 4 százalékponttal csökken a munka közterhe. Míg 2009-ben 33,5 százaléknyi adó terhelte a vállalkozásokat - még egyszer mondom, 33,5 százalék -, jövőre

kevesebb mint a fele, mindössze 13 százalék. Megszűnik ekkor a 1,5 százalékos szakképzési hozzájárulás, emellett pedig 2,5 százalékponttal mérséklődik a vállalkozások által fizetendő szociális hozzájárulási adó.

A változtatás nyomán egyrészt csaknem 600 milliárd forint körüli összeg maradhat az érintetteknek; másrészt olcsóbbá válik a munkaerő foglalkoztatása, így a cégek könnyebben vehetnek fel alkalmazottat; harmadrészt pedig megszűnik egy újabb önálló közhelytípus. A szakképzési hozzájárulás megszűnésével úgy szabadul meg egy bonyolult adminisztratív kötelezettségtől a magyar cégvilág, hogy a szakirányú oktatást, illetve duális képzést végző vállalkozások a szociális hozzájárulási adóból lényegében ugyanúgy érvényesíthetik a kedvezményt, mint ez idáig.

Január 1-jétől nemcsak a szociális hozzájárulási adó mértéke csökken, hanem többek között az egyszerűsített közteherviselési hozzájárulás, az ekho szabályai is kedvezőbbé válnak, a kifizetőt terhelő ekho ugyanis 15,5 százalékról 13 százalékra csökken. A tervezet meghosszabbítja a kis- és középvállalkozások kedvezményét a helyi iparüzési adóban, így ha az Országgyűlés megszavazza, jövőre is automatikusan jár az alacsonyabb, maximum 1 százalékos adómérték az érintetteknek. Az intézkedés révén a kkvk összességében 150 milliárd forintot spórolhatnak. Jövőre is érvényes az a vállalkozásokat, családokat és a lakosság védelmét szolgáló szabály, hogy nem alkalmazható az a helyiadó-rendelet vagy települési adó-rendelet, amely adómérték-emelést vagy az adóelőny szűkítését fogalmazza meg, és 2022-ben sem lesz lehetőség új, eddig nem lévő helyi adó vagy települési adó bevezetésére.

A javaslat szerint a kisvállalati adó kulcsa további 1 százalékponttal, 10 százalékra csökken. A már kivázó vállalkozásoknak 10 milliárd forintot jelent az adómérséklés, és a Pénzügyminisztérium becslése szerint a kedvező szabályok miatt jövőre még több vállalkozás választhatja a kisvállalati adót.

A tervek szerint a babakötvény után járó állami támogatás összege a duplájára, 6 ezer forintról 12 ezer forintra nő. A babakötvény továbbra is az egyik legfontosabb befektetés, és nemcsak azért, mert a befizetett összeg 10 százalékaival, 2022-től maximum 12 ezer forinttal támogatja az állam, hanem azért is, mert a kamata az előző évi infláció plusz 3 százalékpont.

A törvényjavaslat tehát tartalmazza a minimálbér és szakmunkás-minimálbér emelését megalapozó vállalkozói adó-csökkentéseket. A kormány továbbra is kiáll az adócsökkentések politikája mellett, mert amióta csökkennek az adók, nő a gazdaság, nő a foglalkoztatás és nőnek a bérek is, sőt, nő a költségvetés adóbevétele is. A baloldal adóemelésekre épülő gazdaságpolitikája megfojtotta a gazdaságot, tönkretette a vállalkozásokat, és alacsonyan tartotta a béreket is.

Tisztelt Képviselőtársaim! Úgy vélem, az előtűnk fekvő törvényjavaslat támogatandó rendelkezéseket tartalmaz, hiszen a javaslat elfogadásával újabb jelentős adócsökkentések segítik a vállalkozásokat és

a családokat. A javaslat 2022-ben több mint 750 milliárd forintot hagy az adózóknál.

Ha az Országgyűlés megszavazza, akkor a kormány javaslatai nemcsak a vállalkozásoknak és a lakosságnak hoznak nagy könnyebbséget, hanem a gyermekes családoknak is, ezért kérem, a Fidesz mellett támogassák a javaslatot. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az előző napirendnél már említettem, hogy kicsit ilyen terápiais jellege van a mai vitának: hogyha a fideszes vezérszónok-kollégámat valaki végighallgatja, megnyugodhat, hogy Magyarországon milyen szépen, milyen jól haladnak a folyamatok, és a családok élete is mennyivel könnyebb. Ezt a szerintem tévképzetet igyekszem egy kicsit árnyalni, vagy legalábbis a rögválóság másik oldalát is bevilágítani egy kicsit.

Az adócsökkentések politikájáról beszél Magyarország Kormánya és a gyermekes családok helyzetének megkönnyítéséről, aminek én nagy rajongója lennék, hogyha igaz lenne. Nem először, de nem is utoljára fogok beszélni arról, hogy mennyire igazságtalan és mennyire neoliberais módon kegyetlen Magyarország Kormánya, amikor a gyermekes családokról beszél, és az áfarendszerben eközben megtűri azt, hogy a gyermeknevelési cikkek, egy pelenka, egy cumisüveg áfatartalma egész Európában itt legyen a legmagasabb. *(Nacsa Lőrinc jelzésére:)* Azért tartozik a napirendhez, képviselőtársam, mert önök ezzel a szíruppal igyekeztek leönteni ezt a javaslatot, most hangzott el a fideszes vezérszónoktól a gyermekes családok védelme. Én meg azt mondom, hogy ahol a pelenka és a cumisüveg a legbrutálisabban adózik egész Európában, ott valami, legalábbis a szimbolikus térben, nincs rendben.

Nem értem önöket: ebben az évben csak áfából több mint 100 milliárd forinttal többet húztak be a költségvetésbe, mint amennyit terveztek tavaly erre az évre. A helyzet az, hogy csak az áfabevételből ott van az a 100 milliárdos nagyságrend, amivel mondjuk, a gyermeknevelési cikkek áfatartalmának csökkentését keresztül lehetne vinni, az alapvető élelmiszerekről nem is beszélek, az önkormányzatokat érintő javaslatrészről pedig majd képviselőtársnóm fog a későbbiekben szólni.

Azt látom, hogy miközben tényleg szép a retorika, és szívet melengető a családok védelméről hallani mondatokat, és én ennek nagy támogatója tudnék lenni, a valóságban nem ezzel találkozunk. Még egyszer mondom, a gyermeket nevelő családok vásárolt cikkeket érintő adóterhelése egész Európában itt a legeslegmagasabb. Lenne költségvetési mozgástér,

hogy változtassanak ezen, de vannak önöknek ilyen fétisei. Ezek ugyanolyan fétisek, mint például, hogy csak az önálló ingatlan tulajdon, ingatlanvásárlást támogatják, de mondjuk, az albérletpiacra kevésbé figyelnek oda. Ugyanilyen az, hogy a szerencsésebb társadalmi csoportoknak kedveznek, de a nélkülöző családok gyermekeinek egyértelműen nem a gyermekvédelmi cikkek áfatartalmának megtűrésével. És ugyanezt látjuk, amikor megvizsgáljuk azt, hogy az a miniszterelnök úr által gyakorta reklámozott minimálbér-szint, ami most kialakul az emelés után, mégis mire elegendő.

Honnan indultunk ki? Az Eurostat néhány hónappal ezelőtti statisztikája szerint a magyar, jelenleg 167 400 forintos bruttó minimálbér a harmadik legalacsonyabb a minimálbérrel rendelkező tagállamok sorában. Van olyan tagállam, ahol nincsen deklarált alsó vonal, de ahol ilyen mérnek, ott a harmadik legalacsonyabb ez a magyar érték. És nagyon sokszor elmondják itt a parlamentben a kormánypárti képviselőtársaim, hogy 2010-hez képest mekkora az előrelépés e tekintetben.

(11.30)

Az a probléma, hogy megvizsgáltuk a régió összes országát, így Bulgáriát, Csehországot, Észtországot, Lettországot és a többi, és ha csak egy kicsit északabbra tekintünk, akkor találunk olyan országot, ahol 2008-ban 220 euró volt ez az adat, most pedig 623 euró, és a legtöbb országban vagy legalább ugyanilyen mértékű a minimálbér emelkedése, vagy sokkal magasabb, van, ahol háromszor akkora, van, ahol még nagyobb ez a szakadék.

Nyilván, nem azt várom önöktől, hogy mondjuk, a cseh gazdasági fejlettségi szintet érje el Magyarország néhány éven belül, hiszen a magyar legújabb kori történelem nagyon komoly lehetőségeket szalasztott el, és ez a hajó egy bizonyos időre, most úgy tűnik, hogy elment. Azt várom önöktől, hogy legalább a régió országainak a körülbelül hasonló fejlettségi szinten álló államaival tudjunk egy olyan bérversenyt megvívni, ahol Magyarország legalább időlegesen azért előnyt tud felmutatni.

Ezzel szemben azt látjuk, hogy ha a román nettó minimálbért vizsgáljuk meg, akkor az bizony, sajnos most már magasabb, mint a magyar, egy olyan környezetben, ahol a szomszédunkban jellemzően, mondjuk, a vásárolható termékek köre lényegesen szélesebb, mint Magyarországon, és alacsonyabb ott az árszínvonal, mint itt. Ehhez képest az ottani nettó minimálbér többet ér, jobban felhasználható, mint a magyar. Nagyon jó lenne megválaszolni azt, hogy a hozzánk hasonló fejlettségi szintű vagy adott esetben fejletlenebb országok miért tudnak folyamatosan előzgetni bennünket, és miért ennyire megalázóan alacsony a magyar bér.

Itt persze egy módszertani vita is adódik, államtitkár úr. Ugye, nagyon sokszor euróban készülnek

ezek az összevetések, és önnek most itt magyarázkodnia kell a tekintetben, hogy miért ilyen elképesztően, borzasztóan gyenge a magyar forint. Volt most az utóbbi két évben olyan időszak, amikor egyik évről a másikra kétségtelenül bekövetkezett béremelés Magyarországon, viszont ha ezt euróban vizsgáltuk, tehát azt nézve, hogy az Európai Unió belül máshol ennek milyen a vásárlóértéke, akkor a forintban való növekedés ellenére is csökkent az euróban mért fizetés, tehát önök képesek csökkenteni is európai kitekintésben a fizetéseket. Mondhatják, hogy magyar emberek vagyunk, vásároljunk csak magyar terméket, magyar iPhone-t is szerezzünk valahonnan, tehát oldjuk meg, hogy csak magyar cikkek legyenek.

Játsszunk el ezzel a gondolattal! Én nagy rajongója vagyok annak a gondolatnak, hogy minden bevásárlóközpontban 80 százalék legyen legalább a magyar termékek aránya. Sajnos, egyszer sem sikerült az elmúlt évtizedben ezt elérni, de azt talán önök is belátják, hogy még a magyar természetű zöldség, gyümölcs esetében is, amikor a gazda a természetét folytatja, mit használ: nagyon sokszor külföldi gépek megvásárlására van szoruló, külföldi növényvédőszer megvásárlására van szoruló, külföldi permet-szerre van szüksége. Ezeket, államtitkár úr, miért vásárolják, forintért vagy euróért? Euróért szokták vásárolni őket, legalábbis a forgalmazó biztos, hogy euróért vásárolja. A helyzet az, hogy a tudatosan rombolt forintárfolyam minden egyes ilyen cikk árára kihatással van, drágítja ezeket a magyar emberek irányába, és összességében ronsolja a nagyon-nagyon alacsony fizetések vásárlóerejét. És ez a fő probléma, hogy önök a tudatos forintgyengítéssel folyamatos negatív hatásnak tesznek ki minden magyar állampolgárt, és ronsolják az ő bérüket.

Nagyon örülök, hogy a babakötvény is szóba került. Mindenféle emelést üdvözölni kell szerintem, de a 27 százalékos áfa és az alapvető élelmiszerek brutális árdrágulása mellé tegyék már oda azt, hogy most itt évente 6 ezer forintos kedvezménnyel igyekszünk egy olyan képet festeni, mint ha annyira fontosak lennének ezek a családok. Én támogatom ezt a 6 ezer forintos emelést. Hozzáteszem, hogy a babakötvényt nagyon sokan azért nem veszik igénybe, mert a gyermek 18 éves koráig még olyan esetben is hozzáférhetetlen ez az összeg, amikor adott esetben a család számára ez létfontosságú lenne.

Két példát hadd említsek meg! Életet veszélyeztető betegség és gyógykezelés esetén sem lehet a babakötvényes számlán halmozódó és kétségkívül halmozódó összeghez hozzáférni, ami szerintem baj. Nyilván, lehetne ennek egy olyan módszertanát kialakítani, ami a visszaéléseket lehetetlenné teszi, viszont, ha egy kezelő főorvos ráteszi azt a pecsétet, akkor lehet, hogy éppen azon az összegben egy gyermek gyógykezelése múlhat. Van egy másik ilyen helyzet: ez az önálló otthon megszerzése. Itt nyilván, ha hozzáférhetővé válna egy összeg a gyermek későbbi lakhatásának rendezésére, megint csak azért visszaélések lehetősége merülhetne

fel, de legalább vitát folytathatnánk arról, hogy hogyan lehetne ezt kizárni, eliminálni, és ezeket az összegeket ebben a két esetkörben adott esetben könnyebben hozzáférhetővé tenni. Lehet, hogy a babakötvényesek száma hirtelen megszorodna, és egészen máshogy állnának az érintett polgárok ehhez a konstrukcióhoz.

De vissza a minimálbérhez és a garantált bérminimumhoz! Szerintem nem lesz olyan csomag, amely munkaadói terheket csökkent, és én azt elviekben nem támogatnám, mindig a gyakorlati kivitelezéssel van a baj.

Itt, államtitkár úr, már az előző napirendnél említett szocho esetében azt el kell mondanunk, hogy itt azért kétségkívül egy óriási lyukat keletkeztetnek a nyugdíjasszámok, és önöknek meg kell mondani - tehát nagyon kényelmetlen a helyzet, mert önök itt fel kell állni, és nemcsak azt kell elmondania, hogy egy átlagos katásnak miből lesz majd nyugdíja, mert tudom, hogy ezt körülbelül hasonlóan látjuk, hogy ez egy fel-dolgozatlan területe a magyar gazdasági kutatásoknak -, arra mindenképpen választ kell adnia most, a nap folyamán, hogy a nyugdíjrendszer fenntarthatósága önök szerint hogyan biztosítható.

Én elmondtam már az előző napirendnél, hogy szerintem hogyan, a jegyzőkönyv kedvéért ismételnék meg. Aki dupla nyugdíjmelést ígér, az felelőtlen ígéretet tesz, ha ennek a forrását nem nevezi meg. Én csak azt tartom elképzelhetőnek, hogy folyamatosan, kiszámíthatóan, a mostaninál sokkal jobban emelkedjen a magyar bérszínvonal, ezen magasabb bérekből százalékos arányban magasabb legyen a befizetett nominális összeg százalékok alapján, ami majd bekerül a nyugdíjasszámba, és így módon lehet nemcsak nyugdíjrendszeren belüli átrendezéseket foganatosítani, hanem nyugdíjmelést is.

Ehhez viszont az kellene, hogy mérhetően növekedjen a bérszínvonal, de a régió országait illető táblázathoz képest azt látjuk, hogy a magyar adat 2008, tehát az előző nagy válság óta egyáltalán nem nőtt kiugró mértékben. A régió nálunk alacsonyabb fejlettséggel rendelkező országainak egy része elhúzott mellettünk, és nem látjuk azt a dinamikát a magyar gazdaságban és egyáltalán a magyar kormányzati hozzáállásban, amely szavatolhatná azt, hogy hosszú távon növekedjen a bérszínvonal. A nyugdíjrendszer eközben fenntarthatatlanná vált, tehát most már egy 700 milliárdos lyukról beszélünk, ennek a kipótlási összege nyilvánvaló módon a következő években csak növekedni fog. Ezzel szemben azt látjuk, hogy van önöknek mozgásterük, vannak nem várt bevételeik. Említettem, hogy csak az áfabevételek 100 milliárdal haladják meg a várakozásokat, és másfajta adófajtákat is említhetünk itt. Ezek mozgásteret jelentenek, államtitkár úr.

Én támogatója vagyok annak, hogy adott esetben a munkaadók kapjanak kedvezményeket, de vizsgáljuk meg ezeket az áttételes hatásait, adott esetben ne az önkormányzatokon csapódjon le mindez. Tegyük fenntarthatóvá azokat a rendszereket, amelyek

most nem fenntarthatók! Önök azzal védekeznek, hogy hát, persze, a családtámogatások mennyire igyekeznek odahatni a demográfiai folyamatokra, és nézzük meg, hogy 2010 óta, amikor is 1,2 körül volt a termékenységi arányszám, mit értek el önök 2021-ig. A helyzet az, hogy lényegében semmit. Az, hogy a termékenységi arányszám javult, vitathatatlan, és visszaállt arra az 1,5-1,6 közötti szintre, ami, államtitkár úr, két dolgot szögezzünk le: a régió országainak nagyjából átlaga, és adott esetben még mindig alacsonyabb az európai átlagnál.

A helyzet az, hogy ez nem a kormány áldásos tevékenysége miatt következett be. A demográfiai szakma visszapótlódásnak nevezi ezt a folyamatot, keresenek rá nyugodtan okostelefonon. Az összes volt szocialista országnál, amely nagyon szerencsétlen gazdasági helyzetbe került az elmúlt 30 évben, mind-egyiknél 1,1-1,2-ig esett a termékenységi ráta, aztán mindegyiknél visszapótlódott, visszaállt 1,5 környékére. Egy kivétel volt, államtitkár úr: Magyarországon történt meg mindez a legkésőbb. Tehát amiről önök beszélnek, az a szakma által visszapótlódásnak nevezett folyamat, ami 2010-re a legtöbb régióbeli országban már megtörtént, Magyarországon nem. Itt voltak nagyon elhibázott, elbaltázott, borzasztó lépések, mint a Bokros-csomag és egyebek, amelyek évekkel tolták ki ezt a szakma által egyébként ismert jelenséget és hatást.

Nagy szerencse számunkra, hogy a 2010-es években ez visszaállhatott, ugyanakkor ne egyszerűsítsék le a magyar családok gyermekvállalást illető döntéseit pusztán adópolitikai és támogatást érintő kérdésekre. Itt egy nyugodt, biztonságos, kiszámítható környezet, egy megfelelő bérszínvonal, egy megfelelő lakhatási program és az állandó politikai pszichózis elengedéseinek az együttes hatása keletkeztethet egy olyan helyzetet, amikor is Magyarországon a családok a szülőföldön való boldogulás lehetőségét érzik. Ezt a szülőföldön való boldogulás lehetőségét több százezer magyar honfitársunk nem érezte az elmúlt évtizedben, ők mentek el kényszerből külföldre.

Most van egy óriási lehetőségünk, mert a koronavírus okozta válság lehetőség a tekintetben, hogy egy motivációs programot kapjanak ezek a magyar fiatalok, hogy itthon akarjanak boldogulni. Mi nem nagyon látjuk ennek nyomait, a lakhatási fronton egészen biztos, hogy nem.

(11.40)

És ha már demográfiát magyaráznak majd, akkor, államtitkár úr, kérem, arra is térjen ki, hogy hogyan szalaszthatták el a legnagyobb lehetőséget ezen a téren, hiszen a Ratkó-unokák nagyon-nagyon népes tábora most, az önök hosszú kormányzása alatt futott ki lényegében abból a korból, hogy fizikailag, biológiaiailag gyermekeket vállalhasson. Tehát hogyan voltak képesek egy ilyen nagy generációt elengedni anélkül, hogy bármifajta szülőföldön boldogulást érintő

komplex csomagot dolgoztak volna ki számukra. Ezt nemcsak én kérdezem, Nacsa képviselőtársam is szólni fog. Ott a „Jövönk a gyermek” című tanulmánykötet, amit az önkéntes szakértői jegyeztek, nagyon sok KDNP-közeli, amúgy kiváló demográfiai szakember írta tele ezt a kötetet. Ők maguk fogalmazzák meg ezt a kérdést, Nacsa képviselőtársam, tehát kérem, hogy a saját szakembereik kérdésére majd válaszoljanak legalább, hogy mégis hogyan szalaszthatták el ezt az óriási lehetőséget, hogyan voltak képesek a demográfiai szakadék felé való zuhanásnak a lassítási lehetőségeit is elmulasztani. Óriási veszteség ez Magyarország számára.

Én csak azt kérem Magyarország Kormányától, hogy legalább a rendelkezésre álló mozgástéren belül kedvezményezze valóban a családokat. Ezt megteheti most, mondjuk, a gyermekvédelmi, gyermeknevelési cikkek áfatartalmának csökkentésével, és olyan esetekben próbáljon kedvezményezni munkaadóknak, hogy az hosszú távú fenntarthatósági problémákat ne okozzon, vagy ha okoz, akkor válaszolják meg azt, hogy önkéntes ezeket a fenntarthatósági kérdéseket, például a nyugdíjrendszerét hogyan oldanák meg, hogyan kezelik el.

Én igyekeztem egy lehetséges megoldási utat felvázolni, az önkéntes számaiban ugyanakkor nem köszön vissza az, hogy efelé haladnának. Kérem, hogy tisztázzuk ezt a kérdést. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Nacsa Lőrinc képviselő úrnak, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Terápiás jelleggel meghallgattuk Z. Kárpát Dánielnek a szokásos beszédét. *(Z. Kárpát Dániel közbeszól.)* Általában nem különböznek az elemek, mindig ugyanazokat hajtogatja, teljesen mindegy, hogy a törvényjavaslat témája miről szól. A minimálbért és a garantált bérminimumot nem sikerült említenie képviselő úrnak, illetve az adócsökkentések mértékét sem sikerült a képviselő úrnak sorra vennie, de sok minden elhangzott terápiás jelleggel. *(Z. Kárpát Dániel: Te hol voltál az előző percekben?)* Számára ez, reméljük, az adventi szép időben, a karácsonyra való készülétként fontos a lelkének.

Erre vissza fogok térni, mert nagyon-nagyon látványos a képviselő úr szavainak a megváltozása az utóbbi időben, hiszen korábban, amikor a családokat sújtó és a demográfiai visszapótlódást késleltető intézkedésekről beszélt - elég visszanezni 4-5-6 évvel ezelőtti fölhasználásait a tisztelt képviselő úrnak -, akkor jellemzően mindig a Bokros-csomagtól indult és a Gyurcsány-kormányokon át a Bajnai-válságkezelésig érkezett meg. Valahogy ilyenkor, most, hogy a nagy összeborulásban kimarad a 2002-2010 közötti korszak

„dicsérete”, most már a Bokros-csomagnál megáll a képviselő úr felsorolása, nehogy az a listás hely kétségbe vonódjon, ilyenkor gyorsan kapkodni kell a levegőt.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A mostani törvényjavaslat, amelyik itt van előttünk, és amelyet államtitkár úr ismertetett, egy olyan törvényjavaslat, amit egy baloldali kormány és egy baloldali pénzügyminiszter soha nem nyújtott volna be az Országgyűlés elé. Azért mondom ezt, mert az előttünk fekvő törvényjavaslat nem megszorításokat, nem adóemeléseket tartalmaz, hanem éppen annak ellenkezőjét: a minimálbér és a garantált bérminimum 2022. évi emelésével összefüggésben jelentős adócsökkentéseket, valamint a babakötvényre befizetett összegek állami támogatásának a növelését tartalmazza.

2022. január 1-jétől 200 ezer forint lesz a minimálbér, ami így magasabb lesz, mint az önkéntes idejében az átlagbér volt, a garantált bérminimum összege pedig 260 ezer forintra nő 2022-től. A történelmi léptékű, bátor minimálbér-emelésre és a garantált bérminimum emelésére a sikeres válságkezelés és a magyar gazdaság kiváló teljesítménye ad lehetőséget. A Fidesz-KDNP-kormányok mindig a lehető legmagasabb mértékű minimálbér-emelések kormányai voltak. Visszaemlékezhetünk arra, hogy 1998-2002 között 19 500 forintról 50 ezer forintra növelte a minimálbért az első Orbán-kormány. Ez négy év alatt 30 500 forintos emelést jelentett. Mit gondolnak, 2002-2010 között mennyivel emelkedett a minimálbér? Nyolc év alatt 50 ezer forintról összesen 73 500 forintra. Tehát nyolc év alatt önkéntes 23 500 forintot tudtak emelni a minimálbéren. Ezután, 2010-2022 között pedig 73 500 forintról 200 ezer forintra nő a minimálbér, ami 126 500 forintos emelést jelent. Tehát, még egyszer, önkéntes nyolc év alatt 23 500 forinttal tudták emelni a minimálbért. Ennyi történt az önkéntes ideje alatt.

A minimálbér és a garantált bérminimum 2022. évi emelésével kapcsolatban folytatott tárgyalások eredményeképp 2021. november 15-én született meg a megállapodás, miszerint jövő évtől a teljes munkaidőben foglalkoztatott munkavállaló részére megállapított alapbér kötelező legkisebb összege havi 200 ezer forint, a legalább középfokú iskolai végzettséget vagy középfokú szakképzettséget igénylő munkakörben foglalkoztatott munkavállaló részére alapbérként megállapított garantált bérminimum pedig a teljes munkaidő teljesítése esetén havi 260 ezer forint. A megállapodás része a munkáltatói közterhek további 4 százalékpontos csökkentése a jelenleg hatályos mértékekhez képest. Így a szociális hozzájárulási adó mértéke a korábbi 27 százalékról 2017-től fokozatosan csökkent, 2017-ben 22 százalékra, 2018-ban 19,5 százalékra, 2019-ben 17,5 százalékra és 2020-ban 15,5 százalékra csökkent a szocho; tehát 27 százalékról négy év alatt 15,5 százalékra.

A következő lépésben a jelenlegi mértékhez képest összesen 2,5 százalékponttal tovább csökken a

szociális hozzájárulási adó mértéke, amely így 2022. január 1-jétől 13 százalékra csökken, valamint megszűnik a 1,5 százalékos szakképzési hozzájárulási adó. A munkáltatói teher csökkenése így összesen 4 százalékpontos lesz, 2,5 százalékos tehát a szociális hozzájárulási adó és 1,5 százalékpont a szakképzési hozzájárulás csökkenése. Ez azt jelenti, hogy a munkáltatóknak egy munkavállaló utáni adóterhe 2022. január 1-jétől már csupán 13 százalék lesz. Ez az adóterhe a baloldal kormányzása alatt 33,5 százalék volt. Tehát még egyszer, hogy érezzék a tisztelt képviselők és a magyar munkavállalók és a vállalkozók: az önök idejében 33,5 százalék volt a munkavállaló utáni adóterhe, most pedig 13 százalék lesz január 1-jétől. Azt gondolom, hogy a számok is önmagukért beszélnek, érdemes ezt tudatosítani magunkban. Tehát a Gyurcsány-kormány alatt, kimondhatjuk azt, hogy egy munkavállaló után több mint két és félszer magasabb adót fizetett egy munkáltató, mint most, 2022. január 1-jétől.

Ezen túlmenően az egyszerűsített közteherviselési hozzájárulásban, az ekhóban 15,5 százalékról 13 százalékra csökken a kifizetői ekho mértéke. A kisadózó vállalkozások tételes adóját választó adóalanyok esetében módosul a tételes adó megfizetése ellenében a főállású kisadózót megillető ellátások alapja, havi 50 ezer forint tételes adó megfizetése esetén az ellátási alap 102 000 forintról 108 000 forintra, a magasabb összegű tételes adó fizetését választó adóalanyok esetében pedig 170 ezer forintról 179 ezer forintra emelkedik. Továbbá 11 százalékról 10 százalékra csökken a kisvállalati adó, a kiva mértéke. Érdemes megjegyezni, hogy ezen adócsökkentések mellett 2022-től a 25 év alatti fiatalok teljesen személyijövedelemadó-mentesek lesznek. Azt is el kell mondani, hogy a társasági adó marad az alacsony szinten, 9 százalékos szinten, amely a baloldal kormányzása alatt 20 százalékos volt.

Kitérnék egy mondatban arra, hogy az önök nyilatkozatai, a közzétett programok alapján pontosan lehet látni, hogy önök ismét adóemelésre készülnek: a személyi jövedelemadó, a társasági adó, a helyi adók és számtalan olyan adó emelkedne az önök tervei szerint, amire, azt gondolom, nekünk nemet kell mondanunk, hiszen nem az adóemelés a megoldás. Tudjuk, hogy önöknek ez pavlovi reflex, automatikusan adóemelésekhez kell nyúlni, amikor bárhol a kormányzás közelébe kerülnek.

Az önkormányzatoknál fogok még erről beszélni, hiszen most is számtalan alkalommal sikerült megakadályozni azt, hogy DK-s polgármesterek sanyargassák az ott lakó, a kerületeikben lakó polgárokat, hiszen mind Óbudán, mind számtalan helyen a DK-s polgármesterek adókat akartak kivetni, hogy az állampolgárokat a koronavírus-járvány kellős közepén sanyargassák. Miközben egyébként a kivézetetésről beszélnek, például Óbudán is több mint 1,5 milliárd forinttal több adóbevétel érkezett be, mint a tervezett - valahogy. Tehát kivézetetésről, remélem, ezentúl nem fognak beszélni a gyurcsányista polgármesterek, mert köze sem lenne a valósághoz.

A törvényjavaslat szintén tartalmazza, hogy a magyar kkv-k számára a helyi iparüzési adó mértéke a 2021. évvel azonos módon 2022-ben sem lehet 1 százaléknál magasabb, illetve ezen adózók 2022-ben is jogosultak arra, hogy az egyes esedékességi időpontokban csak a helyi iparüzési adó-előlegük 50 százalékát fizessék be.

Én azt szeretném kérni a tisztelt képviselőtársaimtól, hogy ebben a vitában ne használjanak ilyen kifejezéseket, hogy elvonjuk az iparüzési adót.

(11.50)

Azért ne használjanak ilyet, mert ez szemenszedett hazugság lenne. Ez a csökkentés ott marad helyben, tisztelt képviselőtársaim, a kis- és közepes vállalkozásoknál. Tehát ha önök ezt az intézkedést támadják, ezzel önök azt mondják, hogy nem akarják támogatni a koronavírus-járvány okozta gazdasági visszaesésben akár bajba került kis- és középvállalkozásokat; önök nem akarják azt, hogy ez a forrás a helyi közösséget, a helyi munkáltatókat, a helyi értékteremtő vállalkozásokat segítse és támogassa. Mert ez a pénz nem kerül be a központi költségvetésbe, tisztelt képviselőtársaim. Tehát remélem, hogy számtalan alkalommal csak jó szándékú félreértés alapján mondták ezeket a szavakat, hogy itt elvonásra kerül valami. Nem kerül elvonásra semmi, ott marad helyben ez az összeg, és a helyi közösséget fogja segíteni és gazdagítani.

A törvényjavaslat emellett rögzíti, és erről beszélt az előbb, hogy 2022-ben is életben marad a helyi adó-bevezetési, -adóemelési moratórium. Nagyon fontos lépésnek gondolom. Számtalan baloldali polgármester például Budapesten már kiakadt azon, hogy ő miért nem sanyargathatja az állampolgárokat különböző adóemelésekkel. Láthattuk ezt a VIII. kerületben, láthattuk ezt a III. kerületben, láthattuk ezt a IV. kerületben, számtalan helyen láthattuk azt, hogy panaszkodnak a polgármesterek azért, mert nem tudnak adót emelni, tisztelt képviselőtársaim. Szerintem helyes ez a döntés, hogy nem tudnak adót emelni helyben, és nem tudják tovább sanyargatni az állampolgáraikat helyben.

A törvényjavaslat tartalmazza továbbá a fiatalok Start-számlájához adott állami támogatás összegének megduplázását. A javaslat szerint 2022. január 1-jétől általános esetben 6 ezer forintról 12 ezer forintra nő az állami támogatás a Start-számlára befizetett összegek után. A támogatás összege a naptári évben befizetett összegek 10 százaléka, legfeljebb 12 ezer forint.

A rendszeres gyermekvédelmi kedvezményre jogosult gyermekek javára történő befizetések után a maximum 12 ezer forintról 24 ezer forintra nő az összeg. A támogatás összege a befizetett összeg 20 százaléka, legfeljebb 24 ezer forint. A magasabb támogatás a jelenlegi 60 ezer forint megtakarítás helyett már évi 120 ezer forint megtakarításra ösztönzi a gyermekek hozzátartozóit.

A 200 ezer forintos minimálbér, a 260 ezer forintos garantált bérminimum, a munkáltatói közterhek további 4 százalékpontos csökkentése, az ekho és a kiva további csökkentése, a 25 év alatti munkavállalók szja-mentessége, valamint a fiatalok Start-számájához adott állami támogatás összegének megduplázása mind-mind olyan lépések, amelyek minden magyar munkavállalót és munkáltatót pozitívan érinthetnek 2022. január 1-jétől. A nagyszabású adócsökkentés és a 2002 óta legnagyobb mértékű minimálbéremelés tovább fehériti a gazdaságot, tovább ösztönzi a foglalkoztatottságot, valamint további löketet és mozgásteret ad a béremeléseknek. 2022. január 1-jétől még több vesztenivalója lesz minden egyes magyar munkavállalónak és munkáltatónak, ha a baloldal megszerzi a hatalmat, újra többkulcsos adókat, megszorításokat, elvonásokat, adóemeléseket és új adókat vezetnének be, ahogy ezt egyébként nem is titkolják, hanem nyíltan mondják.

A családok védelmére és a családtámogatásokra is szeretnék válaszolni, hiszen Bangóné Borbély Ildikó is beszélt erről az előző vitában, most Z. Kárpát Dániel képviselőtársam vetette ezt föl. Amikor önök azzal támadnak bennünket, hogy szűk lenne a családtámogatási rendszere a kormánynak, vagy azzal támadnak bennünket, hogy a családok nem kapnak tőlünk elegendő támogatást, akkor én azt gondolom, kis önvizsgálatra is időt ad az adventi időszak, hiszen én azzal egyetértek, tisztelt képviselőtársaim, hogy mindig lehet bővíteni a családtámogatásokat, sőt kell is, a jövő év elején például a gyermeket nevelő szülők visszakapják a 2021. évben befizetett személyi jövedelemadójukat, úgyhogy azt gondolom, helyes az a gondolkodás, hogy további támogatást nyújtsunk a családoknak, de amikor ezt önök mondják, akiknek az idejében a többedik gyerek vállalása lényegében egyet jelentett a szegénységgel, amikor az önök idejében elvették az otthonteremtési programokat, a családi adókedvezményt, lecsökkentették a gyás időtartamát, megszüntették az államilag támogatott forinthiteleket, devizahitelekbe hajszolták a családokat, akkor önöktől ez - ha elfogadják ezt a tanácsot - kicsit hiteltelenül hangzik.

A családi adókedvezményt az érintettek 97-98 százaléka igénybe veszi. Tehát önök mindig arról beszélnek, hogy valami szűk réteget érintene a kormány családtámogatási rendszere, amikor az érintettek 97 százaléka igénybe veszi például a családi adókedvezményt, és azt gondolom, ez helyesen van így, és beszélhetnénk az otthonteremtési programokról, a babaváró támogatásról, az autóvásárlási támogatásról, az otthonfelújítási támogatásról a kormány családtámogatási rendszerében. Ha visszaemlékeznek, az önök legnagyobbikéban is ezermilliárd alatt maradt a családtámogatások teljes összege, miközben most már 2700-2800 milliárd forintra beszélünk, ami Európában egyébként GDP-arányosan az első helyen áll.

Én nem azt mondom, tisztelt képviselőtársaim, hogy ne lenne ezzel kapcsolatban további tennivalónk, természetesen van, természetesen bővíteni kell

a családtámogatásokat, természetesen dolgozni kell a népesedéspolitikán, a demográfiai fordulaton, amiről beszéltünk. Szerintem örömteli eredmény, és ismerjük el az eredményeinket, hogy Európában a legjobban nálunk nőtt a termékenységi ráta, ez egy jó dolog, de még nagyon messze vagyunk az út végétől, nagyon sok tennivaló van ebben a kérdésben. De amikor önök beszélnek családtámogatásról és családpolitikáról, akkor azt gondolom, ez kellően hiteltelen ahhoz, hogy ezt nagyjából a komédia kategóriába soroljuk itt.

Én azt gondolom, hogy az adócsökkentések mindig támogathatók, azt gondolom, hogy történelmi ez a törvényjavaslat, ami előttünk van. Sokkal kevésbé, az önök szavaiból pláne nem tűnik ki, hogy mennyire történelmi ez a törvényjavaslat, amit most tárgyalunk. Szerintem ez a következő évek gazdaságpolitikájának egy nagyon nagy alapját adó törvényjavaslat, hiszen mind a minimálbér-emelés, mind a garantáltbérminimum-emelés, mind pedig az ehhez tartozó adócsökkentések megalapozhatják a következő évek jó gazdasági növekedését, a gazdaság bővülését, és azt a gazdaságpolitikát fogja erősíteni, amit az eddigi időszakban is képviseltünk, ami a foglalkoztatottságra épül, ami a beruházásokra épül, ami az adócsökkentésekre épül, és ami arra épül, hogy minden munkavállaló és minden család egyre több pénzt vihessen haza a munkájáért. Pontosan ezért fogja a KDNP-frakció is támogatni a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszonynak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársak! Az adventi időszokról beszélt Nacsa képviselőtársam, meg hogy nézzünk magunkba az ünnepek kezdetekor, akkor azt ajánlanám képviselő úrnak, hogy van önöknek is miben elmélkedni és elgondolkodni.

Az előző törvényt is elmondtuk már, és én nagyon szeretem, amikor főleg ön elmélkedik arról, hogy mi milyen programot valósítanánk meg, mit csinálnánk, hogy csinálnánk. Én nem tudom, hogy meríteni a bátorságot, hogy ilyenekről beszéljen. Olyan távol állunk egymástól, hogy higgye el, esélye nincsen, hogy megértse, mit szeretnénk és hogyan szeretnénk. De nem is tudhatja, mert egyszerűen nem tudom, hogy gondolja azt, hogy egyáltalán belelát a mi fejünkbe vagy bármi. *(Nacsa Lőrinc: Le van írva!)* Át tudom adni, kinyomtattam én is a programunkat, köszönőviszonyban nincs azzal, amit ön itt elmondott.

Tegyük már tisztába ezt a termékenységi rátát! Igen, nőtt az elmúlt időszakban, de, képviselőtársam, több gyermek született? Önök mindig a termékenységi rátával jönnek, és arról meg nem beszélnek, hogy nem születik több gyermek. Pontosan hétfőn mondtam el a

parlamentben az adatokat, hogy hányan születtek 2010-ben, 2009-ben, 2008-ban, 2006-ban - nem közelítjük meg azt az adatot, képviselőtársam, sem a 99 ezret, sem a 96 ezret. Értem, csak akkor a termékenységi ráta mögé tegyék már oda, hány gyermek született az elmúlt években! Nem, sajnos, és ez egy kicsit bonyolultabb, mint hogy ezt sikernek könyveljék el.

A demográfiai probléma kicsit összetettebb annál, hogy akár önök azt mondassák, hogy az elmúlt években - persze a 2011-es nagyon brutális rossz adaton, alig született több mint 88 ezer gyermek, egy kicsit tudtak javítani rajta, de még csak meg sem közelítjük a 2010 előtti adatokat. És ezt akár a lakásépítésként kezdve sorolhatnánk, hogy mi minden tükrözi ma Magyarországon.

Ez a törvénymódosítás, ezt látjuk nagyon jól, ugyanaz, mint az előző törvény, egy salátatörvény. Nagyon sok pozitív dolog szerepel benne, és persze itt van a csapda megint felállítva az ellenzéknek, megint csak ezt tudom elmondani. Nagyon sok pozitív változás történik ebben a törvénymódosításban, akár a minimálbér vagy adócsökkentések vagy a fiataloknak az adókedvezmény, a Start-számla, de ott van a csapda, hogy vannak olyan változások benne, amit meg nem lehet elfogadni. És akkor az ember azt gondolja, hogy megint felállította okosan a kormánypárt a csapdát az ellenzékieknek, majd utána megint lehet kiabálni, ha véletlenül nem szavazza meg az ellenzék, hogy már megint adóemelés pártján áll az ellenzék, meg nem akarja a minimálbért emelni, s a többi, s a többi.

(12.00)

Államtitkár úr is és kormánypárti képviselők is elmondták, hogy az adócsökkentések alapvetően a munkáltatói terheket csökkentik, a munkavállalói adó- és járulékbefizetés nem csökken. Azaz jövőre egy munkavállaló a jövedelme után hozzávetőlegesen háromszor többet fog fizetni az államnak, mint a munkáltató. Nacsa képviselő úr, hogy felfogja és megértse, mert ön is ezt mondta, még egyszer elmondom önnek, hogy jövőre egy munkavállaló a jövedelme után hozzávetőlegesen háromszor annyit fog az államnak befizetni, mint a munkáltató. Munkavállaló: édesapa, édesanya, tudja, akiket önök annyira támogatnak. Háromszor több adót fog befizetni, mint a munkáltató. Szerintem ez nagyon nincs rendben.

Amikor a minimálbérről beszélünk, tisztelt képviselőtársam, el kell mondani, hogy 2010 előtt a legkevesebbet kereső emberek, a minimálbéresek nem fizettek adót az államnak a jövedelmükből. Most megnéztem: a vállalati szektorban az alkalmazottaknak körülbelül 34 százaléka minimálbéren van bejelentve, az állami szektorban is nagyon magas a minimálbéresek aránya, és akkor még a közfoglalkoztatottakról nem beszélünk. Böven több mint egymillió embernek a jövedelme a minimálbér ma Magyarországon, amin be van jelentve. Tudja, azért is baj, hogy a munkavállalóknak ekkora mértéke, ennyire

sok ember minimálbéres, majd beszélünk a nyugdíjról is, és feltételezzük, hogy lehet, míg dolgozik az élete folyamán, folyamatosan minimálbéren van bejelentve, mert ez a nyugdíját is érinteni fogja, hiszen a megkeresett jövedelméből fogják kiszámítani a nyugdíjat. Ez rettenetes problémát okoz. Hadd mondjam el önnek, mert erről önök az elmúlt 12 évben nem beszéltek és továbbra sem beszélnek, hogy ha a szegénységi mutatókat nézzük, Magyarországon két szektorban nőtt brutálisan a szegénység, a munkavállalóknál és a nyugdíjasoknál, tisztelt képviselőtársam.

Engedje meg, hogy elmondom, mert ez többször is téma volt az elmúlt időszakban, hogy 2010-ben a nyugdíjasoknak 4,5 százaléka számított szegénynek, és ez nem a '21-es adat, mert azt még nem tudjuk, 2020-ban pedig már 14,4 százaléka számít szegénynek. *(A fejét ingató Nacsa Lőrincnek:)* Ne rázza a fejét, képviselőtársam! Tudja, hol jelent ez meg? A KSH adataiban, ezt még önök sem tudják letagadni, ha akarják, ha nem, ott van a KSH honlapján. Ez azt jelenti, hogy ma a nyugdíjas korosztálynak, aki nyugdíj-járulékból részesül *(sic!)*, a nyugdíjasok kétharmada átlagnyugdíj alatt kap ellátást. Kétharmada. Szeretik ezt a szót használni, képviselőtársam, a kormánypárti képviselőtársaim, csak nem ilyen összefüggésben.

Amikor arról beszélünk, hogy önök hogyan csökkentik az adókat, a szochót, az összes többit, ezt előzőleg Z. Kárpát Dániel képviselőtársam is elmondta, a költségvetés részéről egy kiesés képződik, és a nyugdíjassza hiányáról beszélünk. Akkor még engedjék meg, mert el fogom felejteni, hogy emlékeztessenek rá, 2010-ben mivel kezdték önök a kormányzást. Mostanában nem beszélünk róla, de azért ne felejtjük el. Elloptak 3000 milliárd magánpénztári befizetett forintot a munkavállalóktól.

Ne rázza megint a fejét, képviselőtársam, pontosan önök mondták azt, hogy majd magánszámla lesz, nem fog elveszni, mindenkinek meg fogják csinálni a magánszámláját. Hát, várjuk most már tíz éve. És nem sikerült. Eltűnt 3000 milliárd forint, amely a munkavállalóké volt. Ellopták. Mai napig nem adták vissza. Ezzel kezdték a kormányzásukat, arra hivatkozva, hogy az államadósságot csökkenteni kell, most meg látjuk, hol tartunk az államadósságban.

Visszatérve a minimálbérről, az adócsökkentésekre, megint csak megemlítem, hogy Varga Mihály a miniszteri meghallgatásán elmondta, hogy körülbelül 2000 milliárd forint sorsáról döntöttek, adócsökkentés, családoknak adó-visszatérítés, a nyugdíjak kifizetése. Akkor kérdeztük, bár már az előző vitában is fessegettük ezt a kérdést, hogy hogyan, miből lehetne ezt pótolni a költségvetésben. Ki kell mondani, megint csak a kérdést feltenni, hogy miért most lesz ennek a tetemes összegnek a kifizetése, miért nem foglalkozik vele a kormány, hogy a költségvetési lába ott van vagy nincs ott. Persze, választás közeledik, és valahogy meg kellene tartani ezt a hatalmat a '22-es választáson.

Képviselőtársam is elmondta, megint csak arra hivatkozva, hogy önök tudják, hogy ha a baloldal kormányra kerülne, milyen adókat emelnének meg, a baloldali önkormányzatok hogyan adóztatnák meg a településükön élőket. Tudja, képviselő úr, amikor tegnap bejelentették, ha jól emlékszem, vagy tegnapelőtt, hogy végre a fővárosnak, Budapestnek odaadják azt a 12 milliárd forintot, amivel a BKV működését tudják finanszírozni, szörnyű volt látni ezt az egészet. Önök megint csak úgy viselkedtek hónapokon keresztül, hogy könyörögjenek, mintha kegyet gyakorolnának azzal, hogy ezt a pénzt oda kell adni. Ehhez képest éjszaka megint megjelent a Közlöny, több mint 4 milliárd forintot fog kapni Karcag városa kulturális dolgokra. Senki nem tudja, hogy mire, mert csak ennyi szerepel, hogy kulturális rendezvényekre, beruházásokra.

Érdekes módon ezt azonnal tudták, csak így, hogy senki nem tudja, mire (*Nacsa Lőrinc: Ön nem tudja csak!*), több mint 4 milliárd forint. Tessék? (*Nacsa Lőrinc: Ön nem tudja, hogy mire!*) A Közlönyben nem szerepel tételesen, hogy mire. Más sem tudja. Higgye el, az emberben ilyenkor mindig felvetődik, hogy a baloldali önkormányzatokat hogyan sanyargatják 2019 óta, és hogyan kerülve meg a törvényeket adják a fideszes vezetésű városoknak akár még azokat a bevételkieséseket is, amelyeket, ugyebár, a járványra hivatkozva megvontak az önkormányzatoktól. Csak tudják, egyet felejtenek el: hogy a településeken nem úgy élnek az emberek, hogy az egyikben csak színtiszta fideszesek élnek, a másokban meg csak baloldali vagy ellenzéki polgárok, hanem vegyesen, hála a jó égnek. Higgye el, amikor Budapestet vagy Szombathelyt büntetik vagy Miskolcot, akkor büntetnek minden állampolgárt, nemcsak a baloldali, hanem a jobboldali szavazókat is.

Lényegében ennél a törvényjavaslatnál is azt láthatjuk, amit az elején is elmondtam, hogy nagyon-nagyon sok olyan dolog van benne, ami miatt az ember azt mondja, hogy nem tudná megszavazni, de ott van a másik csapda, hogy igen, a minimálbért emelni kell. Hiába adjuk be azonban a módosító javaslatunkat akár a költségvetéshez, akár máshoz az év folyamán, hogy mi azt gondoljuk, a legkisebb keresetű emberek érdekében azonnal meg kell hozni azt a döntést, hogy minimálbéres dolgozókat nem adóztatunk, a minimálbér adómentes, ahogy az a 2010 előtti időszakban volt. Többször előfordult, hogy kértük, emeljék már meg az állami támogatást, a Start-számlát, azt is milliószer beadtuk, hogy a babakötvény összegét emeljék már meg. Én személyesen is többször beadtam. Érdekes módon, amikor ellenzéki politikusok adják be, akkor önök vagy hivatkoznak valamire, vagy sem, de nem szavazzák meg, ha a költségvetéshez adjuk be, azt mondják, hogy annyi módosító javaslatot adunk be, hogy a költségvetés azt nem is bírná elviselni. Ha választási év közeledik, kormánypárti politikus adja be, akkor természetesen ez rendben van. Azt kell mondanom, helyes, hogy ennyi idő után észrevették, hogy ezt is emelni kell.

Visszatérve még a nyugdíjasok meg a családok helyzetére - nem tudom, míg zajlanak a felszólalások, biztos olvas ön is híreket, képviselő úr -, az egyik hír ma, hogy brutálisan emelkedni fog a kenyér és a péksütemények ára. Gondolom, olvasta ön is, az okát is, hogy miért. Mert a gazdák visszatartják a terményeiket, mert olyan magas volt a gázár emelkedése, hogy megnövekedett a gazdák költsége, és rá fogják terhelni a fogyasztókra. Persze, ez egy ördögi kör.

(12.10)

Mindig a 2010 előtti időszakot emlegetik. Mondja már meg, képviselő úr, hogy 2010 előtt előfordulhatott volna, hogy lassan 500 forintot fizetünk egy kiló kenyérért?! De lehet, hogy a 600-at is el fogja érni, mert senki nem tudja megmondani, hogy mekkora lesz ez a brutális áremelkedés. Vagy nem beszélnek arról a 27 százalékos fogyasztói adóról, amit mi folyamatosan mondunk, hogy ebben a válságos helyzetben az egyik legnagyobb segítség a nyugdíjasoknak, a gyermeket nevelő családoknak, a közmunkásoknak, ha levisszük ezt az adót az általános élelmiszereknél 18 százalékra, az alapvető élelmiszereknél pedig 5 százalékra. Vannak országok, ahol ezt meglépi, mert azt gondolják, hogy a legnagyobb segítség minden magyar embernek, ha ezt meg tudnánk adni, hogy azonnal csökkentsük az adót. Valami oknál fogva önöknél ezt nem tudjuk keresztülvinni.

Még egyszer felhozom, hogy az nagyon nincs rendben, hogy odáig eljutottunk, hogy azt a két adatot kell elmondani, hogy a legnagyobb mértékben a szegénység a munkavállalóknál figyelhető meg és a nyugdíjasoknál az elmúlt tizenkét évben. Ezen a kormánynak el kellene gondolkodnia, amikor ódákat zengenek arról, hogy a minimálbért mennyivel emelik, de az adó mértéke megmarad. Megint figyelmeztetném arra az egy mondatra államtitkár urat meg a kormánypárti képviselőket (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*): háromszor több adót fizet ma egy munkavállaló, mint a munkáltató. Köszönöm szépen, elnök úr. (*Taps az ellenzéki pártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Varju László képviselő úrnak, a DK képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

VARJU LÁSZLÓ, a DK képviselőcsoportja részéről: Elnök Úr! Államtitkár Úr! Köszönöm szépen a szót. A T/17668. számú törvényjavaslatról kell most véleményt mondanunk, vagy van lehetőségünk véleményt mondani. Bár képviselőtársam már felszólított bennünket, hogy miről beszéljünk meg miről ne, de ezt majd mi eldöntjük, hogy miről szeretnénk beszélni a témakör vonatkozásában.

Mindenekelőtt szeretném rögzíteni azt, ami itt elhangzott, hogy ez a törvényjavaslat akkor a Fidesz

gazdaságpolitikájának alapja, erre akarnak támaszkodni, ezzel szemben szeretném megfogalmazni és a hozzászólásomban elmondani, hogy ez a nagy átverés kormányának a törvényjavaslata, és azt hiszem, hogy azok a hozzászólások, amelyek ellenzéki képviselőtársaim részéről eddig már elhangzottak, több vonatkozásban bemutatták azt, hogy mindennek ára van.

Csak hogy egy példát mondjak mindjárt az elejére: valóban így van, hogy adókedvezményeket biztosíthatnak, miközben pedig ezeknek az adókedvezményeknek a sokszorosát az általános forgalmi adó 27 százalékos mértékével a 80 ezer forint, vagy mondhatnám azt, hogy több mint 600 ezer 100 ezer forint alatti nyugdíjastól még abban a hónapban visszaszerzik gyakorlatilag az egyharmadát, a 27 százalékat a nyugdíjának, amit egyébként a hónap elején megkapott. Ilyen vonatkozásban lehet nyugodtan arról beszélni, hogy igenis, önök átverik az embereket.

Még egy megállapítást szeretnék tenni itt az elejére: különösen egy olyan gazdasági helyzetben, ami világos, hogy a járványveszély okozta gazdasági válság következtében is alakult ki, de még ilyen körülmények között is ezt folytatják és ezt csinálják, mert sikerült önöknek elérni, hogy a leggyengébb a forint, mint valaha volt, legdrágább a benzin, legnagyobb az államadósság, és legnagyobb az infláció itt az európai keretek között. Ráadásul úgy sikerült ezt a helyzetet önöknek kialakítani, hogy az elmúlt évek alatt - és ebbe most vegyük bele, ha már tízevezni szoktak, akkor az elmúlt tizenkét év alatt - gyakorlatilag az államadósságot a duplájára növelték. Ez egyszer önmagában 20 000 milliárd forint; elköltötték a képviselőtársam által már említett 3000 milliárd forint nyugdíj-megtakarítást hárommillió embertől konfiskálva, és elköltötték 50 milliárd eurót, ez gyakorlatilag újabb 20 000 milliárd forint, amit elköltöttek az elmúlt időszakban csak úgy, hogy egyébként évente megkapták ezt a segítséget.

Ebből az aspektusból nézve azt mondani, hogy ez egy sikeres gazdálkodás, azt gondolom, hogy ez biztosan csak valami vicc az önök részéről. Hiszen közben a vártnál sokkal rohamosabban romlik a pénzünk, és tegyük hozzá, nem mindenütt dühöng egyébként így az infláció, de ezt majd a következő napirendnél a Magyar Nemzeti Bank vonatkozásában beszéljünk erről.

A második gondolatkör, ami hozzátartozik, hogy tekinthetnénk akár örvendetesnek is, hogy a törvény benyújtására okot adott az, hogy létrejött a Verseny-szféra és a Kormány Állandó Konzultációs Fórumának megállapodása a minimálbér és a garantált bérminimum emeléséről. Ez idáig tök rendben van, ha egyébként ez nem hónapokkal korábban már nyilvánvaló lett volna. Miniszterelnök úr már korábban kihirdette a végeredményt, nagyon sajnálom, hogy önmagában nemcsak a megállapodás előkészítéséhez, de ennek a törvénynek az előkészítéséhez is nem éltek azzal a lehetőséggel, amit maguknak teremtettek, illetve önmaguknak írtak elő azzal, hogy egy előzetes és

egy utólagos hatástanulmányt, hatásvizsgálatot kell végezni; mert ha ezt megcsinálnák, akkor pontosan tudnák, vagy pontosabban tudhatnánk mi is, hogy miközben egyébként ezeket az adócsökkentéseket elvégzik, ennek mi lesz a következménye.

Hogy ismét egy példát mondjak önnek: korábban a nyugdíjrendszer működésének, fenntarthatóságának a gondolkodása akár egy önálló nyugdíjalapban történt, ehelyett ma a költségvetésben az önök áldásos tevékenységének eredményeként egy önálló sor lett, semmi más. Bevétel van, kiadás, vizontlátásra! Az, hogy ez most milyen plusz vagy mínusz állapotban van, éppen jobboldali képviselőtársam már említette, ebben most nagy mínusz van, és ahogy haladunk előre, ez a nagy mínusz továbbra is, úgy tűnik, hogy növekedni fog.

Tehát azt kell mondjam, hogy minden olyan döntésnek, amit - ahogy önök kezdték - terápiás jelleggel itt előadnak, annak van következménye, ára van. Ingyenébéd nincs, de önök szívesen hangsúlyozzák, hogy mi mindent tettek és mi mindent tesznek ebben a törvényjavaslatban, csak elfelejtik azt mondani, hogy ennek ára van, ez 27 százalékos áfa fenntartásához vezet, illetve ezzel jár. Ha önök ezt nem mondják, ettől még ezt az emberek érzik, bár Tállai államtitkár úr néhány nappal ezelőtt azt mondta, hogy sem az árfolyamromlást, sem az inflációt a családok nem érezték meg. Úgyhogy bizonyára ők is így érzik, ahogy az államtitkár úr.

A terápiás kezeléshez, azt gondolom, hozzátartozik az is, hogy bár itt tanácsok osztogatására is vállalkozott a képviselő úr, de én azt mondom, hogy éppen azoknak a családoknak, akiket sújt az a helyzet, amit önök kialakítottak, gazdasági helyzet ez év végére, azoknak, akiknek kalácsot nem tudnak adni a karácsonyfa alá, azoknak tanácsot se adjanak önök.

Mondhatnám ezt azért is, mert államtitkár úr a hozzászólását, expozéját azzal kezdte, vagy egy mondatában megemlítette, hogy részesüljenek az állampolgárok azokból az eredményekből, amelyeket az ország elért. Akkor kettő javaslatom mindenképpen lenne. Az első, hogy azt, amit elloptak, hozzák vissza, és akkor sokkal nagyobb, nem 750 milliárd forintról lehetne beszélni, hanem azok az oligarchák, akiknek túlárazott beruházásaik vannak, és önök ezekre nagyon büszkék, hogy ezek milyen nagy volumenű beruházásokat hajtanak végre, na, akkor ennek a túlárazott mértékét hozzák nyugodtan vissza, és akkor egyébként az adócsökkentést és az állampolgároknak adható kedvezményeket megtöbbszörözhetnék.

(12.20)

Mondhatnám azt, hogy akár csinálhatnánk ezek szerint minden évben választási évet, mert akkor az nagyon jól jönne mindenkinek, és mindenki boldogabb lenne tőle. Csak, államtitkár úr, tudja, kik nem boldogok? Azok a rokkantnyugdíjasok, akiknek 2011-ben elvették a juttatásait, több mint százezer embernek,

majd egyébként egy tortúra után eljutottak odáig, hogy egy nevelésügyi ajánlatot tettek azzal, hogy 500 ezer forinttal kompenzálják az összes körülményt, amit elvettek tőlük, miközben négyszer ennyi kárt okoztak minden egyes embernek, akinek munkaképessége is csak korlátozott, vagy egyáltalán nem volt. Ez az, amikor azt mondom önöknek, hogy lehet itt olyanokat mondani, hogy kedvezményeket adunk, ehhez képest ennek ára van. Tőlük elvették, és odaadták másnak. Odaadták a keveseknek, azoknak, akiknek egyébként lehet, hogy szükségük volt rá, de a vagyonuk növeléséhez volt erre szükség, és nem pedig a mindennapi megélhetésükhöz.

Ugyanígy elvették, elsumákolták a pedagógusok béremelését, amikor azt csinálták, hogy egyébként megnyugtatták őket, hogy majd a minimálbér emeléséhez kötik, majd ebből semmi nem lett igaz. És egyébként mi ennek a következménye mára? Hogy egyébként tömeges pályaelhagyás van, ahogy egyéb döntésekkel, most ne is mondjam, hogy mit tétéznek. Vagy most ebben a néhány hónapban, közvetlenül a választások előtt törvény benyújtásával, lásd T/17668-as, benyújtanak, és kedvezményeket mondanak.

És mit csináltak a nyugdíjasokkal az elmúlt 10 évben, de most már mondjuk így, 12 évben? Átverték őket! Azt mondták, hogy reálérték-megőrzést ajánlanak, és nem mondták hozzá, hogy ezt úgy adjuk, hogy egyébként a vegyes indexálást, a svájci indexálást megszüntetjük, és minden nyugdíjastól legalább másfél millió forintot vettek el. Most, hogy az utolsó hónapokban próbálnak meg kompenzálni, erre most nagyon büszkék, mondhatnám, hogy egyébként a lelkiismeretükből fakadóan kell is ezt csinálni, mert a nyugdíjasok megérdemlik, sok évtizedes munka ledolgozása után jár nekik az, hogy megkaphassák a jussukat, csak, őszintén szólva, államtitkár úr, ezt nem így kell csinálni, hogy előbb elveszik tőlük, összegyűjtögetik, majd egy részét visszaadják nekik.

Mellé tehetjük a rezsizugságát, ami dettó ugyanez, hogy egyébként elveszik az emberektől, többet fizettetnek velük, majd egyébként megpróbálják, azt mondják, hogy kedveznek nekik, holott ennek semmi köze nincs a valósághoz, mert például azon a területen is sokkal több juthatott vagy járhatott volna a magyar embereknek, merthogy ráadásul amikor visszadják, akkor is csak korlátozottan azoknak a keveseknek, akik elsősorban az önök barátai, lojális tulajdonosi körrel rendelkező vállalatokat jelentenek, és időszakonként valamilyen ok miatt éppen kiválasztott olyan társadalmi csoportok, amelyeknek megpróbálnak kedvezni ebben az értelemben.

Tehát amit hangsúlyoznak és amit tesznek, amikor úgymond akár a kisvállalkozásoknak vagy a vállalkozásoknak kedvezményeket adnak, mondhatnám mindenkinek, hogy amit adnak, fogadd el, ha ütnek, akkor meg szaladj el. De az önkormányzatok nem tudnak elszaladni, mert ők ott vannak, és tőlük viszont mindezt az ő kárukra bonyolítják le, és ilyen értelemben tovább folytatják. Most akkor tekintsük ilyen értelemben egy általános elvnek, mint ahogy ezt a törvényt

is ilyen gazdaságpolitikai alapelvnek tekintik, hogy az önkormányzatok önállóságát lényegében önök már megszüntetik, jogi értelemben talán még elvileg lehetne valamekkora mozgásterük, de lényegében minden gazdasági mozgásteret elvonnak tőlük, de egyébként a jogi részében is nagy erővel dolgoztak az elmúlt években, és ezt is megtették. Tehát ilyen módon, ha az érintett vállalkozások 150 milliárd forintot megspórolhatnak, de akkor azt másokon verik le, másoktól veszik el, tehát ez egy olyan gazdaságpolitika vagy gazdálkodás, amit semmiképpen nem szabad és nem is lehet, azt gondolom, támogatni.

A babakötvényt ügyesen becsempészték ebbe a törvénytervezetbe. Azt hiszem, talán mulatságosnak is mondható a 6 ezer forintos kedvezmény növelése, 12 ezer forintra ezt megtették. Hát, lelkük rajta! Ahogy mondtam, amit adnak, azt fogadd el, és így kell vele gazdálkodni.

A betervezett javaslat ilyen értelemben egyértelműen a realitásoktól teljesen elrugaszkodott választási költségvetés része, ahhoz kapcsolódik. Önök menekülnek előre, de ebben benne van az is, hogy ha ez nem jön össze választási oldalról, akkor utánunk az özönvíz, és történik, ami történik. Ezt nagyon alátámasztja, hogy ennek a forrása nem a gazdaság teljesítménye, hanem az egész hitelből próbálják megfinanszírozni. Ahogy említettem az előző napirendnél, csak az utolsó hónapban sok milliárd devizahiteltek fel azért, hogy mindezt finanszírozni tudják, miközben azt kell hogy mondjam, hogy a 2022. évi költségvetés csak akkor lesz tartható, ha az európai uniós források vonatkozásában sikerül megállapodni, mert ha ez nem történik meg, és jelenleg önök nincsenek abban az állapotban, hogy ezt meg tudnák tenni, merthogy részben Európa, részben pedig a nemzetközi környezet levegője egyre fogy önök körül, sajnos olyanra költik az európai uniós forrásokat, amire nem lenne szabad.

Éppen ezért ebben a formában a törvényjavaslat nagyon nehezen lenne támogatható általunk, ehhez önöknek nagyon sok módosítást kellene ezen végrehajtani. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps az LMP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Csárdi Antal képviselő úrnak, az LMP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

CSÁRDI ANTAL, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Ugye, amiről vitatkozunk, az a minimálbér-emelés a jövő évre, és a javaslat szerint a minimálbér összege jövőre 200 ezer forintra, a garantált bérminimum összege pedig 260 ezer forintra növekszik. Ez 19,4 százalékos, illetve 18,7 százalékos növekedés, amiről akár azt is gondolhatnánk első nekifutásra, hogy ez szép, de azt gondolom, hogy észre kell venni, hogy a tavalyi évi minimálbér-emelés, illetve

garantáltbérminimum-emelés a közelében sem volt ennek a nagyságrendnek, olyannyira, hogy a tavalyi évi emelés reálértéken egyértelmű csökkenést jelent, hogyha megnézzük a 2021. évi inflációs adatokat. Egyértelmű és nagy értékcsökkenést szenvedtek el a minimálbéren, illetve a garantált bérminimumon foglalkoztatottak, és azt gondolom, hogy ha így vizsgáljuk, akkor azt lehet mondani, hogy két év alatt nagyjából 10-10 százalékkal emelték meg ezt az értéket.

De meggyőződésem, hogy érdemes ezeket a számokat kontextusban vizsgálni egyéb, a gazdaságpolitikából következő fejleményekkel. Nézzük csak meg, hogy miért is vitte el az infláció a garantáltbérminimum-növekményt a tavalyi évben úgy, hogy egyébként az infláció számítása során - nagyon mulatságos sajnos, illetve ilyen keserűes, nem is tudom, ezt hogy lehet elmondani - a vásárlói kosárnak a mai napig része a kazettás magnó.

Ez onnan jutott eszembe, hogy a hétvégén beszélgettünk a lányaimmal, és mondtam nekik, hogy Mirikém, tudjad, hogy a kazettás magnó az infláció számításakor szerepet játszik? És megkérdezte, hogy az mi. Tehát a helyzet az, hogy ma már annyira nem használjuk ezeket az eszközöket, hogy egy fiatalabb honfitársunk nem tudja, hogy mi az a kazettás magnó, vagy ha tudja, lehet, hogy soha nem találkozott vele személyesen, és azt gondolom, hogy ez sok mindent elmond részben az inflációs számításról, részben pedig arról, hogy a látványpolitikázásnak micsoda csimborasszója az a javaslat, ami itt előttünk van.

(12.30)

Mert mit is jelent egy 260 ezer forintos garantált bérminimum, illetve mit jelent a 200 ezer forintos minimálbér? Ugye, ez nettó értékben, ha jól számolom, akkor 135 ezer forintot jelent, és nem is emlékszem a garantált bérminimum nettójára, bocsánat érte. Nézzük meg, hogy amikor adópolitikáról, ne adj' isten, gazdaságpolitikáról beszélgetünk, az mit is jelent, mert egy adópolitika, egy gazdaságpolitika egy értékpolitikát is leír. Nem véletlen mondta el sok felszólaló előttem, hogy a 27 százalékos általános forgalmi adó. Én mégis azt mondom, hogy almát az almával hasonlítsunk össze. Tehát nézzük meg, hogy mit jelent a mai Magyarországon 260 ezer forintos bér! Itt van előttem a közigazgatásban dolgozók bértáblája. Gyakorlatilag itt van 170 cella, és ebből a 170 cellából, tehát ebből a 170 fizetési kategóriából csak 11 olyan van, ami jövőre meg fogja haladni a 260 ezer forintot.

Mit jelent ez? Ez azt jelenti, tisztelt hölgyeim és uraim, hogy önök a közigazgatásban dolgozók munkáját arra értékelik, mint a legrosszabbul fizetett szakmunkásokét. Ezt jelenti ez a javaslat, kérem tisztelettel, és igen, vannak kivételek, mert a közigazgatásban sem igaz mindenkire, hogy ennyire értékelik a munkáját, hiszen ott van például Karas Monika, az NMHH nemrég távozott vezetője, aki mintegy 60 millió forintot tett zsebre bruttóban csak azért, hogy

lemondjon, és másnap ugyanúgy a közigazgatásban elhelyezkedve újra megkereshesse azt a körülbelül havi 4,5 millió forintot, amennyit keresni fog.

De legyünk őszinték, a közigazgatásban dolgozók azért ennek a közelében sem keresnek, és ez gyakorlatilag odavezet, egy ilyen típusú bértábla, hogy aki teheti, menekül a közigazgatásból, gyakorlatilag mindenhol inog a közigazgatás rendszere, csak azért, mert önök szerint a közigazgatásban dolgozók munkájának az értéke annyi - és lehet köztük többdiplomás is -, amennyi a legrosszabbul fizetett szakmunkásé.

Azt gondolom, hogy amikor ilyen összehasonlításokat teszünk, akkor menjünk sorba. Szerintem az oktatás nemzetstratégiai kérdés. És igen, kérem tisztelettel, a pedagógusbér-tábla nagyon hasonló helyzetben van. Sajnos azt látjuk, hogy ma egy kezdő pedagógus, mindegy, hogy főiskolai vagy mesterdiplomával rendelkeznek-e, a garantált bérminimumot, tehát a legrosszabbul fizetett szakmunkás fizetését fogja kapni. Önök erre értékelik a közoktatásban dolgozó pedagógusokat. Tudja, azoknak a munkájáról beszélek, akik a mi gyermekeinket, a mi unokáinkat és minket magunkat is tanítottak annak idején, akik valóban versenyképesek lehetnek egy országot, de önök szerint az a gazdaságpolitika helyes, ahol egy pályakezdő pedagógus annyit keres, mint egy kubikos. Ez a helyzet, kérem tisztelettel.

Legyünk őszinték, hogy ennek az lett az eredménye, hogy - ahogy egy napirend előtti hozzászólásomban egyébként már egyszer elmondtam ezt a példát - egy olyan pedagógus, aki egy középfokú intézményben tanít CNC-esztergályos szakmát a tanulóknak, amikor ez a tanuló levizsgázik, akkor másnap ez a tanuló legalább háromszor annyit fog nettó értékben keresni, mint az a tanár, aki megtanította a CNC kezelésére. Ez az önök értékrendje. Sajnos, ezzel nem lehet mit kezdeni ennek a törvénynek a vitájában.

Azt gondolom, hogy ez lenne az a pont, ahol beszélünk kellene a rendvédelmi dolgozók fizetési helyzetéről, hogy gyakorlatilag azért nem működik ma nagyon sok rendőr-középiszkola, mert önök nem fizetik meg tisztességesen azokat a munkatársakat, azokat a dolgozókat, akik a mi biztonságunkért, a mi nyugodt életünkért szállnak harcba napról napra. Azoknak a fizetéséről beszélek, akik adott esetben tüntetésekkor védik a Parlament épületét. És most teljesen mindegy, hogy én éppen most melyik oldalán vagyok a rendőrkordonnak, de a rendőrök nincsenek megfizetve.

Ugyanezt el lehet mondani a tűzoltókról, a büntetés-végrehajtásban dolgozókról. Olyan nettó fizetésekért vállalnak napi kockázatot, hölgyeim és uraim, amit önök arra értékelnek, amit úgy nagyjából a garantált bérminimum ír le, tehát a legrosszabbul kereső szakmunkások bére. Azt gondolom, hogy erről kell beszélünk, amikor az önök gazdaságpolitikájáról beszélünk, mert önök vagy nem tudnak, vagy nem akarnak - én ez utóbbira tippelnék - rendszerben gondolkodni.

Meg persze olyan jól hangzik, amikor a reggeli rádióhallgatás közben a híradó során, az MTI által szerkesztett hírekben bemondják, hogy kérem tisztelettel, a magyar kormány kezdeményezésére közel 20 százalékkal emelték a minimálbért és a garantált bérminimumot. Csak azt ugyanez a hír már nem teszi hozzá, hogy egyébként a legrosszabbul kereső szakmunkás alig keres kevesebbet vagy ugyanannyit keres, mint egy diplomás, pályakezdő pedagógus, mint egy rendőr, aki az utcán posztol, és minden pillanatban érzi ennek a felelősségét. Azt gondolom, hogy ez így nincs rendben, és, tisztelt Ház, tisztelt államtitkár úr, erre kellene választ adni.

Azt gondolom, hogy még egy dolgról kell beszélni. Azt hiszem, tegnap hangzott el ennek a Háznak a falai között, hogy a kicsi és mikro-vállalkozások soha nem voltak ilyen versenyképesek. Hogy ennek a valószínűség tartalmát mennyi, azt, ha kimennének a Házból egy kicsit az utcára, akkor saját maguk is megtapasztalhatnák, de azt gondolom, hogy az biztos, hogy az a 4 százalékos munkáltatói költségcsökkentés, amit itt a minimálbér és a garantált bérminimum emelése mellé társítottak, azért, legyünk őszinték, a költségek növekedését egészen kis mértékben, vagy mondjuk úgy, egészen elfogadhatatlanul kis mértékben tudja csak kompenzálni. Ezért egy javaslatot én is hadd tegyek. Elengedhetetlen volna egy rendes, valódi bértámogatásnak a kidolgozása, ami az egyébként szükséges béremelkedéseket a kis- és mikro-vállalkozások számára csökkentené, illetve a terhét, a költségeit csökkentené kifejezetten a kis- és mikro-vállalkozások számára.

Ma egyértelműen ki lehet jelteni, hogy a kis- és mikro-vállalkozások és a közigazgatás az a két nagy terület, ahol a legtöbben a minimálbért, illetve a garantált bérminimumot keresik, és azt gondolom, hogy a béremelésre szükség van, hiszen ha ezt a most rendkívüli mértékben megemelt minimálbért európai összehasonlításba rakom, akkor a jövőre érvényben lévő bérminimumszint még mindig nem éri el a V4-ek ideai minimálbér-szintjét.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Azt gondolom, hogy ez így kevés, és alapvető probléma nemcsak az összegekkel van, hanem a mögöttük meghúzódó gazdasági programmal, azzal a gazdaságpolitikával, ami egyébként azt eredményezte az elmúlt tíz év alatt, hogy ma már 6 százalék fölött van az infláció, és hogy a kevés kivételezettől eltekintve, azok az ágazatok, akik komoly felelősséget vállalnak a jövőnkért, nincsenek megfizetve. Azt gondolom, hogy először alapvetően ezen kellene változtatni. Köszönöm szépen.

(12.40)

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A vézér-szónoki felszólalások végére értünk. Most a nemzetiségeket képviselő bizottság által felkért nemzeti-ségi képviselő felszólalása következik. Megadom a szót Ritter Imre német nemzetiségi képviselő úrnak,

aki nemzetiségi nyelven ismerteti felszólalásának első mondatait, majd magyarra fordítja azt. Ön é a szó.

RITTER IMRE, a Magyarországi nemzetiségek bizottságának előadója: Sehr geehrter Herr Vorsitzender! Sehr geehrtes Parlament! Sehr geehrter Staatssekretär! Erlauben Sie mir bitte, dass ich meine Meinung, bezüglich des Gesetzesvorschlags mit Titel „Zu den steuerlichen Maßnahmen im Zusammenhang mit der Erhöhung des Mindestlohns und des garantierten Mindestlohns im Jahr 2022, und zur bestimmten anderen Maßnahmen“ mit Nr. 17668, erörtere.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Engedjék meg, hogy kifejtsem véleményemet a T/17668. számú, „A minimálbér és a garantált bérminimum 2022. évi emelésével összefüggésben szükséges adóintézkedésekről, valamint egyes más intézkedésekről” tárgyú törvényjavaslattal kapcsolatban.

A Magyarországi nemzetiségek bizottsága a 2021. november 29-ei ülésén tárgyalta a napirenden lévő törvényjavaslatot, melyből a Magyarországon őshonos nemzetiségeket közvetlenül, a nemzetiségi intézményhálózaton keresztül a minimálbér és a garantált bérminimum 2022. évi emelésével összefüggésben a szociális hozzájárulási adó csökkentése és a szakképzési hozzájárulás megszüntetése érinti első-sorban.

A munkabéreket terhelő járulékok a már korábban elfogadott szabályok szerint 2022. július 1-jétől csökkentek volna, amennyiben megszűnne a 1,5 százalékos mértékű szakképzési hozzájárulás és a szociális hozzájárulási adó mértéke 0,5 százalékponttal 15 százalékra csökkent volna.

A most tárgyalt törvényjavaslat alapján ez az intézkedés 2022. január 1-jére lenne előrehozva, valamint a szociális hozzájárulási adó mértékét további 2 százalékponttal, a jelenlegi mértékhez képest így már összesen 2,5 százalékponttal, 13 százalékra csökkenti. A munkáltatóteher-csökkenés így már 2022. január 1-jétől összesen 4 százalékpontos, mely a szociális hozzájárulási adó 2,5 százalékpontos csökkentéséből, valamint a 1,5 százalékot kitevő szakképzési hozzájárulás megszüntetéséből adódik össze.

Ez az intézkedés eltérő mértékben, de jelentős javulást fog eredményezni a gazdálkodási feltételekben a nemzetiségi önkormányzatok és nemzetiségi alapítványok által fenntartott minden nemzetiségi köznevelési és kulturális intézménynél. Ez a pozitív hatás vonatkozik természetesen a Klebelsberg Központ, a települési önkormányzatok és az egyházak által fenntartott nemzetiségi köznevelési és kulturális intézményekre is.

Tekintettel arra, hogy a Magyarországi Németek Országos Önkormányzata éppen az elmúlt szombaton, november 27-én fogadta el a 2022. évi költségvetését, így az aktuális szám alapján megállapítható, hogy például a Magyarországi Németek Országos Önkormányzata és fenntartott intézményei esetében,

vagyis az MNOÖ hivatala, az MNOÖ feladatellátása, a Magyarországi Német Kulturális és Információs Központ és Könyvtár, a budapesti Német Nemzetiségi Gimnázium és Kollégium, a pécsi Valeria Koch Iskolaközpont, a pilisvörösvári Schiller Gimnázium és Kollégium, a szekszárdi Magyarországi Német Színház és a Magyarországi Német Pedagógiai és Módszertani Központ esetében összesen ez a köztehercsökkentés éves szinten mintegy 65-70 millió forint költségmegtakarítást jelent, ami biztosan ellensúlyozza a minimálbér és a garantált bérminimum emeléséből adódó költségvetési többletfinanszírozási szükségletet.

Természetesen a minimálbér és a garantált bérminimum költségvetési többletigényét, valamint a 4 százalékpontos járulékcsökkentés költségvetési megtakarítását intézményenként kell megvizsgálni, mivel az intézmények foglalkoztatotti létszámától, a minimálbéren foglalkoztatott elsősorban kiegészítő, technikai személyzet számától függően jelentősen eltérő lehet, abszolút összegét és százalékos arányát nézve is. Az eltérések kezelése szempontjából is külön kell vizsgálni az országos, illetve a helyi nemzetiségi önkormányzatok fenntartásában lévő nemzetiségi köznevelési intézményeket.

Az országos nemzetiségi önkormányzatok fenntartásában lévő intézmények esetében az országos nemzetiségi önkormányzatoknak megvan a lehetőségük a szükséges mértékű és arányú intézmények közötti költségvetési átcsoportosítások viszonylag rugalmas megvalósítására, a költségvetéseik módosításával. Az országos nemzetiségi önkormányzatok esetében ez mintegy 25 nemzetiségi köznevelési intézményt érint.

Más helyzetben vannak a helyi nemzetiségi önkormányzatok által fenntartott nemzetiségi köznevelési intézmények - jelenleg ez 75 intézményt jelent -, mivel az ő esetükben 55 különböző helyi nemzetiségi önkormányzat a fenntartó, közöttük költségvetési átcsoportosításra a jelenlegi szabályozás szerint nincs lehetőség. Ezt felismerve a Magyarországi nemzetiségek bizottsága javaslatára tavasszal a 2022. évi központi költségvetési törvényben elfogadásra került egy 350 millió forintos keret, kifejezetten a helyi nemzetiségi önkormányzatok által fenntartott nemzetiségi köznevelési intézmények 2022. évi működési támogatásának a kiegészítésére.

Ez lehetővé teszi, hogy az intézmények 2022. évre elfogadott költségvetését alapul véve 2022 első negyedévében részletes, tételes felmérést csináljunk a helyi nemzetiségi önkormányzatok által fenntartott nemzetiségi köznevelési intézmények működési nehézségeiről, kiegészítő támogatási igényeiről, és a jogos működési igényeket egyedi támogatással évente a szükséges mértékben biztosítsuk.

Ez annál is inkább szükséges, mivel a nemzetiségi köznevelési intézményekre a 2013. évben bevezetett - akkor új, normatív és a korábbiakhoz képest 30-35 százalékkal kedvezőbb - státusz- és átlagbér-

finanszírozási rendszer előnyeit az elmúlt hét évben az időközben hozott, egyébként önmagában öröndetes és kedvező döntések költségvetési szempontból jelentős mértékben felérték. Ilyen kedvező intézkedések voltak a korábbi évenkénti minimálbér-emelések és garantált bérminimum emelése; a pedagóguspótlékok úgynevezett középre húzása; az ingyenes tankönyvbeszerzés bevezetése, az évenkénti azonos összegű átlagnormatívával történő finanszírozása, amely azonban a két tannyelvű nemzetiségi intézményeknél, különösen a tartóstankönyv-beszerzési években nem biztosítja a szükséges fedezetet; az ingyenes étkeztetés bevezetése, melynél azonban az étkezési normatíva sok helyen nem biztosítja a szükséges költségvetési fedezetet, és még hosszan lehetne sorolni.

Kétségtelen tény, hogy az előbb felsorolt pozitív döntésekkel, költségvetési többletforrást igénylő intézkedésekkel szemben másik oldalról természetesen voltak költségcsökkentést eredményező intézkedések is, de - nem teljes körű számításaink és felméréseink szerint - a most előttünk lévő 4 százalékpontos köztehercsökkentés révén 2022 lesz az első év, amikor a különböző irányú döntéseknek a nemzetiségi fenntartású nemzetiségi köznevelési intézményekre vetítve egyértelműen pozitív szaldója lesz, amit természetesen örömmel üdvözlünk.

Végezetül szeretnék kivételesen egy kicsit szubjektív módon néhány mondatot szólni egy olyan negatív jelenségről, szerintem téves gondolkodásmódról, amely az emberek egy részében szinte minden pozitív döntést követően felmerül, nevezetesen: nem azt nézik, hogy az adott döntéssel kik és milyen mértékben kerülnek jobb körülmények közé, milyen pozitív hatása lehet ennek a közvetlen és a tágabb környezetre is, hanem azt keresik, hogy milyen feszültséget és milyen területeken generálhat a mégoly pozitív pillanatnyi döntés is.

(12.50)

Szigorúan csak a nemzetiségi területen maradvány egy jellemző példa az elmúlt évekből: amikor felvetettük a nemzetiségipedagógus-pótlék emelésének szükségességét, akkor azonnal talákoztunk azokkal a negatív észrevételekkel, hogy ezzel feszültséget fogunk gerjeszteni a nem nemzetiségi pedagógusok között, valamint miért nem differenciáljuk a nemzetiségi pótlékokat, miért nem terjesztjük ki minden nemzetiségi pedagógusra.

2017-ben, az első nemzetiségipedagóguspótlék-emelésre vonatkozó javaslat parlamenti tárgyalásakor elmondtam, hogy azért dolgozom/dolgozunk, annak örülnénk a legjobban, ha nemzetiségi területen végre elérnénk, hogy úgymond feszültséget keltettünk, mert ez azt jelentené, hogy végre valahol, valamiben érdemben előre tudtunk lépni, amit már mások is észrevetnek. Állók elébe a feszültségeknek, és ha már ott leszünk, akkor azok megoldása lesz a következő feladat.

Ezt is tettük, amikor... - sőt, mielőtt a leendő feszültség felmerült volna, megoldottuk. Ebben a 2020. év elején jelentős segítséget kaptunk az Emberi Erőforrások Minisztériumától. Nevezetesen, amikor a nemzetiségi pótlék harmadik emelését megelőzően jeleztük Maruzsa Zoltán köznevelésért felelős államtitkár úrnak, hogy az immáron 40 százalékos nemzetiségi pótlék azonos lesz az igazgatóhelyettesi pótlék alsó határával, és ez feszültséget okozhat, akkor azt válaszolta: Imre, ti vigyétek végig a nemzetiségipótlék-emelés előkészítését, harcoljátok ki a döntést, nyújtsátok be a szükséges törvénymódosításokat, és ha a parlament elfogadta és a pótlék megemelésre kerül, akkor én majd rendezem az igazgatóhelyettesi pótlék kérdését.

Így is lett: a Magyarországi nemzetiségek bizottsága 2019 őszén megfelelő előkészítés után beterjesztette a szükséges módosító javaslatokat, az Országgyűlés egyhangúlag elfogadta ezeket, és 2020. január 1-jétől a nemzetiségipedagógus-pótlék felső határa 40 százalékra lett emelve, valamint egyidejűleg a most már jelentősen megemelt pótlék lehetőségét felhasználva bevezettünk két további differenciált kategóriát, és kiterjesztettük a pótléket minden nemzetiségi pedagógusra. Mintegy ezzel egy időben, alig egy hónapon belül pedig az EMMI rendeletben megemelte az igazgatóhelyettesi és igazgatói pótlékokat, természetesen nemcsak a nemzetiségi, hanem az összes köznevelési intézményre vonatkozóan.

Nem kívánom ezzel még véletlenül sem azt mondani, hogy ezzel mi - értsd a nemzetiségiék - emeltük meg az igazgatóhelyettesi és igazgatói pótlékokat, de azt teljes joggal lehet állítani, hogy a nemzetiségipedagógus-pótlék többszöri emelése alulról nyomást gyakorolt arra és elősegítette, hogy az igazgatóhelyettesi és igazgatói pótlékok is megemelésre kerüljenek.

Hasonló a helyzet most is a minimálbér- és a garantáltbérminimum-emeléssel. Lehet azt mondani, hogy ez feszültséget eredményez az alsóbb pedagógusfizetési kategóriákban, és ez teljes valószínűséggel így is van, de éppen ez fogja elősegíteni és garantálja, hogy a pedagógusi bértáblában is minél hamarabb további pozitív előrelépések legyenek.

Ráadásul a nemzetiségi köznevelési intézményeknél mi a minimálbér- és a garantáltbérminimum-emelés pozitív hatását mindkét oldalról látjuk és érzékeljük. Egyrészt a munkavállalók oldaláról, hiszen a minimálbér- és a garantáltbérminimum-emeléssel érintett kiegészítő személyzet - konyhai dolgozók, dadusok, takarítók, technikai személyzet - életkörülményei, elégedettsége számunkra ugyanolyan fontos, mint a pedagógusoké, hiszen ők ugyanúgy nap mint nap együtt vannak a gyerekekkel, befolyásolják az intézmények légkörét, hangulatát, minőségét. Másrészt munkaadóként is látjuk, hogy a 4 százalékpontos járulékcsoökkentés a minimálbér és a garantáltbérminimum költségvetési fedezetének biztosításán túl további lehetőségeket biztosít például a pedagógusok részére a jutalomkeret, a kafeéria és egyéb juttatások

emelésére, mellyel éppen a minimálbér- és a garantáltbérminimum-emeléssel nem érintett pedagógusok helyzetét már most is tovább tudjuk javítani.

Mindezek alapján és mindezek figyelembevételével a Magyarországi nemzetiségek bizottsága a T/17668. számú törvényjavaslattal egyetért, és azt elfogadásra javasolja a tisztelt Háznak. Köszönöm, hogy meghallgattak. Danke für Ihre Aufmerksamkeit.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most kétperces felszólalásokra van lehetőség. Megadom a szót Nacsa Lőrinc képviselő úrnak, KDNP-képviselőcsoport. Parancsoljon, képviselő úr!

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Ne szaladjunk el a mellett a dolog mellett, ami itt az elmúlt bő egy órában elhangzott az ellenzék részéről, akár Varju László, akár Csárdi Antal részéről! Azzal állunk itt szemben, hogy az ellenzék azt mondja, hogy nem támogatja az adócsökkentést, nem támogatja a munkáltatói adók csökkentését, nem támogatja a szociális hozzájárulási adó csökkentését, nem támogatja a szakképzési hozzájárulás kivezetését.

Tehát én azt gondolom - és ezt elmondtam az expozéban -, hogy ez egy történelmi léptékű javaslat, így is érdemes hozzáállni és megnézni. Az, hogy ezek után az ellenzék képviselői, a baloldaliak azt mondják, hogy ez nem jó... Értem én, hogy a választások előtt önök szeretik azt a kedvenc játékukat játszani, hogy ha mi mondunk egy számot, önök megpróbálnak mondani egy nagyobbat. Ez egy játék, amiben nyilván a matematika szabályai szerint önök nem tudnak vesztíteni, csak minket terhel az igazmondási kötelezettség, önöket nem. Mi azokat végre is hajtjuk, itt van az adócsökkentés. Mi nem csak mondjuk, mi nem csak a levegőbe beszélünk; amikor mi azt mondjuk, hogy legyen 200 ezer a minimálbér, akkor önök azt mondják, hogy, nem tudom én, +n.

Értem én a tisztelt képviselőtársaimnak az igyekezetét, de én azt gondolom, hogy akkor mégiscsak mondjuk ki, hogy itt van egy történelmi minimálbér-emelés, itt van egy történelmi garantáltbérminimum-emelés, itt van hozzá egy történelmi adócsökkentés, és ezeket önök nem támogatják. Ezt azért rögzítsük szerintem, mert nagyon fontos a következő időszak döntései miatt, nagyon fontos, hogy ki hogyan áll a magyar emberekhez, a magyar munkáltatókhoz és a munkavállalókhöz, ki hogyan áll egyébként az alacsonyabb fizetési kategóriákba tartozó munkavállalókhöz, pontosan világos ebből a mostani vitából, ami, azt gondolom, hogy sokkal nagyobb jelentőségű, mint ahogy most tűnik. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megadom a szót Varju László képviselő úrnak, aki szintén kétperces felszólalásra jelentkezett. Parancsoljon!

VARJU LÁSZLÓ (DK): Köszönöm szépen. Úgy látom, Nacsa képviselő úr igyekszik megalapozni a

következő két-három hét kommunikációját, legalábbis a maga szempontjából biztos. De hogyha a Fidesz is ez lesz, akkor mondhatnám azt, hogy nagy háttal voltunk erre az egészre.

Most, mielőtt még nagyon belerohanna ebbe a történetbe, szeretném felhívni a figyelmét, képviselő úr, hogy ne hazudjon. Egyetlen képviselő sem mondott ilyet, hogy nem támogatja az adócsökkentést! Egy dolgot mondtam el világosan, hogy önök azt tagadják el és azt nem mondják el - mondhatnám, azt hazudják -, hogy eközben pedig ennek ára van, és hogyha eddig nem értette meg, hogy miről beszéltem, akkor most mondom.

Az, hogy önök egyébként ennek a feltételeit megteremtik, annak az is ára és akkor fizetik ki, amikor az egészségügyben sorban állnak az emberek, amikor műtéteket nem végeznek el, akkor, amikor önök olyan állapotokat teremtettek, hogy képtelenek a normális járványkezelésre, és 30 ezer embernél többnek kellett meghalni, mert önök nem tudnak ezzel mit kezdeni.

Ráadásul azt kell látnom, hogy az utóbbi hetekben ezt a küzdelmüket fel is adták, mert érdemben csak annyit tudnak mondani, hogy büszkéek a harmadik oltásra, egyébként nem tudnak ennél többet tenni, és elérni azt, hogy mindazoknál, akiknél egyébként szükség lenne az első oltás befogadására, és ilyen értelemben a társadalmi felelősségvállalásukat erősíteni, ezt meg nem tudják megoldani.

Tehát, képviselő úr, vonja vissza, amit mondott, ne próbálkozzon ezzel! És, tudja, tanácsot csak olyanoknak adjon, akinek kalácsot is tud adni! Nekem nem tud, és az embereknek sem tudott ilyet adni. Köszönöm szépen a megtisztelő figyelmüket. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

(13.00)

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Most, mivel további kétperces felszólalásra senki nem jelentkezett, további képviselői felszólalások következnek. Megadom a szót Potocskáné Kőrösi Anita képviselő asszonynak, Jobbik-képviselőcsoport. Parancsoljon!

POTOCSKÁNÉ KÖRÖSI ANITA (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő törvényjavaslat kapcsán ellenzéki képviselőtársaim igen markáns véleményeket fogalmaztak meg, és én az önkormányzati részt érintően szeretném ezt tovább fejtegetni.

A törvényjavaslat egyik jelentős része ezzel foglalkozik, hogy az önkormányzatok a 2022. évben is egy jelentős bevételkieséssel számolhatnak a '22-es költségvetésük tervezése során. Ez azt jelenti, hogy amíg önök azt mondták - Parragh László felvetése volt még, ha jól emlékszem, a 2020-as évben -, hogy '21-től felére csökkenjen az iparűzési adó, az önkormányzatok azt gondolták, hogy ez egy átmeneti állapot. Valóban a Covid-járványban akkor benyelték,

hogy nekik is kell részt vállalni, szerepet vállalni a járványkezelésben, de 2022-től majd ismételtén a törvényben meghatározott, maximálisan 2 százalékos iparűzési adót szedhetnek be a vállalkozásoktól. Ebben a törvényjavaslatban az 1 százalék maximalizálására tesznek önök javaslatot, és ezzel gyakorlatilag az önkormányzatokat újabb egy évre fosztják meg az iparűzésiadó-bevételüknek a felétől.

Miért is problémás ez 2022-ben? 2022-ben nem hogy az 1 százalékos iparűzési adó lesz az a plafon, amelyet beszedhetnek, hanem további adóknak a kivételétől és az adóemelésektől is elveszik az önkormányzatok jogát. Én ezzel nem azt mondom, hogy az adóemelések pártján állunk - mint ahogy majd azt önök ránk fogják vetni -, hanem hogy egy kicsit gondoljanak bele az önkormányzatok helyzetébe, hogy milyen nehéz helyzetben vannak akkor, amikor a jogkörök folyamatos csorbitása mellett feladataik vannak, hiszen a városokat, településeket üzemeltetni kell, de a saját bevételek jelentős részétől elesnek.

Éppen a mai napon Lengyel Róbert, Siófok város polgármestere kommunikálta azt, hogy mennyi adóbevételektől eshetnek el majd a 2022-es évben. Egy 25 ezer fő fölötti, éppen 25 080 fő lakosságú településről beszélünk, Siófokról, a Balaton fővárosáról, ahol is ez nagyságrendileg egymilliárd forintos bevételkiesést jelent. Iparűzési adó tekintetében egyébként 650 millióval számolnak. De mi az a másik adónem, ami Siófok esetében egy jelentős tétel? Az idegenforgalmi adó, amelynek az emelése pedig már nyilván indokolt lenne, hiszen a Balaton környéki településeken már súrolják vagy meghaladják az 500 forintot, Siófokon ez még mindig 400 forint. Ebben is gondolkodott a testület. Ezen jogszabállyal, ami most itt előttünk fekszik, ettől a lehetőségtől is megfosztja az önkormányzatot.

Miért probléma ez, ha a fejlesztések és a beruházások egy részéhez természetesen kaphatók kormánypárti támogatások, kormányzati források? De tudjuk nagyon jól, hogy Siófok ellenzéki vezetésű, és ez egyébként a pályázati pénzeknek az odaítélésében is nagyon markánsan megmutatkozik, és lehet dobálni számokkal, hogy mekkora összegek jutnak Siófokra. Csak éppen, ha áttekintünk az északi partra, akkor megláthatjuk, hogy Balatonfüred mekkora pályázati pénzekhez juthat hozzá. Én ezt számtalanszor megkaptam önöktől, hogy nincs ennek semmi köze ahhoz, hogy az adott település milyen vezetést választott magának, de azért a számok azt igazolják, hogy bizony van ennek némi tényszerű megállapításra okot adó jele. Hát, ha ezt nézzük, akkor ezt mindenképpen ki szerettem volna emelni.

Lehet azt mondani az önkormányzatoknak, ahogy azt önök mindig megteszik, hogy egyébként az önkormányzatok annyira gazdagok, de annyira, meg hogy hány ezer milliárd forint van az önkormányzatok számláin. Most látom, államtitkár úr bólogat, megint ezt fogja mondani, hogy Siófoknak 5,6 milliárd forint van a számláján. Hozzáteszem, polgármester urat megkérdeztem,

hogy engem a parlamentben azzal szembesítenek, hogy 5,6 milliárd forint van a számlán, és akkor erre azt mondta nekem a polgármester úr, hogy hát, igen képviselő asszony, csak éppen ezeknek a nagy része olyan pályázati forrás, amely közbeszerzés. Tehát dedikált forrás, amit nem lehet, mondjuk, olyan saját beruházásra fordítani (*Nacsa Lőrinc közbeszól.*), dedikált forrás, megvan, hogy mire lehet elkölteni. Csak ha az adott település, mondjuk, szeretné még négy utcáját leaszfaltozni, akkor arra nem lesz neki forrása, mert nincsen rá fedezet, hiszen ezeknek az összegeknek, amelyek rendelkezésre állnak, ezeknek megvan már a helyük.

Tehát lehet azt mondani az önkormányzatiság kapcsán, hogy abból, hogy 1 százalék lesz az iparüzésiadó-plafon majd 2022-ben is, azzal teremtik elő a minimálbér emelkedésének az egyik lábát, forrását, hogy a vállalkozók meg tudják majd fizetni az embereknek a minimálbér növekedését. Miért nem tesznek erre egy másik forrást? Mondjuk, nem kellene Budapest-Belgrád vasútvonalat építeni. Hányszor elmondtuk az ellenzék padosaiból, hogy van ez a közel ezer év alatt megtérülő beruházás, de önöknek ez sokkal fontosabb, mint az, hogy az önkormányzatoknál ott hagyják ezt a lehetőséget, és a vállalkozókat egy másik csatornán keresztül finanszírozzák.

De hát értjük mi, meg látjuk, ez abszolút egy egész színjáték, amit önök ezzel kapcsolatosan művelnek, semmi mást nem akarnak, csak még nagyobb függőségi viszonyt kialakítani a kormánypárti országgyűlési képviselők és a polgármesterek, képviselő-testületek között; hogy az legyen, hogy aki majd minél jobban oda tud nyomulni az országgyűlési képviselőhöz, az kap majd pénzt a „Magyar falu” programból meg a „Modern városok” programból. Hát, még jobban kössék össze őket, és még jobban hódoljanak be annak a politikának, amit önök folytatnak! Ez egész egyszerűen vérlázító, képviselőtársaim! Ez már a leg-sötétebb korokat idézi, elnézést, hát, ez most már tényleg azt mutatja, hogy a helyben megválasztott polgármesterek és képviselő-testületek saját maguk nem hozhatnak döntést. Az ottani lakosság nekik szavazott bizalmat, hogy abból az iparüzési- és egyéb adóbevételekből olyan fejlesztéseket valósítsanak meg, amit a helyiek alulról szerveződve mondanak meg a képviselő-testületeknek.

Önök ezt akadályozzák meg ezzel, hogy elveszik az iparüzési adónak a felét. És képviselőtársam, Nacsa képviselőtársam mondta, hogy ne ezzel jöjjünk, hogy elvonják. (*Nacsa Lőrinc: Nem vesszük el, ott marad!*) Hát dehogynem vonják el! Képviselőtársam! Nem arról van szó, hogy a vállalkozásokat ne kellene segíteni. Ezzel maximálisan egyetértünk, de akkor legalább kompenzálják ezeket a településeket.

Most meg itt mi lesz? Ezt már megkérdeztük bizottsági ülésen is, marad minden 2022-ben is úgy, mint '21-ben volt. Majd a 25 ezer fő fölötti települések mehetnek, kopogtathatnak aztán mindenféle minisztériumi, államtitkári meg nem tudom, milyen ajtókon, hogy adjatok nekünk kompenzációt. A 25 ezer fő

alatti települések majd megkapják, de mi van azokkal a városokkal, amelyek egyébként, megjegyzem, jellemzően ellenzéki vezetésű települések. Egyébként azon sem csodálkozom, hogy ezt éppen 25 ezernél húzták meg, hogy Siófok ebbe beleessen. (*Nacsa Lőrinc és Hadházy Sándor nevet.*) De, képviselőtársaim, hát azért az elmúlt években 25 ezer alatt volt Siófok lakossága, önök most ezt szépen kiszasszerolták, hogy a 25 ezret meghaladta, meghúzták itt ezt a vonalat. Hát, pont ezért is, képviselőtársam!

Lehet ezen mosolyogni, csak hát, amikor ezen elkezdünk gondolkodni, hogy megnézzük azt a települési összetételt, hogy kik vannak ott, akik majd megint nem kapnak normális kompenzációt... - tudom, ezt is meg fogom kapni, hogy '21-ben Siófok ugyan elvesztett 800 millió forintos iparüzésiadó-bevételt, de 272 millió forintot a Rózsakert felújítására megkapott. Nagyon köszönjük. De miért nem lehetett egyéb más forrásból megkapni ezt a 272 millió forintot? Tehát miért nem lehetett teljes mértékben kompenzálni azt az iparüzésiadó-bevételt, ami egyébként a város fejlődéséhez és ahhoz az irányhoz egy megfelelő forrás lett volna?

(Az elnöki széket dr. Hiller István,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

A vállalkozók így is, úgy is ki fogják tudni termelni a minimálbér-növekedést. Képviselőtársaim! Hát, mindenképpen arra... - hát, ugye, az elmúlt időszakban látszik, hogy ki fogják tudni termelni. Megmondom, hogy hogyan. Azzal, hogy a minimálbér megemelkedik 200 ezer forintra, ez 40 órás munkaviszonyra vonatkozik. Egyébként erre már az előző években is többször felhívtam a figyelmet, hogy a vállalkozók, különösen a kicsik, a mikrók, amelyekkel önök nem is számolnak... Ezért van az, hogy 430-440 ezer forint az átlagkereset - és a legkisebbeknél mi fog történni, képviselőtársaim?

(13.10)

Majd azt mondják, hogy nem nyolc órában leszel alkalmazva, hanem hatban vagy ötben. Azért, mert azt a bérnövekményt abból a gazdasági lendületből nem fogja tudni kitermelni, tehát mit fog csinálni? Trükközni!

Képviselőtársaim, ha ezt itt nem értik és nem érzékelik, akkor önök nagyon nagy bajban vannak. Mi fog történni? És visszautalok az előző napirendre, ahol a nyugdíjasokról beszéltünk, hogy itt majd szolgálati idő-csökkenés lesz, és minden mindent magával fog vonzani, mert azok a kisvállalkozók... És még egyszer mondom: az öt fő alattiakra gondolok különösen. Azokra a kényszervállalkozásokra, amelyekből Magyarországon nagyon-nagyon sok van. Hogyan fogják tudni továbbra is heti negyvenórás munkaviszonyban foglalkoztatni az embereket?

Látom, hogy önöket szíven üti az, amiket itt mondok, de ez a magyar valóság. Nagyon nagy bajban vannak különösen a vidéken élő vállalkozók, akiknek a

mindennapi megélhetésért kell küzdeni, és azért, hogy azt a pár embert, akit foglalkoztatnak, meg tudják fizetni. De az nem megoldás, hogy leveszik a munkaidejét. Ennek olyan társadalmi és szociális következményei lesznek és lehetnek, amit egyelőre még nem gondolunk, de majd eljön az az idő, amikor a szolgálati időt össze kell számolni, és hiába dolgozza le az ember azt a meghatározott 40 évet, azzal fog szembesülni, hogy neki nincs meg a 40 éve azért, mert nem fizetett annyi adót és járulékot.

Tehát meg kell teremteni azt, hogy a minimálbér emelkedésének meglegyen a másik lába, de ez miért az önkormányzatoknál van? Miért az önkormányzatokat terhelik ennek a másik lábának az előteremtésével? Miért nem azzal, hogy esetleg beruházások helyett; tényleg, ezer év alatt térül meg a Budapest-Belgrád vasútvonal, és mondjuk, ahelyett erre fordítanak forrásokat.

Ez az, amikor azt mondjuk, hogy felelőtlenség van a gazdaságpolitikai tevékenységük során. Amikor önök azt mondják, hogy kiszámíthatóság - nincs kiszámíthatóság, képviselőtársaim! Majdnem 3000 milliárd forint már most a 2021-es költségvetési hiány azért, mert önök mindenféle olyan beruházásra költenek, amire egyébként nem lenne szükség. És egyébként az előző vitában is elmondtam, hogy megépítenek, mondjuk, egy stadiont. Akkor, amikor megépül, nyilván az, hogy melyik kört gazdagítják ezekkel a beruházásokkal, azt most tegyük félre, bár az is eléggé felhőborító. De felépül, azt valakinek üzemeltetni kell. Ki fogja ezeket üzemeltetni majd? Ja, majd akkor a taóból kap a sportegyesület pénzt, hogy tudja üzemeltetni, mert most már azt is meghagyták, hogy nem elég, ha csak utánpótlás-nevelésre, szakmai feladatokra, most már ingatlanüzemeltetésre is lehet pályázni azért, mert rájöttek önök is, hogy ezek az egyesületek nem tudják üzemeltetni. Amikor önkormányzatnál van egy ilyen beruházás, ott is felmerül ennek a kérdése, az üzemeltetés kérdése, ami egy hosszú távú döntés, egy hosszú távú feladat, amire ha nincs meg a saját bevétel, akkor azt mégis miből fogja fedezni? Miből? Úgy, hogy nem fog elkészülni más beruházás, mert át kell neki csoportosítani.

Ez az 1 százalékos iparűzésiadó-plafon nagyon nagy problémát fog okozni, és persze, nyilván mi bizakodunk itt ellenzéki képviselőtársaimmal, hogy ez majd a végső szavazásnál kikerül a jogszabályból. Mindig elmondom: salátatörvénybe mindig tesznek olyan aknákat (*Nacsa Lőrinc közbeszólására:*) - ez ilyen! (*Nevetve:*) Ez ilyen műfaj! Ez egy salátatörvény, képviselőtársam. Ez egy salátatörvény!

Na, szóval, az ember rájön arra, hogy itt próbáljuk önöket meggyőzni a való világról, csak önök egy alternatív valóságban élnek, képviselőtársaim. (*Derültség az ellenzéki padsorokban.*) Na, az nem a mi valóságunk. Úgyhogy mi ez alapján fogunk 2022 áprilisa után cselekedni. Köszönöm szépen, elnök úr. (*Szórványos taps az ellenzéki sorokból.*)

ELNÖK: Jó napot kívánok! Üdvözlöm önöket ebben a hangulatos vitában. Ezt fokozandó máris megadom a szót Nacsa Lőrinc képviselő úrnak, a KDNP képviselőjének, aki kétperces hozzászólásra kért lehetőséget. Parancsoljon!

NACSA LŐRINC (KDNP): Igen, a fokozásra való felszólításra: köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Értem a Siófok-alapú összeesküvés-elméletét a képviselő asszonynak. Higgye el, hogy amikor meghatározásra került a lélekszám, akkor nem az egész országban mindenki azt nézte, hogy na, vajon Siófokon hányan laknak, és akkor próbálják úgy meghatározni. Értem én ezt az összeesküvés-elméletet, de ez nem így van.

Kíváncsi lennék, hogy a Vállalkozásfejlesztési bizottság elnöke, aki ön mellett ül ott, összehívja-e vajon a bizottságot arra a kifejezésre, hogy ugyan már, a vállalkozások úgyis ki tudják ezt termelni, minek nekik támogatás (*Z. Kárpát Dániel: Ha szeretnéd, akkor össze!*), úgyis ki tudják ezt termelni. Mert szerintem ez egy fontos téma lenne; a Vállalkozásfejlesztési bizottságnak azért foglalkoznia kéne azzal, hogy a parlamentben vannak olyan képviselők, akik így nyilatkoznak a vállalkozásokról és a béremelésekről, hogy nem kell nekik adócsökkentés, úgyis ki tudják ezt termelni, ki tudják gazdálkodni. Én ezzel nem értek egyet. Örülök annak, hogy ez a kormány támogatja a vállalkozásokat.

És még egyszer az iparűzési adóról. Ez nem kerül elvonásra, tisztelt képviselő asszony. Siófoki cégeknél, siófoki és környékbeli embereket foglalkoztató cégeknél, akik ott laknak, ott költik el a pénzüket, a fizetésüket, ott marad ez a pénz, helyben: Siófokon és környékén, tisztelt képviselő asszony.

És abba a választókerületbe, ahol ön Gyurcsány Ferenc támogatásával szeretne elindulni az országgyűlési választáson, oda 36 milliárd forintnyi fejlesztési forrás érkezett az elmúlt két évben, tisztelt képviselő asszony. 36 milliárd forintnyi fejlesztés. Szerintem sokan mások, akik más választókerületeket képviselnek, örülnének, hogyha ennyi forrás érkezett volna a választókerületükbe. Még egyszer: 36 milliárd forint az elmúlt két évben a siófoki választókerületbe.

A képviselő asszony azt sérelmezte, hogy az önkormányzat számláján lévő sok-sok milliárd az dedikált forrás. Tehát fejlesztésre megy, szebb lesz a környezet, jobb lesz a beruházóknak, jobb lesz a turizmusnak, tehát jobb lesz. Képviselő asszony azt szeretné, hogyha szabadon elkölthető meg ellopható források lennének. Helyes, hogy ezek dedikált, fejlesztésre szánt források, tisztelt képviselő asszony, fejlődjön belőle Siófok és a környéke is! Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypárti padsorokban.*)

ELNÖK: Potocskané Kőrösi Anita képviselő asszony következik, Jobbik, két percben.

POTOCSKÁNÉ KŐRÖSI ANITA (Jobbik): Köszönöm, elnök úr. Az 5,6 milliárd forintos forrásból 2

milliárd forint a Révész utcai stadionnak a beruházása. 2 milliárd forint. Csak azért, mert ez közel a felét kiteszi annak a forrásnak, ami ott most Siófok számláján landol, ami egyébként most már hosszú évek óta ott van, mert a BMSK, aki havonta levesz egy csomó pénzt, egész egyszerűen nem képes kiírni végre a közbeszerzést, és nem tud elindulni a beruházás. Ez is az önök felelőssége! Az a sportszervezet nem tudja végrehajtani azt a beruházást, amire egyébként a siófokiak megkapták a pénzt. És igen, ha fejlődés van, az jó, csak azt ne... Tehát olyan fejlesztések és olyan pályázatok legyenek, amelyek alulról jövőek, és ne fölülről mondják meg, hogy neked szökőkutat kell építeni, meg nem tudom... (Z. Kárpát Dániel közbeszól.) Igen, tehát néha olyan furcsa beruházásokat. Bocsanat, hogy ezt mondom, mert tényleg néha az ember az agyát eldobja, hogy mire adnak forrást úgy, hogy közben meg olyan beruházásra meg nem jut! És ezek a saját bevételek pont ennek teremtik meg a lehetőségét, hogy a képviselő-testület tagjai, akiket az ott élők választottak meg, ők határozzák meg, hogy mit szeretnének. Mert most úgy megy ez a pályázati rendszer, hogy na, most erre van! Persze, ha az önkormányzat azt szeretné, hogy legyen neki szökőkútja, mert neki az volt most a fejlesztési tervében, akkor legyen neki szökőkútja! De ha ő nem azt szeretné, hanem a Petőfi utcát leaszfaltozni, azt viszont ebből tudja megcsinálni!

Persze, lehet útfejlesztési programokra is pályázni. Igen, ezek a pályázatok mindig úgy zajlanak, képviselőtársaim, hogy az országgyűlési képviselőnél kell kilincselni, hogy a pályázati források úgy legyenek elosztva. Erről szól ez az egész történet! De a saját bevételt ott, helyben, a helyben megválasztott képviselők dönthetik el (Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.), hogy mire használják fel. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Bósz Anett képviselő asszony rendes felszólalása következik. Parancsoljon!

DR. BÓSZ ANETT (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. A kormányzati gazdaságpolitika középpontjában továbbra is az adócsökkentés áll, ezt államtitkár úr expozéjában elmondta. Hozzátette, hogy nem lenne igazságos és koherens a javaslat, ha a helyi adók ez alól kivételt képeznének.

Államtitkár úr, ez első ránézésre egy elvszerű mondat. De hogyha belemegyünk a szakmai részletekbe, akkor bizony olyan faktorokat találunk nemcsak az önkormányzatok szintjén, hanem egyéb finanszírozási szinteken, amelyekkel a Pénzügyminisztériumnak törődnie kellene, mert hogyha a minimálbér és a garantált bérminimum emelését, valamint az egyes adótárgyú törvények módosítását, köztük a helyi adók módosítási lehetőségeit önök csomagban kezelik - bizonyos értelemben helyesen -, akkor én a legnagyobb jóindulattal szemlélve ezt a javaslatot, azt gondolom, hogy kötelességem felhívni a figyelmet valamire, amire

önök valószínűleg nem gondoltak. Legalábbis, mondom még egyszer, ha a legnagyobb jóindulattal vizsgálom ezt a javaslatot.

(13.20)

A garantált bérminimum torlaszoló hatásában én nem kételkedem, bár a minimálbér torlaszoló hatása elenyésző. Itt most néznék Ritter Imre nemzetiségi szószóló úrra, aki azt mondta, hogy ezeknek tovagűrűző hatása lehet. Nem kérdőjelezem meg ezt az állítást, amivel a Pénzügyminisztérium egyelőre nem hozakodott elő, ugyanakkor hadd hozzak ide egy történeti példát, illetve egy jelenlegi gyakorlati példát, ami jelentősen megnehezítheti az önkormányzatok finanszírozását.

2017-ben 5 százalékos munkáltatóteher-csökkenés mellett a minimálbér 15, a garantált bérminimum 25 százalékkal növekedett. Mindkét kategóriában egy 20 százalékos növekedés ma azonban más hatással jár, mondom is, hogy miért. 2017-ben az emelés torlaszoló hatása 4-4,5 százalékpontos többletnövekedést hozott az átlagbérben, míg ma ez a torlaszoló hatás mindössze 2,5-3 százalékpontos növekedést hoz. Varju László képviselőtársam említette, hogy ha adnak, fogadd el. Én azt gondolom, hogy minden előrelépésnek örülni kell, ugyanakkor azok a számok és azok a különbségek, amelyekről én beszélek, javarészt adódnak abból, hogy jelen pillanatban elszabadult az infláció, így egy jelentős inflációs hatás miatt amúgy is magasabb alappályán kellett volna mozognia a bérnövekedésnek, akár a garantált bérminimumot, akár a minimálbért tekintjük, és ilyen értelemben tehát a 20 százalékos növekedésből a polgárok, akik rendkívül sokan vannak - erről Bangóné Borbély Ildikó képviselőtársam beszélt már, hogy sajnos nagyon sok honfitársunk ennyire kevés pénzből kénytelen megélni -, ők sajnos ebből a 20 százalékos növekedésből az elszabadult infláció miatt kevesebbet fognak érzékelni.

De hogy áttérjek arra a gyakorlati példára, amiről már Potocskáné Kőrösi Anita képviselőtársam is tett említést az önkormányzatok esetében, a gyakorlati példa nem más, mint hogy a minimálbér és a garantált bérminimum emelkedése mellé támasztani kívánt adóteher-csökkentés kisebb, mint a béremelési kötelezettség. Ebből pedig az következik, hogy az önkormányzatok számára így teremtődik ebből a kötelezettségből eredően egy kérdőjel. A kérdőjel pedig abban áll, amivel a felszólalásom elejét is indítottam, hogy első ránézésre ugyan a helyiadó-csökkentés ebben a csomagban kezelve olyan, mintha elvszerű lenne és jogszerű lenne, ugyanakkor itt van egy forráshiány az önkormányzatok esetén, amikor ők minimálbért és garantált bérminimumot igyekeznek növelni. Ezt a forrást eddig egyetlen törvénymódosító javaslatban sem láttuk globálisan kezelni.

Tisztelt Államtitkár Úr! Ismerem az egyes önkormányzatok esetében hozott diszkrecionális döntéseket, amelyek a 25 ezer fő fölötti települések kompenzációjáról

szólnak, akár a helyiiparúzésiadóbevétel-kiesést, akár a gépjárműadó-bevétel elvonását tekintjük. Ezt az egyik államtitkártársa - aki, mivel nem tartózkodik a teremben, nem szeretném zavarba hozni - elismerte már, hogy a diszkrecionális döntések valóban kilógnak a sorból. Önök rendre arra hivatkoznak, tisztelt államtitkár úr, hogy a meghozott szabályok kivétel nélkül mindenkire érvényesek, ez egy igazságosabb rendszer, önök mindössze annyit kértek az önkormányzatoktól, hogy a köztelherviselés elve alapján vegyék ki a járványkezelésből a saját felelősségüket.

De ez annyira jól sikerült, tisztelt államtitkár úr, hogy elmondom, miért vettem föl ezt a problémát. Majdnem kerek egy évvel ezelőtt történt, de még várunk kell ehhez néhány hetet, hogy azt mondhassam, hogy kerek egy évvel ezelőtt, hogy mint egy karácsonyi ajándék, úgy érkezett meg a kormánypárti vezetésű megyei jogú városok számlájára 1,4 milliárd forint, egy ilyen diszkrecionális döntésnek köszönhetően. Államtitkár úr, én minden bizonnyal örültem volna az ő helyükben, de azt hiszem, felvettem volna azt, hogy a többi polgármestertárs vajon miből fogja a megnövekedett, akár szociális kiadásokat, akár járványügyi intézkedések forrásait, akár pedig a bérnövekedésre szánt forrásokat fedezni, amelyek a többi önkormányzattól ilyen módon jellemzően - akár a független, akár az ellenzéki városvezetések lehetőségei közül - kiszaladtak.

Tehát az önkormányzatok terhére megvalósított adócsökkentést már csak azért sem tartom helyesnek, mert ez egyes vállalkozói rétegek, illetve az önkormányzatok között jelentős feszültséget generálhat.

Államtitkár úr - és nézek az egy szem kormánypárti képviselőtársunkra, akit talán még érdekel ez a vita -, a jelenlegi kormányt én úgy ismertem meg, hogy egyáltalán nem érdekli, hogyha társadalmi feszültséget generál bizonyos döntéseivel. Én abban bízom, hogy jövő májustól egy olyan kormány lesz ennek az országnak, amely igenis törődik a társadalmi feszültségekkel; törődik a helyi közösségekkel; törődik azzal, hogy egyébként a demokratikus elvek alapján megválasztott helyi vezetők éppen ugyanúgy szeretnék elvezetni a saját városukat, mint ahogyan a kormány szeretné elvezetni az országot, és ennek az egész törekvésnek nincsen színe, tisztelt képviselőtársaim. Ez a törekvés egységes.

Az, hogy valaki a kormánypárti padsorok politikai közösségéből vagy az ellenzéki padsorok politikai közösségéből érkezik, nem határozhatja meg azt, hogy élvezhetnek-e bizonyos kormányzati forrásokat vagy sem. És ha már azzal kezdtem, hogy elvszerűnek tűnik a javaslat, illetve az expozéban államtitkár úr által elmondott mondat, miszerint a helyi adók csökkentése nélkül nem elképzelhető ez az egész csomag, akkor én arra ösztönözném államtitkár urat, hogy egy kicsit távolodjon el ettől az egész kérdéskörtől, és csak vitaindítónak itt hagyom, hiszen nem az előttünk fekvő törvénymódosító javaslatához tartozik a kérdés, hogy egy olyan országban - és liberálisként, higgye el,

én kedvelem a vállalatokat -, ahol a nagyvállalat kevesebbet adózik, mint az egyén, ott, én azt gondolom, hogy nem beszélhetünk igazságos adórendszerrel.

Megköszönöm a figyelmét, és azt is, hogyha esetleg a törvénymódosító javaslaton kívüli megállapításaimra válaszol. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselők! Kíván-e még valaki szólni? *(Nincs ilyen jelzés.)* Megállapítom, hogy nem. Mivel további felszólalásra senki nem jelentkezett, az általános vitát lezárom.

Megkérdezem államtitkár urat mint előterjesztőt, kíván-e reflektálni. *(Jelzésre:)* Izer Norbert államtitkár úr, parancsoljon, öné a szó.

IZER NORBERT pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselők! Hosszadalmas vita volt, és kicsit meg is vagyok lepve. Ha össze kéne foglalnom, hogy mi volt a vitának a lényege, akkor nehezen tudnám konkludálni, mert most nem egyértelmű, hogy az ellenzék támogatja vagy nem támogatja a javaslatot. *(Nacsá Lőrinc: Nem támogatja...)*

Annak ellenére - egyetértve Nacsá képviselő úrral -, hogy történelmi jelentőségű adócsökkentésről beszélünk, ehhez képest a hozzászólások nagyobb többsége arról szólt, amit a képviselőtársak saját javaslatként benyújtottak még adó- vagy hasonló témában, tehát magában a javaslatban szereplő adócsökkentésekről kevesebb szó esett, mint az egyéb felvetésekről, de szeretnék ezekre tételesen reagálni.

Mindenesetre azt hadd szögezzem le itt a legelején, hogy ha ezt a javaslatot elfogadja az Országgyűlés, vagy egyhangúlag, vagy esetleg csak a kormánypárti frakciók támogatásával, akkor 2022-ben egy 1500 milliárdos adócsökkentés valósul meg. Ilyenre nem volt még példa a magyar adózás történetében, és azt gondolom, hogy ehhez most hozzá tudnánk járulni, hogy ezt a lépést megtehessek. *(Z. Kárpát Dániel közbeszól.)* Szerencsére van a gazdaság olyan helyzetben, hogy ezeket a lépéseket meg tudjuk tenni, és az egyes felvetések kapcsán igyekszem rávilágítani, hogy miért gondolom ezt tényszerűnek.

De akkor kezdjük folyamatában, időrendben, és lehet, hogy egy kicsit ugrálni is fogok a logikában, de megpróbálok a képviselői felvetésekre reagálni. Először Z. Kárpát képviselő úr felvetésére, ami megint csak nem a járulékcsoökkentéssel függött össze, hanem az egyéb javaslatokkal, amik bekerültek a parlament elé, tehát a cumisüveg és az egyéb gyermeknevelési eszközök áfacsökkentésével. Én személyesen is szerintem már vagy ötször reagáltam képviselő úrnak, hogy uniós szabályok nem teszik lehetővé ezeknek az áfacsökkentését, tehát ezek a termékek uniós szinten harmonizáltak, nem lehet más adókulccsal adóztatni, csak az általános adókulccsal. *(Z. Kárpát Dániel közbeszól.)* Ellenben sokkal inkább hiszünk abban, hogy a családok támogatásával olyan forrásokat kell biztosítani a családoknak, amik

megengedik azt, hogy megvegyék a cumisüveget és az egyéb eszközöket. Az afacsökkentés nem csodafegyver, ezt már mi is számtalanszor hangsúlyoztuk, úgy-hogy itt ezt szeretném megint csak aláhúzni.

Szintén képviselő úr, immár megint csak sokadszorra, a román állapotokat hozza fel példaként, és a román nettó minimálbérnek a szintjét hasonlítja a magyaréhoz. (Z. Kárpát Dániel közbeszól.)

(13.30)

Ez megint egy olyan berögződés, ami a minimálbér, hogy mondjam, fő központba vagy fókuszba helyezését helyezi előtérbe, amit mi nem tartunk jónak.

Nagyon sok baloldali adópolitikát követő ország a progresszív adózással a minimálbért adómentessé teszi, ahogy ez volt 2010 előtt Magyarországon is. Ez egy hibás politika, és azt gondolom, az elmúlt tíz évben be tudtuk azt bizonyítani, hogy nem vezet jóra, ha van egy progresszív adórendszer, hiszen akkor a sávhatároknál elkezd torlódni a bérszínvonal, mindenki hivatalosan megáll a minimálbér küszöbén, és gyakorlatilag jobb esetben leteszi a lantot, és nem dolgozik többet, rosszabb esetben elmegy feketézni, és feketén dolgozik tovább. Tehát a „merjünk kicsik lenni” hozzáállásnak a legjobb példája egyébként a progresszív adórendszer és a minimálbér adómentessége, ugyanis nem ösztönzi a magánszemélyt a többletjeljesítményre, büntetjük azt, aki ügyesebben, gyorsabban, hatékonyabban dolgozik. Azt gondolom, az elmúlt tíz év adópolitikája ezt bizonyította be, hogy gyakorlatilag az egységes, egykulcsos adórendszer előreviz és növekedésbarát.

Megint csak a minimálbért nézzük megint csak sok környező országban, ellenben azt mindig elfelejtjük hozzátenni, hogy nagyon sok országban csak minimálbér van. Magyarországon van egy garantált bérminimum, ami egyébként jóval több embert érint, mint a minimálbér. Tehát ha ezt a szintet hasonlítgatjuk össze, akkor mindjárt egy fokkal kedvezőbb képet kapunk.

A másik egy kicsit, talán gazdaságpolitikai összefüggésben is érdekes összefüggés, amit képviselő úr felvetett. A nyugdíjassza fenntarthatatlanságából indultunk ki, és valójában az egyik érv az volt, hogy nem kéne ilyen markánsan adót csökkenteni, a másik érv meg az volt, hogy a minimálbér még mindig elmarad a környező országok átlagától, és a minimálbért meg jobban kéne emelni. Itt azt nagyon fontos látni egyébként, hogy a minimálbér-megállapodás a munkaadók és a munkavállalók megállapodása. A kormány segíti ezt a megállapodást, és ha meg tudnak állapodni a felek, akkor gyakorlatilag rájuk bízva ezt a döntést. Tehát a gazdaságban egy kényes egyensúly van, hogy a minimálbért ki tudják-e gazdálkodni a vállalkozások. Ön a Vállalkozásfejlesztési bizottság elnöke, ezt nyilván önök is sokszor végigtárgyalták. Tehát egy nagyon kényes egyensúly van akkor, ha a minimálbér-emelés

egy kicsit erőltetettebb ütemben folytatódik, hogy vajon túlél-e ezt a gazdaság szereplői.

Van előttem egy táblázat, 2010-től fokozatosan nézzük azt egyébként, hogy hogyan alakult a GDP, a bérköltség és a bruttó bér, és nagyon szépen látszódik, hogy a bérköltség és a GDP alakulása kéz a kézben alakult éveken keresztül. Gyakorlatilag a magyar gazdaság teljesítőképességének megfelelően nőtt a bérköltség, tehát gyakorlatilag ki tudta termelni a gazdaság ezt a béremelkedési dinamikát. A bruttó bér ezen az ábrán egy kicsit magasabb összegben emelkedik; ez pedig azért van, mert adócsökkentéssel tudtuk támogatni azt, hogy a bruttó bérek magasabbak legyenek, de a bérköltség nagyon szépen illeszkedik az ország teljesítőképességéhez. Tehát egy fenntartható béremelkedés és egy fenntartható minimálbér-emelés az, amit csinálunk. Ha ezt erőltetettebb, gyorsabb ütemben tennénk, lehet, hogy csődhullám és elbocsátási hullám lenne a következménye. Azt gondolom, ezt mindenképpen el szeretnénk kerülni.

Bangóné Borbély Ildikó jelezte, talán háromszor is elmondta, hogy háromszor annyi adót fizetnek a munkavállalók, mint a munkáltatók. Azt nyilván ön is jól tudja, hogy az adót a kifizető állapítja meg, tehát a cég csinálja a bérszámfejtést, a magánszemélynek már az adók levonása utáni nettó bért utalja. Tehát az adminisztrációt, az adó beszedését és begyűjtését a cég, a munkaadó készíti el, és a magánszemély a nettó bért látja majd a bankszámlájára megérkezni. Viszont nagyon fontos összefüggés, hogy három elemből tevődik össze most a munkához kapcsolódó adóknak a köre. Ez 2010-ben 11 adó volt, tehát 11 adó terhelte a munkát, most három ilyen adó lesz január 1-jétől: szja, tb-járulék és szocho.

Nézzük meg, hogyan tevődik össze! Az szja Európában a harmadik legalacsonyabb, tehát azt gondolom, ebben nehéz azt a kritikát a kormány szemére vetni, hogy túladóztatjuk a magánszemélyeket. A 15 százalékos szja-val dobogósok vagyunk az egész Unióban. Ugye, a tb-járulék 18,5 százalék, az pedig megint csak válasz egy korábbi felvetésre, hogy na, mi van a nyugdíjasszával. A nyugdíjasszával a 18,5 százalékos egyéni járulék az alapja, nem a szocho. A szocho soha nem volt az egyéni nyugdíjjárulék-jogosultságnak a számítási módszerében benne, sem öt éve, sem most. Tehát az egyéni járulékokhoz azért nem nyúl hozzá a kormány, mert pontosan ezek azok a garanciális elemek, amelyek a nyugdíj jövőbeli számításánál figyelembevételre kerülnek, ezért ha az egyéni járulékhöz hozzányúlnánk, az egyben bizonytalanságot jelenthetne a nyugdíjváromány szempontjából. Tehát a tb-járulékhöz ezért nem nyúl hozzá a kormány.

Talán sokkal, hogy mondjam, populistább lépés is lehetne, ha a munkavállalói oldalon csökkentenénk adót, de azt látjuk, és a hatáselemzések, amelyeket önök is hiányoltak, azt mutatják, hogy ez a jó, kiszámítható és hosszú távon fenntartható adócsökkentésnek és béremelésnek a receptje, ha a munkáltatókat hozzuk olyan helyzetbe, hogy a magasabb béreket ki

tudják termelni, és egyre kevesebb adó terhelve őket azért, hogy meg tudják tartani a munkavállalót, és adott esetben magasabb béreket tudjanak nekik adni.

Szintén Bangóné képviselő asszony jelezte, hogy a baloldali önkormányzatok sanyargatva vannak. Ennek a kérdésnek egy kicsit még a végére járok később a hozzászólásomban, viszont itt is elhangzott, hogy a minimálbér legyen adómentes. Azt gondolom, én személyesen is, de kollégáim is többször bemutatják, hogy az adómentes minimálbér egy nagyon jó kampányfogás, de cserébe a gazdaság teljesítőképességét és a magánszemélyekét is egy olyan helyzetbe lavírozza, ami a „merjünk kicsik lenni” hozzáállás legjobb példája. Gyakorlatilag egy üvegplafont helyezünk az emberek fölé, és nem a többletjeljesítményt támogatjuk.

Szintén elhangzott képviselő asszony hozzászólásából, hogy a legnagyobb segítség egyébként az áfacsökkentés lenne. Ez megint csak egy kicsit ilyen sok területet érintő felvetés volt, de itt is hadd emlékeztessenek rá, hogy az áfacsökkentésekben megleptük az alapvető élelmiszereknél ezeket a lépéseket. Nagyon sok helyen segít, ahol egyébként a gazdaság féléredésének ez az egyik legjobb módja, ahol alacsony áfakulcsot kell megtartani, de jól látjuk, hogy egy rendkívül drága módja egyébként az ösztönzésnek, ugyanis mindenki részesül ezekből a kedvezményekből, és egyáltalán nem biztos, hogy a végfogyasztói ár jelezni fogja ezt az adócsökkentést. Közgazdasági igazság, hogy az árak bizonyos termékeknél teljesen rugalmatlanok, van, ahol rugalmasak, de ahol rugalmasak, ott is inkább felfelé rugalmasak, tehát egy adóemelés rögtön beépül az árakba, akár egy kicsit magasabb értékben is, mint az adóemelés. Az adócsökkentések tipikusan nem épülnek bele az árakba, azt le tudja nyelni a közvetítő. Tehát az áfacsökkentésekkel nagyon óvatosan és kiszámítható módon kell operálni, nem hiszünk abban, hogy ezzel kell a lakosságot támogatni, sokkal inkább a sokkal magasabb reálértéken növekvő munkabérekben hiszünk.

Varju képviselő úr is jelezte a hatástanulmányok hiányát, és hogy az önkormányzatok önállóságát megszüntetjük, erről akkor egy kicsit később.

Nagyon fontos összefüggés még egyébként, hogy a minimálbér-emelés kapcsán a járuléksökkentés milyen hatásmechanizmussal működik. Előtte Banai államtitkár úr is röviden összefoglalta, hogy azzal, hogy a munkáltatóknak adunk egy viszonylag komoly, gyakorlatilag 20 százalékos meghaladó adócsökkentést, segítjük nekik a bérköltség kitermelését, tehát a cégeknél egy növekedési potenciál marad, egy versenyképességet javító többletforrás marad, amiből egyébként nagyobb kibocsátás, nagyobb GDP-többség lesz, tehát az ország növekedésének az egyik alapját segítheti az, hogy ez a forrás ott marad a gazdaság szereplőinél. Ők egyébként egy magasabb béremelést is kell hogy végrehajtsanak, hiszen látjuk, hogy a foglalkoztatási számok örvendően, nagyon pozitívan alakulnak, tehát kezdünk elérni oda,

hogy a munkaerőpiac annyira feszes, hogy a béremelés gyakorlatilag ki van kényszerítve már a piac által. Tehát a cégeknek béreket kell emelni, és ezek az emelkedő bérek egyébként ismét csak emelkedő fogyasztást fognak generálni, ami egyébként a cégeknek megint csak többletárbevételt fog jelenteni. Ha ezekből a makroszámokból összerakunk egy tervet 2022-re, akkor az látható, hogy a mostani számításaink szerint 2022-ben a vállalkozások körülbelül 10 százalékos árbevétel-növekedéssel számolhatnak, tehát 10 százalékkal fog nőni a cégek globális árbevétele itt országos szinten. Azt gondolom, ez egy olyan szám, amely nyilvánvalóan a béremeléseknek is egy nagyon komoly felelősséget fog tudni jelenteni.

(13.40)

Csárdi képviselő úr úgy fogalmazott, hogy az előtünk fekvő javaslat szerint nő a minimálbér és a garantált bérminimum. Nem ez a javaslat szól a minimálbér emeléséről és a garantált bérminimum emeléséről. Ez a javaslat a hozzá kapcsolódó adócsökkentésekről szól, és amiket egyébként Csárdi képviselő úr felvetett, azok megint csak nem ebben a törvényjavaslatban vannak szabályozva. És ismét csak előhozta az infláció mérési metódusát, ahol megint csak megerősítem Banai államtitkár úr hozzászólását; az Eurostat szabályozza a mérési módszertant, én azt gondolom, hogy ezeket az észrevételeket oda érdemes címezni.

Szintén Csárdi képviselő úr jelezte, hogy nem tudunk rendszerben gondolkodni. Én azt gondolom, hogy ha egy konzekvens területet keresünk, akkor nyilván adópolitika szempontjából azért lehet, hogy nem szerencsés a saját területünket dicsérni, de az, hogy az adópolitika elvszerű és konzekvens, én azt gondolom, az magától értetődő. 2010 óta gyakorlatilag ugyanazon a pályán mozgunk az adópolitika tekintetében: kiszámítható, előre látható és fontos, hogy fenntartható. Tehát fenntartható adócsökkentést végzünk, nem kampányszerűen, nem választási évben egy óriási adócsökkentés - hanem mi történt? Egy hatéves bérmegállapodást kötöttünk például a munkaadókkal és a munkavállalókkal. Tehát nem egy évre, fél évre előre kitalálunk egy adócsökkentést, hanem egy hatéves, kiszámítható, prudens és átlátható adócsökkentési megállapodás kötöttett.

A koronavírus-járvány viszonylag komoly gazdasági következményekkel járt, és ennek ellenére az eredetileg hat évre, nagyjából hat évre szánt megállapodást hat alatt tudta teljesíteni a kormány. Tehát annak ellenére, hogy a gazdaság gyakorlatilag satuféket nyomott, és aztán viszonylag gyorsan vissza is rendeződött, ennek ellenére tudtuk tartani azt a hatéves menetrendet, és ha a parlament megszavazza a javaslatot, akkor január 1-jétől megvalósul az a megállapodásban rögzített adócsökkentés, amit hat éve a szociális partnerekkel megkötöttünk.

Itt nagyon fontos azt látni, és megint csak a kiszámíthatóságra, a rendszerben gondolkodásra, és

hogy ezek nem légből kapott intézkedések voltak, erre szeretnék utalni, hogy egy reálbér-emelkedési feltétel volt ebben a megállapodásban. Tehát az első két adócsökkentési lépés gyakorlatilag még a béremelkedéshez volt kötve, viszont a következő négy, úgymond opcionális adócsökkentési lépés reálbér-emelkedéshez volt kötve, ami azt jelenti, hogy akkor léptük meg ezeket az adócsökkentéseket, ha a gazdaság kitermelte ezeket az összegeket, tehát ha a gazdaságban a reálbér-emelkedés meghaladott egy bizonyos összeget. Ezért is nem mindig január 1-jével, sőt tipikusan nem január 1-jével csökkentek az adókulcsok, hanem július 1-jével, mert éppen úgy sikerült ezeket a feltételeket teljesíteni, hogy amikor ez teljesült, akkor a rá következő második negyedévtől csökkent az adó kulcsa. Tehát ha kiszámítható és rendszerben gondolkozó területet keresünk a gazdaságpolitikában, akkor, én azt gondolom, hogy az adópolitika az.

Az is elhangzott, hogy a béremelkedést nem segíti ez az adócsökkentés, nem elégséges a kompenzáció. Itt azért azt ne felejtsük el, hogy a munkaadók elfogadták ezt a javaslatot a VKF-egyeztetésen. Én azt gondolom, nagyon jól tudja képviselni a munkáltatói oldal a saját érdekeit, és ők kiszámolták, és mi is makroszámokkal alátámasztottuk, hogy igenis, gyakorlatilag még azt gondolom, hogy nagyvonalú, tehát nagyvonalúbb volt ez a kompenzáció, mint ami szükség-szerű lett volna, de itt is a fő cél az volt egyébként, hogy a kormány a 2016-ban megkötött megállapodását is be tudja tartani. Tehát azt gondolom, hogy bőven voltak a cégek kompenzálva.

Egy szempont volt egyébként a VKF-megállapodáson is, ami gondolkodásra készítette a feleket, az, hogy differenciált vagy egységes legyen a támogatás. Egy adórendszer akkor működik jól és hatékonyan, ha egységesen tudunk benne szabályozni, ezért mi gyakorlatilag a járuléksökkentéseknél mindig az egységes, globális, mindenki számára elérhető járuléksökkentést pártoltuk, és nem kötünk hozzá olyan kommandót, hogy esetleg a béreket megnézni, hogy biztos, hogy átmentek-e ezek az adócsökkentések a bérekbe. A piac ezt úgyis ki fogja kényszeríteni magából, egyik munkáltató sem teheti meg, hogy ne honorálja a munkavállalóinak a munkáját. Tehát a munkaadók is elfogadták ezt a növekedést.

Egy pont volt, ahol vita alakult ki, hogy a kkv-knak, akiket nyilvánvalóan jobban megvisel a minimálbér-emelés, nekik kell-e egy másfajta kompenzáció. És itt jött az a javaslat, hogy a hipacsökkentés, tehát a helyi iparüzési adó csökkentése csak a kkv-knak és a 4 milliárd forint árbevétel alatti kkv-knak jár. Tehát, egy kicsit előrefutva egyébként képviselő asszony hozzászólására, nem lefeleződött az iparüzési adó, körülbelül 18 százalékos csökkenésről beszélünk, ugyanis csak a 4 milliárd alatti kkv-knak feleztük meg az adó összegét. Tehát amikor azt vizionálják itt a kollégák, hogy lefeleztük az önkormányzatok összes bevételét, az iparüzési adó-bevételét, ez nem igaz, hiszen a 800 milliárdot meghaladó adóbevételből itt most

150 milliárdról beszélünk. Tehát azt gondolom, hogy ezt itt nagyon fontos tisztába tenni.

Át is térnék Potocsáné felvetésére, ez volt az első, hogy lefeleztük vagy elveszük a felét az adónak. Az adómértéket az adózók egy körében, felében határozzuk meg. Egyébként 18 százalékában, a nominális adóbevételeknek a 18 százalékát érinti ez az elvonás, ahogy önök fogalmazznak. Viszont, hogy miért nem elvonás, készültem pár számmal, és hadd osszam meg önökkel! 2019-ben a helyiiparüzési adó-bevétel 788 milliárd forint volt, tehát kicsivel 800 milliárd forint alatt. Jött a 2020. év, amikor gyakorlatilag leállt a gazdaság az első félévben, itt egy 10 százalékos csökkenés valósult meg, tehát még 700 milliárd fölött lett a 2020-as helyi adóbevételek. Ezért mondjuk azt, hogy egy válságálló adó, ugyanis majdhogynem alig érződik meg a koronavírus-válság hatása az adóbevételekben.

És akkor nézzük 2021-et, ahol a kkv-k adóját lefeleztük: 761 milliárd forint az őszi terveink szerint a 2021-es adóbevételek, tehát 50-60 milliárd forinttal több, mint 2020-ban, a kkv-knak adott kedvezményel együtt. Tehát azt mondani erre, hogy az önkormányzatok mozgástere szűkül, és hogy ellehetetlenítjük a fejlődésüket, és hogy az önállóságuk abszolút csorbult... - gyakorlatilag 50-60 milliárd forinttal többel gazdálkodnak, mint 2020-ban. És 2022-ben, ha a parlament megszavazza ezt a mostani javaslatot, tehát marad a kkv-k számára az 1 százalékos maximált érték, akkor is, az idei évhez képest is még 20-30 milliárd forinttal többel fognak gazdálkodni, és még ehhez jön hozzá egyébként a kompenzáció, tehát ez csak az adóbevételek.

A kompenzációnál akkor én nem térek ki a siófoki konkrét számokra, hiszen képviselő asszony megválaszolta a saját kérdését, de azt nagyon fontosnak tartom elmondani, hogy 25 ezer fő alatt minden önkormányzat kompenzációban részesült, és 25 ezer fő fölött gyakorlatilag normatív alapon történt a kompenzáció, azt jelenti, hogy adóerő-képességhez viszonyítva vagy 75, vagy 100 százalékban kaptak kompenzációt az önkormányzatok. Tehát megint csak nem pártpreferencia-alapon, hanem normatív alapon történt ez a kompenzáció.

Egy olyan önkormányzat van, amelyik nagyon ki-lóg a sorból, az pedig Budapest. Ha megnézzük az ország fejlettségét - talán a legjobb mutató a vásárlóerő-paritáson számított egy főre jutó GDP -, az országos átlag 2018-ban 71 százalék volt, Budapest 145, tehát az EU-s fejlettség 145 százaléka Budapest. Ezért van az, hogy Budapesten jóval szűkebbek a támogatási, az állami támogatási lehetőségek, mint az ország többi részében. Észak-Alföldön ez a szám 2018-ban 46 százalék volt. Tehát azt gondolom, egy jó és helyes döntés, hogy a vidéki Magyarországon is megpróbálunk elsősorban egyébként gazdaságot fejleszteni, és a kompenzációval is az önkormányzatoknak a mozgástérét bővíteni.

Szintén Potocsáné képviselő asszony jelezte, hogyan fognak alkalmazkodni majd a vállalkozások. Én

ennél többet nézek ki a vállalkozásokból, és remélem, ezt nem a naivitás, hanem a tapasztalatok és a számok mondatják velem, ugyanis a koronavírus-válság alatt is mi napi szinten néztük egyébként az online pénztárcassza-adatokat, néztük a bértömegadatokat, néztük a részmunkaidőben foglalkoztatott emberek adatait, és néztük például a táppénzadatokat is. Tehát mindent láttunk, hogy hogyan reagálnak a gazdaság szereplői a válságra, és jól látszódott, hogy például nagyon sokan elmentek táppénzre a koronavírus időszakában, és megugrott egyébként a részmunkaidőben lévők aránya is, például a Kurzarbeitnak és az adócsökkentéseknek is köszönhetően.

Pont ezt akartuk ösztönözni, hogy ne elbocsátással reagáljanak a cégek a vírushelyzetre, hanem akkor részmunkaidővel. Viszont az a részmunkaidő szépen visszaállt a válság előtti helyzetre, tehát most megint ott tartunk, ahol a válság előtt voltunk. A részmunkaidő egy átmeneti megoldás volt a vállalkozások részéről, és egy teljesen legális és jogos megoldás, hiszen nagyon sokan úgy oldották meg, mondjuk, a kevesebb kontaktot az irodákban, hogy rotálták a csapatokat, és megkérték, hogy 20-30 százaléknál ne legyen egy időben több egy irodában. Ezt egyébként sokszor részmunkaidővel lehetett elérni.

(13.50)

És itt is elhangzott nyilvánvalóan, hogy az önkormányzatok miért vállalnak ebben szerepet. A VKF-vitán, amikor a minimálberről egyeztetett a két szereplő, és a kormány mediálta ezt a vitát, ott is elhangzott, hogy miért az önkormányzatok terhére vagy kárára megy ez az egyeztetés. Mi is jeleztük azon az egyeztetésen is, hogy látva a tapasztalatokat, a kompenzáció gyakorlatilag teljes mértékben megtörtént. A központi költségvetés állta ennek a terhét, tehát gyakorlatilag a központi költségvetés viselte a helyi adó 1 százalékban való maximalizálásának a terheit is.

A másik összefüggés, ami megint csak fontos, és azt gondolom, ez is egy nagyon fontos összefüggés, hogy a helyi iparüzési adó egy széles adóalapra terhelődő adó, többek között például a bérköltség is része ennek az adóalapnak, hiszen az árbevételből néhány tételt le lehet vonni, de például bérköltséget nem. Tehát a helyi iparüzési adó a bérekre is egy ráterhelődő adó, ezért amikor 1 százalékpontos csökkentést adunk a kvv-knak, akkor ez pontosan a béreiket is segíti 1 százalékponttal. Tehát egy olyan, rendszerbe illeszkedő, és ezért szerepel a VKF-megállapodásban is külön pontként ez az adócsökkentés, mert ez a bérköltségeknél, illetve annál egy nagyobb körre vonatkozó 1 százalékpontos adócsökkentés. És egyébként ez az 1 százalékpontos adócsökkentés volt a különbség a munkaadók és a munkavállalók között, tehát ezzel tudtuk befolytozni azt a különbséget, hogy itt a felek meg tudjanak állapodni a minimálbér mértékében.

Megint csak, ha kicsit csapongva is, de visszautalnék arra, hogy a minimálbér és a garantált bérminimum emelése miért nem válhat el a gazdaság teljesítőkéességétől. Ahogy láttuk, az előző években ezek szépen kéz a kézben mentek, viszont van egy másik fontos összefüggés, hogy megpróbáljuk az átlagbérhez is ezeket a bérelemeket rögzíteni. A korábbi időszakban, a koronavírus-járvány előtti időszakban volt egy egészséges egyensúly a garantált bérminimum és a minimálbér átlagbérhez viszonyított arányában, a koronavírus-válság időszakában viszont valóban alacsonyabb lett a minimálbér-emelés a korábbi trendekhez képest. Viszont képzeljük magunkat a munkaadók helyébe, akik gyakorlatilag a gazdaság leállásával szembesültek, azt sem tudták, hogy meg tudják-e tartani a munkavállalókat. És a munkavállalók helyzetébe is képzeljük bele magunkat, akik megint csak nem tudták, hogy mit fog hozni ez a koronavírus-járvány. Ebben a helyzetben egy visszafogott, óvatos minimálbér-emelés, én azt gondolom, hogy ez volt talán a logikus döntés 2020-ban, tehát ezért nem volt az átlagbér növekedésével összhangban a minimálbér és a garantált bérminimum emelése. Viszont, amikor a szürke felhők elvonultak a magyar gazdaság ege fölül, akkor ez a helyzet rendeződik, és január 1-jétől vélhetően megint fel tudunk arra a színvonalra kapaszkodni, ahol 2018-ig voltunk, tehát megtartunk egy egészséges arányt az átlagbérhez képest.

A tárgyalásokon az is elhangzott mint jövőbeni szándék, hogy megpróbálnak a felek a jövőben is majd az átlagbér szintjéhez kötődő minimálbér-emelésekben megállapodni. Tehát a jövőbeni cél is az, hogy megmaradjon ez az átlagbért követő minimálbér- és garantáltbérminimum-emelés.

Az utolsó felvetés. Bósz Anett képviselő asszony is arra tért ki, hogy csomagban vannak kezelve ezek az adócsökkentések a hipacsökkentéssel és az önkormányzati források szűkülésével. Annak örülök, hogy ön is logikusnak, illetve rendszerbe illeszkedőnek látja ezt a javaslatot, én remélem, hogy erre most megint csak rá tudtam erősíteni, hogy ez miért volt egy rendszertanilag fontos eleme ennek a csomagnak. Viszont az nagyon fontos, hogy az önkormányzatok mozgástere, ahogy az előbb említettem, nem szűkült. Tehát itt most lehetne egyes városokat kiemelni, de talán a legjobb példa mégis az, amit az előbb elmondtam, hogy az összes helyiadó-bevétel brutálisan fog nőni, az 1 százalékos csökkentés ellenére is, azért, mert a vállalkozások több mint 10 százalékkal nagyobb árbevételt fognak realizálni 2020-ban. Tehát a magyar gazdaság teljesítménye: gyakorlatilag az uniós élmezőnyben vagyunk most a felzárkózás gyorsaságát illetően, dobogós helyen vagyunk a gazdasági növekedést illetően, tehát azt gondolom, hogy a vállalkozások egy prosperáló 2022 elé néznek. Márpedig, ha az árbevételek nőnek, a vállalkozásoknak jól megy, a legnagyobb nyertese ennek az önkormányzati szektor, ugyanis az iparüzésiadó-bevétel egy egyben leköveti a cégeknek az árbevétel-növekedését.

Úgyhogy én nem tartok attól, hogy az önkormányzatok nehéz helyzetbe kerülnek.

Én azt gondolom, megint csak utalva az expozéra, az egy fair és rendszertanilag helyes megfontolás, ha egy adócsökkentési mechanizmusban hiszünk, és azt gondoljuk, hogy ez fogja a gazdasági növekedést támogatni. Akkor az tényleg disszonáns lenne, ha helyi szinten meg egy adóemeléssel kellene a cégeknek szembesülni. En azt gondolom, hogy ez nem szerencsés a koronavírus-járványból való kilábalásban.

Köszönöm szépen mindenkinek a hozzászólást, és kérem, hogy támogassák a javaslatot, ha van rá mód. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok sorából.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, a javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Magyar Nemzeti Bank 2020. évről szóló üzleti jelentése és beszámolója, valamint az ennek elfogadásáról** szóló határozati javaslat együttes általános vitája a lezárásig. A Magyar Nemzeti Bank által benyújtott beszámoló B/16079. számon, a Gazdasági bizottság által benyújtott határozati javaslat pedig H/17503. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Matolcsy György úrnak, a Magyar Nemzeti Bank elnökének, a beszámoló előterjesztőjének, aki előterjesztését a pulpitusról fogja megtenni. Elnök úr, parancsoljon!

DR. MATOLCSY GYÖRGY, a Magyar Nemzeti Bank elnöke, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! A Magyar Nemzeti Bank 2020. évi gazdálkodásáról és működéséről részletes éves jelentés készült, mindenki által elérhető. Tisztelt elnök úr, engedje meg ezért, hogy a jelentés legfontosabb megállapításait felidézzem, illetve néhány megjegyzést, gondolatot fűzzek a 2021. évhez - ebben vagyunk, sőt a vége felé -, és egy kis kitekintést is adjak a 2022. évről.

Tisztelt Ház! Nem kétséges, hogy a 2020. év a válságkezelés éve volt. A legnagyobb eredménye a 2020. év válságkezelésének, hogy megvédtük a korábbi évtized eredményeit, a kormányzattal összehangolt jegybanki lépések megalapozták Magyarország idei és jövő évi helyreállítását. Nem lebecsülendő eredmények, és nagyon sok minden következik ebből.

Hogy mennyire nem lebecsülendő eredmény a korábbi vívmányok, évtized megvédése és a válságból történő kilépés, kilábalás megalapozása, azt az mutatja, hogy az elmúlt száz évben vagy pedig a Magyar Nemzeti Bank közel százéves működése során sokszor éltünk már át válságot. Van egy egyértelmű tapasztalatunk: amikor a jegybank aktívan belépett a válságkezelésbe, akkor sikert ért el az ország válságkezelésében; amikor passzív volt, távol maradt a válságkezeléstől,

akkor a kormány egyedül nem volt képes jól kezelni a válságot.

Az 1920-as évek elején Trianon válságát, hiszen az válságba sodorta a nemzetet, az 1924-27 közötti sikeres pénzügyi konszolidáció oldotta meg, amelyben Bethlen István miniszterelnök és Popovics Sándor jegybankelnök oroszlánszerepet vittek, az akkori kormány és az akkori friss jegybank, amelyik, ugye, 1924-ben alakult meg, együtt sikeresen kezelte a válságot.

Amennyire lehetett, ezt megismételtük 1929-33-ban. És hogy inkább sikeres volt a válságkezelés, azt az mutatja, hogy 1936-ban már elértük az elmúlt száz év, tehát a Trianon utáni száz év legjobb európai összehasonlítható eredményét, a mostani európai uniós tagállamok akkori eredményének, fejlettségi szintjének a 86 százalékát értük el.

(14.00)

Hasonló módon az 1945-ös hiperinfláció, összeomlás után az új forint, a jegybank aktív részvételével és természetesen a kormány irányításával létrejött új nemzeti fizetőeszköz szintén sikeresen kezelte a válságot. Nem volt ez mindig így. A 2008-09 körüli válságot már egy passzív jegybank kísérte, és csak 2013-tól tudtuk újból a Magyar Nemzeti Bankot bekapcsolni a különböző gazdasági nehézségek kezelésébe. Tehát ha aktív a jegybank, van sikeres válságkezelés, amit a 2020., '21. és remélhetőleg a '22. év is bizonyít.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A 2020-as és '21-es évek ikerévek voltak. Összetett válság tört ránk, és azt gondolom, hogy mindegyik elemét, tehát a koronavírus okozta egészségügyi válság elemét, a társadalmi-közösségi válság részét, a munkaerőpiac fenyegető válságát, amelyet megelőztünk, és a többi, egyéb területen fejét felütő válságjelenségeket sikeresen kezeltük. Azonban nagyon fontos azt kiemelni, hogy hol nem volt válság. A magyar pénzügyi rendszerben nem ütötte fel a fejét a válság.

Tehát szemben a 2008-2009-es válsággal, válságkezelési időszakokkal, de ez eltartott 2013-ig is, most nem volt pénzügyi válság. Ez annak köszönhető, hogy a kormány, a jegybank, a bankrendszer, a pénzügyi rendszer és az üzleti szektor együtt, beleértve egyébként a családokat is, tudták, hogy mi a tét. Azt tettük aktív módon, amit kellett annak érdekében, hogy az egyébként összetett válságba ne furakodjon be egy újabb elem, ez pedig a pénzügyi válság. Nem volt pénzügyi válság. Nem volt, és természetesen a válságból történő kilépés ezt a helyzetet még erősíti is.

(Móring József Attilát a jegyzői székben dr. Aradszki András, dr. Gyüre Csabát dr. Steinmetz Ádám váltja fel.)

Miért voltunk képesek 2020-21-ben, a válság és válságkezelés sikeréveiben sikert elérni? Azt gondolom, hogy ebben döntő elem a korábbi évtized, mert megnyertük a korábbi évtizedet, egy olyan biztos

alapra, egy erős immunrendszert mutató magyar gazdaságra és társadalomra épült a válságkezelés, amely megerősítette, támogatta a kormány, jegybank, bankrendszer, üzleti szektor közös lépéseit. Ha olyan lett volna a kiindulópont, mint volt a 2009-2010 körüli válságkezelésben, tehát ha a 2002 utáni eltékozolt esztendőik alapján indul a válságkezelés, más képet mutatunk volna. Nagyon fontos, hogy tehát a 2020-21-es válság és válságkezelés egy erőteljes, jó alapra épült.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A Magyar Nemzeti Bank a 2020 tavaszán beütött válságra rögtön a legelőjén egy koordinált, összetett válságkezelési, monetáris politikai csomagot állított össze. Ennek az elemeit mindenki ismeri. Engedjék meg, hogy felidézsem, hiszen ezek a 2020-as jegybanki működés döntő területei. Ilyen volt, hogy a jegybank döntött további kamatvágásokról, kettőről, 0,6 százalékra vittük le az alapkamatot. Ez támogatta a válságkezelést. Ilyen volt, hogy a monetáris tanács döntése alapján befogadtuk a nagyvállalati hiteleket 2600 milliárd forint értékben, tehát stabilizáltuk a nagyvállalatok pénzügyi helyzetét. Ilyen volt, hogy visszahoztuk, felélesztettük a nagyon sikeres növekedési hitelprogramunkat, Hajrának neveztük el, és mintegy 3000 milliárd forint összegben segítettük a mikro-, kis- és középvállalatok túlélését.

Hogy mennyire sikeres volt a program, az pontosan jelentkezik abban, hogy ebben az évben a vállalati szektor a hitelállományát 14 százalékkal növelte, és azt gondolom, hogy a háztartások és a vállalatok egészét jellemző hitelállomány-növekedés pontosan mutatja, hogy a pénzügyi rendszer erős maradt. Ebben a növekedési hitelprogram döntő szerepet vitt. Volt egy titok, egy kulcs az „NHP Hajrá” sikere mögött, ez pedig az, hogy lényegében mindenre megnyitottuk, amire a mikro-, kis- és középvállalatoknak szüksége volt. Tehát megnyitottuk hitelkiváltásra, megnyitottuk új beruházásokra, megnyitottuk forgóeszköz-finanszírozásra, és a forgóeszköz-finanszírozás keretei között megnyitottuk bérfizetés finanszírozására is. Tehát a túlélés egyik legerősebb eszköze volt a „Növekedési hitelprogram Hajrá”. A többi, kormányzat által indított hitelprogram, illetve kamattámogatási program nagyon jól működött együtt a Magyar Nemzeti Bank „NHP Hajrá” programjával.

Tisztelt Elnök Úr! A növekedési kötvényprogrammal pedig azokat a zömében erős, zömében nagyvállalatokat támogattuk, amelyek részben kifizetést, részben pedig új beruházási célokat finanszíroztak. Tehát miközben kezeltük a válságot, nyitottunk kaput, időnként csak ablakokat, de kaput, utakat a jövő felé is. A Magyar Nemzeti Bank két évben 200-250 milliárd forint értékben, összesen 500 milliárd forint osztalékot fizetett be. Azt gondolom, hogy ez is, ha csak szerény mértékben, de mégis segíthette a költségvetést a válságkezelésben.

Mindezek együtt azt jelentették, hogy a Magyar Nemzeti Bank, a magyar jegybank vállalta azt a feladatot, hogy a válságkezelésben jelentős összegekkel

vegyen részt. 2021 szeptemberéig mintegy 11 000 milliárd forinttal vett részt a magyar jegybank a válság kezelésében és a válságból történő kilábalás finanszírozásában. Ez példátlan összeg az elmúlt száz évet nézve, és példátlan összeg az Európai Unión belüli válságkezelési finanszírozási szerkezetben is. Ezzel azt vállaltuk, hogy a Magyar Nemzeti Bank mérlege a 2019-es kiinduló bruttó hazai termékhez mért 26 százalékról felment 43 százalékra, és ezt vállalhattuk, mert a 2013 és 2020 közötti szakaszban szűkítettük a mérlegünket.

Megint azt találjuk, hogy ha jók az alapok, ha a korábbi időszak helyes kormányzati, illetve monetáris politikája megerősítette a gazdaságot és a gazdaság immunrendszerét, akkor lehet vállalni bátor és szükséges programokat, nem kell attól tartani, hogy egy olyan magas, erős GDP-arányos jegybanki mérleg alakul ki, amely már veszélybe sodorná a pénzügyi stabilitást. Nagyon komoly összefüggés van aközött, hogy tehát tegnap mit léptünk és ma mit léphetünk, és ma mit léptünk és a jövőben mit léphetünk. Biztos alapokra kell támaszkodni.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A hazai válságkezelés 2020-ban mindenképpen, de '21-ben is alapvetően hitelalapú volt. Hitelalapú válságkezelés volt. A gazdaság minden szereplője hitelt vett fel, hogy túlélje a sokkokat. A hitel alapja azonban valójában valami más, úgy hívjuk, hogy bizalom. Azok vesznek fel hitelt, akik bíznak a jövőben, bíznak abban a működésben, amit egy ország mutat, tehát valójában egy bizalomközpontú válságkezelést hajtottunk végre.

A 2020-as év, azt gondolom, nagyon jól tükröződik abban a számban is, hogy bár Magyarország jelentős ütést kapott, hiszen a 4,7 százalékos GDP-visszaesés komoly, volt ennél nagyobb például 2009-ben vagy 1991-92-ben, de ez egy komoly ütés. Viszont az Európai Unió átlagos visszaesése ennél magasabb volt, 6,4 százalék. Tehát itt már érezhető, hogy egy célzott, hatékony válságkezelés jobb eredményeket mutat, mint nagyon sok helyen máshol Európában, ezen belül az Európai Unióban.

(14.10)

A 2020. év egyik legfontosabb eleme, hogy a válságkezelés nem járt együtt az infláció megugrásával, az átlagos infláció 3,3 százalék volt. 2017-től a Magyar Nemzeti Bank inflációs célkövető rendszerében szereplő középtávú 3 százalékos inflációs cél közelében vagy éves átlagban, pont 3 százalékon vagy 2,9-3 százalék között alakult az infláció. Ez 2020-ra még igaz volt, 2021-re már nem, és tartok tőle, hogy 2022-re sem, de mégis a válság és a válságkezelés lépései, közöttük például a jegybanki programok nem okoztak inflációt a magyar gazdaságban.

A kormány, a Magyar Nemzeti Bank és a bankrendszer működése együtt az üzleti szektor vezetőinek, különösen menedzsereinek a döntéseivel megóvták a munkaerőpiacot az összeomlástól, megóvták attól,

hogy visszaforduljanak a korábbi évtized nagyon erős, nagyon jó munkaerőpiaci eredményei. Természetesen följebb ment a munkanélküliség 5 százalékra, a válság mélypontján magasabb volt, mint a korábbi 3,3 százalékos munkanélküliségi ráta, de láttuk, hogy ebben az évben megint a sikeres válságkezelés nyomán 4 százalék körüli mértékre csökkent.

A válságkezelésnek, illetőleg a válságnak és a válságkezelésnek természetesen sok területen jelentkezett az ára. Az egyik ár a beruházások 7 százalékos csökkenése volt, tehát 2020-ban még azt tapasztaltuk, hogy a válság egyik erős ütése elérte a beruházásokat, reméljük, hogy ez 2021-22-ben már nem így lesz.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Engedjék meg, hogy röviden kitérjek a 2021. év jegybanki működésére, várható eredményeire. Nem kétséges, hogy Magyarország újraindult, az idei év második negyedévének a végére elértük a 2019 végi teljesítménykibocsátási szintet. Ez jó eredmény, az első tíz európai uniós tagállam között vagyunk; és jó eredmény, értékelendő eredmény annak fényében, hogy az egy főre eső fejlettség terén a 21. helyen vagyunk; a versenyképesség szerint, a Magyar Nemzeti Bank 95-97 százalékban objektív tényezőket használó mérése szerint a 18. helyen vagyunk; a 2020-as válságkezelésben a mi méréseink szerint a 15-16. helyen vagyunk; viszont idén a 10. hely körül vagyunk, meglátjuk a végeredményét. Tehát javul a teljesítményünk, és messze jobb a válságkezelési teljesítményünk, mint az egy főre eső fejlettségünk vagy pedig a versenyképességünk. Ez azt jelzi, azt gondolom, kristálytisztán, világosan, hogy a fejlettséget és a versenyképességet lehet ugyanolyan módon javítani, mint a válságkezelést, ahol - még egyszer - a 15-16. helyről feljöttünk a 10. helyre.

Az sem kétséges azonban, hogy a gazdaság újraindításának, a válságból való kilábalásnak az ára súlyos 2021-ben, és ez az infláció visszatérése. Az infláció közellenség mindenkinek, különösen a jegybankoknak, ezen belül a Magyar Nemzeti Banknak, hiszen nekünk egyetlen horgonyunk van a monetáris politikai döntéseknél, ez a középtávú, 5-8 negyedéves sávban látott, előre látott, előrejelzett inflációs szám.

Az infláció megugrása nem magyar jelenség, Magyarországon is érzékenyen érint bennünket, de globális jelenség. Az okok nagyjából ugyanazok. Maga a koronavírus, maga a vírus újabb és újabb hullámában jelentkező hatás, a kilábalás, az újraindítás egy szűk időszakra esik majdnem mindenhol, és ennek inflációs hatásai elég erősek. Ha Magyarországot nézzük, akkor a 2008-2009-es kettős válságból - hiszen Magyarországon nem csupán a külső globális pénzügyi válság jelentkezett, hanem a 2002 utáni gazdaságpolitika belső válsága is -, nos, abból a válságból hat és fél év alatt jöttünk ki. Most a 2020-as koronavírus-ütésből, -válságból másfél év alatt jövünk ki, jöttünk ki, tehát az újraindítás egy sokkal rövidebb idő alatt sikerült.

Ez nem mindenhol van így, nem minden európai uniós tagállamban, hiszen az első tízben vagyunk, a

többinél valamivel lassúbb lesz: van, ahol csak 2022 második felére érik el a 2019. év végi kibocsátási szintet, de mindenesetre egy gyors, koncentrált, válságból történő kilábalás, újraindítás az inflációt erősítő hatású. Ez mindenhol így van, Amerikában így van, Németországban így van. Harminc éve nem látott inflációs adatok bukkannak fel a világban mindenhol. Ismerjük a számokat, 6 százalék körüli inflációs adatok vannak szeptemberben, októberben Európában, Németországban, Amerikában, és ennek nem csupán a koronavírus maga vagy a vírus hullámaiból történő kilábalás az oka, hanem a teljes globális gazdaság, világgazdaság átrendeződése. Az ellátási láncok, a termelési láncok felbomlanak, a szállítási költségek hetszeresére növekedtek Európában; csiphiány van; mindenki mindent hall, lát, olvas, minden, amit olvasunk, és az új évtized meglepetése, az inflációs hatású. Minden ugyanabba a kosárba bemeleg, a csiphiány, a szállítási költségek, egyébként a jegybanki programok többletfinanszírozási forrása, és ez teremt egy erős inflációs hullámot.

Magyarországon a magyar jegybank, azt gondolom, időben, először 2020 decemberében, majd 2021 márciusában figyelmeztetett arra, hogy jön az infláció. Sőt, az Európai Unióban először, elsőként, 2020 júniusában elindítottuk azt a kamatemelési ciklust, amit azóta is folytatunk, és megerősítem minden korábbi közleményünket, illetőleg döntésünket: mindaddig folytatja a Magyar Nemzeti Bank a monetáris politikai feltételek szigorítását, amíg nem érezzük, nem látjuk, nem tudunk számolni azzal, hogy az infláció a középtávú célunk, a 3 százalék, plusz-mínusz 1 százalék, de 3 százalék közelébe ér. Ez azt jelenti, hogy nem csupán 2021-ben, hanem '22-ben is folytatódik a Magyar Nemzeti Bank monetáris politikai szigorítási ciklusa, ezen belül a kamatemelési ciklus.

Az infláció valóban közellenség, nem csupán a hangulatunkat rontja és a pénztárcánkat apasztja, hanem minden, kivétel nélkül minden üzleti és beruházási döntést elbizonytalanít. Hogyan lehet olyan beruházási kalkulációt készíteni öt évre előre, ha ilyen az inflációs környezet? Minél előbb minél hatékonyabban le kell törnünk az inflációt. Ebben az évben és jövő évben is 5 százalék körüli inflációval számol a Magyar Nemzeti Bank. A jövő évre van egy sáv, amit előre tudunk jelezni, ez 4,7-5,1 százalék, de az ismert bizonytalanságok alapján azt kell mondanom, hogy az 5 százalék körüli megfogalmazás a legpontosabb.

(14.20)

Ez egyszerre jelent három dolgot, azt gondolom. Az 5 százalék több, mint a 3. Tehát a Magyar Nemzeti Banknak folytatnia kell a monetáris politikai feltételek szigorítását.

A másik, amit jelez, hogy 2021-22-re látunk magasabb inflációs pályát, és 2022 negyedik negyedévére kifejezetten azt várjuk, azt mutatják az előrejelzés számai, hogy visszatér a magyarországi infláció a

Magyar Nemzeti Bank célsávjába. Tehát szemben a hetvenes évtizeddel, amely lényegében végig inflációs évtized volt, most a sok-sok-sok-sok sokk, meglepetés és inflációt növelő tényező hatására ez minden bizonnyal néhány évre, ezen belül két évre összpontosul, 2021-22-re. Ez nem jó hír, de jó hír abból a szempontból, hogy nem szükséges tartanunk attól, hogy az évtized egészét megessi az infláció.

S van még egy harmadik üzenete az idei és a jövő évi 5 százalékos körüli inflációs előrejelzésnek: ez nem elfutó infláció, nem runaway, nem olyan, amit nem lehet kezelni. A hetvenes évtizedben, de még a harminc évvel ezelőtti inflációs szakaszban is sokszor volt olyan dilemma, hogy meddig tart. És sokáig tartott. Most tovább tart, mint eredetileg reméltük, számítottuk, de minden előrejelzés szerint nem az egész évtizedre, és nem egy két számjegyű elfutó inflációra kell számítani. Azt gondolom, hogy ezek olyan előrejelzések, amelyek kezelhetővé teszik mind az inflációt, mind az inflációt kezelő monetáris politikát.

Tisztelt Elnök Úr! Bár az infláció egy rejtélyes és nagyon összetett dolog, a 2017 utáni szakaszban Ausztria mellett egyedül Magyarország, a magyar jegybank érte el az inflációs célját, a többi európai uniós jegybank nem. Ez is az alapokhoz tartozik, erős monetáris politikai alapjaink voltak. Nos, a 2017 utáni teljes szakaszban a magyarországi inflációban nagyjából 80 százalékos külső hatás. Importált infláció. Nem kevés a 20 százalékos sem, de érezhető, hogy nagyságrendi különbség van a külső és a belső inflációs tényezők között. Ez jellemző a 2017 utáni teljes időszakra.

Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! A monetáris politikai váltás, amely 2020 júniusától elindult, nem csupán az alapkamat-emelési ciklust jelenti. Egy rugalmasságot biztosító új eszközt vagy régi eszközt aktiváltunk: ez az egyhetes betét. Mint látták a képviselő hölgyek és urak, jelentős összeget, 7700 milliárd forintot fogadtunk be már legutóbb az egyhetes betétben. Tehát egy olyan monetáris politikát követ a válságból kilábaló magyar gazdaságban egy erős inflációs veszély közepette a Magyar Nemzeti Bank, amely egyszerre kiszámítható és rugalmas.

Nagyon sok jegybank még ott tart a világban, hogy a vírus és az oltás mellett még tagadja az inflációt - úgy gondolják, hogy mindjárt elmúlik. Nem! Sőt, valószínűleg egy picit magasabb pályán marad még 2022-ben is, mint amennyit szeretnénk. Nagyon fontos, hogy az a jegybank nyer, amelyik szembenéz az inflációval és nem tagadja, és az a jegybank nyer, amelyik elsőként, az első között indítja el az infláció elleni harcot, illetve amelyik képes egy olyan fúziós eszközt használni, amely részben kiszámítható, ez a havi alapkamat-emelési ciklus, illetőleg rugalmas, és ez az egyhetes betét eszköze. Nem elég az alapkamat, illetve az egyhetes betét, ezért a Magyar Nemzeti Bank először csökkentette, majd minden bizonnyal rövidesen lezárja az állampapír-vásárlási programját. A „Növekedési hitelprogram Hajrá” válságkezelési eszközt kiveztettük a keret lezárta után, s felülvizsgáljuk

a növekedéskötvény-programot is annak ellenére, hogy ez zömében egy olyan hitelprogram, amely a kifektetést támogatja és a beruházásokat, de meg kell vizsgálnunk abból a szempontból, hogy bármilyen kockázata van-e az inflációs harcunk szempontjából a kötvényprogramnak.

A Magyar Nemzeti Bank vezetése nevében köszönöm az Országgyűlésnek, a képviselő hölgyeknek és uraknak azt, hogy a zöldmandátumot megadta Európában elsőként, a világon meg egyik elsőként a Magyar Nemzeti Banknak, s azt gondolom, hogy ezen keresztül sikeresen és hatékonyan tudjuk támogatni Magyarország fenntarthatósági és zöld átmenetét. Ennek talán nem első, de egyik legnépszerűbb új fecskeje a „Zöld otthon” program.

Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm szépen a lehetőséget. A Magyar Nemzeti Bank 2020-as működését és gazdálkodását tehát eredményesnek tartom, mindhárom mandátumnak eleget tettünk, megvédtük a korábbi eredményeket, valamint jó alapokat teremtettünk a 2021-22-es kilábaláshoz, illetőleg a felzárkózási pályára történő visszalépéshez. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Most pedig Szatmáry Kristóf úrnak, a Gazdasági bizottság előadójának, képviselő úrnak adom meg a szót; ő a határozati javaslat előterjesztője. Parancsoljon!

SZATMÁRY KRISTÓF, a Gazdasági bizottság előadója, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Jegybankelnök Úr! Ahogy Matolcsy György jegybankelnök úrtól megszokhattuk, sőt már kicsit várjuk is, egy elég széles és mélyreható kontextusba helyezte a jegybank 2020. évről szóló jelentést. Érdemes lenne akár nagyobb fejezetenként is erről itt a parlamentben beszélni, de engedjék meg, hogy bizottsági előadóként egy kicsit szárazabb és a benyújtott dokumentumra vonatkozólag inkább felsorolás jellegű bizottsági beszámolót tegyek itt az Országgyűlés előtt.

Tudvalevő, hogy az Országgyűlés nemcsak mint törvényalkotó van jelen a magyar közjogi rendszerben, de ellenőrző szerepet is betölt. Ebben a minőségében a kormány működésén túl több független szervezetet is ellenőriz, közöttük a Nemzeti Bankot és annak működését is, mint ahogy ezt a mai napirendi pont is mutatja.

A Nemzeti Bank a törvény szerint minden évben köteles beszámolni az Országgyűlésnek a tevékenységéről, és a Nemzeti Bank ennek a kötelezettségének természetesen eleget is tett. A magyar Országgyűlésen belül a Gazdasági bizottság, mint a feladattal és hatáskörrel rendelkező illetékes bizottság 2021. november 8-ai ülésén megtárgyalta a Nemzeti Bank 2020. évről szóló üzleti jelentését és beszámolóját, valamint meghallgatta elnök úr szóbeli tájékoztatását. A bizottság

döntött arról, hogy a Nemzeti Bank beszámolója alapján az Országgyűléshez benyújtja a H/17503. irományszámú határozati javaslatot, amelyben az Országgyűlés értékeli a jegybank előző évi tevékenységét.

A bizottság megállapította, hogy a Nemzeti Bank 2020. évről szóló üzleti jelentése és beszámolója megfelel a jogszabályi követelményeknek, alaposan és részletesen beszámol a Nemzeti Bank feladatairól, monetáris politikájáról és felügyeleti tevékenységéről.

(14.30)

A beszámoló ezenkívül kimerítően tájékoztat a pénzügyi közvetítőrendszeréről, valamint a fizetési és értékpapír-elszámolási rendszerek biztonságos működéséről is. A jelentés tartalmazza továbbá a Nemzeti Bank könyvvizsgálói záradékkal ellátott mérlegét és eredménykimutatását, illetve a kapcsolódó kiegészítő mellékleteket is.

Tisztelt Ház! A Magyar Nemzeti Bank 2020-as beszámolója kapcsán fontos megemlíteni, hogy 2013 márciusától minden évben, így 2020-ban is a Nemzeti Bank eredményesen és nyereségesen gazdálkodott. A pénzügyi stabilitás és a gazdasági növekedés ösztönzése tekintetében elmondható, hogy az infláció - ez már a 2020-as évre vonatkozik - a korábbi években folyamatosan célon, illetve annak közelében alakult, emellett a Nemzeti Bank intézkedései is elősegítették a bankrendszer stabilitásának és hosszú távú forrásellátottságának megőrzését.

A meghozott intézkedések hozzájárultak továbbá a pénzügyi stabilitás fenntartásához, valamint ahhoz, hogy a bankrendszer kedvező hitelezési folyamatai fennmaradjanak, ráadásul a koronavírus-járvány okozta negatív gazdasági hatások tompítására számos intézkedéssel járt élen a Nemzeti Bank. Itt az elnök úr is sokat említett ezekből, idetartozik talán összefoglalóan az a szám, hogy a jegybank közel 5000 milliárd forintnyi új forrást biztosított közvetve vagy áttételesen a magyar gazdaság számára.

A beszámolóból az is kiderül, hogy a Nemzeti Bank azért is gazdálkodott eredményesen, mert mindhárom, törvény által előírt mandátumának eleget tett 2020-ban. Eleget tett az árstabilitási mandátumának, hiszen az éves átlagos infláció 3,3 százalék volt, az év első hónapjait kivéve ez a jegybanki toleranciasávon belül volt. A Nemzeti Bank továbbra is azon kevés jegybankok egyike, amely a koronavírus-járvány előtti időszakban folyamatosan teljesítette elsődleges célját, az árstabilitás fenntartását.

Fontos megemlíteni továbbá, hogy 2020 első felében a jegybanki eszköztár jelentős átalakításon ment keresztül, melynek során az MNB megszüntette az alapkamaton kamatozó eszközökből kiszorítandó, bankrendszeri likviditásra vonatkozó célsáv meghirdetését, a fedezeti kört nagyvállalati hitelekkel bővítette, és eltörölte a kötelező tartalék nem teljesítésének szankcióját, továbbá új, egyhetes betéti és három-

és ötéves futamidőkre fókuszáló fedezeti hiteleszközt vezetett be. Az MNB az új intézkedésekkel a monetáris politika szempontjából fontos részpiacokon célzottan és rugalmasan biztosította a szükséges mértékű likviditást, és alakította ki a megfelelő monetáris kondíciókat.

Az MNB 2020. március és április folyamán a járvány gazdasági hatásainak ellentételezése érdekében útjára indította a „Növekedési hitelprogram Hajrá”-t és a növekedési kötvényprogramot, melyek sikeresen akadályozták meg a hazai hitelpiac kiszáradását és a vállalati szektor finanszírozásának ellehetetlenülését.

A jegybank javaslatára és kezdeményezésére egyébként a kormány bevezette, illetve meg is hosszabbította a hiteltörlesztések moratóriumát. A jegybank 2020 során a hosszú futamidejű fedezeti hiteleszközön keresztül több mint 2000 milliárd forinttal, az állampapír-vásárlási programjával pedig több mint 1000 milliárd forinttal támogatta a hazai állampapírpiac stabilitásának fenntartását, illetve 250 milliárd forintos osztalékbefizetésével járult hozzá a válságkezelés miatt jelentősen megemelkedett költségvetési kiadások fedezéséhez is.

A járvány negatív gazdasági hatásainak enyhítése érdekében '20 áprilisában elindult az „NHP Hajrá”, a gazdaság újraindításának egyik legfontosabb eszköze, a vállalkozások megváltozott finanszírozási igényeihez igazodó új konstrukció 2020 végéig több mint 23 ezer hazai kis- és középvállalkozáshoz juttatott forrást, közel 1600 milliárd forintos összegben.

2020 őszén a jelentős igénybevételre és az elhúzódó járványhelyzetre tekintettel az MNB 2500 milliárd forintba emelte a keretösszeget, az NHP Fix konstrukció keretében annak 2020 május végi lejártáig 564 milliárd forintnyi hitel- és lízingszerződést kötöttek a hitelintézetek.

Felismerve, hogy a stabil és hosszú távú, fenntartható gazdasági növekedéshez a fenntarthatóságot szem előtt tartó pénzügyi rendszerre van szükség, 2020-ban a jegybank számos előrejelző, az elnök úr beszédének a végén említett zöldpénzügyi kezdeményezést indított el. Ezek közül kiemelkedik azon szabályozás, amely a banki zöldfinanszírozást tőkekövetelmény-kedvezményel bátorítja.

Tisztelt Országgyűlés! A Nemzeti Bank a magyar kormánnyal együttműködve megítélésünk/megítélésünk szerint helyesen, jól kezelte az eddig látott, összetett gazdasági válságot. Az összetett válság nyilvánvalóan járt egy egészségügyi, járványügyi válsággal, valamint az annak hatásaként fellépő gazdasági, illetve részben gazdaságpszichológiai válsággal.

A Nemzeti Bank megítélésünk szerint már 2013 márciusa óta hatékonyan alakítja Magyarország gazdaságpolitikáját, hatékonyan működik együtt a magyar kormánnyal. Visszautalnék az elnök úrnak a beszámolójára, ahol jelezte azt, hogy amikor az együttműködés hatékony és jó volt a kormány és a

jegybank között, akkor volt alapvetően a magyar gazdaságtörténetben sikeresnek vagy sikeresebbnek nevezhető válságkezelés.

A Gazdasági bizottság és a magam nevében is mondhatom, hogy a jegybank 2020-ban jól teljesítette a rá bízott feladatokat, és hatékonyan, a kormányval együttműködve járult hozzá Magyarország gazdaságának gyarapításához.

A gazdasági bizottsági ülésen jó néhány kérdésben egyébként mi is szélesebb alapokon vizsgáltuk a 2020-as évet, amelynek a megítélése talán klasszikus, a XXI. század egyik legnagyobb válságaként biztosan bevonul a gazdaságtörténetbe. Mint ilyen, egy jó példa arra, hogy megvizsgáljuk, hogy Magyarország hogyan tudott viszonyulni 2020-ban a gazdasági világválsághoz, hogyan tudott abból kijönni. Valóban szeretném itt, a felszólalásom végén megerősíteni azt, hogy a Gazdasági bizottság többségének az volt a véleménye, ami az én véleményem is, hogy sajnos láttunk már Magyarországon több gazdasági válságot és többfajta gazdaságiválság-kezelést is.

Ebből a szempontból egyszerű a képlet: a számok tükrében lehet azt mondani, hogy volt rossz gazdaságiválság-kezelés, ez sajnálatos módon, de egyértelműen a baloldali válságkezelésekhez köthető. Ez igaz akár a 2006-09-es gazdasági válságra is, de még a múlt évszázad végi gazdasági válságok is idetartoznak, amikor is a kormányzat jegybanki passzivitás mellett adóemelésekkel, megszorításokkal reagált egy akkori gazdasági válságra.

Láthatunk egy másfajta, egy jobboldali, nemzeti konzervatív válságkezelést, amikor is ezekre a kihívásokra éppen ellenkezőleg, előre meneküléssel, adócsökkentéssel, tehercsökkentéssel, a gazdasági folyamatok és a lakosság életszínvonalának fenntartásával reagált a kormányzat. Az is látszik a számokból, hogy a válságkezelésből való kimenet szempontjából ez egy sokkal hatékonyabb, gyorsabb válságkezelést mutat most, jelen pillanatban. Nem vagyunk még túl - jól látjuk - a gazdasági világválság minden hatásán, lásd az infláció az egyik ilyen.

De visszatérve még egyszer a tárgyhoz, a 2020-as nemzeti banki jelentéshez, az állapítható meg - és ennek alapján kérem is majd a tisztelt Országgyűlést, hogy támogassa a jelentés elfogadását -, hogy a Nemzeti Bank egy nehéz, világgazdasági szinten és abból következőleg magyar szinten is nehéz gazdasági évben, 2020-ban a lehetőségeihez képest a legjobb válságkezelést folytatta, és ennek tükrében szeretném kérni az Országgyűlést, hogy támogassa a jelentést. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A kormány képviselője jelezte, hogy nem kíván álláspontot ismertetni a vita során.

A vezérszónoki felszólalások előtt öt perc technikai szünetet rendelék el.

(Szünet: 14.39 - 14.50)

Elnök: dr. Hiller István

Jegyzők: dr. Aradszki András és
dr. Steinmetz Ádám)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Folytatjuk munkánkat. Vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Elsőként a Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka, Hadházy Sándor képviselő úr szólhat. Parancsoljon!

HADHÁZY SÁNDOR, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttem szóló Szathmáry Kristóf képviselőtársam már alaposan ismertette a Gazdasági bizottság álláspontját a Magyar Nemzeti Bank 2020. évről szóló üzleti jelentése és beszámolója kapcsán.

A vezérszónoki felszólalásomban engedjék meg, hogy rávilágítsak a beszámoló néhány fontos pontjára! Először is szeretném felhívni a figyelmet arra, hogy a Magyar Nemzeti Bank egyik legfontosabb feladata, hogy a kormányzat működését segítse, valamint támogassa gazdaságpolitikáját. A 2020-as évet a koronavírus-világjárvány általi védekezés és gazdasági újraindítás jellemezte.

Tisztelt Országgyűlés! A Magyar Nemzeti Bank intézkedései elősegítették a bankrendszer stabilitásának és hosszú távú forrásellátottságának megőrzését. A meghozott intézkedések hozzájárultak a pénzügyi stabilitás fenntartásához, valamint ahhoz, hogy a bankrendszer kedvező hitelezési folyamatai fennmaradjanak. Ráadásul a koronavírus-járvány okozta negatív gazdasági hatások tompításában számos intézkedésével élen járt a Magyar Nemzeti Bank. A járvány kitörése óta az MNB közel 11 000 milliárd forintnyi új forrást biztosított a magyar gazdaság számára.

A 2020-as év rendkívüli nehézségeket és kihívásokat hozott, és megszakította a korábbi évek kedvező növekedési tendenciáit. Ugyanakkor a magyar kormány és a Magyar Nemzeti Bank együtt sikeresen védekezett a járvány gazdasági következményei ellen. A korai újraindítás és a támogató gazdasági környezet miatt Magyarország GDP-je már 2021 második negyedévében elérte a válság előtti szintet, így a hazai GDP gyakorlatilag másfél év alatt ledolgozta visszaesését, szemben a legutóbbi, 2008-2009-es pénzügyi válsággal, amikor hat és fél év kellett ehhez.

Tisztelt Országgyűlés! A sikeres védekezés három pilléren alapult. Az első, hogy a járvánnyal Magyarország stabil fundamentumok és erős kiinduló gazdasági helyzet mellett nézhetett szembe. Az elmúlt évtizedben követett gazdaságpolitika fenntartotta Magyarország makrogazdasági egyensúlyát, valamint csökkentette külső és belső sérülékenységét. Másodszorban, a 2013 utáni lépések sikeresen megteremtették a hazai pénzügyi rendszer stabilitását. A bankrendszer sokkellenálló képessége folyamatosan nőtt, miközben reálgazdaságot támogató hitelezési aktivitása egészséges szerkezetben bővült. Az elmúlt évek során meghozott intézkedések egyúttal érdemben

csökkentették a hazai szereplők és Magyarország sérülékenységét is. Harmadrészt pedig, a járvány megérkezésekor a Magyar Nemzeti Bank gyors, koordinált és célzott lépések sorozatáról döntött. A jegybanki intézkedések elősegítették a hazai pénzügyi folyamatok stabilizálódását, és támogatják a fenntartható gazdasági növekedés újraindítását.

A Magyar Nemzeti Bank jelentős erőket vetett be a járvány okozta károk enyhítése és a gazdaság talpra állítása érdekében. A teljesség igénye nélkül néhányat felsorolok. A 2020-as válságkezelés mérlege: fenntartottuk az előző évtizedben kivívott kedvező pozíciókat, és jó helyről folytathatjuk a felzárkózást a következő évtizedben. A 2020 első félévében a jegybanki eszköztár jelentős átalakításon ment keresztül, amelynek során a Magyar Nemzeti Bank érdemben bővítette, illetve rugalmasabbá tette mind hitel-, mind betétoldali eszközeit. Emellett a következő indirekt intézkedésekkel az MNB jelentősen növelte - csaknem 6000 milliárd forinttal - a bankok által potenciálisan elérhető likviditás nagyságát; a fedezeti kör nagyvállalati hitelekkel való kiterjesztése, a bankoknak felmentést adott a tartalékkötelezettség nem teljesítésének jogkövetkezményei alól, és kedvező feltételek mellett igénybe vehető hosszú hiteleszközt hirdetett meg.

Az intézkedések a jegybankmérleg jelentős mértékű bővülésével jártak. A GDP-arányos jegybankmérleg 2020 végére az előző évi 26 százalékról 43 százalékra emelkedett. Erre azért volt lehetőség, mert a jegybankmérleg nagysága a 2020 előtti években szűkült, megfelelő beavatkozási potenciált teremtve a gazdasági kihívások tartós kezelésére. A mérleg bővülése több célzott program együttes alkalmazását tükrözi.

Az MNB elindította a kkv-szektor finanszírozását segítő „Növekedési hitelprogram Hajrá”-t, amelynek keretében több mint 40 ezer hazai vállalkozás jutott összesen 3000 milliárd forint kedvező forráshoz. Emellett a Magyar Nemzeti Bank a nagyobb vállalatok számára növekedési kötvényprogram keretében biztosít hosszú távú, kedvező feltételekkel elérhető alternatív finanszírozási lehetőséget. A részt vevő vállalatok a sikeres kötvénykibocsátásoknak köszönhetően eddig közel 1000 milliárd forintnyi forrást tudtak bevonni.

Az állampapír-vásárlási program segítségével a Magyar Nemzeti Bank fenntartotta az állampapírpiac stabil likviditási helyzetét, és biztosította a monetáris politika hatékony működését. A program keretében a jegybank eddig több mint 3400 milliárd forintnyi vásárlást hajtott végre, amin keresztül jelentősen mérsékelte a költségvetés kamatkiadásait is. A Magyar Nemzeti Bank fedezett hiteleszközével több mint 2600 milliárd forintnyi hosszú távú, stabil finanszírozást nyújtott a hazai bankrendszer számára. Az MNB jelzáloglevél-vásárlási programok elindításával támogatta a pénzügyi piacok működését. A jegybank eddig 300 milliárd forint jelzáloglevél vásárlásával biztosította a releváns piacok stabil likviditási helyzetét és hatékony működését.

Tisztelt Képviselőtársaim! A Magyar Nemzeti Bank a tavalyi évben is eleget tett törvényi feladatainak, teljesítette az elvárásokat és a célkitűzéseket, és sikeresen, a magyar emberek érdekében végezte tevékenységét. A Fidesz-frakció nevében köszönöm Matolcsy György elnök úrnak és a Magyar Nemzeti Bank munkatársainak sikeres és együttműködő tevékenységét, és további eredményes és kitartó munkát kívánok számukra. Köszönöm figyelmüket. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Z. Kárpát Dániel képviselő úr, a Jobbik vezérszónoka következik. Parancsoljon!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A felszólalásomat eredetileg némi szabadkozással kezdtem volna, hiszen rettenetesen nehéz helyzetbe hoz minket nem az MNB, inkább az Országgyűlés működési rendje, ugyanis itt egy 2020-as csomagot, paksamétát tárgyalnánk elvileg, de Matolcsy elnök úr önmagában kitért ez elől, és jelezte, hogy a legújabb kori, jelenkori folyamatok elemzésére is kitér az ő felszólalásában, ezért nyilván nálam sem érheti szó a Ház elejét, hogyha nemcsak egy lezárt terminusban gondolkodunk, hanem egy folyamatábrát vizsgálunk.

Szeretném kifejezni egyébként elismerésemet elnök úr irányába, ő az, aki talán a legmagasabb szinten meri nagyon masszívan kritizálni az Orbán-kormány működését, innen is lélekbátorságot kívánunk neki ehhez a továbbiakban. Vélelmezem, hogy ő elment a falig ebben a kérdésben, tehát nyilván azért valamilyen megegyezéses üzemmód dolgozik abban, hogy Matolcsy elnök úr meddig mehet el a kritikával, de az ő kritikája részint találkozik a mi rendszerkritikánkkal is. Még jobban melengetné a szívünket, ha elnök úr egyszer itt maradna és részt venne a vitában. Nyilván nagyon tiszteljük az alelnökeket, helyetteseit, nagyra tartjuk szakmai munkájukat, de azért elnök úr bizonyos kérdéskörökben helyettesíthetetlen, még akkor is, ha más kérdésekben nagyon-nagyon nem értünk egyet vele.

(15.00)

Nyilván a jelentés 2020-ra vonatkozó 3 százalékos inflációs adatait most már ilyen történelmi mámmal szemlélhetjük, és teljesen egyértelmű, hogy majdhogynem fölösleges ennek az elemzését a jelenkor mutatóinak ismeretében elvégezni, de azt is látjuk, hogy a legérdekesebb ebben az egész történetben az Orbán Viktor két nagyon fontos embere között kibontakozó vita. Nyilván, amikor Varga Mihály és Matolcsy elnök úr egymást kritizálják, és nyilvánosan üzengetnek a sajtóban, akkor azért némi rendszerhibával találkozhatunk, hiszen teljesen megszokottak nem mondható a Fidesz-KDNP üzemmódjában az, hogy felsővezetők a nyilvánosság előtt fogalmaznak

meg kritikát, perlekednek, egyfajta cicharcot folytatnak. Aki ismeri a Fidesz-KDNP világát, tökéletesen tudja, hogy egy nagyon jól összehangolt, mindig egyet fújó bolsevik hazugságyár keveredik a vidék Magyarországának a teljes mértékben feudális felépítményével és kiszolgáltatottsági rendszerével. Nagyon furcsa tehát nekünk, ellenzékieknek ezen keretrendszeren belül ezeket a hangokat hallani.

De amikor azt javasolja a kormánynak Matolcsy György jegybankelnök, hogy fújja le a fölösleges gigaberuházásokat, akkor teljes mértékben találkozik azokkal az észrevételekkel, amelyeket mi is rendszerint meg szoktunk tenni. Szeretnék az MNB-nek annyit címezni, hogy akár önök maguk is segíthetnének a gigaberuházások leállításában: az MNB-székház 55 milliárdos felújítása, renoválása nem feltétlenül tartozik talán most az azonnal ellátandó feladatok közé. Nyilvánvaló módon ez vitaképes. Az MNB-nek, feltételezem, megvannak a maga érvei amellett, hogy erre miért van szükség most, de azért devizahiteleseknek ezt ne mondják el egy nyilvános, sokrésztvevős fórumon, hiszen az MNB-vel szemben folytatólagosan fogalmazunk meg kritikákat, egészen onnantól kezdve, hogy a devizahiteles krízis elhárításában megpróbált részt venni, pontosabban, amit tett a későbbiekben, az is azért megér majd egy ódát.

Azt is el kell mondanunk, hogy azért itt van egy évek óta visszaköszönő kérdés, és nem is feltétlenül kizárólag az MNB-nek lenne korrekt ezt címezni. Az egész devizahiteles ügynevezett válságkezelés, ma már két napirendnél kétszer hallhattuk, hogy itt milyen jól helytállt a kormány, mennyit segített. Itt a „segített”-re azért egy nagy idézőjelet tessék képzelni, a dolognak ugyanis a következő a logikája. Magyarország Kormánya tökéletesen meghunyászkodott a bankrendszer előtt, amikor a környező országok gyakorlatától eltérően nem a felvételtől árfolyamra váltotta át ezeket az ügynevezett hiteleket, hanem lényegében piaci árfolyamon forintosított. Az MNB, ugye, ehhez nyújtott segítő kezet. Ezen folyamatára éveiben nagyon komoly hasznot, profitot realizált a devizahiteles átváltással magukon a devizahiteleseken, s mi ekkor azt javasoltuk önöknek, hogy hozzanak létre egy kártérítési alapot, ahová az MNB ezt a profitként jelentkezett óriási vagyontömeget becsorgatja, és innen lehet adott esetben a legnehezebb helyzetbe került devizásokat megsegíteni.

Nagyon örültem az utóbbi években, amikor többször is osztalék gyanánt befizetésre került a közösbe az az idézőjeles nyereség, amit az MNB elért. Egy korábbi német gyakorlat nekünk nagyon szimpatikus, tehát ne szelektív és ne opcionális legyen mindez, hanem legyen kötelező minden évben. Nyilvánvaló módon ez nem az MNB felelőssége, nem ő hoz saját magáról törvényt, ezt én a kormánynak címezem, de a teljes kép érdekében meg kell osztanunk ezt önökkel.

Azt viszont láttuk, hogy a kormány a piaci forintosítással tökéletesen meghunyászkodott az érintett bankok előtt. Aki 160-165 forinton vette fel a hitelét,

annak nem szabadott volna 256 forinton forintosítani, főleg annak fényében nem, hogy a kormány ezt gyáva módon megpróbálta a Kúriára fogni. Mit mondtak itt képviselőtársaink az indoklás során? Hogy a Kúria adta, ha nem is parancsba önöknek, de ő jelölte ki azokat a kereteket, amelyeken belül a forintosítást le kell folytatni. Ezzel két probléma adódik. A Kúria jogegységijében a forintosítás árfolyamáról nem hangzott el ilyesmi - ha mégis, akkor cáfoljanak meg -, a másik probléma pedig egyértelműen az, hogy a végtörlesztéssel önök kimozdultak ezen saját maguk által alkotott keretrendszerből. Tehát, amikor szelektíven, egyes magyar állampolgárokra 180 forinton tették lehetővé az átváltást, másoknak, a nem olyan szerencsés helyzetűeknek pedig maradt a 256 forint, akkor egyrészt kimozdultak a vélemezett keretrendszerből, másrészt igazságtalanul szelektáltak magyar állampolgár és magyar állampolgár között.

Az MNB felelősségét itt abban látjuk, hogy ez a devizásokon képzett haszon nála azért landolt jó nagy mértékben, ennek a visszacsatornázása ugyanakkor nem történt meg, ennek nyomait sem látjuk. Ezt minden évben el fogjuk mondani, amikor csak az MNB-t érintő jelentésviták lesznek. Tudom, hogy azóta sokszor az alelnökök személye is változott, a munkatársaké is, de ez rendszerkritika, ettől nem tudunk eltekinteni, és nem is szeretnénk.

Ugyanakkor a mostani kritikájukkal kapcsolatban továbbra is várjuk az MNB-t, hogy sorolja fel, konkrétan mely beruházások elhalasztását, illetve melyek leállítását javasolná. Tehát nagyon szeretnénk azt, ha valamilyen fórumon a nap folyamán választ kaphatnánk arra, hogy a teljesen jogos Matolcsy-kritika mely beruházásoknak szólt, mi az, amit leállítanának, mi az, amit átütemeznének. Nyilván ideértjük adott esetben még az MNB-székház renoválását is, hiszen talán ez is a vitaképes körbe tartozhat.

Azt látjuk, hogy megint csak korszakok vitakoznak és találkoznak itt a parlamentben is. Amikor Nacsa képviselőtársam szólalt fel az előző napirendeknél, akkor nagyjából a Rákosi-korszak került felidézésre, hiszen az „aki nincs velünk, az ellenünk van” retorika jelenik meg nála folyamatosan. Ebben azért partnere nagyon sok fideszes képviselő, de hozzám közelebb áll az a Róna Péter-i meglátás, miszerint egy normális világban teljesen természetes, hogy a jegybank és a Pénzügyminisztérium között ellentét van. Ugye, ez jellemzően abból adódik, hogy teljesen más feladata van ezeknek a szervezeteknek, és igenis előreviheti a fejlődést az, ha ezeket a termékeny vitákat lefolytatják. Ezért bátorítom én Matolcsy elnök urat arra, hogy vitázzon Varga Mihállyal, kerekítsék le ezt az egész történetet, állapítsák meg, hogy hol vannak most a magyar gazdasági fejlődést visszafogó fékek, és még jobban szeretném, ha megállapítanák azt, hogy hol lehet elkezdni visszaszógni azt a szociális védőhálót, amit egy vegytisztán kegyetlen gazdaságpolitika mentén az elmúlt tíz évben még tovább bontottak le. Nemcsak önöké a felelősség, az előtte lévő korszakokban is ez tetten érhető volt, de azért ne vitassuk el, hogy

mondjuk, a tízezres nagyságrendű kilakoltatások ennek a kormánynak a számlájára írhatók. Még nagyobb szégyen ez egy KDNP-s képviselőre nézve, aki ebben részt kellett vegyen, és asszisztálnia kellett ehhez az egész folyamathoz. Nem lehet jó érzés így aludni.

Még egyszer mondom, egy normális világban ezek a viták teljesen természetesekek. Ami minket sokkal jobban bánt, az az, hogy ezek a gazdasági számokat érintő termelési jelentések egyrészt értelmesek, másrészt nem. Nyilván dinamikát képesek kifejezni gazdasági fejlődést illetően, de nagyon sok mindent nem lehet mérni, nem lehet fetisizálni a GDP-t sem, hiszen ezek a mutatószámok nem mérik minden esetben a korrupció fokát, a sajtó- és szólásszabadság fokát. Ha megnézik képviselőtársaim, Magyarország itt egészen egzotikus országok mögé került a sajtószabadsági listán is. A századik hely környékén tanyáznak egészen durva módon, és az, amit önként itt közmédiának neveznek, és pénzelnek az adófizetők pénzéből, mindent csinál, csak a köz tájékoztatását nem látja el. Egy igazi bolsevik, komcsi hazugságyár, amellyel szemben több száz pert nyertünk meg, miközben az ellenoldalon vesztes pereink messze nincsenek ilyen számban. Ez egyáltalán nem véletlen.

Azt is látjuk, hogy az MNB feladata az lenne, amit nagyon sokszor számonkérünk a kormánynon, és nagyon vicces nekem hallani, amikor a kormány kijelenti, hogy neki nincsen árfolyamcélja, s a forint tudatos és közös rontása igazából egy ilyen rajta kívül álló valami, de a kormány alkotja meg az MNB-re vonatkozó szabályokat. Itt azt látjuk, hogy az árstabilitás megőrzése és megtartása egyértelmű célként deklarált. Tehát ezt lehet számonkérni a Magyar Nemzeti Bankon.

Az alapkamatot érintő beavatkozásoknál azt látjuk, hogy folyamatossá váltak a beavatkozások. El is mondta elnök úr, hogy ezek mindaddig tartanak, amíg a kívánt sávba az infláció vissza nem tér. Viszont az infláció elszabadulását nem sikerült jelen állás szerint megfogni ezekkel, ugyanakkor a törlesztőrészek, a hitelkárosultak terhei már ebben a szakaszban is elszálltak. Volt olyan hitelfajta, ahol novemberről decemberre 17 százalékos tehernövekedés is előfordulhat a törlesztőrészeket illetően. Nagyon hiányolom azt a szociális érzékenységet, hogy akár Matolcsy elnök úr, akár a kormányzó pártok képviselői álljanak fel, detektálják ezt a problémát, ismerjék el, hogy van egyáltalán, és gondolkozzunk közös megoldásokban azt illetően, hogy hogyan lehet megvédeni ezeket az embereket azoktól a káros mellékhatásoktól, amelyek nyilván nem a vágyaink tárgyát képezik, hiszen magas inflációt senki nem akar, de az biztos, hogy a Magyar Nemzeti Bank beavatkozása nem lehetett tökéletes, ha ezeknek a folyamatoknak nem tudott gátat vetni.

(15.10)

Azt is látjuk, hogy persze a gigaberuházások lefűjása egy kívánatos út lehet, és én egész biztos vagyok abban, hogy ha megnevezi végre az MNB vagy

Matolcsy elnök úr, hogy mire gondolt akkor, akkor ezekből komoly viták lehetnek, és talán termékeny viták is.

Az, amit az MNB művel és a kormány művel egyrészt a kamatszintet érintő beavatkozással, másrészt a teljesen ellenirányú állampapír-vásárlással, annak önmagában én nem vagyok kritikusa, de azt látom, hogy egymással ellentmondó folyamatok történnek. Egyrészt megszüntette először az MNB a saját maga által szabott 3000 milliárdos plafont, ami a vásárolható állampapír-mennyiségre vonatkozott, most egy viszonylag újabb hír, hogy majd szépen lassan megszűnik ez az állampapír-vásárlási folyamat, vagy a folyamatára véget ér. Egyiket sem akarom önmagában kritizálni, mert - még egyszer mondom - ezek legitim vitaalapot képező témák. Azt látom, hogy a két folyamat együtt ellentétes irányú, ellentétes előjelű, és talán ez okozhatott egy olyan piaci típusú bizalmatlanságot, amit - finoman az Orbán-kormánynak címezve - úgy foglalthatnánk össze, hogy nem hisz önknek a piac.

Nem bízunk önkben a piac, és a helyzet az, hogy a forint tudatos árfolyamrontását már beárzta a piac. És ha több mint tíz éve tart ez a tudatos árfolyamrontás, akkor miért ne gondolnák azt a piaci szereplők, hogy a következő egy meg kettő, meg három, meg négy évben is ez ugyanúgy tartani fog? És azt látjuk, hogy amikor 265 forint/euró körül átvették a staféta-botot, és ez 370 fölé megy, nagyon nehéz nem tudatosnak tartani.

Tökéletesen látjuk, hogy Magyarország Kormányja itthon eljátszik egy jobboldalinak tűnő, nemzeti-nek tűnő retorikát, eközben vazallus módon megalázkodik a bankok és multcégek érdekei előtt. Alacsony tartja a magyar béreket, vissza nem térítendő támogatással dotál olyan multcégeket, akik bejelentik, hogy erre nem tartanak igényt, és az olcsón tartott bérszínvonalal igyekeznek minél több működő tőkét idecsábítani, miközben, ha a GDP-adatokból levonjuk a multcégek itteni teljesítményét, akkor egy nagyon-nagyon sivár, kilátástalan képet látunk.

A Matolcsy-kritika még egy pontjával egyet kell értenünk: tökéletesen látható és látványos az is, hogy a forrásbő időszak véget ér. Az európai uniós források elképesztő tömegei egyre kisebb mértékben állnak majd rendelkezésre, márpedig az Orbán-kormányok az elmúlt, nagyjából hároméves időszakban hitelből fűtötték a gazdaságot. Ebből olyan beruházásokat valósítottak meg viszont, amelyek nagyobb hitelfelvételbe kerültek, mint amennyi hozzáadott értékkel járnak. Itt Róna Péter egy 1,18-as szorzóval számol, miszerint 100 forintnyi előrejutáshoz 118 forintnyi hitelt kellett felvenni. Szerintem ez is vitaképes, de azért az arányokat és az irányokat is egészen jól jelképezi. Az biztos, hogy a következő időszakban a forrásbő éveket a termelékenység javításának évei kellene hogy felváltsák, csak erre tudnánk elindulni. A termelékenység javításának viszont alappillére az emberi erőforrás, az oktatás, az egészségügy és azon

területek rendbetétele, ahol folyamatosan ront Magyarország a mutatókon; folyamatosan csúszik vissza.

Látszik tehát, hogy hitelből igyekezett felfűteni a gazdaságot az Orbán-kormány, ebből igyekezett olyan betonberuházásokat megvalósítani, amelyek nem feltétlen járnak olyan típusú multiplikátorhatással, amire egyébként a gazdaságnak szüksége lenne. Most pedig, amikor a termelékenység versenybe kell majd jobban szállni az emberi erőforrás támogatásában sokkal hátrébb tartó Orbán-kormányhoz, mint a régió akármelyik országa... - éppen ezért erősek az aggodalmaink, és akkor tudnánk elfogadni az MNB bármilyen típusú jelentését, ha mind a szociális érzékenység megjelenne az MNB és a kormány viszonylatában is, mind pedig ezeket a kritikákat sokkal erősebben artikulálnák, és az el is jutna a címzetthez. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Nacsa Lőrinc képviselő úr a Kereszténydemokrata Néppárt frakciójának vezérszónoka. Tessék!

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Alelnök Úr! Köszönöm szépen elnök úr részletes és tartalmas beszámolóját és kitekintéseit mind a 2020., mind a 2021. esztendőben a pandémiás évben végrehajtott fiskális és monetáris folyamatokról.

Z. Kárpát Dániel képviselőtársamhoz szeretnék csak egy megjegyzést fűzni, aki a felszólalása első hat percében arról beszélt, hogy számára mekkora öröm, hogy Matolcsy György és Varga Mihály jegybankelnök úr és pénzügyminiszter úr vitatkozik. *(Z. Kárpát Dániel: Nem a vita öröm önmagában. Nem érttetted.)* Ha képviselő úr a saját maga háta mögé néz, akkor ott vannak azok a székek, akik önökkel vitatkozni mertek, csak aztán kirakták őket a frakcióból. Tehát szerintem a vita előrevisz, és a vita jó lehet. Bárcsak önök is így gondolnák, és akkor talán máshol tartana ez az egész folyamat.

Nem vitás, hogy a 2020-as évben Magyarországnak, Európának és az egész világnak is a koronavírus okozta járvány következtében egy kihívásokkal teli, összetett válsaggal kellett szembenéznie. A pandémia első hullámának berobbanásáig a 2019-es évet és 2020 első két hónapját minden szempontból egy gazdasági rekordidőszak jellemezte, amikor sorra dőltek meg a beruházási rekordok, korábban a rendszerváltás óta soha nem látott alacsony, 3,4 százalékos munkanélküliségi adat volt, ami Európában is rekorder, valamint 4,9 százalékkal tudott bővülni a magyar gazdaság, mindeközben az Európai Unió átlagos növekedése csupán 1,5 százalék volt.

Azonban 2020 márciusától egyszerre kellett felvenni a harcot az egészség és az emberi élet védelmében, valamint a járvány negatív gazdasági hatásaival szemben is. Komoly hatással volt a koronavírus-világjárvány 2020 márciusától a gazdaságra

Magyarországon, Európában és az egész világon is. A pandémia berobbanása és az azt követő világméretű recesszió a 2008-2009-es gazdasági válsághoz képest sokkal egészségesebb, erősebb, ellenállóbb helyzetben érte el Magyarországot. Volt költségvetési tartalék, a magyar háztartásoknak voltak megtakarításaik, és ami a legfontosabb, a devizahitelek megszüntetésével az emberek nem voltak kiszolgáltatva a külföldi bankoknak adósrabszolgaként.

Érdemes összevetnünk az elmúlt másfél évtized két nagy gazdasági válságát és annak kezelését. A 2008-2009-es pénzügyi válságot baloldali gazdaságpolitika és baloldali jegybanki vezetés kezelte, míg a 2020-ban berobbant egészségügyi és gazdasági válságot a nemzeti kereszténydemokrata gazdaságpolitika és jegybanki vezetés kezelte. Látjuk azt, hogy a korábbi jegybankelnök, az offshore-lovag, Simor András tevékenysége mellett egy megszorításparti jegybankelnök volt.

Nézzük meg, hogy 2008-2009-ben milyen állapotban érte a magyar gazdaságot a világválság! Hiszen már előtte, 2006-2007-ben, amikor a közgazdászok békeévnék, pénzbőségnek hívták azt az időszakot, akkor is 5 százalék fölött volt az államháztartási hiány. 2006-ban az egész világon a második legrosszabb adatokkal rendelkezett Magyarország, a 9,2 százalékos költségvetési hiánynál csak a háború sújtotta Libanonban volt magasabb a hiány, és ezek még a válságot megelőző gazdasági konjunktúra éveitől voltak.

2008-ban, a válság berobbanásakor a Gyurcsány-kormány egyből megszorításokkal, adóemelésekkel, a beígért adócsökkentések eltörlésével, a családok, a vállalkozások sanyargatásával válaszolt a válságra. A válság elszabadulásához és súlyossá válásához a baloldali kormány mellett a felelőtlen jegybanki politikát folytató Simor András is nagyban hozzájárult.

Az akkori jegybank tevékenységének is köszönhetően elszabadultak Magyarországon a családokat adósrabszolgaságba taszító devizahitelek. 2009-ben 1,1 millió devizahiteles volt Magyarországon, és 70 százalék fölött volt a devizahitelek aránya a teljes lakossági hitelállományban. Az államadósság 2010-re fojtogató mértékűvé és nagyon kedvezőtlen összetételűvé vált. A 80 százalékot meghaladó szintű államadósság finanszírozási összetételében 53 százalékra nőtt a devizaarány, és 65 százalékra nőtt a külföldi kézben lévő finanszírozás aránya. Ez az ország devizakitettségének és külső sérülékenységének radikális mértékű emelkedéséhez vezetett.

Amikor egy gyenge országot, gyenge lábakon álló gazdaságot ér el egy olyan válság, amilyen 2008-ban bekövetkezett, akkor pontosan látjuk, hogy ennek az lesz az eredménye, hogy elvesznek a családoktól, elvesznek a vállalkozásoktól, és egyébként az összes pénzügyi mutatónk folyamatosan romlik, és ezáltal egy kiszolgáltatott és megszorításokkal teli országot hagyott örökül a baloldal.

Ezzel szemben 2020-ban nem egy végletekig kivéreztetett, kiszolgáltatott és megszorításokkal teli Magyarországot talált a koronavírus-járvány okozta válság, hanem egy tartalékokkal, erőforrásokkal, pénzügyi mozgástérrel rendelkező országot.

A válság berobbanása előtt a devizahitelek aránya a teljes lakossági hitelállományban 70 százalékról 1 százalék alá csökkent, az államadósság a 2010-es 80 százalékot meghaladó szintről 2019 végére 65,4 százalékra süllyedt. Az államadósságon belül pedig a devizaarány 53 százalékról 21 százalékra, a külföldiek aránya pedig 65 százalékról 34 százalékra csökkent, tisztelt képviselőtársaim.

2013 óta a költségvetés GDP-arányos kamatkiadásai mintegy 2,2 százalékponttal csökkentek. 2020-ban ez mintegy 1000 milliárd forintos megtakarítást jelentett a költségvetés számára, így 2013 óta közel 4700 milliárd forinttal mérséklődött az államadósság után fizetendő kamatkiadás.

Ebben a gazdaságilag és pénzügyileg sokkal kedvezőbb helyzetben a magyar gazdaságpolitikának volt ereje arra, hogy tovább csökkentse a munkát és a vállalkozásokat terhelő adókat, visszaépítse a 13. havi nyugdíjat, teljesen adómentessé tegye a 25 év alattiak számára a munkavállalást, soha nem látott orvosebemelését hajtsa végre, valamint minden korábbinál több forrást biztosítson családtámogatásokra.

(15.20)

Ebből a munkából a Magyar Nemzeti Bank is nagymértékben kivette a részét. 2020-ban összességében közel 5900 milliárd forint mozgósításával járult hozzá a védekezéshez, a pénzügyi rendszer és az ország költségvetésének megerősítéséhez. A jegybank időben meghozott, nagyvonalú és szakmailag teljes mértékben helytálló lépései nagyban hozzájárultak Magyarország pénzügyi stabilitásának megőrzéséhez. A jegybank az 1500 milliárd forintos keretösszeggel útjára indított „Növekedési hitelprogram Hajrá” konstrukcióval és a növekedési kötvényprogrammal együtt sikeresen akadályozta meg a hazai hitelpiac kiszáradását, a vállalati szektor finanszírozásának ellehetetlenülését.

A jegybank lépéseivel elősegítette a hazai állampapírpiac stabilitásának fenntartását is. A Nemzeti Bank 2020 során a hosszú futamidejű fedezett hiteleszközön keresztül 2263 milliárd forinttal, az állampapír-vásárlási programjával pedig több mint 1000 milliárd forinttal támogatta a hazai állampapírpiac stabilitásának fenntartását.

A jegybank történelmi léptékben mérve is példátlan mértékű, 250 milliárd forintos osztalék befizetésével járult hozzá a válságkezelés miatt jelentősen megemelkedett költségvetési kiadások fedezéséhez.

A kormány jól döntött, amikor megfogadta a jegybank javaslatát a hiteltörlesztési moratórium bevezetéséről, majd meghosszabbításáról, amely biztonságot és stabilitást nyújtott és nyújt az adósok és a magyar gazdaság szereplői számára.

A jegybanknak a pandémia alatt is sikerült megtartania az ország pénzügyi stabilitását. 2020-ban az infláció átlagos mértéke 3,3 százalék volt. Összességében az év egészét tekintve az infláció szinte végig a jegybanki toleranciasávon belül alakult.

Az inflációval kapcsolatban azért érdemes megemlíteni, hogy ez a 2020-as 3,3 százalékos infláció még mindig alacsonyabb, mint a 2002-2010 közötti nyolc év legjobb adata, a 2005-ös 3,5 százalék. Jegyezzék meg, tisztelt baloldali képviselőtársaim, amikor inflációról beszélnek itt napról napra, hogy az önök legjobb inflációs adata is magasabb volt, mint a 2020-as érték. Azért azt is jegyezzük meg, hogy 2007-ben, amikor válságnak még nyoma sem volt, 7,9 százalék volt az infláció. Remélem, hogy Varju László vagy Bangóné Borbély Ildikó erről is fog beszélni.

Az árstabilitás fenntartása és a gazdasági növekedés helyreállításának támogatása érdekében 2020. júniusban és júliusban a monetáris tanács 15-15 bázisponttal csökkentette a jegybanki alapkamat mértékét. A jegybank és a monetáris tanács tehát megfelelő időben, megfelelő mértékű kamatcsökkentést hajtott végre. Ez a következetes, szakmailag helytálló, a gazdaság versenyképességét szolgáló monetáris politika a 2013-as fordulat óta jellemzi a jegybankot. A 2010-2013 közötti jegybanki vezetésben a jegybank szándékosan olyan irreálisan magas szinten tartotta az alapkamatot, hogy fékezze a magyar gazdaság növekedését, és fékezzék a magyar vállalkozások fejlődési lehetőségeit. Miközben egyébként mindenki más - akkor az Európai Központi Bank vagy éppen a Fed is - folyamatosan alapkamatot csökkentett, sőt 1 százalék alá vitte az alapkamatot, 2010-2013 között, akkor Simor András vezetésével 5,25-ről 7 százalékra emelték a jegybanki alapkamatot.

Ezért volt fontos a 2013-as fordulat is, hogy utána a jegybank a versenyképesség, a magyar gazdaság növekedése és a stabilitás szolgálatába állította a jegybank teljes erőforrásait, kapacitását, szellemi tőkéjét és egyben azon eszközöket, melyek a Magyar Nemzeti Banknak rendelkezésére állnak. Az MNB 2013 óta nyereségesen gazdálkodik, 2020-ban 255,4 milliárd forint nyeresége képződött. Az MNB saját tőkeállománya 2020. december 31 -én 1112,7 milliárd forint volt.

A 2020. évben 4,7 százalékkal csökkent a magyar GDP, miközben az európai uniós tagállamok gazdasági ennél jóval nagyobb mértékben, átlagosan 5,9 százalékkal estek vissza. Ezáltal Magyarország gazdasági teljesítménye 2020-ban is meghaladta az Európai Unió átlagát. A járvány negatív gazdasági hatásainak ellensúlyozásaként a kormány 2020 tavaszán elindította a gazdaságvédelmi akciót, mely korábban sosem látott mértékű, a 2020. évi GDP mintegy 30 százalékát kitevő gazdaságvédelmi intézkedéseket jelentett.

Összességében a magyar gazdaságpolitikát a 2019-es rekordév után 2020-ban a pandémia nagymértékben negatívan befolyásolta, ugyanakkor az elmúlt évek teljesítményre, stabilitásra és dinamikus

növekedésre épülő gazdaságpolitikája tette lehetővé, hogy az ország gyorsan túl legyen a válságon, és ismét növekedési pályára állhasson.

Magyarország ma azon kevés ország közé tartozik, amely már elérte a járvány előtti teljesítményét. Erre rajtunk kívül csupán nyolc másik uniós ország volt képes. Ez azt bizonyítja, hogy a magyar gazdaságpolitika és a jegybank megfelelően és az aktuális kihívásokhoz illeszkedően reagált a koronavírus-járvány okozta válságra.

Szeretném megköszönni a jegybank munkáját, elnök úr munkáját, alelnök úr munkáját és az Országgyűlés elé benyújtott beszámolót. A KDNP-frakció támogatni fogja a Magyar Nemzeti Bank 2020-as beszámolóját. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony, az MSZP képviselője következik, tessék!

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Alelnök Úr! Tisztelt Képviselőtársak! Nagyon sajnálom, hogy Matolcsy elnök úr elment a vitáról, bár hozzáteszem, hogy azt sem értem, hogy miért jött be. Mert az első tizenhárom percet meghallgatva, azt kell mondanom, hogy beszélt a semmiről, majd úgy gondoltam, hogy talán most már rá fog térni azokra a tényleges intézkedésekre a 2020. évvel kapcsolatban, amit meg kellene tennie, de rá kellett jönnöm, hogy folytatja ugyanúgy a nagy semmiről való beszédet, ami tartott a harmincadik perc végéig.

Istenigazából a Magyar Nemzeti Bank 2020. évről szóló üzleti jelentésről és beszámolójáról kellett volna itt előadnia elnök úrnak. Hát, sajnos ez nem történt meg; beszélt ő mindenről, csak éppen arról nem, amiről kellett volna. Bár most Nacsá Lőrinc képviselőtársamat meghallgatva rájöttem, hogy azért nem beszélt semmiről, mert nem tudott semmiről beszélni. Vagy amiről kellett volna, arról meg éppen nem akart. Hát, képviselőtársam is inkább foglalkozott a 2010 előtti időszakokkal, mint arról, amiről most beszélünk kellene.

És akkor néhány mondatot hadd ragadjak ki elnök úr beszédéből. Azt gondoltam, hogy akkor, amikor ezt a félmondatot elmondta, hogy 2021 válságáért súlyos árat fizettünk, akkor elkezdni mondani, hogy mik voltak ezek a súlyos árak, és elkezdni mondani, hogy milyen súlyos és elhibázott járványkezelési döntéseket hozott a kormány. Ugyebár, senki nem beszél arról, hogy most már lassan, nem lassan, több mint 34 ezer honfitársunkat veszítettük el; micsoda elhibázott közbeszerzések történtek, és azt gondoltam, hogy valami ilyenekről is fog elnök úr szólni, de nem szólt.

Majd mondott egy érdekes mondatot, hogy az infláció a hangulatunkat rontja. Hát, elmondanám elnök úrnak, hogy nem igazán ez a helyzet, hogy a hangulatunkat rontaná. Egyre jobban idegesíti és egyre aggasztóbb a helyzet, hogyha a magyar családokat

hallgatjuk meg, hogy hova jutottunk az inflációval kapcsolatban, és amúgy figyelmeztetném elnök urat, amikor azt mondta, hogy 5 százalékos az infláció; az 5 százalék több, mint a 3. De bocsánat, nem 5 százalékról beszélünk, hanem 6,5-ről. És folyamatosan 5 százalékról beszélt itt elnök úr. Nem is értettem, hogy milyen számokról beszél!

No, akkor egy kicsit mélyedjünk el abban, hogy miről is kellett volna elnök úrnak beszélnie. A benyújtott anyag mintegy 140 oldalon keresztül sorolja az MNB érdemeit, ami a 2020. évet illeti. A beszámoló alapján úgy tűnik, hogy minden a legnagyobb rendben van, az Országgyűlés számára nincs itt semmi láttnivaló, minden a lehető legjobban alakult 2020-ban is. Bizonyos tekintetben lehet, hogy ez megalapozott állítás, de közel sem szabad általánosítani. Nem vonatkoztathatunk el attól sem ugyanis, hogy a forint az elmúlt hetekben elérte mélypontját. Volt időszak, amikor egy euróért több mint 370 forintot kellett fizetni. Elnök úr erről sem beszélt.

Az infláció idén ősszel elérte a 6,5 százalékot - nem 3-at, nem 5-öt, 6,5 százalékot -, és egyes termékek esetén, mint az élelmiszer vagy az energia, ennek a szintnek a többszöröse a valós drágulási ütem. A fogyasztók bizalmi indexe rendesen bezuhant, ami azt jelenti, hogy sok jót nem várnak a magyar gazdaság jövőjét illetően. Lássuk be, van is rá okuk, mert felmérések szerint a gazdasági szereplők 60 százaléka tervez már rövid távon is áremelést.

Ezek a mai napon is tapasztalható fejlemények nem alakultak volna ki, ha az MNB 2020-ban valóban olyan tökéletesen végezte volna a munkáját, mint ahogyan azt elnök úr a jelentésében állítja, vagy ahogy itt, a plenáris ülésen beszámolt.

Sokat lehet olvasni olyan, likviditást javító programokról, mint az NHP vagy a növekedési kötvényprogram. Válsággal sújtott évben, mint amilyen a 2020. év is volt, ilyen programokra szükség is van.

(15:30)

Arról azonban viszonylag kevés szó esik, hogy kik azok, akik ezzel élhettek is. Ilyen például a 4iG cég, amely a napokban jelentette be, hogy megveszi a nála nagyobb árbevételű produkáló Digit. A Digiért 232 milliárd forintot fizettek, aminek egy részét az MNB kötvényprogramjából finanszírozták. Egy 232 milliárdos felvásárlásokat végrehajtó cég nehezen nevezhető a válság által sújtott, nehéz helyzetbe kerülő kkv-nak. Itt nyilván nem is azért kapott segítséget, hanem azért, mert NER-oligarcha akar felvásárolni egy, a Fidesztől független társaságot.

Hasonlóan szerencsésen élt ezekkel a lehetőségekkel a KÉSZ-csoport is. 10 milliárd forintnyi, tízéves futamidejű kötvényt bocsátott ki a KÉSZ-csoport a Magyar Nemzeti Bank növekedési kötvényprogramjának keretében. Ennél is nagyobbabot kaszált Orbán Viktor egyik kedvenc ingatlanos vállalkozója, Balázs Attila és az általa vezetett Bayer Construct Zrt. A napokban 10

százalékos túljegyzéssel zárult a kötvénykibocsátása, amiben 29,62 milliárd forintot gyűjtött be, 3,9 százalékos éves fix hozammal; forgóeszközök kiváltására és új beruházásokra szeretné költeni a pénzt. Lesz is hová fejlődni, a társaság szinte az összes ingatlanos alpiacott van. *(Nacsa Lőrinc közbeszól.)* Más NER-es ingatlanos céghez hasonlóan erősen nyomul a Balatonnál, Budapesten több lakóparkot épít. Építőipari üzemet is épített, részben kormányzati támogatásokkal.

Sajnos, a programok hatékonyságát jól jelzi, hogy gyakorlatilag stagnál Magyarország versenyképessége, a 2020-as 47,4 pont után 47,6 pontot értünk el az MNB versenyképességi jelentésében - derül ki a szerdán bemutatott dokumentumból. Ezzel az Európai Unióban a 18. helyre kerültünk a jegybank jelentése szerint. Ezt elnök úr el is mondta, hogy itt javítottunk egyet a pozíciónkon a tavalyihoz képest, csak azt felejtette el elmondani, hogy ez csak azért fordult elő, mert az Egyesült Királyság már nem szerepel a listán.

A versenyképesség stagnálása jól jelzi, hogy nincs annyira rendben minden a magyar gazdaság háza táján. Rendkívül nagy az államháztartási hiány, nagy és gyorsul az infláció, újabban már a folyó fizetési mérleg deficitbe fordult. A magyar gazdaságot egész egyszerűen peremterületbe sorolta a nemzetközi piac, annak minden hátrányával együtt. Peremhelyzetünkől az adódik, hogy a külvilág által észlelt és objektíve is fennálló nagyobb sérülékenységünk miatt óvatosabb gazdaságpolitikát kellene, kellett volna követnünk.

Itt már többször esett szó róla, és Nacsa képviselőtársam is említette a Matolcsy-Varga-vitával kapcsolatban, hogy a vita jó lehet, csak tudja, nem úgy, ahogy ők teszik, se a gazdaságunknak, se az országunknak nem tesz ez jót. *(Nacsa Lőrinc közbeszól.)*

A teljes gazdaságpolitika felelőtlenségét nem lehet egyedül csak elnök úr nyakába varrni, ezt el kell ismerni. Látjuk is, hogy van vitája a pénzügyminiszterrel, éppen elég. Én Varga Mihály miniszter úr meghallgatásán úgy fejeztem ki magamat, engedjék meg, hogy elmondjam, hogy jó lenne, hogyha a két vezető beosztású ember, mint Varga Mihály miniszter úr és az MNB elnöke, Matolcsy György, befejezné már ezt a cicaharcot, mert sok kárunk adódik ebből.

Az viszont elnök úr kompetenciája, hogy számot adjon bizonyos jegybanki beszerzésekkel kapcsolatban. Tavaly őszt óta rendszeresen jelennek meg az MNB-Ingatlan Kft. festményvásárlásairól szóló tájékoztatók a Közbeszerzési Értesítőben. Ezek alapján 2020-ban megvették Lakner László 18 alkotását 148 millióért, Rippl-Rónai József Lengyel Menyhért-portróját, Frey Krisztián 29 festményét és Korniss Dezső 4 alkotását összesen 739 millió forintért, Maurer Dóra 17 alkotását 233 millióért, Konok Tamás 42 alkotását 109,4 millió forintért, Reigl Judit 4 művét 178,5 millióért, Walter Crane Európa elrablása című festményét 240 millió forintért, valamint Bortnyik Sándor egy műalkotását 288 millió forintért.

A beszerzések 2021-ben is folytatódtak. Idén januárban Molnár Vera 14 alkotását vette meg az MNB

leányvállalata 107,8 millió forintért; márciusban Hantai Simon 3 és Reigl Judit 4 művét vásárolta meg a cég, együttesen 558 millió forintért; áprilisban pedig Keserű Ilona 5 festményét vették meg 135 millió forintért. Akkor, a fentebb felsorolt közbeszerzési tájékoztatásokat alapul véve, azt írta a sajtó, hogy 2020. augusztus óta 2,9 milliárd forintot költött műalkotásokra a Nemzeti Bank cége. Idén áprilisban azonban közadati igénylésben kérték ki az MNB-Ingatlan Kft.-től a 2020. január 1. és 2021. április 20. között vásárolt műalkotások listáját, azok vételárával és tárolási helyével együtt. A kapott táblázatban 730 tétel szerepel, amelyekért összesen nettó 3,8 milliárd forintot fizettek. Ez közel 1 milliárddal több annál, amiről eddig a Közbeszerzési Értesítő alapján beszámoltak, ugyanis több vásárlást, 347 tételt közel 1 milliárd forint értékben nem tettek ott közzé; a mostani vásárlással pedig már 4 milliárdhoz közelít a számláló.

Itt nem arról beszélünk, hogy ne kellene a művészetet támogatni, és ne ez lenne a legfőbb cél *(Nacsa Lőrinc felé.)*, csak tudja - bólogat képviselőtársam -, ne feledkezzünk meg arról, állandóan arról beszélünk, 2020, 2021, és úgy néz ki, hogy még 2022 kapcsán is egy egészségügyi világjárványról beszélünk, aminek nagyon-nagyon súlyos következményei vannak, és ilyenkor mérlegelni kell, hogy mi a nagyon fontos. Műkincsek vásárlása, festmények vásárlása, nem azt gondolnám, hogy ez a legfőbb feladat egy ilyen helyzetben. *(Nacsa Lőrinc: Karácsony kampánya 500 millió... - Z. Kárpát Dániel: Ez nem érv!)*

Tavaly szeptemberben - én is meghallgattam képviselő urat, legyen szíves, ön is tegye ezt - azonban a Népszava érdeklődésére azt közölte a Magyar Nemzeti Bank, hogy a megvásárolt művészeti alkotásokat az MNB-Ingatlan Kft. a Magyar Nemzeti Bank épületeinek reprezentatív tereiben, irodáiban helyezi el, a járvány kellős közepén, és a gyűjteményt kuthatóvá, feldolgozhatóvá teszi majd a művészettörténészek, szakemberek számára, vagyis ezeket a nagyközönség nem tekintheti meg, hiába közpénzből lettek vásárolva.

Vannak ugyanakkor olyan bejelentett programjaik is, amikkel valóban az arra rászorulókon tud esetlegesen segíteni, hogy ne csak negatív dolgokról beszéljünk. Ilyen lehet, hogyha a fiatalok lakásszerzését könnyebb feltételekhez akarják kötni. A hitelfedezeti mutató korlátjának 5-10 százalékponttal való esetleges emelése évente akár 20 ezer ügyfél lakáshoz jutását könnyíthetné meg.

Beszéltünk már nagyon sokat arról, hogy mennyire nehéz helyzetben vannak a mai fiatalok, és milyen hitelspirálba kerülhetnek ma azok a fiatalok, akik lakásépítésre állami támogatásokat vesznek igénybe vagy hitelt vesznek fel, mert azt látjuk, hogy az elszabadult építőanyagárak lehetetlen helyzetbe sodorták nemcsak a vállalkozókat, hanem azokat is, akik most akarnák az otthonaikat, a lakásaikat felújítani vagy építeni. Egyetlenegy példát engedjenek meg: mondjuk, tavaly készített egy költségvetést egy fiatal pár ahhoz,

hogy az új lakását fel tudja építeni, egy 100 négyzetméteres lakás költségvetését, mondjuk, 40 millió forintra tervezték. Az idén szembesültek azzal a megemelkedett építőanyagárak miatt, hogy elérheti a 70-80 millió forintot is a végösszege ennek a lakásnak.

Nagyon-nagyon sok fiatal pár szembesül azzal, hogy akár tető alá sem tudja készíteni ezeket a lakásokat, és ez egy iszonyatos csapdát állított ma a gyermeket vállalni akaró, gyermeket nevelni akaró pároknak, vagy egyáltalán azoknak a pároknak, akik most lakást építenének vagy felújítanának.

Szóval, lényegében semmiről nem beszélt elnök úr, inkább így mondom, a 30 perces felszólalása alatt, és nagyon-nagyon sok problémát, amiről neki beszélni kellett volna, hogy milyen egészségügyi helyzetbe, milyen egészségügyi válsághelyzetbe került Magyarország, milyen gazdasági helyzetbe került Magyarország, nem nyitott fel, nem bontotta ki, és én azt gondolom, hogy egy nemzeti bank elnökétől elvárható lett volna, hogy egy nagyon-nagyon komoly beszámoló ad itt elő a magyar Országgyűlés képviselőinek.

Nagyon sajnálom, hogy nem várta meg a felszólalásainkat, és nem maradt itt a vitán. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az ellenzéki pártok padsorai-ban.)*

(15.40)

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Varju László képviselő úr a Demokratikus Koalíció vezérszónoka. Tessék!

VARJU LÁSZLÓ, a DK képviselőcsoportja részéről: Elnök Úr! Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Alelnök Úr! Z. Kárpát Dániel jobboldali ellenzéki képviselő társam általános áttekintése után és Bangóné képviselő asszony konkrétumokkal is tarkított hozzászólása után szeretnék még néhány dologra rávilágítani, de koncentrálnék arra, amit elnök úr mondott. Lehetőséget teremtettek arra... *(Bangóné Borbély Ildikó közbeszól.)* Az elnök úr által elmondottakra, és azokat szeretném némileg vitatni vagy kérdéseket is feltenni ezzel kapcsolatosan.

Teszem most ezt olyan körülmények között, hogy fideszes képviselő már nincs a teremben oly módon, hogy az előterjesztő sincsen a teremben. Nem tudom, hogy ez most így teljesen helyes-e, de bízunk benne, hogy igen, és a vitát ettől független tudjuk folytatni ilyen szempontból, remélem.

ELNÖK: Csináljuk!

VARJU LÁSZLÓ, a DK képviselőcsoportja részéről: Oké, köszönöm szépen. Első gondolatként azt szeretném megfogalmazni, amit elnök úrnak egy hosszabb gondolatmenetében volt kivezetés, hogy Magyarország sikeresen kezelte a válságot, összevetve történelmi visszatekintésben is, és még egyébként ráadásul a 2008-10-es válsághoz képest is hihetetlenül

jól sikerült. Én szeretném ezzel ellentétben a totális egyet nem értésemet kifejezni: ez a válságkezelés a nullával volt egyenlő, és egyébként sehova nem jutottak. Szeretném ezt megindokolni: a mai napon Magyarország újra az első a halálozások sorában, az ezer főre jutó halálozások aránya a legnagyobb Magyarországon.

Ehhez képest mondják azt, hogy egyébként itt sikeres volt a kezelés, miközben elnök úr szavaival felsorolva elismeri, hogy társadalmi válság, gazdasági válság, szociális válság, hozzáteszem, egészségügyi válság van, és ehhez képest azt mondják, hogy pénzügyi válság nincsen, miközben megyünk abba az irányba, hogy a kormány - nem a jegybank által, de a kormány által! - kifejezetten hangoztatja azt a megoldást, miszerint a moratórium majd sikeres lesz, és igazából az embereknek az nem kerül semmibe. Hát, tisztelt alelnök úr, az elmúlt időszakban már sokan kiszámolták, hogy ez hazugság. A futamidő-növekedéssel az adósoknak jelentős költségnövekedésük lesz, és az a tervezett néhány hónapos moratórium, amely lehetőséget adott a menekülésre az adósoknak, egyre nagyobb bajba sodorja őket, és önök csendesen hallgatnak ebben a történetben. Időnként a jegybankelnökből kijön, hogy valamit kellene tenni, de ha jól értem, az önök értékelése alapján is ott tartunk, hogy mintegy 20-25 százaléknyi kockázatos hitelt állapítottak meg a bankok.

Most nem tudjuk, hogy a moratórium meddig tart, de úgy látom, hogy igen komoly pénzügyi nehézségekkel kell szembenézni, és ezekre önöknek semmiféle elképzelése nincs - vagy ennek a helyzetnek a kezelésére -, elnök úr egy szót nem ejtett erről a történetről. Ilyen módon csak újra kell ismételnem azt, hogy nem jöttünk ki szerintem semmilyen válságból másfél év alatt sem, amit elnök úr kijelentő mondatban állított itt, hanem ehelyett egyre mélyebben vagyunk ebben benne, és ez nemcsak a vírus sokadik változata, hanem a kormány döntései is hozzátartoznak ehhez a folyamathoz.

A második gondolatkörben szeretnék értelmezni valamit; alelnök úr, kérem szépen, hogy akár kérdés-ként is értelmezze. Ha jól értem, akkor elnök úr itt azt mondta, hogy a válság kezelésére 11 000 milliárd forintos mérlegbővítést hajtott végre a Magyar Nemzeti Bank, és ilyen szempontból úgy érzékelttem itt meta-kommunikációs jelek alapján is, hogy elnök úrból egy nagy sóhaj szakadt ki, amikor ezt elmondta, de egyébként többször is volt ilyen pillanat, hogy az olyan gondolatok, amelyek, mondjuk azt, hogy egy kicsit öszintébbnek tünnek a kormányzati kommunikációnál, bizony nehézségeket okoztak. De akkor a lényeg az, hogy 11 000 milliárd forintot az elmúlt egy év alatt sikerült - nem csak az említett 5000 milliárd forintos vagy akörüli, gazdaságot segítő, a képviselő asszony által bemutatott - egyébként kifejezetten sok esetben olyan bővítésre, illetve olyan vállalkozások támogatására felhasználni - hívjuk a kötvénykibocsátást valódi helyzetében inkább támogatásnak -, és megmentettek, sőt befektettek olyan cégekbe a kötvényvásárlási

program keretében, ahol kifejezetten lojális tulajdonosi körök szerepelnek, és elsősorban őket finanszírozták ebből.

Itt jön az a kritika, és ilyen értelemben kell hogy jobboldali ellenzéki képviselőtársamat ismétljem: az elnök úr arra hívja fel a figyelmet írásában közzétéve, hogy a növekedés helyreállítását követően hasonlóan gyors egyensúlyi fordulatra van szükség; ehhez meg lehet tartani az összes eddigi életszínvonal-javító lépést, de el kell engedni vagy át kell ütemezni a hiányt termelő, de versenyképességet nem erősítő állami beruházások egy részét. Na, a jegybank elnökének szavai, amelyek a piacokat is befolyásolják, a kormányt teljesen hidegen hagyták, és a fülük botját nem mozdították erre a történetre. Ha jól értem, akkor ők ezzel egyet nem értenek, mennek a maguk útján előre, és előállítják azt a lehetetlen helyzetet, hogy lényegében a már elfogadott 2022-es költségvetés biztosan nem lesz végrehajtható, bárki fog kormányozni, itt egy új költségvetésre lesz szükség. Ilyen szempontból a válságkezelést, amit az elnök úr bátornak minősített a lépések tekintetében, én egyre inkább botornak látom, és ilyen módon ez nem segít.

Hozzáteszem, hogy annak kapcsán, amit hitelalapú válságkezelésnek hívott az elnök úr, amiből bizalomközpontú válságkezelés következik, hát, én azt gondolom, kellene beszélgetni vállalkozókkal, hogy mennyire bíznak abban, amit önök itt csináltak vagy csinálnak, és abból mi az, ami következhet. Láthatóan a festményekkel berendezett reprezentatív irodák távolságából ezt biztosan nem veszik észre, és nem látják.

A harmadik gondolatkörben, azt hiszem, egyet kell értenem azzal, ami elnök úr mondott egy gondolatában, hogy a válságkezelésnek ára van. Az előbb leírt folyamat, hangsúlyozom még egyszer, annak a forrásbővítésnek, amit a magyar gazdaságra ráöntöttek, a nagyobb része a lojális tulajdonosi körök támogatását és vállalatának a megmentését segítette, ennek árát viszont mindenki más megfizeti. A válságkezelésnek ára van - és ilyen értelemben visszautalok arra, hogy igazából a parlamentnek nem az éves jelentésről kell szavazni, hanem arról a határozati javaslatról, amelyet a jelen nem lévő előterjesztő képviselne ebben a tárgyalásban -, és bizony-bizony ennek a bizalmi irányba mutató, legalábbis az elnök úr szerint, válságkezelésnek, igen, a munkaerőpiac megfizette az árát, a társadalom megfizette az árát, és az egészségünkkel és a halálzási adatainkkal fizetünk azért, amit önök csináltak.

Azt hiszem, azt inkább csak elmondom, talán al elnök úrnak erre már nem nagyon kell válaszolni, hogy azért emlékszünk a Nemzeti Bank azon véleményére, amely arról szól tavaly nyár közepén, hogy egyébként itt 2020-ban még jelentős gazdasági növekedés várható.

(15.50)

Aztán szeptemberre a kijózanodás megtörtént, és ennek a növekedésnek már nyomát sem látták a Nemzeti Bank szakértői sem, de előtte még azzal, hogy azt

a rengeteg pénzt, amit erre elköltöttek, azt ilyen szempontból még erre mindenképpen fel akarták használni.

Negyedik gondolatkörben pedig ismét azt mondom, hogy egyetértek az elnök úrral, amikor azt mondja, hogy az infláció közellenség. Hát, örülünk neki. Ébresztő! Ha most rájöttek ennyi idő után, miközben az egyetlen és fontos feladat a Magyar Nemzeti Bank részéről, elnök úr által is hangsúlyozottan ez itt volt, és ő most azt állítja, hogy hullámokban érkezett, és erős inflációs hatásra lehet számítani, és tartósan itt marad velünk. Ebből a szempontból akkor meg miért nem tesznek valamit? Tehát mire várnak?

Azt már láttuk, hogy jó egy hónappal ezelőtt vagy körülbelül abban az időszakban a lépéseik gyengék voltak, bátortalanok, a piac ezért meg is büntette önöket, és tovább romlott, soha nem látott mélységbe került a forint, ami azt jelenti - összességében véve a Gazdasági bizottság elnöke stratégiai partnerként titulálta a Magyar Nemzeti Bankot, a kormánnyal együtt lévő partnerként -, hogy így közösen sikerült elérni, hogy soha nem volt még ilyen gyenge a forint, soha nem volt még ekkora az államadósság, soha nem volt még ilyen drága a benzin, és még sorolhatnánk, a végén még hozzáteszem, és soha nem volt ekkor a korupció Magyarországon, mint most, ami van.

Ehhez képest, hogy letörni az inflációt... Értem, hogy azok a körök, akik kötvénykibocsátás vagy hitelfelvétel nyomán nagyon aggódnak amiatt, hogy a Magyar Nemzeti Bank alapkamatot emel, akkor annak igen súlyos következménye van, de higgye el, hogy akinek ötmillió forintos lakáshitele van, annak ugyanannyira fáj, mint akinek 15 milliárdot juttattak. Lehet, hogy a kis gondot kis gondként kezelik, és nagy gondjuk van, de ezzel a problémával, azt gondolom, hogy önöknek kell szembenézni, és ha ebbéli vívódása közben a Magyar Nemzeti Bank elnöke és azok, akik ebben a hitelezési folyamatban, a baráti hitelezésben részt vettek, nem csoda, ha aggódnak, de azt gondolom, ez legyen az ő gondjuk. De ami fontosabb lenne, hogy a Magyar Nemzeti Bank hathatós lépéseit az infláció megfékezése érdekében erőtlenné, szakszerűtlenné tartjuk, és ennek alapján a határozati javaslatot sem fogjuk támogatni.

Az inflációra vonatkozóan, ahogy elnök úr is fogalmazott, tovább tart, mint számolták, és úgy fogalmazott, hogy bíznak benne, hogy nem lesz nagyon hosszú és nem lesz két számjegyű. Tisztelt elnök úr, azért én azt hiszem, nagyon reméljük, hogy ezt a mondatát a piacok felé nem üzenetként szánta. Én azt gondolom, hogy a Magyar Nemzeti Bank elnökének mindent meg kell fontolnia, amikor mondatokat fogalmaz. Már csak azért is, mert ebben a ma kiadott KSH-közleményben szerepel, hogy az az infláció, amelyről mindeddig beszéltünk, ami ellen küzdeni akarunk, abban így van, hogy egyes termékeknel milyen árnövekedéseket lehetett látni: a belföldi értékesítés árai 26 százalékkal magasabbak voltak, a feldolgozóiparban 31 százalékkal. Tehát itt olyan növekedések vannak, amelyek a vállalkozásokat hallatlanul

sújtják, és azt gondolom, hogy ehhez önök is hozzájárultak. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Szórványos taps az ellenzéki padosorokból.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most kétperces felszólalások lennének, de nincsenek, mert nem jelentkezett rá senki, ellentétben normál felszólalóként a Demokratikus Koalíció képviselő asszonya, Bósz Anett szólhat. Parancsoljon!

DR. BÓSZ ANETT (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Alelnök Úr! Elnök úr azzal kezdte expozéját, hogy amikor a jegybank részt vett a válságkezelésben, akkor sikeres volt a válságból való kilábalás, amikor azonban nem, akkor ennek az ellenkezője történt. Passzív jegybank példájáról beszélt és aktív jegybank példájáról. Bár a rendszerváltás utáni tranzíciós válságból való kilábalást kihagyta elnök úr, én azért szeretném, ha beemelnék a pozitív példák közé, mint a kormány, illetve a Pénzügyminisztérium, valamint a jegybank közös, sikeres válságkezelése és gazdasági mentőcsomagja. Ezt azért fontosnak tartottam megjegyezni.

Elnök úr arról beszélt, hogy a bankrendszer, a pénzügyi szektor és a Pénzügyminisztérium olyan módon tudott együttműködni, hogy az pénzügyi válságot nem teremtett a gazdasági válság mellé. Elnök úr azokkal a gazdaságtörténeti pillanatokkal foglalkozott pusztán, amikor vagy passzív, vagy aktív jegybankot tudtunk megnevezni, azonban azokról a speciális helyzetekről nem beszélt, amikor adott esetben a Pénzügyminisztérium vezetése és a jegybank vezetése bizonyos gazdaságstratégiai kérdésekben megütöközik egymással, és én szeretném ebben a felszólalásban ezt a néhány pontot kiemelni ebből a néhány évből, ugyanis én a jegybankelnökkel néhány ponton egyet tudok érteni azokban a kritikákban, amelyeket megfogalmazott a jelenlegi fiskális politikával és a gazdaságstratégiai tervezéssel szemben is. Én tényleg sajnálom, hogy elnök úr már nincs itt, de ha alelnök úr reagál ezekre, azt előre is köszönöm.

(Az elnöki széklet dr. Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

A versenyképességi ugrás elmaradásának kritikájával magam is mélységesen egyetérték, egyetérték továbbá azzal, hogy az elmúlt évtizedet a régiós versenytársaink gazdasági szerkezetváltásra fordították, mi azonban ezzel a lehetőséggel még a kedvező nemzetközi gazdasági környezet ellenére sem tudtunk élni. Egyetérték továbbá azzal, hogy az egyik MNB-tanulmány még egyébként a koronavírus-járvány kitörése előtt megnevezte egyik legsúlyosabb gazdasági problémaként a magyar nemzetgazdaság versenyképességi lemaradását. Én azt gondolom, hogy ezek jó irányok, amiket a jegybankelnök megfogalmaz; jó lenne, ha a kormánynak lenne itt a jelen vitában egy

képviselője, és akkor tudna esetleg reagálni ezekre a felvetésekre, de sajnós azt kell mondjam, hogy olyan, mintha teljes érdektelenségbe fulladt volna, figyelembe véve, hogy a kétharmad képviselői közül a jegyző úron kívül senkit sem látok a teremben.

Folytatnám azért a sikeres válságkezelés egyik alapjával, azzal például, amit európai uniós társaink megvalósítanak a Next Generation EU csomagon keresztül, ugyanis ez a csomag azokba a szektorokba irányítja a pénzt - jellemzően az oktatásba, a fenntartható fejlődésbe, illetve az egészségügyi rendszerbe -, amelyeken keresztül egészségesebb polgárokat egészségesebb természeti és gazdasági környezetben találunk, olyanokat, akiknek a jövőbeli hozzáadott értéke munkaerőként magasabb lehet. Ilyen módon tehát a jelenlegi gazdasági válság kezelésére felhasznált hitelek visszafizetések egy jobb állapotban fogjuk találni azokat a társadalmakat, amelyek ezekben a szektorokba irányítják át a pénzt. Vagyis mondhatjuk, hogy azok a generációk, akik lényegében kimentenek bennünket a jelenlegi gazdasági válságból, azok már egy jobb életminőségből teszik ezt, és ilyen módon, ha mi befektetünk az ő jövőjükbe, az ő felnőttkorukba, akkor azt hiszem, hogy kérhetünk is talán tőlük.

A gyors kilábalásról beszélt elnök úr, én azonban azt mondom, hogy ez egy látszólagos kilábalás.

(16.00)

Egy extenzív növekedésnek vagyunk a tanúi, amitől általában a gazdaságstratégiai tervezők jó távol szokták magukat tartani. Az expanzív növekedési pálya ugyan rövid távon nem kecsegtet jól kommunikálható és nagyon gyorsan széppé varázsolt makroszámokkal, ugyanakkor hosszú távon egy kifizető stratégia, és közelebb vihetne bennünket ahhoz is, amit a „Next Generation EU” programon keresztül megvalósítani igyekszik az Európai Gazdasági Közösség. Ez az, amit nem láttam sem a fiskális politikai tervezők, sem pedig a kormány más pozicionáriusai szándékaiban megjelenni, gondolok itt akár az Információs és Technológiai Minisztériumra, elsősorban a szakképzésre és arra, hogy a gazdaságstratégiai tervezésben ennek igen fontos szerepe van, valamint az Emberi Erőforrások Minisztériumára, amely nemcsak az egészségügyért, de az oktatásért is felelős. Persze, nem szeretném annyira zavarba hozni alelnök urat, hogy kizárólag a fiskális politikáról beszélek, mert akkor olyan, mintha nem lennék azzal tisztában, hogy a jegybankelnök beszámolóját és a jegybank beszámolóját vitatjuk itt meg a tisztelt Ház előtt.

De beszélnék arról is, amit elnök úr említett, az infláció külső és belső okairól tett említést Matolcsy György. Én itt nem tudok egyetérteni elnök úrral abban, hogy a monetáris politika sikeres lett volna. Nem tettem felelőssé a kormányt a koronavírus-járvány okozta gazdasági-társadalmi válság externális sokkhatásaiért, mert mindig igazságtalannak tartottam volna ezt, ugyanakkor az elhibázott fiskális politikai

lépésekért és a gazdaságstratégiai tervezésért már igen. Ugyanilyen módon nem teszem felelőssé száz százalékban a jegybankot az elszabadult inflációért és a forint/euró árfolyam történelmi mélypontjáért, de a felelősségük tagadhatatlan.

Abban a székben is ült egy vezető közgazdász, amelyben jelen pillanatban Matolcsy György, aki nemrég megjelentetett egy tanulmányt, amely arról szól, hogy a jelenlegi fiskális és monetáris politika együtt, egymást erősítve fűti az inflációt. Én úgy gondolom, alelnök úr, hogy fontos lenne figyelni ezekre a jelzésekre, és fontos lenne figyelni azokra a vezető gazdasági szakemberekre, akik meglehet, hogy nem ugyanabból a politikai értékmezőből érkeznek, mint, mondjuk, a jelenlegi magyar kormány, ugyanakkor egy ilyen járványkezelés és egy ilyen válságkezelés nem érkezik kizárólag egyetlen, akár politikai, akár fiskális és monetáris politikai meggyőződésből, mert amire sokszor fel szoktam hívni a figyelmet: a demokrácia egyik előnye a diktatúrával szemben az, hogy a közjó is vitákban dől el. Jó lenne, ha a jelenlegi helyzettől eltérően itt is komolyan vennénk ezt, és hosszasan tudnánk vitát folytatni arról, hogy vajon mi lenne a kívánatos akár monetáris politikát, akár fiskális politikát illetően.

Tehát, mint említettem, nem száz százalékban teszem felelőssé a jegybankot a kialakult helyzetért. Ami azonban a jegybank felelősségét illeti: kritizálom, hogy nincsen árfolyamcél. Kritizálom azt, hogy a regionális valuták mindegyikével összehasonlítva a forint hosszú távú trendvonala már a koronavírus-válság előtt is folyamatosan romlott. Egyszer nem találtuk akár a lengyel zlotyot vagy a cseh koronát olyan rossz helyzetben, mint a forintot; és erre a Költségvetési bizottság tagjaival rendre felhívtuk a figyelmet akár a költségvetési törvények tervezésekor már akkor is, amikor még azt sem tudtuk, hogy létezik a koronavírus.

Nem tehet arról például a Magyar Nemzeti Bank, hogy az euróval szemben a dollár erősödik, ami értelemszerűen hat a forintra. Arról már igen, hogy árfolyamcél hiányában nem, vagy csak megkésve, vagy alig érezhető hatással interveniál, egyúttal mintegy megüzenve a nemzetközi pénzügyi piacnak - és erről Varju László képviselőtársam, a Költségvetési bizottság elnöke tett is említést, hogy reméli, nem üzenetet fogalmazott meg Matolcsy György az expozéjában az imént a nemzetközi befektetőknek, mert akkor nagy bajban lennénk.

Szóval, az a helyzet, hogy ezzel a típusú monetáris politikával, ami itt az elmúlt években megvalósult, sajnos az MNB azt üzeni a nemzetközi pénzügyi piacnak, hogy ha a magyar nemzetgazdaság bármilyen okból bizonytalanra válik, akkor tessék azonnal megvonni tőle a bizalmat, mert az MNB bizony nem képez védőhálót a forintnak. Ennek eredményeképpen találtuk a 372 forintos eurót nem olyan régen. Ez egy nehezen védhető monetáris politikai magatartás, tisztelt alelnök úr, figyelembe véve azokat a kihívásokat, amivel egyébként az egész világgazdaságban szembetalálják magukat a gazdasági szakemberek.

Szokták mondani nálam tapasztaltabb politikus-társak, hogy ha a '94-es választási kampány még két hétig tart, akkor a Fidesz kiszorul a magyar parlamentből. Én azzal szeretném zárni ezt a felszólalást, ha az MNB-nek lehetősége lett volna két héttel ezelőtt beszámolni a magyar Országgyűlés előtt, akkor meglehet, hogy nem kellett volna magyarázatot adniuk arra, hogy miért érte el a forint euróval szembeni történelmi mélypontját a minap, de így azonban kötelességüké vált, és ezt én igen-igen hiányoltam Matolcsy György felvezetőjéből. Tisztelettel kérem alelnök urat, hogy térjen ki erre is. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Szeretettel köszöntöm képviselőtársaimat. Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki a vitában felszólalni. *(Nem érkezik jelzés.)* Jelentkezőt nem látok. Az együttes általános vitát lezárom.

Most megkérdezem Virág Barnabás alelnök urat - akit nagy szeretettel köszöntök magam is -, a Magyar Nemzeti Bank alelnökét, hogy kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Igen, kíván. Köszönöm szépen. Tisztelt Alelnök Úr! 30 perces az időkerete. Parancsoljon, önre a szó.

VIRÁG BARNABÁS, a Magyar Nemzeti Bank alelnöke: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Nehéz helyzetben vagyok itt a felszólalások után, nem azért, amiért szerintem sokan gondolják még itt a teremben lévők közül, próbáltam értelmezni a kapott visszajelzéseket. Ugye, hallottunk olyan érveket, aki azt mondta, hogy nagyon sok ponton egyetértett Matolcsy elnök úr beszámolójával; ugye, hallottunk olyan érveket, aki azt mondta, hogy gyakorlatilag semmiben nem értett egyet Matolcsy elnök úr beszámolójával; és hallottunk olyan véleményt is, hogy Matolcsy elnök úr beszámolója semmiről nem szólt. *(Z. Kárpát Dániel: Különböző pártokból vagyunk! - Nacsá Lőrinc: Kezd nem látszani!)* Tehát nehéz egy ilyen értékelésre válaszokat adni, de meg fogom próbálni, ígérem. Úgyhogy engedjék meg, hogy nagyon röviden azért reagáljak azokra az észrevételekre, amelyeket a vita során kaptam.

Ugye, többször elhangzott, hogy zajlik egy párbeszéd, zajlik egy vita a Pénzügyminisztérium és a Magyar Nemzeti Bank között. Itt se tudtam pontosan eligazodni, hogy ez egy jó dolog, hogy zajlik, ugye, volt olyan hivatkozás, ahol egy bizonyos nevezett szakértőre hivatkozva jó dolognak volt említve, hogy ez a vita zajlik, volt, ahol pont ennek az ellentéte hangzott el. Mi a saját részünkről azt szeretnénk hangsúlyozni, hogy a szakmai vitának - mi most is, a múltban is, a jövőben is azt tartjuk - mindenütt helye van. Ezeket a szakmai vitákat a jövőben is le fogjuk folytatni. A Pénzügyminisztériummal egy nagyon erős szakmai együttműködés, szakmai párbeszéd van, tehát folyamatos az információáramlás, még ha, való igaz, bizonyos dolgokban nem ugyanúgy látjuk a helyzetet, vagy nem ugyanúgy látjuk a jövőt.

Azt szeretném jelezni, ha egy picit elvonatkoztatunk a magyar eseményektől, és megnézzük ezt a helyzetet nemzetközi térben, akkor nemzetközi térben hasonló jelenségeket látunk. Tehát azt látjuk, hogy míg az elmúlt évtized arról szólt, hogy a gazdaságpolitikát a jegybankok és a költségvetések szoros együttműködésben alakították, az elmúlt időszakban egyre több olyan jelenséget láthatunk a nemzetközi térben is, amelyek pont arról szólnak, hogy vita alakul ki a jegybankok és a költségvetésekért felelős pénzügyminiszterek között. Ezt látjuk, ha megnézzük az amerikai fejleményeket, de látunk rá szép számmal fejleményeket, eseteket itt Európában is.

(16.10)

Ennek az oka az, hogy alapvetően megváltozott a közeg. Ebben a közegben, ebben a képletben az új elem maga az infláció. Egy olyan közegből jövünk, ahol az elmúlt tíz évben a világ nagy részében és Magyarországon sem volt infláció, vagy nagyon alacsony volt az infláció, és mindenki azzal küzdött, hogy 0 százalékos körüli tartományban vagy talán még egy deflációs rémtől is fenyegetve hogyan tudja az inflációs céljait elérni. Ebben az időszakban sokkal könnyebb, sokkal súrlódásmentesebb tud lenni az együttműködés a jegybankok és a költségvetés között. Ez történt a világban a 2010-es évtizedben, és ebbe hozott egy új elemet az infláció, ami ezeket a súrlódásokat értelemszerűen növeli. De mondom, ez egy általános jelenség, és a jegybank részéről mi továbbra is kiállunk a mellett a szoros szakmai párbeszéd mellett, amit a Pénzügyminisztériummal folytatunk, ugyanakkor a vitákat továbbra is vállalni fogjuk.

Általános vagy többször fölmerülő kérdés volt, hogy az inflációban mit sikerült elérni és mit nem sikerült elérni. Tekintve, hogy ez a beszámoló a 2020. évről szól, illetve több szakember is hivatkozott már, a 2020. évet megelőző időszakra is tett utalásokat, érdemes a tényekből kiindulni, érdemes a tényeket először pontosan leütni és az alapján bármiféle vitát kezdeményezni. A tények azt mutatják, hogy a 2017 és 2020 közötti négy évben Magyarországon az átlagos infláció 3,0 százalékos volt. Magyarországon az árstabilitás 3 százalékos, tehát ebben a négy évben az átlagos infláció pontosan megegyezett a jegybank számára célként kitűzött árstabilitási értékkel. Tehát a jegybank sikeresen, tényszerűen elérte a legfontosabb mandátumát, az árstabilitást.

A tények szintjén maradván, való igaz, hogy az idei évben, 2021-ben az infláció emelkedett. A legutolsó októberi adat 6,5 százalékos. Megint csak szeretném föl hívni a figyelmet arra, hogy ez egy globális jelenség. Ha megnézzük, hogy mi történik Európában és mi történik az Egyesült Államokban, akkor egészen hasonló számokat látunk, és nem véletlenül, hiszen az infláció gyökere egészen hasonló. Az Amerikai Egyesült Államokban 6,2 százalékos, Németországban, ahol aztán évtizedek óta nem volt érdemi infláció, 6 százalékos volt az utolsó adat, Lengyelországban 7,7 százalékos,

a balti országokban 8 százalékos fölötti értékeket látunk. Ezzel csak azt szeretném mondani, hogy ez egy globális jelenség. Nem véletlenül látunk mindenütt nagyon hasonló számokat. Csak néhány számadat, ami e mögött a folyamat mögött van: a 2016-2020 közötti öt évhez képest jelenleg a gázárak az európai tőzsdén 511 százalékkal, az áram ára 656 százalékkal, a kőolajé 35 százalékkal, a Kína és Európa közötti szállítási költségek 816 százalékkal magasabbak. Ezek a százalékok azt jelentik, hogy öt-hat-hétszeres költségnövekedés következett be a koronavírus-járványt követő időszakban, és ennek az inflációs következményeit látjuk most Magyarországon is, és látjuk a világ más országaiban is.

Az infláció kapcsán azt szeretném még elmondani - ez is többször fölmerült a hozzászólásokban -, hogy mit tett ezen a téren az MNB, mit tesz meg, és mi az, amit nem tesz meg. Megint csak a tényeket szeretném hangsúlyozni. A Magyar Nemzeti Bank Európában elsőként kezdett kamatemelési ciklust, reagálva az infláció növekedésére. Nézzük meg, hogy mi történik Európa más részeiben jelenleg is. Itt az Európai Központi Bank értékelését érdemes követni. Ott a vita még mindig arról szól, hogy ez az inflációemelkedés átmeneti-e vagy pedig tartós jelenség. Tehát egy átmeneti jelenség, amivel nem kell foglalkoznunk, vagy egy tartós jelenség, amivel foglalkoznunk kell. S mindez 2021. december 1-jén. Itt szeretném hangsúlyozni, hogy a Magyar Nemzeti Bank már a tavaszi hónapokban jelezte, hogy az infláció közellenségévé válik, egy helyzet van, amire reagálnunk kell, és júniusban megkezdtük a kamatemelési ciklust. Ez azóta is zajlik. A régióban jelenleg a rövidoldali kamatkondíciók tekintetében a legmagasabb kamatkondíciók Magyarországra jellemzőek. Tehát időben elkezdve, megfelelően reagált a jegybank, és ez a folyamat mindaddig folytatódni fog, amíg nem érzjük el ismételtlen az inflációs célunkat.

Szeretném hangsúlyozni, hogy egy olyan állapotból jövünk, amikor 2017 és 2020 között tartósan 3 százalékos körül volt az infláció, a 48 hónapból 44-szer, tehát 90 százalékos találati aránnyal a jegybank cél-sávján belül alakult az infláció. Ezt korábban a magyar inflációs célkövetés történetében még soha nem sikerült elérni. Talán csak egy történelmi kitérő: 2001 óta van inflációs célkövetés Magyarországon, több mint 15 év telt el úgy, hogy a jegybanknak különböző okokból nem sikerült elérni a céljait. Ezt a Magyar Nemzeti Bank megtette, és ehhez ragaszkodunk a következő időszakban is.

Felmerült Z. Kárpát Dániel képviselő úr részéről, hogy a monetáris politika eszköztárában a jelenleg alkalmazott eszközök között vannak egymásnak ellentmondó hatások, hogy egyrészt emelkedik a kamat, másrészt pedig van állampapír-vásárlási program, amin keresztül növekszik a likviditás a rendszerben, és emiatt - úgy fogalmazott, hogy - nem hisz a piac a Magyar Nemzeti Bankban. Ezzel kapcsolatban azt szeretném jelezni, hogy a koronavírus-járvány alatti időszakban minden jegybank, illetve a jegybankok nagyon

nagy része alkalmazott úgynevezett állampapír-vásárlási programot, pont azért, hogy segítse a költségvetéseket a vírus elleni védekezésben és abban a gazdasági krízisben, ami a koronavírus mentén kialakult.

Az is látszik, hogy ezeket a széles körű programokat most már nemcsak fejlett világbeli országok alkalmazták, hanem feltörekvő gazdaságok, így például Magyarország is. De itt a régióban Lengyelországban és Horvátországban is láttunk hasonlót. S az is egyértelműen látszik, hogy ezekből a programokból egy lépésben vagy nagyon gyorsan nehéz visszavonulni. Talán csak az ausztrál példát tudnám említeni az elmúlt hetekből. Nem tudom, a tisztelt képviselők mennyire követik a nemzetközi pénzügyi folyamatokat. Amikor valaki hirtelen próbál meg egy ilyen programból kilépni, annak nagyon könnyen az lehet a következménye, hogy a hozamok, amikre maga a program igyekszik hatást gyakorolni, nagyon gyorsan volatilisává válnak, ugrásszerűen megemelkednek, annak minden negatív pénzügyi következményével. Ez az, ami azt indokolta, hogy az inflációra gyorsan reagálva az alapkamatot elkezdte emelni a jegybank, tehát a rövidoldali hozamokat folyamatosan emelte, miközben ezt az úgynevezett válságkezelő eszközt, az állampapír-vásárlási programot fokozatosan csökkentette, s azt gondolom, eddig abszolút azzal a hatásokkal, hogy a magyar állampapírpiac stabil működés volt jellemző az elmúlt hónapokban is, és ezt a stabilitást a jövőben is kiemelten kezeljük.

Szintén többen kitértek arra - a jegyzeteimben megint csak Z. Kárpát Dániel képviselő úrtól írtam fel -, hogy versenyképesség- és termelékenységjavulásra kell fölkészülnie a magyar gazdaságnak. Ezzel kapcsolatban csak azt szeretném hangsúlyozni, hogy azt gondolom, Magyarországon nincs még egy olyan műhely, amely az elmúlt években, az elmúlt öt évben több tanulmányt, könyvet, elemzést, írást jelentetett meg arról, hogy mennyire fontos a versenyképesség és mennyire fontos a termelékenység. Az elmúlt hónapokban egyébként nagy örömmel láttam, hogy itt a parlament padsoraiban is egyre gyakrabban forgatják ezeket az elemzéseket. A célunk pontosan az, hogy ez minél szélesebb körbe eljusson. Azt tudom mondani, hogy mi ezt a folyamatot továbbvisszük, tehát mi továbbra is abban hiszünk, hogy versenyképességi fordulatot kell elérnünk ahhoz, hogy a fenntartható felzárkózási pályát tudjuk majd a következő évtizedben, a következő évben is folytatni.

Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszonytól jött az a kérdés, hogy milyen 5 százalékos inflációról beszélt az elnök úr - akkor csak segíték. Ez egy nagyon egyszerű statisztikai összefüggés: az elnök úr az 5 százalékról mint éves átlagos inflációról emlékezett meg, 2021-ben is és 2022-re is ezt az 5 százalék körüli éves átlagos inflációt jelezte.

(16.20)

Ez éven belül azt jelenti, hogy vannak hónapok, amikor 5 százalék alatt van, és vannak hónapok, amikor 5 százalék fölött van az infláció. Most egyébként

épp egy olyan időszakban vagyunk, amikor 5 százalék fölött van az infláció, 6,5 százalék volt az októberi adat.

A jelenlegi kilátások szerint arra számítunk, hogy a novemberi adatban még lesz egy emelkedés, tehát várhatóan novemberben 7 százalék fölé emelkedik ez a ráta. Itt megint csak hangsúlyoznám, hogy ez egy abszolút globális jelenség, tehát még mindenütt emelkedik az infláció. Azt gondolom, hogy jó hír magyar szempontból, hogy november hónapban elérjük a csúcst, az infláció eléri a tetőt, és azt követően fokozatosan lassulni fog az infláció mértéke, egyébként nagy részben azon kormányzati döntéseknek köszönhetően, amelyek az elmúlt hetekben születtek meg, például az üzemanyagáraknak a befagyasztása, aminek az inflációs hatása 0,4 százalékpont decemberben és várhatóan januárban is.

Többször előfordult, hogy akkor van-e bizalom a magyar gazdaságban, akár a külső szereplők, akár a hazai vállalkozások részéről, és itt mindenféle hangulatindikátorokra volt hivatkozás.

Én e tekintetben egy sokkal inkább reálmegközelítésű ember vagyok, tehát azt szeretem vizsgálni, hogy magában a reálgazdaságban van-e bizalom. Ha azt szeretném megítélni, hogy a reálgazdaságban van-e a jövőt illetően bizalom vagy nincs, akkor néhány makrogazdasági változó szerintem elég gyorsan választ ad nekünk erre. Hiszen az a vállalkozó, aki bízik a jövőben, az bizalommal vállalkozik hitelfelvételre; az, aki bízik a jövőben, az belevág új beruházásokba, belevág fejlesztésekbe; és aki bízik a jövőben, az hajlandó a vállalkozásánál növelni is a munkaerő létszámát.

Ha ezen a téren vizsgáljuk meg a magyar gazdaság teljesítményét, hangsúlyoznám, az elmúlt száz év legsúlyosabb világgazdasági válságának környezetében, akkor azt látjuk, hogy a beruházási rátánk 27-28 százalék között van, ez Európában az egyik legmagasabb. De megint csak talán itt érdemes... - hallottunk egy hosszú összehasonlítást Nacsa Lőrinc képviselő úrtól a 2009-2010-es válsággal kapcsolatban; tehát ahhoz, hogy ezeket a számokat el tudjuk helyezni, szerintem az azért érdekes, hogy most 27-28 százalék a beruházási ráta, ami akkor 20 százalék alatt volt. Tehát a bizalom most nagyjából szerintem így néz ki a gazdaság jövőképeben.

A vállalati hitelpiac most évente körülbelül két számjegyű tartományban növekszik. Akkor egy hitelleállítás, egy hitellefagyás állapotába kerültünk, évente 5 százalékkal csökkent a hitelbővülés. Tehát azt gondolom, ez megint jól példázza azt, hogy milyen különbség van most és mondjuk, az akkori válságkörnyezetben a bizalmat illetően. Akkor a munkanélküliségi ráta két számjegyű tartományban emelkedett, most pedig ismét 4 százalék alatt van, és az előrejelzések szerint a következő hónapokban tovább csökken. Úgyhogy, azt gondolom, nem érdemes a bizalmat egyetlen, úgynevezett hangulatindikátor alapján megfeszíteni, szerintem érdemes ezt komplexebben, reálgazdasági folyamatok mentén is értékelni.

A bevezetőben már említettem, hogy volt olyan értékelés, hogy semmiről nem szólt vagy semmit nem tudtunk meg az elnök úr éves beszámolójából. Most én hirtelen csak a legnagyobb szaksajtót, illetve hírügynökségeknek az oldalait ütöttem fel, mindenütt hosszan beszámoltak az éves beszámolóról, nagyon komoly üzenetekkel. Tehát én azt gondolom, hogy aki szerette volna érteni az állításokat, az pontosan le tudta követni, hogy milyen állítások hangzottak el.

A moratórium kapcsán kaptunk kérdést Varju László képviselő úrtól, én itt is csak tényadatokról szeretnék beszámolni. Tehát a moratórium Európában a leghosszabb ideig és a legszélesebb körben érte el a családokat, illetve a vállalkozásokat. Jelenleg egy kivezetési szakaszban vagyunk, tehát a Magyar Nemzeti Bank is többször hangsúlyozta, hogy aki teheti, az térjen vissza a törlesztéshez. Jelenleg úgy állunk ezen a téren, hogy a hitelállomány várhatóan lakossági körben, tehát a lakossági hitelállományra vetítve a hiteleknek körülbelül az 5 százaléka marad moratórium alatt, míg a vállalati hitelek esetében ez az arány 2 százalék.

Tehát ebből is az látszik, hogy olyan gazdaság van... - ha a munkaerőpiaccal vagy a jövőképpel bármi probléma lenne, akkor értelemszerűen nagyon sokan benn maradnának a moratóriumban. Tehát indirekt módon én ebből megint azt a következtetést vonom le, hogy ha nagyon sokan tudnak visszatérni a hiteltörlesztéshez, és csak nagyon kevesen maradnak benn - itt egyébként el tudom mondani, ez a mi várakozásainknál is alacsonyabb szám, tehát mi azt gondoltuk, hogy sokan vissza tudnak majd térni, de nem számítottunk ilyen magas arányokra - ez azt jelenti, hogy a gazdaság működik, a helyreállítás zajlik, és egy dinamikus növekedésre lehet számítani.

Valóban elhangzott, és ez pontosan így van, hogy közel 11 000 milliárd forintnyi likviditást juttatott a Magyar Nemzeti Bank a válságkezelés során a magyar gazdaságba. Itt voltak ilyen jelzők, hogy nem tudom, miféle lojalitásnak és a többinek kellett megfelelni. Megint csak néhány tényadatot szeretnék ennek érzékeltetésére válaszként adni. A 11 000 milliárd forintban benne van a 3000 milliárd forintos „Növekedési hitelprogram Hajrá”, ahol 40 ezer cégnek adtak ezen program keretében a kereskedelmi bankok hitelt, tehát hangsúlyoznám, hogy a kereskedelmi bankokon keresztül ment ki ez a hitel. Nem gondolnám, hogy a kereskedelmi banki ügynéző bármiféle lojalitáspróba alá vetette azokat a kvkvkat, amelyek ezen hitelen keresztül tudták fenntartani a munkaerőt vagy a működésüket.

3400 milliárd forint volt eddig az állampapír-vásárlási program. Értelemszerűen az így megvásárolt állampapírok ellenértéke a költségvetésbe került, és a költségvetés ezen összegből tudta értelemszerűen egy mély gazdasági válság időszakában azokat az intézkedéseket, munkahelyeket megvédő vagy védő intézkedéseket, a nyugdíjfizetéseket, beruházásokat, amelyeket ebben az időszakban megtett, elvégezni. Itt megint nem gondolnám azt, hogy ezek a kifizetések bármiféle próba mentén történtek volna.

Úgyhogy ezzel kapcsolatban én arra szeretném felhívni a figyelmet, hogy ezekre az intézkedésekre pontosan az a jegybanki politika adott lehetőséget, amely a válságot megelőzte. Talán erről kevés szó esik, pedig azt gondolom, hogy már a válság előtt is voltak olyan hangok 2018-2019-ben, bizonyos szakértői körökből, akik azt mondták, hogy igazából a következő válság egy nagyon komoly probléma lesz Magyarország számára, mert a jegybankból kifogyott a puszkapor, nincs lőszer. Ezt azzal indokolták, hogy közben a kamatkörnyezet nagyon alacsony volt a válságot megelőző időszakban.

Amikor arról beszélünk, hogy a jegybank 11 000 milliárd forintot tudott forrásként ebben a két évben biztosítani, akkor ott van, hogy ehhez is érdemes visszanyúlni. Tehát nem arról van szó, hogy nem volt lőszer a jegybank tárjaiban, hanem nemzetközi összehasonlításban is egy nagyon erős védőhálót tudott biztosítani a magyar gazdaságnak ebben az időszakban.

Varju László képviselő úr is említette, hogy van-e bizalom a magyar vállalkozásoknál, és milyen ára van ennek a válságkezelésnek. Itt megint csak azokat az adatokat tudom citálni, amelyeket már elmondtam. Tehát a beruházási rátánk nemzetközi összehasonlításban is az egyik legmagasabb; egy gyors hitel-növekedésen megy keresztül a gazdaság; a foglalkoztatás a rendszerváltás óta nem látott csúcson van, közel 4,7 millió; a bérek a versenypiacon egy válságidőszakban is 7-8 százalékkal növekedtek, a jelenlegi prognózisok szerint ez a folyamat 2022-ben tovább folytatódik, és 10 százalék körüli, tehát közel két számjegyű bérnövekedésre lehet majd számítani.

Az infláció tekintetében az hangzott el, hogy ébresztő. Megint csak azt tudom megismételni, hogy az Európai Unióban elsőként ébredtünk, azóta is folyamatosan az elsők között haladunk, és továbbra is azt gondoljuk, hogy az első számú közellenség a koronavírus mellett... - tehát az is látszik, hogy a koronavírus-járványnak még nincs vége, tehát épp egy negyedik hullám közben vagyunk.

(16.30)

Szakértők ezt elemzik, hogy van-e ötödik hullám vagy sem. De azt szeretném hangsúlyozni, hogy a koronavírus-járvány mellett az első számú ellenségnek továbbra is az inflációt tartjuk, és a jövőben is mindent meg fogunk tenni azért, hogy Magyarország azon gazdaságok közé tartozzon, ahol az infláció ismét eléri nagyon gyorsan az inflációs célt. Még egyszer hangsúlyozom, hogy ezek a 6-7-8 százalékos körüli ütemek, amelyek most jellemzőek Európában, globális jelenségek, mindenütt nagyon hasonló pályát ír le az infláció.

A hitelezés kapcsán többször kérdés volt, hogy felkészültünk-e megfelelően, hogy mennyire jelenthet problémát majd ez a kamatemelés a jelenlegi hiteladósok számára. Ezzel kapcsolatban két dolgot fontos hangsúlyozni, illetve két dolgot érdemes tisztán látni. Megint csak a válságra való felkészülés: a Magyar

Nemzeti Bank 2013 óta számos olyan intézkedést hozott, amelyek célja pontosan az volt, hogy a hitelfelvevő családok és vállalkozások minél erősebb hitel-visszafizetési képességgel rendelkezzenek és minél stabilabb helyzetben legyenek, amikor egy válság kitör. Ennek volt az oka az úgynevezett adóssághékszabályok bevezetése, tehát hogy ne lehessen túlzott mértékű adósságokat felvenni, szemben mondjuk, a 2007-2008-as válság előtti évekkkel. Tehát adóssághékekkel megfogtuk azt, hogy túlzott eladósodás történjen a magyar gazdaságban.

Talán emlékszünk még, 2020 előtt az új jegybanki fogyasztóbarát termékekkel mindenkit arra ösztönöztünk, hogy kamatfixált hiteleket vegyenek fel, ami azt jelenti, hogy nem változó kamatozású a hitel, hanem kamatfixált, hosszabb periódussal. Ennek pont az volt az oka, hogy tudtuk jól, a jövőben bármikor bekövetkezhet egy olyan pillanat, amikor kamatot kell emelni, és hogy pont egy ilyen kamatemeléssel szemben biztosítsuk be a legsérülékenyebb családokat. Egy nagyon erős marketingkampánnyal és termékfejlesztéssel értük el, hogy a jelenlegi hiteladatok esetében az új hitelfolyósításon belül gyakorlatilag már meghatározó, 90 százalékos körüli az aránya a kamatfixált termékeknek, és az elmúlt évek folyamatainak köszönhetően már az állományon belül is több mint 50 százalékos.

Azt gondolom, hogy ezek a lépések fontosak voltak abban, hogy ne kerüljünk bele egy olyan adósságválságba, egy adósságszpirálba, amit a 2008-2009-es válságban láttunk, amikor hirtelen mindenki azzal szembesült, hogy több adóssága van, mint amit egyébként fedezetként a hitel mögé tett. Tehát ezeknek a szabályoknak pontosan az volt a céljuk, hogy senki ne tudjon túlzott mértékben eladósodni. Azt gondolom, hogy ez önmagában megfelelő felkészülés volt erre a válsághelyzetre, a válság alatt pedig, azt szeretném hangsúlyozni, aki szeretné mentesíteni magát ezektől a hatásoktól, továbbra is talál olyan termékeket, amelyeken keresztül meg tudja tenni. Ott van a „Zöld otthon” program kamatfixált, 2,5 százalékos hitelt jelentő, lakásvásárlást segítő hitel; tehát 2,5 százalékosan tud, fixált módon hitelt felvenni. Ott vannak az állami programok keretében alkalmazott támogatások, a CSOK, amely szintén kamatfixált hiteltermék.

Azt gondolom tehát, hogy aki most gondolkodik új hitel felvételében, most is megtalálja azokat a termékeket, amelyeken keresztül mentesíteni tudja magát a jövőbeni kamatemelkedés mértékétől. Persze, természetesen lesznek olyanok, akiknél emelkedik majd a törlesztőrészlet. A számításaink szerint az eddig bekövetkezett kamatemelkedés körülbelül 10 százalékos törlesztőteher-növekedést jelenthet majd ezen családok esetében. Ezt a 10 százalékos, azt gondolom, ahhoz érdemes mérni, hogy az elmúlt években folyamatosan két számjegyű bérnövekedés volt jellemző a válságot megelőző években, a válság alatt 7-8 százalékos, és a következő években valószínűleg, várhatóan visszatérünk erre a 10 százalékos bérnövekedésre. Tehát azt gondolom, hogy a

bérhez vetített törlesztőteher nagysága még most is lényegesen kisebb lesz, mint a hitel felvételekor volt.

Dr. Bósz Anett képviselő asszony tett egy utalást. Elnézést, azt nem értettem pontosan, hogy a Bokros-csomagot kellene kitüntetnünk sikeres válságkezelő időszakként, vagy a rendszerváltás közeli... (Dr. Bósz Anett közbeszól.) Ezt nem értettem, de igyekszem majd a közeljövőben ezt pótolni.

Nagyon sok jelzést adott. Azt gondolom, hogy több pontjával hasonló állításokat fogalmazunk meg mi is a versenyképességi jelentéseinkben, tehát hogy versenyképesség-ugrásra van szükség, az egészségesebb társadalom felé kell mozogni. Azt gondolom, ezek olyan állítások, amelyeket a Magyar Nemzeti Bank is többször hangoztatott.

Ahhoz, hogy mit sikerült elérni, megint odateném, hogy amikor egy társadalomnak vagy egy gazdaságnak a jólétét vizsgáljuk, akkor általában ezt az egy főre jutó GDP-t szoktuk nézni, hogy honnan hova változott egy időszakban. Ha megnézzük a folyamatokat, mégiscsak azt látjuk, hogy az elmúlt tíz évben egy olyan pozícióból indultunk, ahol a régióban Szlovákia és Lengyelország mögött voltunk, most pedig egy olyan pozícióba jutottunk el, ahol Szlovákiát megelőzzük, és nagyjából a lengyel fejlettségi szinttel együtt mozgunk. Mindig lehet jobbá válni, ezzel egy pillanatra nem szeretnék vitatkozni, és azt gondolom, hogy azok az irányok, mint az intenzív növekedésre való átállás, kulcsfolyamatok, de azt gondolom, az elmúlt tíz évben is nagyon sokat léptünk előre ezen a téren.

Elhangzott, hogy minden szakértőre figyelniünk kell. Azt tudjuk ígérni, hogy továbbra is minden szakértőre figyelünk, és minden olyan szakértői véleményre figyelünk, amely pontos, precíz adatokon alapuló helyzetértékelésből indul ki és nem valamiféle politikai értéknövelésből. Tehát azt gondolom, mindenkit figyelünk, aki a tényekből indul ki és azok alapján ad visszajelzést. Ezt a jövőben is folytatni fogjuk.

Az árfolyam és infláció kapcsolatában is kaptunk kérdést. Ezzel kapcsolatban még egyszer azt szeretném hangsúlyozni, hogy a jegybanktörvény egyértelműen fogalmaz. A jegybank elsődleges célja az árstabilitás és az infláció alacsonyan tartása. Úgyhogy a jövőben is minden olyan eszközt használni fogunk, minden olyan transzmissziós csatornát be fogunk vetni, amin keresztül a jelenlegi magas inflációs közeget minél gyorsabban ismét a jegybanki cél közelebe vihetjük vissza. 2017 és 2020 között ezt már egyszer elértük, bizonyítottuk, ezt meg fogjuk tenni a következő időszakban is. (Az elnök megkocogtatja poharát.)

Elnézést, akkor most nem veszek még egy mély levegőt. Köszönöm szépen a figyelmet. (Taps a kormánypártok padsoraiból.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Képviselőtársaim! A módosító javaslatok benyújtására holnap, csütörtökön, 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk.

Most a **napirend utáni felszólalások** következnek. Napirend utáni felszólalásra jelentkezett a KDNP képviselőcsoportjából Aradszki András képviselő úr, az Országgyűlés jegyzője. Parancsoljon, öné a szó.

DR. ARADSZKI ANDRÁS (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A napirend utáni hozzászólásom témája a „Modern városok” program megvalósulása Érden, de engedjék meg, hogy egy kicsivel hosszabb kitekintést is adjak az egész választókerületről.

A választókerületben fontos változások történtek. Érd város például járási székhely lett, és a nagyközségek igazgatási vonatkozású szolgáltatásaiban, illetve a települések igazgatási szolgáltatásaiban is történtek változások. Érd regionális centrum lett, és több olyan szolgáltatást tud nyújtani, köszönhetően a „Modern városok” program keretei között megteremtett intézményfejlesztési lehetőségeknek, amelyek regionális szintűek, így például a tankerületi központ, a szakképzési centrum szolgáltatási területe egész Pest megye nyugati részét felöleli. Képviselői kezdeményezésemre érdi járási és városi bíróság alakult, amelynek az épületét a közeljövőben fogjuk átadni, de ügyészségnek is helyt fog adni ez az épület.

Diósd megkapta a városi rangot, Törökbálint saját erőből új városházát épített, amelyben a kormányzati hozzájárulással kormányablak működik. Ennek következtében Érden két, Törökbálinton, Diósdon és Tárnokon egy-egy kormányablak kezdte el működését 2010 óta.

Fontos változások vannak a közművek, az utak, a vasutak és az egyéb infrastrukturális területeken. Érden, Diósdon és Tárnokon, valamint Sós-kúton 2010-18 között megvalósult a teljes csatornázottság, amely komoly összegek felhasználásával történt, komoly állami önrészkiváltással, például Sós-kút esetében 200 millió forint önrésztámogatás történt meg.

(16.40)

Megújultak Érd főútvonalai is, megvalósult az Iparos út-M7 csomópont átalakítása, megszüntetve a balesetveszélyt, gyorsítva az áthaladást. Ehhez kapcsolódóan Érd és Törökbálint között az M7-re feljáró épült, tehermentesítve Törökbálintot az átmenő forgalomtól.

Érd és Tárnok között a Vadlúd utcai, valamint Érden a Törökbálinti úti, illetve a Zámori úti, Fehérvári úti körforgalomra a pénzügyi fedezet rendelkezésre áll, a NIF meghirdette ezeket a lehetőségeket, és minden valószínűség szerint a jövő év elején ezek a beruházások is elkezdődnek.

Jelentős csapadékvíz-elvezetési beruházások valósultak meg Érden. A vízrendezéshez kapcsolódóan

megépült az érdi városliget, játszótéri, sportolási lehetőséget, csónakázótavat és minden egyéb élményt nyújtva az odalátogatóknak.

Több száz milliárd forintos beruházás keretében újjáépültek a vasútvonalak, amelyek keretében az elővárosi közlekedés népszerűvé vált, és színvonala is jobb lett. Két vasútvonal felett közúti híd segíti elő jelentős hozzáadott értékkel az érdi belső közlekedés javulását, nem kell mindenkinek Érd központján áthaladni azért, hogy például Százhalombattára, Tárnokra vagy Martonvásárra tudjanak eljutni. Új vasútállomás épült Tárnokon, Érden megújult a nagyállomás, új összekötő vágány épült a 30-as és a 40-es vasútvonalak között.

Milliárdos beruházással javult Érden az ivóvízellátás minősége is, és Érd legdinamikusabban fejlődő városrészében új, modern posta is létesült.

Összességében azt lehet mondani, hogy az elmúlt tizenkét évben jelentős változásokon, dinamikus fejlődéseken ment keresztül a választókerület, azon belül is Érd városa. Hozzá kell tennem, hogy 2019-ben ez a fejlődés megakadt, az új városvezetés képtelen dinamizálni a beruházásokat, képtelen kiírni a szabályos közbeszerzéseket, és abban érdekelt, hogy 2022 után indítsa el, gondolom én. Ennek olyan politikai sandaságai vannak, hogy nem akarják, hogy a magyar kormány beruházásait az érdiiek mihamarabb élvezni tudják. Hozzá kell tennem azt is, hogy erre ékes példa az is, hogy már meglévő beruházásokat nem adnak át, hiányosan, üresen állnak ott ezek az épületek, késleltetik a működésükhöz szükséges eszközbeszerzést.

Úgy gondolom, hogy az érdiiek tudják, hogy ebben a helyzetben csak ránk számíthatnak, és nem engedik meg, hogy a Gyurcsány-korszak visszajöjjön Érdre is. Köszönöm megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr, jegyző úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A Jobbik képviselőcsoportjából Z. Kárpát Dániel képviselő úr jelentkezett napirend utáni felszólalásra. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az utóbbi hetekben az Orbán-kormány újra felcsavarta a migrációs hangerőt, igyekszik minél több hírt adni arról, hogy a határainknál illegális módon hányan érkeznek és milyen módon érkeznek. Azért furcsa ez számunkra, mert mi, jobbikosok vagyunk lényegében az egyetlen erő, akik abszolút zero toleranciát hirdettek már 2015-ben a migráció minden formájával szemben. Ehhez képest a Fidesz-KDNP a jómódúbb érkezők számára letelepedési kötvényt biztosított, a szegényebb érkezők számára pedig a vendégmunkások tömeges és szervezett importját, behívását foganatosította az utóbbi években.

Nagyjából 2015-16-ra datálhatók az első jogszabályi könnyítések, amelyek alapján a Fidesz határozottan egyszerűbbé tette tömeges külföldi, akár harmadik világbeli munkaerő érkezését Magyarországra,

de 2021. szeptember 1-jére datálódik az a kormányrendelet, amely egyértelműen egyszerűbbé tette harmadik országbeli, adott esetben egzotikus vidékekről érkezők idejövételét.

Fussunk végig az érintett országokon! A Belarusz Köztársaság és Bosznia-Hercegovina talán még nem annyira érdekes ebből a szempontból. Az Észak-macedón Köztársaság és a Fülöp-szigetek mint érkezési pontok már kezdenek érdekesebbé válni. A Kazah Köztársaság inkább a távolság viszonylatában vet fel kérdéseket, akárcsak Mongólia; ami a legérdekesebb, hogy az Indonéz Köztársaság és a Vietnámi Szocialista Köztársaság tekintetében vár tömegesen érkező munkaerőre az Orbán-kormány.

Azt is látjuk, hogy eközben komoly kedvezményeket foganatosítottak a munkaerő-kölcsönző cégek, társaságok felé. Az egyik ilyen társaság vezetője hosszú interjút adott arról, hogy a vietnámi munkaerőt álláspontja szerint miért célszerű Magyarországon foglalkoztatni. Ebben ilyenek hangzanak el, mint hogy rugalmasan lehet kezelni a munkaidejüket, partnerek abban, hogy ha kell, időszakosan többet dolgozzanak, hiszen más dolguk itt nem nagyon van.

Látható, hogy a vendégmunkások tömeges jelenléte egy olyan munkakultúrát hoz be, ahol a munkaadó rugalmasabban kezeli a munkaidőt, adott esetben a bérek leszorításában is partnernek kell lenni annak, aki meg akarja tartani az állását. Olyan területeken, ahol folyamatosan munkaerőhiány áll fenn, a munkavállalók helyzete talán nem lesz végletesen kiszolgáltatott, de azt is látjuk, hogy érdemes vizsgálat alá vetni azt, hogy mégis milyen területekre hoznak ezek a munkaerő-kölcsönző cégek munkaerőt, hiszen nagyon sokszor nem látjuk, hogy bármilyen elemzés készülne arról, hogy ezek valóban hiányterületek vagy sem. Azt látjuk, hogy inkább a megrendelő multicégek bemondása alapján dől el, hogy szerintük kell-e oda munkaerő.

Maguk a munkaerő-kölcsönző cégek is vizsgálat tárgyát lehetne hogy képezzék, hiszen van olyan közöttük, aki 1,6-1,8-szoros szorzóval dolgozik, tehát az idehozott munkaerő munkabértömegének felét vagy még többet profitként realizálja. Érdemes lenne végiggondolni, hogy ez Magyarország számára megéri-e az előbb említett kockázatokon túl.

De ami igazán érdekes, amellet, hogy az elmúlt, lezárt egy évben 54 ezernél is több tartózkodási engedélyt adott ki Magyarország, az az, hogy milyen területekre hívják ezeket a polgárokat, hiszen a Magyar Közlönyben részletes lista, egy több mint harminc szakmából álló lista jelent meg, hogy hova várnak adott esetben vietnámi, mongol vagy indonéz, netán Fülöp-szigeteki munkavállalókat Orbán Viktorék.

Idetartozik az asztalosszakma, a lakatos, meglepő módon az éttermi dolgozó, az informatikus és a programozó is, márpedig ezeket a munkaköröket azért viszonylag egyszerűen egy számítógép mögül, ha nem is tetszőleges desztinációról, de azért mégiscsak otthonról elvállalni. Idetartozik érdekes módon a

húsfeldolgozó, a karbantartó és a kasszás munkakör is. Látható tehát, hogy egy nagyon széles sprektumon próbál behívni Orbán Viktor és kormánya tömegesen, tízezrével harmadik országokból munkaerőt Magyarországra.

Mi ezzel szemben arra szólítjuk fel őket, hogy vizsgálják meg a saját reprodukciónk támogatásának lehetőségeit, adott esetben egy lakhatási programmal, a bérszínvonal tisztas rendezésével, és dolgozzanak ki programot arra vonatkozóan, hogy a külföldre kényszerült magyar munkavállalók itthon, a szülőföldjükön tudjanak boldogulni. Mi ebben hiszünk, semmi képpen sem a munkaerő tömeges importjában.

Az pedig egészen elképesztő számunkra, hogy miközben az Orbán-kormány egy harcias migrációellenes karaktert igyekszik kölcsönözni magának, valójában szervezi a migrációt. Arra szólítjuk fel őket, hogy ne tegyék ezt, foglalkozzanak azzal, hogy minden magyar a szülőföldjén boldogulhasson! Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Képviselőtársaim! Ugyancsak a Jobbik képviselőcsoportjából jelentkezett napirend utáni felszólalásra Steinmetz Ádám képviselő úr, az Országgyűlés jegyzője. Parancsoljon, jegyző úr, öné a szó.

DR. STEINMETZ ÁDÁM (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Ha egy társaságban szóba jön az „ígéret földje” kifejezés, a legtöbben Észak-Amerikára gondolnak, arra a földrészre, ahová az elmúlt évszázadok során több százezer honfitársunk vándorolt ki egy jobb élet reményében. És igen, a Lengyeltóti mellett fekvő Ács község területéről is sokan mentek el annak idején.

A somogyi emberek számára azonban az ígéret földje nem Amerikát jelenti, hanem sokkal inkább Balatonboglár és Marcali környékét, és sajnos nem azért, mert itt jobb lenne az élet, hanem a beváltatlan kormányzati ígéretek miatt. A miatt a rengeteg beváltatlan kormányzati ígéret miatt, amit az elmúlt tíz évben kaptunk. Lássuk akkor, hogy mik voltak ezek!

(16.50)

A legáltalánosabb ígéret az volt, hogy ha a Fideszt választjuk meg, akkor fog igazán fejlődni a térség, akkor fognak megvalósulni a megígért fejlesztések, és az emberek többsége egyébként meg is választotta a Fidesz képviselőit. És mit látunk? Mi történt? Nos, a fejlődés irányának megítélése rendkívül egyénfüggő, de maradjunk abban, hogy többet vártunk. Az viszont ténykérdés, hogy az elmúlt lassan 12 évben a Fidesz van kormányon, és a Fidesz emberei irányítanak Somogy megyében is, de számos ígéretet mégsem váltottak valóra.

És ami a legfájóbb és egyben a legfelháborítóbb, hogy ez nem is igazán zavarja őket. Például nem zavarja őket a 68-as út teljes körű felújításának elmaradása, például a Móring József Attila által 2014-ben

megígért CT-készülék beszerzése és a mentőhelikopter leszállópályája megépítésének elmaradása a marcali kórházban, vagy például a képviselő úr által 2017-ben megígért, Mesztegyőt Balatonmáriafürdővel összekötő kerékpárút megépítésének elmaradása sem, vagy például a 2018-ban megígért, a marcali Petőfi Sándor laktanya hadiüzemmé átalakításának elmaradása, ami egyébként 200-220 embernek adna munkát, vagy például a 2020. november 1-jére megígért kórházi önállóság elmaradása sem, amivel a marcali kórház végre elszakadhatna a kaposvári kórháztól, vagy például az idei évre megígért, a 37-es számú vasútvonal felújításának elmaradása, amit még a tavaly nyáron tomboló árvíz rongált meg Böhönye térségében. De említhetném a Gamást Somogyvár-Vityapusztával összekötő út leaszfaltozásának és járhatóvá tételének elmaradását is, amit képviselő úr szintén az idei évre ígért. És persze hosszasan sorolhatnám a sort akár a somogyiaknak személyesen megtett ígéretekkkel is, mert hiszen az is megérne egy

misét, hogy a fideszes képviselők hány embert ültettek fel, hitegettek és csaptak be az elmúlt tíz évben.

Nos, tisztelt hölgyeim és uraim, ennek tükrében Balatonboglár és Marcali környéke valóban az ígéret, pontosabban a beváltatlan ígéret földje. Én abban bízom, hogy ez jövő tavasszal változni fog, hiszen a beváltatlan ígérek nem maradhatnak következmények nélkül, mert mint tudjuk, az ígéret szép szó, ha betartják, úgy jó. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző úr. Tisztelt Országgyűlés! Képviselőtársaim! A napirend utáni felszólalások végére értünk. Megköszönöm egész napi munkájukat. Az Országgyűlés holnap reggel 9 órakor folytatja ülését.

Az **ülénapot bezárom**, mindenkinek szép jó éjszakát, szerencsés hazatérést kívánok, és a holnap reggeli viszontlátásra!

(Az ülésnap 16 óra 53 perckor ért véget.)

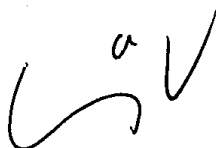
Dr. Aradszki András s. k.
jegyző

Dr. Gyüre Csaba s. k.
jegyző

Móring József Attila s. k.
jegyző

Dr. Steinmetz Ádám s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés Hivatala főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)